REGULA SANCTI BENEDICTI ABBATIS MONACHORUM PATRIARCHAE, ...

Benedictus santo (santo), Benedetto Inmmolini, ...

Digitized by Google

ONALE
14
5 0
14
VITT. EMANUELE

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

I. 12

Digitized by Google

14 · 25 · 0 · 14

REGVLA S. BENEDICTI ABBATIS MONACHORVM PATRIARCHAE

CVM DECLARATIONIBVS, ET. CONSTITVTIONIBVS

Patrum Congregationis Caſinenſis.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITT. EMANUELE

Digitized by Google

14. 25. 0. 14

REGVLA SANCTI BENEDICTI ABBATIS MONACHORVM PATRIARCHAE,

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITT. EMANUELE

Cum Declarationibus, & Conſtitutionibus
Patrum Congregationis Caſinenſis
recognitis, & approbatis
In Comitiis generalibus,
Habitis in Monaſterio S. Georgii Venetiarum
Anno Domini MDCXLI.

ROMAE,

Ex Typographia Andreæ Phæi. MDCXLII.

Superiorum permiſſu.

Digitized by Google

Imprimatur ſi videbitur Reuerendiſs. P. M. Sac. Palatij
I. B. Epſ Camer. Viceſgerens.

Imprimatur,
Fr. Gregorius Donatus Sac. Pal. Apoſt. Mag.

Digitized by Google

RELIGIOSISSIMIS

S. P. BENEDICTI

FILIIS CONGREGATIONIS

CASINENSIS.

D. Gregorius à Parma, humilis in Romana Curia Procurator Generalis. Fœl.

Redit in lucem Regula Sancti Patris noſtri Benedicti, *Declarationibus, & Cōſtitutionibus Patrum ab ipſo Congregationis exordio locupletata. Cum enim ex vltimæ impreſſionis codicibus nullus ferè ſupereſſet, Regimini noſtro conſultè viſum eſt, typis eam denuo demandare, prætermiſſis, & additis ſolum ijs, quæ aut tollenda, aut ſupplenda vſus rerum Magiſter peritiſſimus docuit, Summorumq́; Pontificum Decreta ſanxerunt. Quæ cum principali voce Eminentiſ-*

a 2 *ſimi*

Digitized by Google

ſimi Franciſci Cardinalis Barberini *Protectoris Optimi, datiſq; literis ſuauiùs vrgerent; noſtri Regiminis Patres, regulari, quam profitemur, obſeruantiæ conſulentes, ad Religioſæ ſtudium perfectionis augendum, æqui, bonique duxerunt, Conſtitutiones antiquas nouæ impreſſionis, oblata occaſione, ad limam reuocatas, praxi huiuſce tempeſtatis accommodare. Quibus tanto duce ex voto perſolutis, ea mihi Prouincia à Patribus impoſita eſt, vt impetrata à S.D.N. confirmatione eorum, quæ hoc volumine continentur, prælo committenda curarem, cum binis Indicibus, tùm in Regulã & Declarationes, tùm in vtramq; Conſtitutionum partitionem, in quibus quoad fieri potuit, antiquorum ordo ſeruatus eſt, vt vel hinc palàm fiat, nihil planè innouatum ex ijs, quæ vnà cum ſpiritu ſanctiſſimi Legiſlatoris noſtri Benedicti quaſi hæreditario iure accepimus. Hoc igitur vobis, & mihi ſiſtitur opus, vt omnis idæam ſanctitatis, quam expreſſam habemus caracteribus, impreſſam noſtris moribus exhibeamus. Valete.*

IN

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SACRI Apoſtolatus miniſterio per abundantiam Diuinæ gratiæ nullo licet merito noſtro prępoſiti ad ea, per quę Chriſtifideliũ præſertim altiſſimo ſub ſuaui Religionis iugo, & Monaſtica diſciplina famulantium, proſpero ſtatui, feliciq; directioni conſulitur libenter intendimus, & ijs, quæ propterea facta fuiſſe dicuntur, vt ab omnibus, quos illa concernunt inuiolabiliter obſeruentur Apoſtolici muniminis adijcimus firmitatem, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Cum itaq; ſicut nobis nuper exponi fecit dilectus filius Gregorius de Parma Monachus expreſſe profeſſus Congregationis Caſineñ Ordinis S. Benedicti, & eiuſdem Congregationis Procurator Generalis conſtitutiones antiquę, & declarationes ſuper Regulam S. Benedicti Cõgregationis prędictæ alias Apoſtolica auctoritate cõfirmatę in quodam Capitulo Generali eiuſdem Congregationis auctoritate

dilecti filij noſtri Francisci S. Laurentij in Damaſo Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati S. R. E. Vicecancellarij noſtri ſecundum carnem ex fratre germano nepotis, & Ordinis prędicti apud nos, & Apoſtolicã Sedem Protectoris, & in vim facultatis eidem Cõgregationi per fel rec. Eugenium Papam IV. prędeceſſorẽ noſtrum, vt ipſe Gregorius aſſerit, cõceſſæ in aliquibus correctę, & declaratę fuerint, vt ad præſcriptum literarũ Apoſt. tàm à Romanis Pontificibus etiam prędeceſſoribus noſtris, quàm à nobis poſt confirmationem conſtitutionum, & declarationum huiuſmodi pro bono eiuſdem Congregationis regimine emanatarum reducerentur, ac earum obſeruantiæ, quæ ad præſens in Congregatione prædicta viget vniformes redderẽtur. Nobis propterea d. Gregorius totius Congregationis huiuſmodi nomine humiliter ſupplicari fecit, vt Conſtitutiones, & declarationes huiuſmodi, vt præfertur, correctas, & declaratas Apoſtolicę confirmationis robore communire de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eumdem Gregorium ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volẽtes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdi-

cti

cti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, &pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dūtaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati. Conſtitutiones, & declarationes prædictas in d. Capitulo generali, vt petitur, correctas, & declaratas, dummodo tamen S. Canonibus, ac Concilij Tridētini decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis non aduerſentur, neq; ſint reuocatæ, aut ſub aliqua reuocatione comprehenſę, Apoſtolica auctoritate tenore pręſentium confirmamus & approbamus, illiſq; inuiolabilis Apoſtolicę firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & ſingulos, tàm iuris quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint ſupplemus, atque Conſtitutiones, & declarationes huiuſmodi in eadem Cōgregatione perpetuò obſeruari, ſicque per quoſcumq. Iudices ordinarios, & delegatos etiā cauſarū Palatij Apoſtolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritū, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquā quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter cōtigerit attentari decernimus. Non obſtañ cō-

ſtitu-

ſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit quibuſuis alijs Ordinis, & Congregationis huiuſmodi etiam iuramē-to confirmatione Apoſt. vel alia quauis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſq. contrarijs quibuſcumq. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutę munitis, eadem prorſus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 27. Martij 1642. Pontificatus noſtri anno decimo nono.

M. A. Maraldus.

Digitized by Google

IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI.

S.ti Monachorum Patris Benedicti in Regulam ſuam.

PROLOGVS.

AVSCVLTA, ò fili, præcepta Magiſtri, & inclina aurem cordis tui: & admonitionem pij patris libenter excipe, & efficaciter cõple: vt ad eum per obedientiæ laborem redeas, à quo per inobedientiæ deſidiam receſſeras. Ad te ergò nunc meus ſermo dirigitur, quiſquis abrenuncians proprijs voluntatibus, Domino Chriſto vero regi militaturus, obedientiæ fortiſſima, atque præclara arma aſſumis. In primis, vt quicquid agendum inchoas bonum, ab eo perfici inſtantiſſima oratione depoſcas: vt qui nos iam in filiorum dignatus eſt numero computare, non debeat aliquandò de malis actibus noſtris contriſtari. Ità enim ei omni tẽpore de bonis ſuis in nobis parendum eſt: vt non ſolùm iratus pater, non aliquandò filios ſuos exhæredet: Sed nec, vt metuendus dominus, irritatus malis noſtris, vt nequiſſimos Seruos, perpetuam tradat ad pœnam, qui eum ſequi noluerint ad gloriam.

Digitized by Google

Exurgamus ergò tandem aliquandò, excitante nos Scriptura, ac dicente: Hora eſt iam nos de ſomno ſurgere. Et apertis oculis noſtris ad deificum lumen, attonitis auribus audiamus, diuina quotidiè clamans quid nos admoneat vox, dicens: Hodiè ſi vocem eius audieritis, nolite obdurare corda veſtra, & iterùm: Qui habet aures audiendi audiat, quid Spiritus dicat Eccleſijs. Et quid dicit. Venite filij, audite me: timorem Domini docebo vos. Currite, dum lumen vitæ habetis, ne tenebrę mortis vos cõprehendant. Et quærens Dominus in multitudine Populi, cui hæc clamat, operarium ſuum, iterùm dicit: Quis eſt homo, qui vult vitam, & cupit videre dies bonos? Quod ſi tu audiens, reſpondeas, Ego: dicit tibi Deus: Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum. Diuerte à malo, & fac bonum: inquire pacem, & ſequere eam. Et cùm hæc feceritis, oculi mei ſuper vos, & aures meæ ad preces veſtras: Et antequàm me inuocetis, dicam: Ecce adſum. Quid dulcius nobis hac voce Domini inuitantis nos, fratres chariſſimi? Ecce pietate ſua demonſtrat nobis Dominus viam vitæ.

Rom. 13. *Pſalm 94.* *Apoc. 2.* *Pſalm. 33.* *Ioann. 12.* *Pſalm. 33.* *Eſa. 65.*

Succinctis ergò fide, vel obſeruantia bonorum actuum lumbis noſtris, per ducatum Euangelij pergamus itinera eius: vt mereamur eum, qui nos vocauit, in regno ſuo videre. In cuius regni tabernaculo ſi volumus habitare, niſi illuc bonis actibus currendo minimè peruenitur. Sed interrogemus, cum Propheta Dominum, dicentes ei: Domine, quis habita-

Ephe. vlt. *Pſal. 14.*

bita-

bitabit in tabernaculo tuo, aut quis requieſcet in monte Sancto tuo? Poſt hanc interrogationem, fratres, audiamus Dominum reſpondentem, & oſtendentem nobis viam ipſius tabernaculi, ac dicentem: Qui ingreditur ſine macula, & operatur iuſtitiam: qui loquitur veritatem in corde ſuo: qui non egit dolum in lingua ſua; qui non fecit proximo ſuo malum: & opprobrium non accepit aduersùs proximũ ſuum. Qui malignum diabolum aliqua ſuadentem ſibi, cum ipſa ſuaſione ſua à conſpectibus cordis ſui reſpuens, deduxit ad nihilum, & paruulos cogitatus eius tenuit, & alliſit ad Chriſtum. Qui timentes Dominum, de bona obſeruantia ſua non ſe reddunt elatos: ſed ipſa in ſe bona, non à ſe poſſe, ſed à Domino fieri exiſtimantes, operantem in ſe Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis, Domine, non nobis: ſed nomini tuo da gloriam. Sicut nec Paulus Apoſtolus de prædicatione ſua ſibi aliquid imputauit, dicens: Gratia Dei ſum id, quod ſum. Et iterùm ipſe dicit: Qui gloriatur, in Domino glorietur. Vnde, & Dominus in Euangelio ait: Qui audit verba mea hęc, & faciet ea, ſimilabo eum viro ſapienti, qui ædificauit domum ſuam ſupra petram; venerunt flumina, flauerunt venti, & impegerunt in domum illam, & non cecidit: fundata enim erat ſupra petram. Hæc complens Dominus, expectat nos quotidiè, his ſuis ſanctis monitis factis nos reſpondere debere. Ideò nobis propter emendationem malorum, huius dies vitæ ad inducias relaxantur, dicente Apoſtolo: An neſcis, quia patientia Dei

Pſal. 136.

Pſal. 113.

1. Cor. 15.
1. Cor. 1.
2. Cor. 10.
Matth. 7.

Digitized by Google

Rom. 2. ad pęnitentiam te adducit? Nam pius Dominus di-
Ezech. 18. cit: Nolo mortem peccatoris, ſed vt conuertatur, & viuat. Cùm ergò interrogaſſemus Dominum, fratres, de habitatore tabernaculi eius, audiuimus habitandi pręceptum: Sed ſi compleamus habitatoris officiũ, erimus hęredes regni Cęlorum. Ergò pręparanda ſunt corda, & corpora noſtra ſanctæ præceptorum obedientiæ militatura: & quod minus habet in nobis natura poſſibile, rogemus Dominum, vt gratiæ ſuæ iubeat nobis adiutorium miniſtrare. Et ſi fugientes gehennæ pęnas ad vitam perpetuam volumus peruenire; dùm adhuc vacat, & in hoc corpore ſumus; & hęc omnia per hanc lucis viam vacat implere, currendum, & agendum eſt modò, quod in perpetuum nobis expediat.

Conſtituenda eſt ergò à nobis Dominici ſchola ſeruitij, in qua inſtitutione nihil aſperum, nihilquè graue nos conſtituturos ſperamus. Sed, & ſi quid paululum reſtrictius, dictante æquitatis ratione, propter emendationem vitiorum, vel conſeruationem charitatis proceſſerit, non illicò pauore perterritus refugias viam ſalutis, quæ non eſt, niſi anguſto initio
Matth. 7. incipienda. Proceſſu verò conuerſationis, & fidei, dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei: vt ab ipſius nunquàm magiſterio diſcedentes, in eius doctrina vſquè ad mortem in Monaſterio perſeuerantes, paſſionibus
1. Cor. 1. Chriſti per patientiam participemur: vt & regni eius mereamur eſſe conſortes.

Prolo-

Digitized by Google

PROLOGVS DECLARATIONVM.

Patrum Congregationis Caſinenſis.

ADmoniti pia noſtrę Regulę inſtitutione, qua admonemur, vt Abbas omnia ſic temperet, & diſponat, qualiter animę ſaluẽtur: & quod faciunt Monachi, abſque murmurationibus faciant. Et alibi: Et ità omnia moderetur Abbas, vt feruentes habeant, quod cupiant, & debiles non refugiant. Suffulti etiam auctoritate Apoſtolica, quædam Regulę dubia declarabimus, modificando ea, quæ aſpera videntur, & nonnullos viuendi modos componendo: vt vniformitas ceremoniarum in Congregatione noſtra ſeruetur.

* * *

INCIPIT REGVLA
S. PATRIS BENEDICTI.

De Generibus Monachorum. Cap. I.

Cœnobitæ. MONACHORVM quatuor eſſe genera manifeſtum eſt: Primũ, Cœnobitarum: hoc eſt Monaſteriale, militans ſub Regula, vel Abbate. Deindè ſecundum *Anachoritæ* genus eſt Anachoretarum, ideſt, Eremitarum, horum, qui non conuerſionis feruore nouitio, ſed Monaſterij probatione diuturna didicerunt contrà diabolum multorum ſolatia iam docti pugnare: & bene inſtructi fraterna ex acie ad ſingularem pugnam Eremi, ſecuri iam ſine conſolatione alterius, ſola manu, vel brachio contrà vitia carnis, vel cogitationum, Deo auxiliante, ſufficiunt pugnare. Tertium verò Monacho- *Sarabaitæ deteſtabiles* rum teterrimum genus, eſt Sarabaitarum, qui nulla regula approbati experientia magiſtra, ſicut aurum fornacis: ſed in plumbi natura molliti, adhùc operibus ſeruantes ſeculo fidem, mentiri Deo per tonſuram noſcuntur. Qui bini, aut terni, aut certè ſinguli ſine paſtore, non Dominicis, ſed ſuis incluſi ouilibus, pro lege eis eſt deſideriorum voluptas: cum quicquid putauerint, vel elegerint, hoc dicunt Sanctum, & quod noluerint, putant non licere. Quar-

tum verò genus, eſt Monachorum, quod nominatur gyrouagum; qui tota vita ſua per diuerſas prouincias ternis, aut quaternis diebus per diuerſorum cellas hoſpitantur, ſemper vagi, & nunquàm ſtabiles, & proprijs voluptatibus, & gulæ illecebris ſeruientes, & per omnia deteriores Sarabaitis: de quorum omnium miſerrima conuerſatione melius eſt ſilere, quàm loqui. His ergò omiſſis, ad Cœnobitarum fortiſſimum genus diſponendum, adiuuante Domino, veniamus. *Gyrouagi.*

Qualis debeat eſſe Abbas. Cap. II.

ABbas, qui præeſſe dignus eſt Monaſterio, ſemper meminiſſe debet, quod dicitur: & nomen maioris factis implere. Chriſti enim agere vices in Monaſterio creditur, quandò ipſius vocatur prænomine, dicente Apoſtolo: Accepiſtis Spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus, Abba pater. *Rom. 8.* Ideoquè Abbas nihil extrà præceptũ Domini (quod abſit) debet aut docere, aut conſtituere, vel iubere: ſed iuſſio eius vel doctrina, fermentum diuinę iuſtitiæ in diſcipulorum mentibus conſpergatur. Memor ſit ſemper Abbas, quia doctrinæ ſuę, vel diſcipulorum obedientiæ, vtrarumque rerum in tremendo iudicio Dei facienda erit diſcuſſio. Sciatque Abbas culpæ paſtoris incumbere, quicquid in ouibus paterfamilias vtilitatis minus potuerit inuenire. Tantùm iterum liber erit, ſi inquieto, vel inobedienti

gregi

gregi paſtoris fuerit omnis diligentia attributa, & morbidis earum actibus vniuerſa fuerit cura exhibita: paſtor earum in iudicio Domini abſolutus, dicat
Pſal. 39. cum Propheta Domino: Iuſtitiam tuam non abſcondi in corde meo, veritatem tuam, & ſalutare tuum dixi: ipſi autem contemnentes ſpreuerunt me. Et tunc demùm inobedientibus curæ ſuę ouibus pœna ſit eis præualens ipſa mors.

Ergò cùm aliquis ſuſcipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina ſuis præeſſe diſcipulis, ideſt, omnia bona, & ſancta, factis amplius, quàm verbis oſtendere:
Act. 1. vt capacibus diſcipulis mandata Domini verbis proponat: duris verò corde, & ſimplicioribus factis ſuis Diuina præcepta demonſtret. Omnia verò, quæ diſcipulis docuerit eſſe contraria, in ſuis factis indi-
1. Cor. 9. cet non agenda: ne alijs prædicans, ipſe reprobus in-
Pſal. 49. ueniatur. Ne quandò illi dicat Deus peccanti: Quare tu enarras iuſtitias meas, & aſſumis teſtamentum meum per os tuum? Tu verò odiſti diſciplinam, &
Matth. 7. proieciſti ſermones meos poſt te. Et qui in fratris tui oculo feſtucam videbas, in tuo proprio trabem non vidiſti? Non ab eo perſona in Monaſterio diſcernatur. Non vnus plus ametur, quàm alius; niſi quem in bonis actibus, aut obedientia inuenerit meliorem. Non conuertenti ex ſeruitio præponatur ingenuus, niſi alia rationabilis cauſa exiſtat. Quod ſi, ità iuſtitia dictante, Abbati viſum fuerit: & de cuiuslibet ordine id faciat; ſin aliàs propria teneant loca: quia
1. Cor. 12. ſiue ſeruus, ſiue liber, omnes in Chriſto vnum ſu-
Rom. 12. mus: & ſub vno Domino, æqualem ſeruitutis mili-

tiam baiulamus: quia non eſt apud Deum perſonarũ acceptio. Solummodò in hac parte apud ipſum diſcernimur, ſi meliores alijs in operibus bonis, & humiles inueniamur. Ergò æqualis ſit omnibus ab eo charitas: vna prębeatur omnibus, ſecundùm merita, diſciplinæ. *Galat. 2.* *Epheſ. 61.*

In doctrina namq; ſua Abbas Apoſtolicam debet illam ſemper formam ſeruare, in qua dicit: Argue, obſecra, increpa; ideſt miſcens temporibus tempora, terroribus blandimenta: dirum Magiſtri, pium Patris oſtendat affectum, ideſt, indiſciplinatos, & inquietos debet duriùs arguere: obedientes autem, & mites, & patientes, vt meliùs proficiant, obſecrare. Negligentes autem, & contemnentes, vt increpet, & corripiat, admonemus. Nequè diſſimulet peccata delinquentium: Sed mox, vt cęperint oriri, radicitus ea, vt pręualet, amputet: memor periculi Heli Sacerdotis de Sylo. Et honeſtiores quidem, atque intelligibiles animos prima, vel ſecunda admonitione verbis corripiat: Improbos autem, & duros, ac ſuperbos, vel inobedientes verberum, vel corporis caſtigatione, in ipſo initio peccati coerceat; ſciens ſcriptum: Stultus verbis non corrigitur. Et iterùm: Percute filium tuum virga, & liberabis animam eius à morte. *1. Tim. 4.* *1. Reg. 2.* *Prou. 23.*

Meminiſſe debet ſemper Abbas, quod eſt: meminiſſe, quod dicitur, & ſcire; quia cui plus committitur, plus ab eo exigitur: Sciatq; quàm difficilem, & arduam rem ſuſcepit, regere animas, & multorum ſeruire moribus. Et alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium ſuaſionibus: & ſe-

cundùm vniuſcuiuſque qualitatem, vel intelligentiã, ità ſe omnibus conformet, & aptet, vt non ſolùm detrimenta gregis ſibi commiſſi nō patiatur; verùm etiam in augmentatione boni gregis gaudeat. Antè omnia ne diſſimulans, aut paruipendens ſalutem animarum ſibi commiſſarum, plùs gerat ſollicitudinem de rebus tranſitorijs, & terrenis, atque caducis; ſed ſemper cogitet, quia animas ſuſcepit regendas, de quibus, & rationem redditurus eſt. Et ne cauſetur fortè de minori ſubſtantia, meminerit ſcriptum: Primùm quærite Regnum Dei, & iuſtitiam eius, & hæc omnia adijcientur vobis. Et iterùm: Nihil deeſt timentibus eum. Sciatque, quia qui ſuſcipit animas regendas, præparet ſe ad rationem reddendam. Et quantum ſub cura ſua Fratrum ſe habere ſcierit numerum, agnoſcat pro certo, quia in die Iudicij ipſarũ omnium animarum eſt redditurus Domino rationẽ, ſine dubio additam, & ſuę animæ. Et ita timens ſemper futuram diſcuſſionẽ Paſtoris de creditis ouibus, cum de alienis ratiocinijs cauet, redditur de ſuis ſollicitus. Et cum de admonitionibus ſuis emendationẽ alijs ſubminiſtrat, ipſe efficitur à vitijs emẽdatus.

Matth. 6.

Pſalm. 34.

DECLARATIO

Ibi: Sciatque Abbas culpæ Paſtoris.

1 COnſiderent maxima attentione Prælati doctrinam huius capitis, curentq; omni vigilãtia, vt fratres Regulari obſeruãtiæ, ſacris item le-

ctioni-

ctionibus, meditationibus, ac orationidus ſedulò incumbant: Sanctiſſima Sacramenta, celebrationeſq; Miſſarum deuotè frequentent, ac prçſertim inuigilent, ne Officiales, tàm Monachi, quàm Commiſſi, qui extrà Monaſteria, ob curam rerum temporaliũ, degunt, propter huiuſmodi temporalium adminiſtrationes, ſpiritualia exercitia prætermittant.

Ibi: Omnia verò.

2 ORdinamus, Prælatos debere ſemper (quoad fieri poteſt) intereſſe omnibus obſeruantijs, tàm circà Chorum, quàm circà Refectorium.

Ibi: Nequè diſsimulet.

3 ADuertant Prçlati hanc partem Regulæ, eamq; omninò obſeruent, conſiderantes, propter reprehenſionum, & correctionum omiſſionem, multa mala poſſe in Congregatione obrepere. Contrà criminoſos verò, & delinquentes, etiam ex officio procedant: vt ex vigili coertione faciliùs, & citiùs corrigantur. Quod ſi Prçlati, in grauioribus cauſis, negligentes fuerint: in ipſos, Diffinitores, vel Regimen pro modo culpæ ſeuerè animaduertant.

Ibi: Et alium quidem blandimentis.

4 HInc nouerint Abbates, quanta indigeant moderatione in regendis ſubditis; & qua diſcretione, & flexibilitate, ſe debeant vniuſcuiuſq; naturæ conformare: vt animas lucrifaciant.

De adhibendis ad Conſilium fratribus. Cap. III.

QVoties aliqua præcipua agenda ſunt in Monaſterio, conuocet Abbas omnem Congregationem: & dicat ipſe, vndè agitur. Et audiens conſilium fratrum, tractet apud ſe, & quod vtilius iudicauerit, faciat. Ideò autem omnes ad conſilium vocari diximus: quia ſæpè iuniori Dominus reuelat, quod melius eſt. Sic autem dent Fratres Conſilium cum omni humilitatis ſubiectione, vt non prçſumāt procaciter defendere, quod eis viſum fuerit; ſed magis in Abbatis pendeat arbitrio: vt quod ſalubrius eſſe iudicauerit, ei cuncti obediant: Sed ſicut Diſcipulis conuenit obedire Magiſtro: ità & ipſum prouidè, & iuſtè condecet cuncta diſponere. In omnibus igitur omnes Magiſtram ſequantur Regulam: neque ab ea temerè declinetur à quoquam.

Nullus in Monaſterio ſequatur cordis proprii voluntatem: neque præſumat quiſquam cum Abbate ſuo

ſuo proteruè intùs, aut foris Monaſterium contendere. Quod ſi præſumpſerit, Regulari diſciplinæ ſubiaceat. Ipſe tamen Abbas cum timore Dei, & obſeruatione Regulæ omnia faciat: ſciens ſe procul dubio de omnibus iudicijs ſuis æquiſſimo Iudici Deo rationem redditurum. Si qua verò minora agenda sũt in Monaſterij vtilitatibus, Seniorum tantùm vtatur conſilio, ſicut ſcriptum eſt: Omnia fac cum conſilio, & poſt factum non pœnitebis.

DECLARATIO.

Ibi: Aliqua præcipua.

1 INter præcipua, in quibus maximè totius Congregationis, ſiue Conuentus cuiuſcunque Monaſterij conſilia, & vota requiri debent, ſunt, Receptio Monachorum ad Profeſſionem, Collatio Beneficiorum (vbi conſueuit Conuentus interuenire huiuſmodi collationibus) Syndicatus, Locationes ad longum tempus, & alia huiuſmodi: Quælibet etiam alienatio rerum Eccleſiaſticarum, immobilium, & pretioſarum mobilium, quæ per ſacros Canones, ſine permiſſione Summi Pontificis, omninò fieri prohibentur.

2 Et ne facilitate qualibet, Prælati, & Conuentus noſtræ Congregationis prædicta Monaſteriorum bona quoquo modo alienare præſumant: Ordinamus, quod quotieſcumque pro aliquo Monaſterio eſt facienda alienatio alicuius proprietatis (præter

quàm

quàm ſi eſſet fundus modici valoris, qui pretium Ducatorum quinquaginta non excederet (vt omnia ritè procedant, prius quàm à Diffinitoribus petatur licentia, ineatur inter ipſos Superiores conſilium, an expediat vtilitati Monaſterij, & demùm de conſenſu Superiorum deducatur ad Fratres in Capitulum. In quo examinato diligentius negotio, & habita per vota ſecreta voluntate Monachorum, ſi duæ ex tribus partibus conſenſerint, & in vtilitatem iudicauerint cedere Monaſterij, tunc à Capitulo Generali licentiã petant, declarando Patribus, ſe ritè ſecundum ordinationes noſtras inter fratres negotium pertractaſſe.

3 Firmiter ſtatuentes, quod Prælatus, & Conuentus nullam omninò alienationem facere poſſint de poſſeſſionibus, vel rebus immobilibus, & mobilibus pretioſis Monaſteriorum noſtrorum, niſi prius obtenta licentia à Capitulo Generali, vel Regimine, quibus fideliter exponi debebit, quo in ſtatu res ſeſe habeant, & deinde impetrato aſſenſu à Sede Apoſtolica, ſeruatis tamen, quæ in præcedenti numero ordinantur, vt videlicet primo de conſilio, & conſenſu Superiorum, & deinde duarum ex tribus partibus Conuentus, ſi iudicauerint in vtilitatem cedere Monaſterij, addito inſuper, quod omninò pretium in alia itidem bona ſtabilia conuertatur, nec aliter, nec alio modo huiuſmodi alienationes fiant.

4 Quo verò ad alienandi ſolemnitatem, & licentiam à Sede Apoſtolica obtinendam, obſeruentur Bullæ, & Conſtitutiones Summorum Pontificum, præſertim Pauli Secundi, & Sanctiſſimi Domini Noſtri

ſtri Vrbani Papæ Octaui de rebus Eccleſiæ non alienandis.

5 Bona verò emphiteotica, aut feudalia (ſi qua defectu deſcendentium, aut alio quouis modo ad Monaſteria deuolui liberè contingat) pari lege ſtatuimus, ne poſſint rurſum in Emphiteuſim, vel feudum dari: niſi obtenta, vt prefertur, à Capitulo Generali licentia.

6 Obtenta verò licentia, ſiquæ res eſt alienanda, quantùm fieri poteſt, per viam permutationis fiat; aut ita cautè inueſtiantur pecuniæ in alia bona, ne Monaſteria aliquod detrimentum patiantur: Sæpe enim contingit, bona Laycorum eſſe hypothecata, aut fideicommiſſo ſubiecta, vel aliter obligata.

Ibi: Conuocet Abbas omnem Congregationem.

7 HOrtamur, quod antequam Abbas exponat cauſam, de qua agendum eſt, exhortetur fratres, vt cum humilitate dent conſilium iuxta hoc Capitulum.

8 Prohibemus autem, nequis Frater audeat reuelare ea, quæ in Capitulis particularibus Monaſteriorum tractata fuerint, quæ ſint prohibita à Patribus reuelari. Quod ſi quis transgreſſus fuerit, iniungatur ei pro hac graui inobedientia, vt dicat ſuam culpam in Capitulo coram omnibus: ieiunetque ſemel pane, & aqua in terra in Refectorio, & priuetur per ſex menſes voce actiua, & paſſiua Capituli.

Ibi:

Ibi: Abbas.

9 DEclaramus per totam Regulam idem intelligendum de Priore, vbi dignitas Monaſterij non eſſet Abbatia, ſed Prioratus.

Ibi: Seniorum tantum vtatur conſilio.

10 DEclaramus, Seniores eſſe Priorem Clauſtralem, & Decanos. Cum quibus Prælati negotia Monaſteriorum, tam in ſpiritualibus, quàm in temporalibus occurrẽtia libere tractare, & expedire poſſint.

Quæ ſint inſtrumenta bonorum operum.
Cap. IIII.

Primum inſtrumentum. In primis, Dominum Deum diligere ex toto corde, tota anima, tota virtute.

2 Deinde, proximum tanquam ſe ipſum. Deut. 6.
3 Deinde, non occidere. Luc. 10.
4 Non adulterari. Leuit. 19.
5 Non facere furtum. Exo. 20.
6 Non concupiſcere. Deut. 5.
7 Non falſum teſtimonium dicere. 1. Petr. 2.
8 Honorare omnes homines. Luc. 9.

Et

9 Et quod ſibi quis fieri non vult, alij non faciat. Tob.4
10 Abnegare ſemetipſum ſibi, vt ſequatur Chriſtum. Matth.7
11 Corpus caſtigare. 1.Cor.9
12 Delicias non amplecti. 2.Petr.2
13 Ieiunium amare. Dan.1
14 Pauperes recreare. Tob.4
15 Nudum veſtire. Eſaiæ 58
16 Infirmum viſitare. Matth.25
17 Mortuum ſepelire. Tob.1.2
18 In tribulatione ſubuenire. Eccl.6
19 Dolentem conſolari. Eccl.7
20 A ſeculi actibus ſe facere alienum. 2.Tim.2
21 Nihil amori Chriſti præponere. Matth.10
22 Iram non perficere. Matth.5
23 Iracundiæ tempus non reſeruare. Epheſ.4
24 Dolum in corde non tenere. Prou.12
25 Pacem falſam non dare. Iob 36
26 Charitatem non derelinquere. Pſal.27
27 Non iurare, ne fortè periuret. 1.Pet.4
28 Veritatem ex corde, & ore proferre. Matth.5
29 Malum pro malo non reddere. Pſal.14.1.Theſſ.5
30 Iniuriam non facere, ſed factam patienter ſufferre. 1.Cor.6
31 Inimicos diligere. Matth.5
32 Maledicentes ſe non remaledicere, ſed magis benedicere. Rom.12 1.Pet.3
33 Perſecutiones pro iuſtitia ſuſtinere. Matth.5
34 Non eſſe ſuperbum. Tob.4

35 Non vinolentum. 1.Tim.3
36 Non multum edacem. Eccl.31.37
37 Non ſomnolentum. Prou.20
38 Non pigrum. Prou.24.26
39 Non murmuroſum. Sap.1
40 Non detractorem. Prou.4
41 Spem ſuam Deo committere. Pſal.36
42 Bonum aliquod in ſe cum viderit, Deo applicet, non ſibi. Iacob 1
43 Malum verò ſemper à ſe factum ſciat, & ſibi reputet. Oseę 13
44 Diem Iudicij timere. Iob 31
45 Gehennam expaueſcere. Lucę 12
46 Vitam æternam omni concupiſcentia ſpirituali deſiderare. Pſ.83.Phil.1
47 Mortem quotidie ante oculos ſuſpectam habere. Matt.24
48 Actus vitę ſuæ omni hora cuſtodire. Deut.4
49 In omni loco Deum ſe reſpicere, pro certo ſcire. Prou.5
50 Cogitationes malas cordi ſuo aduenientes mox ad Chriſtum allidere. Pſ.136
51 Et ſeniori ſpirituali pateſacere. Eccl.8
52 Os ſuum à malo, vel prauo eloquio cuſtodire. Pſal.33.38
53 Multum loqui non amare. Prou.10.Matth.12
54 Verba vana, aut riſui apta non loqui. 2.Tim.2
55 Riſum multũ, aut excuſſum non amare.
56 Lectiones ſanctas libenter audire. Luc.11
57 Orationi frequenter incumbere. Luc.18

Mala

58 Mala ſua præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in oratione Deo confiteri: & de ipſis malis de cætero emendare. Gal. 5

59 Deſideria carnis non perficere: Voluntatem propriam odire. Heb. 13

60 Præceptis Abbatis in omnibus obedire, etiam ſi ipſe aliter (quod abſit) agat memor illius Dominici præcepti: Quæ dicunt, facite: quæ autem faciunt, facere nolite. Matt. 23

61 Non velle dici ſanctum, antequam ſit; ſed prius eſſe, quo verius dicatur. Matt. 6

62 Præcepta Dei factis quotidie adimplere. Eccl. 6

63 Caſtitatem amare. 1. Tim. 5

64 Nullum odire. Leuit. 19

65 Zelum, & inuidiam non habere. Galat. 5

66 Contentionem non amare. 2. Tim. 2

67 Elationem fugere. Pſalm. 130

68 Seniores venerari. Leuit. 19

69 Iuniores diligere. 1. Tim. 5

70 In Chriſti amore pro inimicis orare. Matth. 5

71 Cum diſcordantibus ante Solis occaſũ in pacem redire. Epheſ. 4

72 Et de Dei miſericordia nunquam deſperare. Ezech. 18

Ecce hæc ſunt inſtrumenta artis ſpiritualis, quæ cum fuerint à nobis die, noctuq; inceſſabiliter adimpleta, & in die Iudicij reconſignata, illa merces nobis à Domino recompenſabitur, quam ipſe promiſit quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor

hominis aſcendit, quæ præparauit Deus his, qui diligunt eum. Officina verò, vbi hæc omnia diligenter operemur, clauſtra ſunt Monaſterij, & ſtabilitas in Congregatione.

De obedientia Diſcipulorum. Cap. V.

PRimus humilitatis gradus, eſt obedientia ſine mora. Hæc conuenit ijs, qui nihil ſibi Chriſto carius exiſtimant propter metum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ; & mox, vt aliquid imperatum à Maiore fuerit, ac ſi diuinitus imperetur, moram pati neſciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit:
Pſalm.17. Obauditu auris obediuit mihi. Et item dicit Docto-
Matth.10. ribus: Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes ſtatim, quæ ſua ſunt, & voluntatem propriā deſerentes; mox exoccupatis manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede, iubentis vocem factis ſequuntur; Et veluti vno momento prędicta Magiſtri iuſſio, & perfecta Diſcipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternā gradiendi amor incumbit, Ideò anguſtam viam ar-
Matth.7. ripiunt: Vnde Dominus dicit: Anguſta via eſt, quæ ducit ad vitam; vt non ſuo arbitrio viuentes, vel deſiderijs ſuis, & voluptatibus obedientes, ſed ambulantes alieno iudicio, & imperio, in Cænobijs degētes, Abbatem ſibi præeſſe deſiderant. Sine dubio hi tales illam Domini ſententiam imitantur, qua dicit:

Non

Digitized by Google

Non veni facere voluntatem meam, ſed eius, qui miſit me. Sed hæc ipſa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus; ſiquod iubetur, non trepide, non tarde, non tepide, aut cum murmure, vel cum reſponſo nolentis efficiatur; Quia obedientia, quę maioribus præbetur, Deo exhibetur. Ipſe enim dixit: Qui vos audit, me audit. Et cum bono animo à Diſcipulis præberi oportet: quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo ſi obedit Diſcipulus, & non ſolum ore, ſed etiam corde ſi murmurauerit: Et ſi impleat iuſſionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor reſpicit murmurantis. Et pro tali facto nullam conſequitur gratiam: imo murmurantium pœnam incurrit, ſi non cum ſatisfactione emendauerit.

Ioba. 5. *Matth.* 10. *Cor.* 29. *Eccleſ.* 35.

De Taciturnitate. Cap. VI.

FAciamus, quod ait Propheta: Dixi, cuſtodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea: Poſui ori meo cuſtodiam: obmutui, & humiliatus ſum, & ſilui à bonis. Hic oſtendit Propheta, ſi à bonis eloquijs interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter pœnam peccati debet ceſſari? Ergo, quamuis de bonis, & ſanctis ad ędificationē eloquijs, perfectis Diſcipulis, propter taciturnitatis grauitatem, rara loquendi cōcedatur licentia; Quia ſcriptum eſt: In multiloquio non effugies peccatum. Et alibi: Mors, & vita in manibus

Pſalm. 38. *Prou.* 10.

nibus

nibus linguę. Nam loqui, & docere Magiſtrum condecet: tacere, & audire diſcipulo conuenit. Et ideo ſi qua requirenda ſunt à Priore, cum omni humilitate, & ſubiectione reuerentiæ requirantur. Scurrilitates verò, vel verba otioſa, & riſum mouentia æterna clauſura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium, diſcipulum aperire os, non permittimus.

DECLARATIO.

Ibi: Scurrilitates verò.

1 MOti hac terribili ſententia Patris noſtri, mandamus Prelatis, cæteriſq; Superioribus Monaſteriorum noſtrum, vt diligenter faciant hanc partem Regulæ obſeruari, & pro huiuſmodi exceſſibus graues conſtituant pœnas.

2 Et vt ſcurrilitatum, ac leuitatum occaſiones tollantur, interdicimus in Monaſterijs teneri aues, aut animalia ad iocum, aut leuitatem prouocãtia, exceptis auiculis, quas non intelligimus ſub huiuſmodi prohibitione comprehendi.

3 Omne quoque ludi genus Religioſis minime cõueniens, tam intus, quàm extra Monaſteria, vana etiam ſpectacula, & choreas, omnemque habitus trãſformationem, & ludicra omnia penitus inhibemus. Maxime verò, nequis ex noſtra Cõgregatione audeat taxillis, aleis, aut etiam pila pergrandi ludere, nec apud ſe prędicta inſtrumenta retinere, ſub formali sãctæ obedientiæ præcepto diſtrictè prohibemus; ſerió

rio iniungentes Prælatis, vt contra huius præcepti tráſgreſſores ſeueriſſime procedant.

4 Fratres verò, nec in Mari, nec in fluminibus, cauſa lauandi, ſe ſpolient.

5 Ad effugiẽdam autem diſciplinæ Regularis eneruationem, Prælati, & alij Superiores non concedant ſolatia, aut recreationes, niſi ſemel ſingulis hebdómadibus, dum diſcretioni Prælatorum aliquid, rarò tamen, & ex rationabili cauſa indulgendum non videatur; excepta tamen Quadrageſima, & Aduentu: quibus temporibus nefas eſt talia cogitare, ne dum permittere.

6 Si autem, vel in Monaſterio, vel extra fratres quãdocumque recreationis gratia conuenerint, caueant diſſolutiones, manuum iniectiones, impulſiones, & huiuſmodi iocos honeſtati Religioſæ minime conuenientes. Sintque ſolatia eorum honeſta, & modeſta; quæ iuxta dictum Sancti Bernardi potius recreent, quàm eneruent. Qui vero contrafecerit, ieiunet ſemel in pane, & aqua, comedens in terra in Refectorio toties quoties. Quæ vt melius obſeruentur, volumus, vt huiuſmodi recreationibus interſit Prælatus, vel ſaltem Prior Clauſtralis, aut vnus de Superioribus.

7 Caueant autem Superiores, ne permittant, Monachos vagari per Ciuitates; ſed potius relaxaudi animi cauſa concedant quandoque deambulationes extra mœnia Ciuitatum; quę tamen fiant conuentualiter, & cum Superiore; Maximè verò cum Priore Clauſtrali, ſi id commodè fieri poterit.

8 Si autem compellat neceſſitas, vt per vrgentia negotia

gotia Monachi ad Ciuitates mittantur; per eas Incedant ſemper (ſi fieri poteſt) ſociati, & cum cucullis, niſi ex iuſta cauſa Prælati cum eis diſpenſauerint, & pileum ſuper caputium, quod caput tegat, deferant.

9 Neque audeant Fratres prædicta cauſa, aut propter vindemias, vel fruges colligendas extra Monaſterium dormire, niſi præſente Prælato, vel vno è Superioribus; ſed ad Monaſteria reuertantur.

10 Cellerarij tamen, aut alij Fratres ad ea deputati ob prędictas cauſas extra Monaſteriũ dormire poſſint, in locis tamen honeſtis, & minimè ſuſpectis.

11 Licentię verò diſcedendi à Monaſterio infra annum recreationis, vel etiam deuotionis cauſa, ſeu alio quouis prætextu, Fratribus noſtræ Congregationis à Diffinitoribus, vel Regimine, aut à Prælatis nõ concedantur, niſi ex rationabili cauſa, & raro ad euitandas vagationes, & cum hac præſertim limitatione, vt ante primam Dominicam Aduentus, & Feriã quartam Cinerum, ad Monaſteria eorum deputationis reuertantur. In diebus autem S. Quadrageſimæ, & Aduentus, in quibus oportet aliorum temporum negligentias diluere, ac feruentius orationi, & ſacrę lectioni vacare, fratribus iter facere, & à Monaſterijs eorum deputationis adeſſe, niſi ex vrgentiſſima neceſſitate à Prę latis approbanda, omninò prohibemus ſub pęna Prę latis, & Superioribus, qui tales licentias conceſſerint, ſuſpenſionis à Diuinis per menſem. Fratribus autem, qui huiuſmodi licentijs in prædictis temporibus vti præſumpſerit, carceris formalis ſimiliter per menſem ab eorum Prę latis, vel Superiori-

perioribus, cùm ad Monaſteria redierint, irremiſſibiliter exequenda. Cum verò præuijs debitis licentijs, ad Ciuitates, ſeu oppidá, vbi ſunt Monaſteria, ac loca noſtrę Congregationis, peruenerint, caueant, ne in ædibus Sæcularium audeant pernoctare, ſed ſtatim teneantur recto tramite Prȩlatis, vel in eorum abſentia Superioribus Monaſteriorum, ſeu locorum ſe præſentare:& in omnibus, dum illic moram traxerint, illis ſubeſſe ſub pœna prędicta.

12 Facultatem verò concedendi licentias Monachis, vel Commiſſis degendi extra congregationem, tam Prælatis, quàm ipſis Diffinitoribus, vel Regimini penitus interdicimus.

De Humilitate. Cap. VII.

CLamat nobis ſcriptura Diuina, Fratres dicens: omnis, qui ſe exaltat, humiliabitur, & qui ſe humiliat, exaltabitur. Cum hæc ergo dicit, oſtendit omnem exaltationem genus eſſe ſuperbiæ: Quod ſe cauere Propheta indicat, dicens: Domine, non eſt exaltatum cor meum, neque elati ſunt oculi mei, neque ambulaui in magnis, neque in mirabilibus ſuper me: Sed quid? Si non humiliter ſentiebam, ſed exaltaui animam meam, ſicut ablactatus ſuper matrem ſuam, ita retributio in anima mea. Vnde Fratres, ſi ſummæ humilitatis volumus culmen attingere, & ad exaltationem illam cęleſtem, ad quam per prȩſentis vitȩ humilitatem aſcenditur; volumus velociter per-

Luc. 14.

Pſal. 130.

Digitized by Google

uenire: actibus noſtris aſcendentibus ſcala erigenda
Gen. 28. eſt, quæ in ſomno Iacob apparuit, per quam, & deſcẽdentes, & aſcendentes Angeli monſtrabantur. Non aliud ſine dubio deſcenſus ille, & aſcenſus à nobis intelligitur, niſi exaltatione deſcendere, & humilitate aſcendere. Scala verò ipſa erecta, noſtra eſt vita in Sęculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Cœlum. Latera enim huius ſcalæ, dicimus noſtrum eſſe corpus, & animam. In quibus lateribus diuerſos gradus humilitatis, vel diſciplinæ, Vocatio Diuina aſcendendos inſeruit.

Gradus Primus.

PRimus itaque humilitatis gradus eſt, ſi timorem Dei ſibi ante oculos ſemper ponens, obliuionem omnino fugiat, & ſemper ſit memor omnium, quæ præcepit Deus, qualiter contemnentes Deum in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternã, quę timentibus Deum præparata eſt, animo ſuo ſẽper reuoluat. Et cuſtodiens ſe omni hora à peccatis, & vitijs, ideſt cogitationum linguę, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis proprię, ſed & deſideria carnis amputare feſtinet. Aeſtimet ſe homo de Cœlis à Deo ſemper reſpici omni hora, & facta ſua in omni loco ab aſpectu Diuinitatis videri, & ab An-
Pſalm. 7. gelis omni hora Deo nunciari. Demonſtrat nobis
Pſalm. 93. hoc Propheta, cum in cogitationibus noſtris ita Deũ
Pſal. 138. ſemper præſentem oſtendit, dicens: Scrutans corda, & renes Deus: Et item: Dominus nouit cogitatio-
nes

Digitized by Google

nes hominum. Et item dicit: Intellexiſti cogitatio-
nes meas de longè: Et quia cogitatio hominis confi- *Pſalm. 75.*
tebitur tibi. Nam vt ſollicitus ſit circa cogitationes *Pſalm. 17.*
peruerſas dicat ſemper humilis frater in corde ſuo.
Tunc ero immaculatus coràm eo, ſi obſeruauero me
ab iniquitate mea. Voluntatem verò propriam ita *Eccl. 28.*
facere prohibemur, cum dicit nobis Scriptura: Et à
voluntatibus tuis auertere: Et item: Rogamus Deũ *Matth. 6.*
in oratione, vt fiat illius voluntas in nobis.

Docemur ergò meritò noſtram non facere voluntatem, cum cauemus illud, quod dicit Scriptura: *Prou. 16.*
Sunt vitæ, quæ putantur ab hominibus rectæ, quarũ
finis vſque ad profundum Inferni demergit. Et cum
item cauemus illud, quod de negligentibus dictum *Pſalm. 52.*
eſt: Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in voluptatibus ſuis. In deſiderijs verò Carnis ita Deum
nobis credamus eſſe præſentem ſemper, cum dicit *Pſalm. 30.*
Propheta Domino: Domine, ante te eſt omne deſiderium meum. Cauendum eſt ergo ideo malum deſiderium, quia mors ſecus introitũ delectationis poſita eſt. Vnde Scriptura præcipit dicens: Poſt concupiſcentias tuas non eas. Ergo ſi oculi Domini ſpeculantur bonos, & malos, & Dominus de Cœlo ſemper reſpicit ſuper filios hominum, vt videat, ſi eſt intelligens, aut requirens Deum. Et ab Angelis nobis *Eccleſ. 8.* *Iſa. 33.*
deputatis quotidie die, noctuq; Domino factori noſtro, & Creatori omnium Deo opera noſtra nunciantur. Cauendum eſt ergo omni hora, Fratres, ſicut in Pſalmo dicit Propheta: Ne nos declinantes in *Pſalm. 52.*
malum, & inutiles factos aliqua hora aſpiciat Deus,

Digitized by Google

Pſalm. 49. & parcendo nobis in hoc tempore (quia pius eſt, & expectat nos conuerti in melius) ne dicat nobis in futuro: Hæc feciſti, & tacui.

Gradus Secundus.

SEcundus humilitatis gradus eſt, ſi propriam quis non amans voluntatem, deſideria ſua non delectetur implere, ſed vocem illam Domini factis imitetur dicentis: Non veni facere voluntatem meam,
Ioha. 6. ſed eius, qui miſit me: Item dicit Scriptura: Voluntas habet pœnam, & neceſſitas parit coronam.

Gradus Tertius.

TErtius humilitatis gradus eſt, vt quis pro Dei amore omni obedientia ſe ſubdat maiori, imi-
Phil. 2. tans Dominum, de quo dicit Apoſtolus: Factus obediens vſque ad mortem.

Gradus Quartus.

QVartus humilitatis gradus eſt, ſi in ipſa obediẽtia duris, & contrarijs rebus, vel etiam quibuslibet irrogatis iniurijs, tacita conſcientia patientiã amplectatur, & ſuſtinens non laſſeſcat, vel diſcedat,
Matth. 10. dicente Scriptura: Qui perſeuerauerit vſque in finẽ,
Pſalm. 27. hic ſaluus erit. Item: Confortetur cor tuum, & ſuſtine Dominũ. Et oſtẽdẽs, fidelẽ pro Domino vniuerſa etiã cõtraria ſuſtinere debere, dicit ex perſona ſufferẽtiũ:

Propter

Propter te morte afficimur, tota die æſtimati ſumus, ſicut oues occiſionis. Et ſecuri de ſpe retributionis Diuinæ, ſubſequuntur gaudentes, & dicentes: Sed in his omnibus ſuperamus propter eum, qui dilexit nos. Et item alio loco ſcriptura: Probaſti nos (inquit) Deus, igne nos examinaſti, ſicut examinatur argentum, induxiſti nos in laqueum, poſuiſti tribulatiões in dorſo noſtro. Et vt oſtendat ſub Priore debere nos eſſe, ſubſequitur dicens: Impoſuiſti homines ſuper capita noſtra. Sed & pręceptum Domini in aduerſis, & iniurijs per patientiam adimplentes, percuſſi in maxillá, præbent, & alteram, auferenti tunicam dimittunt, & pallium, angariati milliario vadunt, & duo: Cum Paulo Apoſtolo falſos Fratres ſuſtinent, & perſecutioné: & maledicétes ſe benedicût.

Pſalm. 43. *Rom. 8.* *Pſalm. 65.* *Matth. 5.* *Luc. 6.* *Cor. 2. 11.*

Gradus Quintus.

QVintus humilitatis gradus eſt, ſi omnes cogitationes malas cordi ſuo aduenientes, vel mala à ſe abſconsè commiſſa, per humilem confeſſionem Abbati non celauerit ſuo. Hortans nos de hac re Scriptura dicés: Reuela Domino viam tuam, & ſpera in eo. Et item dicit: Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in ſeculum miſericordia eius. Et item Propheta: Delictum meum cognitum tibi feci, & iniuſtitias meas non operui. Dixi pronunciabo aduerſum me iniuſtitias meas Domino, & tu remiſiſti impietatem cordis mei.

Pſalm. 30. *Pſal. 105.* *Pſalm. 31.*

Digitized by Google

Gradus Sextus.

SExtus humilitatis gradus eſt, ſi omni vilitate, vel extremitate contentus ſit Monachus, & ad omnia, quæ ſibi iniunguntur, velut operarium malum, & indignum ſe iudicet dicens cum Propheta: Ad nihilum redactus ſum, & neſciui: Vt iumentum factus ſum apud te, & ego ſemper tecum. *Pſalm. 72.*

Gradus Septimus.

SEptimus humilitatis gradus eſt, ſi omnibus ſe inferiorem, & viliorem, non ſolum ſua lingua pronunciet, ſed etiam intimo cordis credat affectu, humilians ſe, & dicens cum Propheta: Ego autem ſum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis: Exaltatus ſum, & humiliatus, & confuſus: Et item: Bonum mihi, quod humiliaſti me, vt diſcam mandata tua. *Pſalm. 21.* *Pſalm. 87.* *Pſal. 118.*

Gradus Octauus.

OCtauus humilitatis gradus eſt, ſi nihil agat Monachus, niſi quod communis Monaſterij Regula, vel maiorum cohortantur exempla.

Gradus Nonus.

NOnus humilitatis gradus eſt, ſi linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens, vſque ad interrogationem non loquatur, monſtrante Scriptura: Quia in multiloquio non effugietur peccatum: & quia vir linguoſus non dirigetur ſuper terram.

Pro. 10.
Pſal. 139.

Gradus Decimus.

DEcimus humilitatis gradus eſt, ſi non ſit facilis, ac promptus in riſu; Quia ſcriptum eſt: Stultus in riſu exaltat vocem ſuam.

Eccleſ. 21.

Gradus Vndecimus.

VNdecimus humilitatis gradus eſt, ſi cum loquitur Monachus leniter, & ſine riſu, humiliter, & cum grauitate, vel pauca verba, & rationabilia loquatur, & non ſit clamoſus in voce, ſicut ſcriptum eſt: Sapiens verbis innoteſcit paucis.

Eccleſ. 20.

Gradus Duodecimus.

DVodecimus humilitatis gradus eſt, ſi non ſolũ corde Monachus, ſed etiam ipſo corpore humilitatem videntibus ſe ſemper indicet; ideſt in opere, in Monaſterio, in Oratorio, in Horto, in Via, in a-

gro, vel vbicumque ſedens, ambulans, vel ſtans inclinato ſit ſemper capite, defixis in terrã aſpectibus, reum ſe omni hora de peccatis ſuis exiſtimans, iam ſe tremẽdo Dei iudicio pręſẽtari exiſtimet, dicẽs ſibi in corde ſẽper illud, quod Publicanus ille Euãgelicus
Luc. 12. fixis in terram oculis dixit: Domine non ſum dignus Ego peccator leuare oculos meos ad Cœlum; Et itẽ
Pſal. 118. cum Propheta: Incuruatus ſum, & humilitatus ſum vſquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus aſcenſis, Monachus mox ad charitatem Dei perueniet illam, quæ perfecta foras mittit timorem, per
Io. 1. 4. quam vniuerſa, quæ prius non ſine formidine obſeruabat, abſque vllo labore, velut naturaliter ex cõſuetudine incipit cuſtodire, non iam timore Gehennæ, ſed amore Chriſti, & conſuetudine ipſa bona, & delectatione virtutum. Quod Dominus iam in operario ſuo mundo à vitijs, & peccatis Spiritu Sancto dignabitur demonſtrare.

DECLARATIO.

1 MAgiſtri Nouitiorum curent quam diligentiſſime, vt totum iſtud Caput de humilitate, ſicut, & Cap. 4. de Inſtrumentis bonorum operum à ſuis Nouitijs memoriter teneatur. Qui quidẽ Nouitij non erunt admittendi ad profeſſionem, niſi appareat de eorum profectu in hac Schola humilitatis, etiam medio iuramento Magiſtrorum ſuorum.

De

De Diuinis Officiis in noctibus. Cap. VIII.

HYemis tempore, ideſt à Kalendis Nouembris, vſque ad Paſcha, iuxta conſiderationem rationis, octaua hora noctis ſurgendum eſt, vt modicè amplius de media nocte pauſetur, & iam digeſti ſurgant. Quod verò reſtat poſt Vigilias, à Fratribus, qui Pſalterij, vel lectionum aliquid indigent, meditationi inſeruiatur. A Paſcha autem vſque ad ſupradictas Kalendas Nouembris, ſic temperetur hora Vigiliarũ agenda, vt paruiſſimo interuallo, quo fratres ad neceſſaria naturę exeant, cuſtodito: mox Matutini, qui incipiente luce agendi ſunt, ſubſequantur.

DECLARATIO.

Ibi: Octaua hora ſurgendum eſt.

1 QVia diſcretio inter potiſſimas virtutes maximè commendatur, propterea arbitramur ſatis conſuli omni naturæ, ſi octo horæ à fine comeſtionis ſecundæ menſæ, vſque ad horam matutinam concedantur: At quoniam omnia ferè Monaſteria noſtra, & præſertim quæ in Ciuitatibus ſita ſũt, maximum habent Populi concurſum, cui ſatisfacere quoquomodo tenemur in Diuinorũ Officiorum, & Miſſarum celebratione; atque ob id ſæpè non poſſit pro dormitione pulſari hora prima noctis, nec exin-

de

de ſurgere fratres hora octaua iuxta Regulam, vt minus quàm poſſumus ab ea recedamus, declarando ordinamus, vt à fine menſę ſecundæ, ſiue Cœna, ſiue ientaculum ſit, ad minus prędictarum octo horarum ſpatium concedatur vſque ad Matutinam Sinaxim; Ita quod cum cœnatur, tranſacto vnius horæ ſpatio, pulſetur pro dormitione, reſiduumque dictarum horarum ſpatium ſit pro dormitione.

2 Cum verò ieiunatur, à ientaculo ſurgentes habeãt itidem prædictarum octo horarum ſpatium, vſque ad Matutinam Sinaxim, ſiue immediate, ſiue aliquo interpoſito tẽporis ſpatio, pro dormitione pulſetur: Sic enim dicemur octaua hora ſurgere iuxta Regulã.

3 Tam verò Matutini, quàm reliquarum horarum diſpoſitio, in arbitrio Prælatorum ſit, habita tamen ratione locorum, Perſonarum, & temporum. Sint autem ſolliciti Pręlati, Priores, & Decani, quod pulſata dormitione, Fratres per dimidiæ horæ ſpatium ad Cellas ſe recipiant, ac dormitum eant; alioquin legitimo ceſſante impedimẽto ſemel, & iterum corripiantur, deinde etiam pœna addatur, ſeueriorique correctioni ſubdantur.

Ibi: A Paſcha autem:

4 PRæterquam ſi prędictum feſtum occurreret in menſe Aprilis, quo tempore, diſpenſando declaramus, tempus ęſtatis incipere à feſto Sancti Patris Noſtri Benedicti, & conſequenter meridianæ dormitionis; quo tempore ſic modificetur hora dormitio-

mitio-

mitionis in nocte, vt computata dormitione diei Fratribus deputentur horæ ſeptem pro dormitione.

5 Notandum eſt tamen, quod à principio Quadrageſimę, vſque ad Kalendas Nouembris, pulſandum eſt pro dormitione hora vigeſimaquarta cum dimidia (ſi commodè fieri poteſt) quod diſcretioni committimus Prælatorum ob varia accidentia, quæ ſuboriri poſſunt.

6 In Vigilia autem Sanctæ Crucis de Menſe Septẽbris excluſiuè, ceſſamus à dormitione meridiana.

7 Diſpenſamus pręterea, quod à feſto Purificationis Beatiſſimæ Virginis Mariæ vſque ad Kalendas Octobris, Nocturni, & Laudes Beatæ Virginis conuentualiter non dicantur in Choro, ob noctium breuitatẽ, & vt Diuinum Officium moroſius, & deuotius dicatur; ſed à Magiſtro Nouitiorum, vel ab Hebdomadarijs perſoluantur.

Quot Pſalmi dicendi ſunt in Nocturnis horis. Cap. IX.

HYemis tempore præmiſſo in primis Verſu Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me feſtina. In ſecundo, ter dicẽdum eſt, Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam; cui ſubiungendus eſt tertius Pſalmus, & Gloria. Poſt hunc, Pſalmus nonageſimus quartus cum Antiphona, aut certe decantandus. Inde

de ſequatur Ambroſianum: Deinde ſex Pſalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, dicto verſu, benedicat Abbas: Et ſedentibus omnibus in ſcamnis legantur viciſſim à fratribus in Codice ſuper Analogium tres Lectiones, inter quas tria Reſponſoria canantur. Duo Reſponſoria ſine Gloria dicantur. Poſt tertiam verò Lectionem qui cantat dicat Gloria; quàm dum incipit cantor dicere, mox omnes de ſedilibus ſurgãt ob honorem, & reuerentiam Sanctiſſimæ Trinitatis. Codices autem legantur in Vigilijs, tàm veteris teſtamenti, quàm noui Diuinæ auctoritatis. Sed & expoſitiones earum, quæ à nominatiſſimis, & Orthodoxis, Catholiciſque Patribus factæ ſunt. Poſt has verò tres Lectiones cum Reſponſorijs ſuis, ſequantur reliqui ſex Pſalmi cum Alleluia cantandi. Poſt hos Lectio Apoſtoli ſequatur, ex corde recitanda: & verſus, & ſupplicatio Litaniæ, ideſt Kyrie eleiſon. Et ſic finiantur Vigiliæ Nocturnæ.

Qualiter æſtatis tempore agatur Nocturna Laus. Cap. X.

A Paſcha autem vſque ad Kalendas Nouembris, omnis (vt ſupradictum eſt) Pſalmodiæ quantitas teneatur: excepto quod Lectiones in Codice, propter breuitatem noctium, minime legantur, ſed pro ipſis tribus Lectionibus, vna de veteri teſtamento memoriter dicatur: quàm breue Reſponſorium ſubſe-

Digitized by Google

ſubſequatur; & reliqua omnia (vt ſupradictum eſt) impleantur, ideſt vt nunquam minus à duodecim Pſalmorum quantitate, ad Vigilias Nocturnas dicatur: Exceptis tertio, & nonageſimo quarto Pſalmo.

Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur. Cap. XI.

DOminico die temperius ſurgatur ad Vigilias. In quibus Vigilijs teneatur menſura; ideſt modulatis (vt ſupra diſpoſuimus) ſex Pſalmis, & Verſu reſidentibus cunctis diſpoſitè, & per ordinem in ſubſellijs, legantur in Codice (vt ſupra diximus) quatuor Lectiones cum Reſponſorijs ſuis, vbi tantum in Reſponſorio quarto dicatur à cantante Gloria; quam dum incipit, mox omnes cum reuerentia ſurgant. Poſt quas Lectiones, ſequantur ex ordine alij ſex Pſalmi cum Antiphonis, ſicut anteriores: & verſus. Poſt quos iterum legantur aliæ quatuor Lectiones cum Reſponſorijs ſuis ordine quo ſupra. Poſt quas iterum dicātur tria cantica de Prophetis, quę inſtituerit Abbas: quæ cantica cum Alleluia pſallantur. Dicto etiā Verſu, & benedicente Abbate, legantur aliæ quatuor Lectiones de nouo Teſtamēto ordine quo ſupra. Poſt quartum verò Reſponſorium, incipiat Abbas Hymnum: Te Deum laudamus. Quo dicto legat Abbas Lectionem de Euangelio cum honore, & tremore, ſtantibus omnibus. Qua perlecta reſpondeāt omnes

nes Amen. Et ſubſequatur mox Abbas Hymnum: Te decet laus: Et data benedictione incipiant Matutinos. Qui ordo Vigiliarum, omni tempore tam ęſtatis, quàm hyemis, æqualiter in die Dominico teneatur: niſi fortę (quod abſit) tardius ſurgatur, quia tũc aliquid de Lectionibus breuiandum eſt, aut Reſponſorijs. Quod tamen omnino caueatur, ne proueniat. Quod ſi contigerit, digne inde ſatisfaciat Deo in Oratorio, per cuius euenerit neglectum.

Qualiter Matutinorum ſolemnitas agantur. Cap. XII.

IN Matutinis Dominico die, in primis dicatur Sexageſimus ſextus Pſalmus ſine Antiphona in directum: Poſt quem dicatur quinquageſimus Pſalmus, cum Alleluia. Poſtquem dicatur centeſimus decimus ſeptimus, & ſexageſimus ſecundus; deindę benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypſi vna ex corde, & Reſponſorium, & Ambroſianum, & Verſus, & Canticum de Euangelio, Litanię, & completum eſt.

*

Priuatis

Digitized by Google

Priuatis diebus qualiter Matutini agantur.
Cap. XIII.

Diebus autem priuatis Matutinorum ſolemnitas ita agatur, ideſt ſexageſimus ſextus Pſalmus, dicatur ſine Antiphona in directum, ſubtrahẽdo modice ſicut in Dominica: vt omnes occurrãt ad Quinquageſimum, qui cum Antiphona dicatur. Poſt quẽ 1
alij duo Pſalmi dicantur ſecundum conſuetudinem, ideſt, ſecunda feria quintus, & trigeſimus quintus. Tertia feria, quadrageſimus ſecundus, & quinquageſimus ſextus. Quarta feria ſexageſimus tertius, & ſexageſimus quartus. Quinta feria octogeſimus ſeptimus, & octogeſimus nonus. Sexta feria, ſeptuageſimus quintus, & nonageſimus primus. Sabbato autem centeſimus quadrageſimus ſecundus: & canticũ Deuteronomij, quod diuidatur in duas Glorias. Nam cæteris diebus cãticum vnumquodq; die ſuo ex Prophetis, ſicut pſallit Eccleſia Romana, dicatur. Poſt hæc, ſequantur Laudes: deinde Lectio vna Apoſtoli memoriter recitanda; Reſponſorium, Ambroſianũ, Verſus, Canticum de Euangelio, Litaniæ, & completum eſt. Planè agenda Matutina, vel Veſpertina non tranſeant aliquando, niſi in vltimo per ordinem oratio Dominica, omnibus audientibus, dicatur à Priore; propter ſcandalorum ſpinas, quæ oriri ſolent; vt conuenti per ipſius orationis ſponſionem, qua dicũt.

Dimitte

Digitized by Google

Dimitte nobis debita noſtra, ſicut, & nos dimittimus debitoribus noſtris: purgent ſe ab huiuſmodi vitio. Cæteris verò agendis, vltima pars eius orationis dicatur, vt ab omnibus reſpondeatur: Sed libera nos a malo.

DECLARATIO.

Ibi: Litaniæ, & completum eſt.

1 LItanias intelligimus: Kyrie eleiſon, Chriſte eleiſon, Kyrie eleiſon, Pater noſter; Ita vt pronunciato verſu: Et ne nos, &c. & Dominus Vobiſcum, immediatè ſequatur oratio; præterquam ad Primam, & ad Completorium, & præterquam in triduo ante Paſcha; Quo tempore dicimus officium ſecundum Eccleſiam Romanam prout in Breuiario noſtrò. In reliquis verò inuiolabiliter ab omnibus ſeruētur Rubricæ Breuiarij, & Miſſalis noſtri Monaſtici Pauli V. auctoritate recognitorum tam in recitatione Diuini Officij, quàm in celebrationibus Miſſarum, nihil penitus addendo, vel innouando.

In Natalitiis Sanctorum qualiter Vigiliæ agantur. Cap. XIV.

IN Sanctorum verò feſtiuitatibus, vel omnibus ſolemnitatibus, ſicut diximus Dominico die agen-

dum,

Digitized by Google

dum, ità agatur, excepto quod pſalmi, aut Antiphonæ, vel Lectiones ad ipſum diem pertinentes dicantur. Modus autem ſupradictus teneatur.

DECLARATIO.

Ibi: In Sanctorum verò Feſtiuitatibus.

1 SEruetur Decretum S. Congregationis Rituum editum die 28. Octobris 1628.

2 Feſtum verò S. P. N. Benedicti in Monaſterijs, & locis noſtris celebre habeatur; ità vt à Fratribus famulis, laborantibuſque ab operibus ceſſetur, quemadmodum, ſi feſtum ipſum ab Eccleſia præceptum eſſet. Officium autem eiuſdem Sancti P. N. Benedicti poſtremò impreſſum, & à Sac. Rituum Congregatione recognitum, recitetur ab omnibus tàm in Choro, quàm extra, qualibet Tertia Feria non impedita Feſto duodecim Lectionum, Vigilijs, Quadrageſima, Aduentu, & niſi occurrat dies infra Octauam; necnon eius Miſſa votiua in noſtro Miſſali impreſſa, decantetur.

Alleluia quibus temporibus dicatur. Cap. XV.

A Sancto Paſcha vſque ad Pentecoſten, ſine intermiſſione dicatur Alleluia tàm in pſalmis, quã in Reſponſorijs. A Pentecoſte vſque ad Caput Qua-

Digitized by Google

drageſimę, omnibus noctibus cum ſex poſterioribus pſalmis, tantum ad Nocturnos dicatur. Omni verò Dominica extra Quadrageſimam, Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonaque cum Alleluia dicantur. Veſpera verò cum Antiphonis. Reſponſoria verò nunquam dicantur cum Alleluia, niſi à Paſcha, vſque ad Pentecoſten.

DECLARATIO.

Ibi: Vſque ad Caput Quadrageſimæ.

1 SEruētur Rubricæ noſtri Breuiarij, vt dicitur ſupra in Cap. 13. num. 1.

Qualiter Diuina opera per diem agantur. Cap. XVI.

Pſalm. 17. VT ait Propheta: Septies in die Laudem dixi tibi. Qui Septenarius Sacratus numerus à nobis ſic implebitur; Si Matutini, Primæ, Tertiæ, Sextæ, Nonæ, Veſperi, Completorijque tempore, noſtræ ſeruitutis Officia perſoluamus. Quia de his horis dixit Propheta: Septies in die Laudem dixi tibi. Ergo his temporibus referamus Laudes Creatori Noſtro ſuper iudicia iuſtitiæ ſuæ, ideſt Matutinis, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Veſpera, Completorio; & nocte ſurgamus ad confitendum ei.

Quot

Digitized by Google

Quot Pſalmi per eaſdem horas dicendi ſunt.
Cap. XVII.

IAm de Nocturnis, vel Matutinis digeſſimus Ordinem Pſalmodiæ; nunc de ſequentibus horis videamus. Prima hora dicantur pſalmi tres ſigillatim, & non ſub vna gloria: Hymnus eiuſdem horæ poſt Verſum, Deus in adiutorium meum intende, antequam pſalmi incipiantur. Poſt expletionem verò triũ pſalmorum, recitetur Lectio vna, Verſus, & Kyrie eleiſon; & Miſſæ ſint. Tertia verò, Sexta, & Nona eodem ordine celebretur: Oratio, Verſus, Hymni earũdem horarum, terni pſalmi, Lectio, & Verſus, Kyrie eleiſon; & Miſſæ ſint. Si maior Congregatio fuerit, cum Antiphonis dicantur; Si verò minor, in directo pſallantur. Veſpertina autem Synaxis quatuor pſalmis cum Antiphonis terminetur; poſt quos pſalmos Lectio recitanda eſt, indè Reſponſorium, Ambroſianum, Verſus, Canticum de Euangelio, Litaniæ, & Oratio Dominica; & fiant Miſſæ. Completorium autẽ, trium pſalmorum dictione terminetur; Qui pſalmi directaneè, & ſine Antiphona dicendi ſunt. Poſt quos Hymnus eiuſdem horæ, Lectio vna, Verſus, & Kyrie eleiſon, & benedictio; & Miſſæ fiant.

DECLARATIO.

Ibi: Prima hora dicitur Kyrie eleiſon.

1 SEcundum antiquam noſtram conſuetudinem, dicta Prima, immediatè proceſſionaliter exeuntes de Eccleſia, commemorationem facimus de Fratribus Defunctis, Familiaribus, & Benefactoribus noſtris cum pſalmo: De Profundis, & Oratione: Deus Veniæ Largitor. Et pergimus ad Capitulum, vbi pronunciantur in Martyrologio feſta Sanctorum occurrentia, & dicitur: Pretioſa, more Romanæ Eccleſiæ. Vltimo legitur Capitulum Nonæ, vbi non habetur proprium; & poſt Lectionem dicti Capituli diebus Ferialibus, & Feſtis trium Lectionum, legitur Textus Regulæ, & datur benedictio, & audiuntur culpæ, prçterquam in Dominicis diebus, vel Feſtis de præcepto Eccleſiæ, aut de conſuetudine Ciuitatum.

Ibi: Et Benedictio.

2 ISta Benedictio datur à Superiore, ſicut etiam in Completorio, quæ ſufficiat pro præſentibus Fratribus, & abſentibus; ità vt opus non ſit etiam abſentibus pro dormitione aliam benedictionẽ quærere. Laudamus tamen, ſi Fratres caſu Superiori obuiantes, huiuſmodi benedictionem acceperint.

Et

3 Et Nouitij, ac iuniores Profeſſi ſuos Magiſtros ad Cellam pro ipſa benedictione adeãt; quos hortamur à Magiſtris quàm citius expediri.

4 Fit etiam poſt Completorium à Superiore cum aqua benedicta aſperſio, dicendo: Aſperge me, &c. Quo repetito, abſque alia oratione dicatur Pſalmus: De Profundis, cum oratione, Deus veniæ largitor, & oratione, Deus qui inter Apoſtolicos pro Papa Eugenio Quarto.

Quo ordine ipſi Pſalmi dicendi ſint. Cap. XVIII.

IN primis ſemper diurnis horis dicatur Verſus: Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me feſtina: Et gloria. Inde Hymnus vnius cuiuſque horæ. Deinde prima hora, Dominica, dicenda ſunt quatuor Capitula Pſalmi centeſimioctaui decimi. Reliquis verò horis, ideſt Tertia, Sexta, & Nona, terna Capitula ſupradicti Pſalmi centeſimi octaui decimi dicantur. Ad primam autem ſecundę Feriæ dicantur tres Pſalmi, ideſt Primus, Secundus, & Sextus. Et ita per ſingulos dies ad Primam, vſque ad Dominicam dicantur per ordinem terni Pſalmi, vſque ad Nonum decimum Pſalmum, ita ſanè, vt nonus Pſalmus, & ſeptimus decimus partiãtur in binas glorias; Et ſic fiat, vt ad Vigilias Dominica ſemper à Vigeſimo incipiatur. Ad Tertiam verò, Sextam, & Nonam ſecundæ Feriæ nouem Capitula, quæ reſidua ſunt de centeſimo decimo octauo pſalmo, ipſa

Digitized by Google

terna Capitula per eaſdem horas dicantur. Expenſo ergo pſalmo centeſimo octauodecimo duobus diebus, ideſt Dominico, & ſecunda Feria; Tertia Feria iam ad Tertiam, Sextam, vel Nonam pſallantur terni pſalmi à centeſimo nonodecimo, vſque ad centeſimum vigeſimum ſeptimum, ideſt pſalmi nouem. Quique pſalmi ſemper, vſque ad Dominicam per eaſdem horas itidem repetantur: Hymnorum nihilominus, Lectionum, vel verſuum diſpoſitione vniformi cunctis diebus ſeruata; & ita ſcilicet, vt ſemper Dominica à centeſimo octauo decimo incipiatur.

Veſpera autem quotidie quatuor pſalmorum modulatione canatur. Qui pſalmi incipiantur à centeſimo nono vſque ad centeſimum quadrageſimum ſeptimũ; exceptis ijs, qui in diuerſis horis ex eis ſequeſtrantur, ideſt à centeſimo decimo ſeptimo, vſque ad centeſimum vigeſimum ſeptimum, & centeſimo trigeſimo tertio, & centeſimo quadrageſimo ſecundo. Reliqui omnes in Veſpera dicendi ſunt. Et quia minus veniunt tres pſalmi, ideo diuidendi ſunt, qui in numero ſupradicto fortiores inueniuntur: ideſt centeſimus trigeſimus octauus, & centeſimus quadrageſimus tertius, & centeſimus quadrageſimus quartus. Centeſimus verò ſextuſdecimus, quia paruus eſt, cum centeſimo quintodecimo coniungatur. Digeſto ergò ordine pſalmorum Veſpertinorum, reliqua, ideſt Lectiones, Reſponſoria, Hymni, Verſus, vel Cantica, ſicut ſupra taxauimus, impleantur. Ad Completorium verò quotidie ijdem pſalmi repetãtur, ideſt quartus nonageſimus, & centeſimus trigeſimus

Digitized by Google

ſimus tertius.

Diſpoſito ordine Pſalmodiæ diurnæ, reliqui omnes pſalmi, qui ſuperſunt æqualiter diuidantur in ſeptem noctium Vigilias, partiendo ſcilicet qui inter eos prolixiores ſunt pſalmi: & duodecim per vnamquamque conſtituantur noctem. Hoc præcipue commonentes, vt ſi cui forte hęc diſtributio pſalmorum diſplicuerit: ordinet, ſi melius aliter iudicauerit, dum omnimodis id attendatur, vt omni hebdomada pſalterium ex integro numero centum quinquaginta pſalmorum pſallatur. Et Dominico die ſemper à capite repetatur ad Vigilias; quia nimis iners deuotionis ſuæ ſeruitium oſtendunt Monachi, qui minus pſalterio, cum Canticis conſuetudinarijs, per Septimanę circulum pſallunt; cum legamus Sanctos Patres noſtros vno die hoc ſtrenue impleuiſſe, quod nos tepidi vtinam Septimana integra perſoluamus.

DECLARATIO.

Ibi: Quod nos tepidi.

1 PAter noſter Sãctus Benedictus nullum ex Monachis excipit à Diuino Officio dicẽdo; Ideoque ordinamus, quod quilibet Monachus profeſſus officium dicat, etiamſi non ſit in ſacris,

De Diſciplina pſallendi. Cap. XIX.

VBique credimus Diuinam eſſe præſentiam, & oculos Domini in omni loco ſpeculari bonos, & malos: Maxime tamen hoc ſine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus Diuinum aſſiſtimus. Ideò ſemper memores ſimus, quod ait Propheta: Seruite Domino in timore. Et iterum:

Pſalm.2. Pſallite ſapienter. Et in conſpectu Angelorum pſallã

Pſalm. 46. tibi. Ergò conſideremus, qualiter oporteat nos in conſpectu Diuinitatis, & Angelorum eſſe; & ſic ſtemus ad pſallendum, vt mens noſtra concordet voci noſtræ.

DECLARATIO.

Ibi: Vbique Diuinam credimus eſſe præſentiam.

1 STatuimus, quod ſecundum morem noſtræ Cõgregationis, alta, ſonora, & pari voce pſallatur: verba non protrahantur: pariter incipiatur Verſus, & terminetur: competens pauſa interponatur in medio cuiuslibet Verſus: Vocibus non parcatur.

2 Volumus etiam, quod Officium Beatæ Virginis dicatur ita moroſe, ſicut Officium Domini, & in Monaſterijs, in quibus ſunt, vltra Prælatum, vel Superiorem, quatuor Monachi, omninò dicatur Diuinum

Digitized by Google

num Officium conuentualiter in Choro, & Miſſa quotidie celebretur, & ſaltem in diebus feſtiuis, nulla admiſſa excuſatione decantetur. Quam ordinationem ad illos quoque intelligimus extendi, qui in membris habitant, in quibus prefatus Monachorum numerus reperitur. In cantu autem moroſe cãtetur, pauſa in Virgulis (prout decet) fiat, & cantus figuratus vitetur omninò: præterquam in præcipuis Eccleſiarum noſtrarum ſolemnitatibus, in Miſſa videlicet, & Veſperis. Et ne eo extra Chorum Fratres noſtri ſine ſuperioris licentia vti poſſint, penitus inhibemus.

3 In hebdomada verò ſancta nullo pacto varietur, aut mutetur cantus, tam in Lamentationibus, & Benedictus, & Paſſione Domini, quàm in alijs omnibus: ſed ſecundum ritum, & morem antiquum Congregationis fiat, vt ſimplicitas, & vniformitas ſeruetur in omnibus, ne ſcandalizentur Laici huiuſmodi vanitatibus.

4 Et vt hoc facilius, & commodius ſeruetur, volumus, vt omnia Monaſteria habeant libellos impreſſos, qui contineant omnes cantus hebdomadæ Sãctę, & Laudes, quæ in receptione Nouitiorum in Capitulo cantari ſolent, & alia huiuſmodi.

De Reuerentia Orationis. Cap. XX.

SI cũ hominibus potẽtibus volumus aliqua ſuggerere, non præſumimus, niſi cũ humilitate, & reuerentia: quantò magis Domino Deo Vniuerſorum

cum

cum omni humilitate, & puritatis deuotione ſupplicandum eſt? Et non in multiloquio, ſed in puritate cordis, & compunctione lacrymarum nos exaudiri ſciamus. Et ideò breuis debet eſſe, & pura oratio, niſi forte ex affectu inſpirationis Diuinæ gratiæ protendatur. In Conuentu tamen omninò breuietur oratio, & facto ſigno à Priore omnes paritèr ſurgant.

DECLARATIO.

Ibi: Cum humilitate, & reuerentia.

1 DEclaramus modo infraſcripto reuerentiam debere ſeruari in Diuinis Officijs. Cum Fratres Chorum ingrediuntur, ſiue inde egrediuntur, in medio ante Sanctiſſimę Euchariſtię Sacramẽtum, ſemper vnico genu vſque ad terram flectant capite nudato, & inclinato; poſtea venientes ad ſedilia ſua capite aliquantulum inclinato, reuerentiam faciant verſus ſedem Prælati.

2 In cæteris autem locis ſufficit mediocris inclinatio; vt cum Refectorium, ſeu Capitulum, ſeu alium huiuſmodi locum ingrediuntur.

3 Quoad genuflexiones verò, & erectiones in Diuinis Officijs, & Miſſa, ſeruentur omninò Rubricę Breuiarij, & Miſſalis noſtri, vt ſupra.

4 Si verò fuerit feſtum, aut Paſchale tempus, in principio Officij Fratres ſtantes profunde, & reuerenter inclinent caput, dum dicitur Pater noſter, quemadmodum etiam, cum intra Officium dicitur Pater noſter,

Digitized by Google

ſter,& quando prima Oratio in qualibet hora,& Miſſa recitatur.

5 Cum autem cantatur Miſſa pro Defunctis, omni tempore ad Orationes genuflectitur, excepta ſolemni commemoratione Defunctorum,& quando fit ſolemne Officium pro tunc Defuncto Fratre illius Monaſterij.

6 Quando verò inchoatur Officium vſque ad Gloria Patri, & quando dicuntur Capitula, Fratres ſtent verſus Altare capite nudato. Cum verò dicitur Gloria Patri, aut in fine Hymnorum, quando fit mentio de Sãctiſſima Trinitate, profundè inclinent ſe vnus verſus alium, Choris diuiſis.

7 Cantores in Choro parati, ſi extra ſua Sedilia fuerint, verſa facie ſe inclinent ad Gloria Patri, & huiuſmodi. Sed Sacerdos paratus in Choro ſe inclinet verſus Altare.

8 Quotieſcumque dicitur, Confiteor Deo, ad Miſſam videlicet, Primam, & Completorium, ſicut & in oratione, A cunctis, fiat mentio de Sancto Patre noſtro Benedicto.

9 Dum verò cantatur Epiſtola, vel Prophetia, Verſus, aut Tractus poſt Epiſtolam, vel Prophetiam, ſedeant Fratres.

10 Aduertendum tamen, quod in prima Dominica Quadrageſimæ, & in Dominica Palmarum, illi duo Tractus longiores non dicantur pſallendo, ſed aut cantentur integri, aut aliqui eorum verſus pro diſpoſitione, & arbitrio Superioris.

11 Ad Euangelium, omnes recti verſus Altare ſtent,

capite

Digitized by Google

De Decanis Monaſterii. Cap. XXI.

SI maior fuerit Congregatio, eligantur de ipſis Fratres boni teſtimonij, & Sanctę conuerſationis, & conſtituantur Decani; qui ſollicitudinem gerant ſuper Decanias ſuas in omnibus ſecundum mandata Dei, & præcepta Abbatis ſui. Qui Decani tales eligantur, in quibus ſecurus Abbas partiatur onera ſua, & non eligantur per ordinem, ſed ſecundum vitæ meritum, & Sapientiæ doctrinam. Quod ſi quis ex eis aliqua fortè inflatus ſuperbia repertus fuerit reprehenſibilis: correptus ſemel, & iterùm, & tertiò, ſi emendare noluerit, deijciatur, & alter in loco eius, qui dignus eſt ſubrogetur. Et de præpoſito eadem conſtituimus.

DECLARATIO.

Ibi: Sollicitudinem gerant.

DEclaramus ad Officium Prioris Clauſtralis, & Decanorum pertinere eſſe ſollicitos, vt Regularis obſeruantia vigeat in Monaſterio, Sacerdotũ omnium confeſſiones audiant; Clericorum verõ, ac Commiſſorum non niſi ex Pręlatorum deputatione, Officinas Monaſterij horis competentibus viſitent, ipſorum etiam Fratrum corrigant exceſſus, niſi notabiles inueniant Prælato reſeruandos, eis quoque

parti-

particulares licentias iuxta facultatem à Prælato traditam, concedant.

2 Diligentem inſuper curam habeant, quod Ceremoniæ Congregationis, & ordinata per Capitulum, ſeù Prælatum, obſeruentur; inuigilent præcipuè, vt Diuinum Officium deuotè dicatur; ac ſtudeant cõmunibus Fratrum exercitijs, & Capitulo culparum intereſſe.

Ibi: Qui Decani tales eligantur.

3 VT autem ad præſcriptum Regulæ Decani conſtituantur, ſtatuimus neminem poſſe eligi in Decanum, qui ſaltem per biennium continuum tẽpore ſui Sacerdotij, obſeruantiæ Regulari non vacauerit (exceptis Lectoribus, de quibus infra num. 11.) quique ſufficienti litteratura, ac probis moribus prēditus non ſit, & bonum teſtimonium non habeat à Prælato, in cuius Monaſterio ſaltem per annum integrum, tempore quoad Decanatum promouendus erit, commoratus fuerit, vel ab his Prælatis, cum quibus eo anno, licet in diuerſis Monaſterijs vixerit, & pręſertim de cuius doctrinæ ſufficentia, & vitæ meritò non conſtet per atteſtationẽ à Viſitatoribus medio eorum iuramento, coram Diffinitoribus in Capitulo Generali faciendam: præuijs quoad litterarum ſcientiam in actu Viſitationis diligenti examine, & quoad morũ probitatem exacta inquiſitione, prout ſtatuitur in litteris in forma Breuis Clementis VIII. ſub die 6. Martij 1593. & Pauli V. die vigeſima prima

nia Martij 1608. Ac præuia etiam atteſtatione de huiuſmodi vitę integritate,& ſufficentia per Prę̄latū, qui pro tempore præerit Monaſterio profeſſionis eiuſdem promouendi (cuius nomine ad Decanatum proponi, & promoueri debet) in Diffinitorio cum iuramento facienda. Qui Prælatus ſi ad Capitulum non acceſſerit, teneatur prędictam atteſtationem in ſcriptis medio ſuo iuramento, ſubſcriptione, & Sigillo roboratam ad Diffinitores tranſmittere, & in caſu mortis à Priore, & Senioribus, ipſorum pariter iuramento, ſubſcriptionibus, & Sigillo Conuentus munita, tranſmittatur; alias huiuſmodi electiones, ſeu promotiones, quæ non ſeruata forma præſentis Conſtitutionis fieri contingent nullas, & inualidas eſſe ipſo facto decernimus, & declaramus. Si qui autem inter Decanos reperiuntur, qui ad ſuum munus peragendum, ob aliquam infirmitatem, vel alios defectus, impotentes, ſeu inhabiles ſint, abſoluantur à Regimine, & inter Decanos cum titolo (ſi in reliquis fuerint emeriti, & bonum teſtimonium habuerint à Prælatis ſuis) numerentur: ſin minus à titulo, & à Regimine deponantur, & alij ſufficientes in locum illorum ſubſtituantur. Qui omnes, vt in ſtudio Regularis diſcipline ſint ſolliciti, ac Fratres ad eam amplectendam (vt ex Officio tenentur) excitare non negligant, quotannis in Capitulo Generali electionis iudicio ſubijciantur, & pro ſingulis à Diffinitoribus ſuffragia ferantur, ac ſi nunquam antea fuiſſent electi, et eo pacto in Officio retineantur, prout decernitur in præfato Breui Clementis VIII.

Magi-

4 Magiſtri item Nouitiorum eligantur moribus, & ætate omninò maturi, ſufficienti litteratura præditi, & apti ad lucrandas animas, inſtruendoſque diſcipulos, qui à Sæculo conuertuntur in Monaſtica, & Regulari diſciplina, & fiant omninò adeò graues, ne ſint Diſcipulis contemptibiles. Quæ omnia eò diligentius executioni mandanda ſunt, quò cognoſcimus, in his robur, & fundamentum Obſeruantiæ Regularis eſſe poſitum.

5 Et quamuis Nouitijs inſtituendis præcipuè debeant incumbere, culpas tamen, & ipſi, in Capitulo, omnium Monachorum audiant, ſicut, & alij Decani; ſilentiaque, & alias diſciplinæ Regularis obſeruantias ſeruari procurent.

6 Hoſpitibus (alijs Superioribus abſentibus, vel occupatis) occurrant; Regulam, & Conſtitutiones penes ſe habeant, vt Fratres inſtruere poſſint; In ſuis verò admonitionibus, & correctionibus caueāt, ne ſint nimis tepidi, aut auſteri. Hæc omnia faciant, vel omittant iuxta ſuorum Prælatorum diſpoſitionem, contra quorum mandata nihil penitus attentent.

7 Nec præmiſſis omnibus ſtantibus vllus Fratrum noſtrorum amodò poſſit ad Decanatum (qui primus ſuperioritatis gradus eſt) promoueri, niſi decimum ſextum, nec ad curam Nouitiorum, niſi decimumoctauum annum in Congregatione cōpleuerit. Quod etiam de ijs, qui ad Religionem Sacerdotes venerint intelligendum eſt.

8 Ordinamus inſuper, quod in vnoquoque Monaſterio pro quinis quibuſque Monachis profeſſis viuētibus,

tibus,

tibus, vnus tantum Decanus, computatis Cellerarijs, Magiſtris Nouitiorum, & alijs, conſtituatur; ita tamen, vt ipſi Decani numerum tercentum non excedant, ſicuti præſcribitur in præfato Breui Pauli V.

9 Ne autem alicuius Monaſterij profeſſus, alterius Monaſterij nomine poſſit in Decanum eligi: neque ſub quouis prætextu quiſquam ex Monachis ad Decanatum, vel ex Decanis ad Prioratum, aut ex Prioribus ad Abbatiam habilitari, diſtrictè omninò prohibemus.

10 Ad animandos verò Monachos ad ſtudium litterarum, diſpenſamus, eos, qui Sacræ Theologiæ curſum honorificè expleuerint, & Lectoris munere in Monaſterijs pro ſtudijs infra deſignandis, ſaltem per triennium continuum laudabiliter functi fuerint (modo probitate morum, & alijs præfatis requiſitis præſtent) poſt quartumdecimum annum in Congregatione completum, ad Decanatum poſſe à Diffinitoribus promoueri. Ad quos tantummodo Diffinitores huiuſmodi facultatem eligẽdi, ſeu creandi Decanos in Capitulo Generali, & nullatenus ad Patres in Dieta congregatos, iuxta tenorem litterarum in forma Breuis Sancti D. N. Vrbani VIII. ſub die 4. Maij 1628. & die 8. Iulij 1637. ſpectare decernimus, & declaramus.

11 Statuimus denique neminem Decanũ eligi poſſe in Priorem Clauſtralem, qui ſimul per biennium obſeruantię Regulari non vacauerit (exceptis Lectoribus, vt ſupra ſtatuitur num. 3. & ſaltem per quinquennium expletum in Decanatu laudabiliter non

vixerit. Præponendos tamen omninò cenſemus eos cæteris omnibus, qui Officio Magiſtri Nouitiorum, ſaltem per triennium cum Laude functi fuerint, dũmodo in Decanatu idem quinquennium compleuerint. Priores verò in Abbates eligi non poſſint, niſi per quinquennium expletum in Prioratu laudabiliter ſe geſſerint, & per biennium permanſerint in ſua reſidentia.

12 Pro charitate autem, & pace ſeruanda, & vt liberius Superiores à Prælatis conuocati vota ſua exprimere poſſint, Ordinamus quod ſi quis eorum reuelauerit aliquid ex tractatis inter eos, ita quod ſcandalum oriri poſſit, ipſo facto à cæterorum Superiorum conſortio in agendis, anno integro priuatus exiſtat.

13 Prior autem, & Decani ad aliud Monaſterium mutati, poſtquam ſibi de ſua mutatione innotuerit, poſſint audire confeſſiones Diſcipulorum ſuorum, ac Sacerdotum, vt prius, dum illic moram trahunt, ipſiſque beneficium abſolutionis impendere; cum licentia tamen Superioris Monaſterij.

Quomodo dormiant Monachi. Cap. XXII.

SInguli per ſingulos lectos dormiant. Lectiſternia pro modo conuerſationis ſecundum diſpenſationem Abbatis ſui ſinguli accipiant. Si poteſt fieri, omnes in vno loco dormiant; Si autẽ multitudo non ſinit deni, aut viceni cum Senioribus ſuis, qui ſuper eos ſolliciti ſint, pauſent. Candela iugiter

giter in eadem Cella ardeat vſque mane. Veſtiti dormiant,& cinti cingulis, aut funibus,& cultellos ad latus non habeant,dum dormiunt;ne fortè per ſomniũ vulnerentur dormientes: & vt parati ſint Monachi ſemper, & facto ſigno abſque mora ſurgentes, feſtinent inuicem ſe præuenire ad opus Dei, cum omni tamen grauitate, & modeſtia. Adoleſcentiores Fratres iuxta ſe non habeant lectos, ſed permixti, cum Senioribus. Surgentes verò ad opus Dei inuicem ſe moderatè cohortentur, propter ſomnolentorum excuſationes.

DECLARATIO.

Ibi: Singuli per ſingulos lectos.

1 SEcundum modernum morem propter honeſtatem, & vt liberius Fratres in Orationibus, & alijs exercitijs ſpiritualibus valeant ſe exercere, ac vt vitetur curioſitas; Dormitorium diuiſum eſt per diuerſas Cellas, & aſſignamus vnicuique Fratrum Cellam vnam, ſic vt ſinguli in ſingulis dormiãt.

2 Quelibet autem Cella Nouitiatus habeat in Superiori parte oſtij foramen rotundum, coopertum à foris tabella, quæ faciliter hinc indè deduci poſſit, per quod Frater in Cella exiſtens videri poſſit à Magiſtro Nouitiorum, an ſe ſpiritualiter exerceat, vel aliud agat. Quod foramen nullus ab intus operire præſumat ſub pœna infraſcripta.

3 Nemo Fratris Cellam, etiamſi de alieno Monaſte-

Digitized by Google

rio exiſtat, ingrediatur, ipſo in ea exiſtente, & ſimili-
ter eo abſente, ſine eius licentia, aut niſi de licentia
Prælati, vel Superioris; & quamdiù cum debita licen-
tia ſimul in Cella ſunt, Oſtium ſemiapertũ teneatur.

4 Nec poſſit Frater quamcumque Eccleſiaſticam, vel Laicam perſonam cuiuſcũque conditionis exiſtant, in Cellam introducere, ſine licentia Superioris Monaſterij.

5 Nec audeat Frater aliquis, ſine præfata licentia vllo tempore Cellam claudere, ità quod à foris aperiri non poſſit claue communi. Quicumque verò in quolibet ſupradictorum ſex caſuum contrafecerit, ieiunet ſemel in pane, & aqua in terra in Refectorio.

6 Frater autem extra Cellam ſuam exiſtens, licentiã dare valeat alteri Fratri, vt Cellam ſuam aliqua honeſta cauſa ingrediatur.

7 Et ne contingat à Sæcularibus aliquid aſportari de Cellis, qui plerumque curioſi per Monaſterium, & Dormitorium vagantur, mandamus, vt ſerraturæ, quæ clauibus communibus aperiuntur, Oſtijs Cellarum apponantur.

8 Claues ad Capſas, ſeù ſcabella, vel vbilibet, nullus ex Fratribus habeat ſine licentia, præter Priorem Clauſtralem, cui tantum concedimus, vt ad ſcabellũ, ſeù capſam, ſerraturam applicare poſſit, quæ claui aperiatur, cõſignando alteram ſimilem Prælato, intrà octo dies ab Officialium publicatione; qui ſi contrafecerit, dicat intrà octo dies totum ex ordine pſalterium. Alij autem arbitrariè puniantur.

9 Quilibet Frater cautê teneat lumen in Cella, & ex-

tinguat,

Digitized by Google

tinguat, & nullus candelas applicet ad lectiſternia, aut parietes ligneos, propter incendij periculum. Si quis verò contrafecerit dicat ſuam culpam in Capitulo, grauiter puniendus.

10 Silentium continuum in Dormitorio ab omnibus quouis tẽpore ſeruetur, niſi aliquis voluerit aliquid breuiter, & ſubmiſſa voce dicere.

11 Ordinamus prætereà, quantum fieri poteſt, ne Confeſſiones Sæcularium in Dormitorio audiantur à quocumque, cum exindè alij perturbentur.

12 Prælati verò, & Seniores, Fratrum Confeſſiones ibi audire, eoſque ſubmiſſa voce exhortari poſſint.

13 Fratres incedentes per Dormitorium ità quietè, & in cunctis moderatè, & ſine ſtrepitu ibidem ſe habeant, vt alios non inquietent.

14 Singulis hebdomadis Dormitorium cum Cellis, propter immunditias ſcopetur à Fratribus.

Ibi: Candela.

15 SIuè Lucerna, vel Lampas, quæ accenditur à Sacriſta hora, qua pulſantur ſigna ſerotinæ ſalutationis Angelicę, & ardeat tota nocte vſque ad diem.

Ibi: In eadem Cella.

16 IDeſt in Dormitorio eodem.

Ibi: Veſtiti dormiant.

17 DEclaramus hoc modo veſtitos dormire Fratres, ſi teneant ſcapulare cum Caputio ſuper Tunicellam,

cellam, quod habet quaſi formam Cucullæ, ſecũdum Clementinam.

De Excommunicatione Culparum. Cap. XXIII.

SI quis Frater contumax, aut inobediens, aut ſuperbus, aut murmurans, vel in alio contrarius exiſtẽs Sanctæ Regulæ, & præceptis Seniorum ſuorũ contemptor repertus fuerit, hic ſecundum Domini Noſtri præceptum admoneatur ſemel, & ſecundo ſecretè à Senioribus ſuis. Si non emendauerit, obiurgetur publicè coram omnibus. Si verò neque ſic correxerit, ſi intelligit qualis pœna ſit, Excommunicationi ſubiaceat. Si autem improbus eſt, vindictæ corporali ſubdatur.

Qualis debeat eſſe modus Excommunicationis. Cap. XXIV.

SEcundum modum culpæ, Excommunicationis, vel diſciplinæ debet extendi menſura; qui culparum modus in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen Frater in leuioribus culpis inuenitur, tantum à menſæ participatione priuetur. Priuati autem à mẽſæ conſortio, iſta erit ratio, vt in Oratorio pſalmum, aut Antiphonam non imponat, neque Lectionem recitet vſque ad ſatisfactionem. Refectionem autem cibi

Digitized by Google

cibi poſt Fratrum refectionem accipiat, menſura, vel hora, qua præuiderit Abbas ei competere; Vt ſi verbi gratia fratres reficiunt Sexta hora, ille frater Nona: Si fratres Nona, ille Veſpertina, vſque dum ſatisfactione congrua veniam conſequatur.

De Grauioribus culpis. Cap. XXV.

IS frater, qui grauioris culpæ noxa tenetur, ſuſpendatur à menſa ſimul, & ab Oratorio. Nullus ei fratrum in ullo iungatur conſortio, neque in colloquio. Solus ſit ad opus ſibi iniunctum, perſiſtens in pœnitentiæ luctu ſciens illã terribilem Apoſtoli ſententiam dicentis: Traditum huiuſmodi hominem Sathanæ in interitũ carnis, vt ſpiritus ſaluus ſit in die Domini. Cibi autem refectionem ſolus percipiat, menſura, vel hora, qua præuiderit ei Abbas competere. Nec à quoquam benedicatur tranſeunte, nec cibus, qui ei datur. *Cor. 1. 5.*

DECLARATIO.

Ibi: Qui grauioris culpæ noxa tenetur.

1 QVia in hoc Declaratorio, ac etiam in Conſtitutionibus, pleriſque in locis, & caſibus, pro qualitate, & grauitate culparum, certæ pœnæ, ac pœnitentiæ taxatæ ſunt, pro pace bonorum, & ad reprimendam improborum, & temerariorum auda-

audaciam; vt metus pœnæ coerceat, quos Dei, & virtutis amor à malo non reuocat; ideò præcipimus Prelatis, & aliis Superioribus, vt eas inuiolabiliter faciãt à tranſgreſſoribus obſeruari.

2 Quare ſi delictum, aut tranſgreſſio huiuſmodi ſecreta fuerit, ſecretò quoque taxatam pœnitentiam facere non poſtponat, nec aliter à quoquam etiàm à Prælato proprio diſpenſari valeat, niſi pœnitentia per ordinationes ſtatuta, eſſet publicè peragenda: vt puta in terra in Refectorio comedere; quo caſu in aliam Secretam commutari poſſit. Si uerò manifeſtum delictum, aut tranſgreſſio ipſa fuerit, publicè etiam trãſgreſſor ſecundum taxatãm pœnitentiam pœniteat. Quod ſi facere neglexerit, aut recuſauerit, à nemine, vt ſuprà diſpenſari valeat. Et ſi intra triduum publicè non pœnituerit, pro huiuſmodi contemptu bis eamdem pœnitentiam facere teneatur. Si verò intra aliud ſequens triduum proteruè, pertinaciter diſtulerit, eamdem pœnitentiam etiam tertio cogatur iterare. Demum ſi alijs adhuc tribus diebus animo (quod Deus auertat) perſtiterit contumaci, & indurato, ſtatim tanquàm incorrigibilis, rebellis, & obſtinatus, ac contemptor Sanctæ Regulæ, & Conſtitutionum, Cuſtodiæ (donec reſipuerit, & prædictam pœnitentiam toties facere promiſerit, quoties, vt ſupra diſtulerat, vel recuſauerat) mancipetur.

3 Nec in aliquo præmiſſorum à Prælato ſuo, nec ab vllo alio, etiam à Præſidente ipſo, niſi fortè in aliqua breui prædictorum terminorum dilationis mora, (& hoc ex aliqua rationabili cauſa) valeat diſpenſa-

ri;

Digitized by Google

ri; Maiori quippè vindictæ ſecundum quod dicit Beatus Pater noſter Benedictus in Regula, ſubiacere debet, qui non vult humilitate corrigere, quod negligentiæ culpa deliquit.

4 Quod ſi nec reſipuerit, nec ad cor redierit; tunc demum,vt Regula præſcribit, corporali vindictę ſubiaceat.

5 Igitur Generale Capitulum, & Cógregationis Regimen. Monaſteriorumque noſtrorum Prælati,prędicta omnia ſeruent diligenter, &,vt dictum eſt,procurent ab huiuſmodi transgreſſoribus inuiolabiliter obſeruari.

6 Quoniam autem vbi maius ex culpa periculum imminet, ibi quoque maior adhiberi debet cura, ne contingat, Ideò maximè inuigilare debent Prælati, cæterique Superiores,ne in iis,quæ ad fidem Catholicam integrè, inuiolabiliterq; ſeruandam pertinet, vllus in ſuis Monaſterijs ſit prauis opinionibus inbutus, vel eo nomine ſuſpectus. Quod ſi quis repertus fuerit aliquod dixiſſe, aut feciſſe, ob quod in ſuſpitionem probabilem talis delicti venerit, in huiuſmodi caſu ſeruentur ea,quę in Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ad Officium ſanctę Inquiſitionis aduerſus hęreticam prauitatem pertinentibus, ſtatuuntur.

De iis, qui ſine iuſsione Abbatis iunguntur Excommunicatis Cap. XXVI.

SI quis Frater pręſumpſerit ſine iuſſione Abbatis Fratri excommunicato quolibet modo ſe iungere, aut loqui cum eo, vel mandatum ei dirigere, ſimilem ſortiatur excommunicationis vindictam.

Qualiter debeat eſse ſollicitus Abbas circa Excommunicatos. Cap. XXVII.

OMni ſollicitudine curam gerat Abbas circa delinquentes Fratres, quia non eſt opus ſanis Medicus, ſed malè habentibus. Et ideò vti debet omni modo, vt ſapiens Medicus: immittere quaſi occultos conſolatores Senipetas, ideſt Seniores Sapientes Fratres, qui quaſi ſecretè conſolentur fratrem fluctuantem, & prouocent eum ad humilitatis ſatisfactionem: Et conſolentur eum, ne abundantiori triſtitia abſorbeatur. Sed ſicut ait Apoſtolus; Confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omnibus. Magnopere enim debet ſollicitudinem gerere Abbas circa delinquentes Fratres, & omni ſagacitate, & induſtria curare, ne aliquam de ouibus ſibi creditis perdat. Nouerit enim ſe infirmarum curam ſuſce-

Matth. 9.

Cor. 2. 2.

ſuſcepiſſe animarum, non ſuper ſanas tyrannidem: & metuat Prophetæ comminationem, perquem dicit Deus: Quod craſſum videbatis, aſſumebatis, & quod debile erat proijciebatis. Et Paſtoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta nouem ouibus in montibus, abijt vnam ouem, quæ errauerat, quęrere; cuius infirmitati in tantum compaſſus eſt, vt eam in ſacris humeris ſuis dignaretur imponere, & ſic reportare ad gregem.

Ezec. 34.

Luc. 16.

De iis, qui ſæpius correcti non emendantur.

Cap. XXVIII.

SI quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, ſi etiam excommunicatus, non emendauerit acrior ei accedat correctio, ideſt vt verberum vindicta in eum procedat. Quod ſi nec ita ſe correxerit, aut fortè (quod abſit) in ſuperbiam elatus; etiam defendere voluerit opera ſua; tunc Abbas faciat, quod ſapiens Medicus. Si exhibuit fomenta, ſi vnguenta adhortationum, ſi medicamina Scripturarum Diuinarum; ſi ad vltimum vſtionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & iam ſi viderit nihil ſuam præualere induſtriam: adhibeat etiam, quod maius eſt, ſuam, & omnium fratrum pro eo orationem, vt Dominus, qui omnia poteſt, operetur ſalutem circa infirmum Fratrem. Quod ſi nec iſto modo ſanatus fuerit, tunc iam vtatur Abbas ferro

Cor.1.5. abſciſſionis, vt ait Apoſtolus: Auferte malum ex
Cor.2.7. vobis: Et iterum: Infidelis ſi diſcedit, diſcedat: ne vna ouis morbida, omnem gregem contaminet.

DECLARATIO.

Ibi: Vtatur ferro abſciſſionis.

1 IN adhibendo contra incorrigibiles noſtræ Congregationis Monachos huiuſmodi extremum expulſionis remedium, ſeruentur Decreta Sacræ Congregationis Concilij, Sanctiſſimi Domini Noſtri VRBANI Octaui iuſſu ędita, De Regularibus Apoſtatis, & eiectis. Fugitiui verò cum omni ſollicitudine requirantur, & in carcerem detrudantur pro modo culpæ puniendi. Propterea diſtrictè pręcipimus omnibus Monaſteriorum noſtrorum Prælatis, vt in ſingulis Monaſterijs tutos carceres habeant pro huiuſmodi fugitiuis, & alijs grauiter delinquentibus.

2 Qui ſi biennium ſteterint extra Monaſterium ſuæ profeſſionis, & poſtea aufugerint, requirantur à Prælatis Monaſteriorum, vndè fugam arripuerunt; ſi tamen ibi per biennium ſteterint, nam ſi per multa vagati eſſent, & ab vno, in quo per biennium non ſtetiſſent, aufugerint, non obſtante quod plus biennio à ſuæ profeſſionis Monaſterio abfuiſſent; debent nihilominus requiri à Pręlatis Monaſteriorum, vnde ſunt Profeſſi, ſicuti ſi ante expletum biennium poſt diſceſſum à pręfato ſuo

Mona-

Digitized by Google

Monaſterio aufugiſſent: ideò enim debet ipſum ſuę profeſſionis Monaſterium tales requirere, vt in poſterum cautior adhibeatur cura in talibus ad profeſſionem recipiendis.

3 Et quoniam vbi maior ſubeſt culpa, & grauius ſcandalum, ibi ſollicitior debet eſſe cura; ideò declarando ordinamus, vt fugitiui, qui præter fugam aliquid notabile furto abſtulerint aliudvè flagitium perpetrauerint, ſiue ante, ſiue poſt fugam, aut vitiosè vixerint, omninò non negligantur, ſed diligentius non parcendo laboribus, & expenſis requirantur; etiam (ſi aliter fieri non poteſt) auxilio brachij ſęcularis implorato, & ad Monaſterium reducantur in cuſtodiam retrudendi, donec per Capitulum generale, ſiue Regimen, quid de ipſis agi debeat diſponatur.

4 Licentia verò tranſeundi ad aliam Regionem, nemini ex noſtræ Congregationis Fratribus concedatur, niſi ſeruata forma prædicti Decreti Sacræ Congregationis Concilij de Regularibus apoſtatis, & eiectis, &c.

5 Commiſſi verò noſtri incorrigibiles, & contumaces, eo modo quo recipiuntur, expelli poſſunt. Et ſi quis eorum poſt promiſſam ſtabilitatē vitioſus, aut ſcandaloſus repertus fuerit, ſeruetur circa eum forma Regulæ ſecundùm meritum, vſque ad expulſionem incluſiuè; ad quam tamen nolumus quemquā Prælatorum procedere, niſi ſeruatis quæ infrà in ſuſceptione eorum ſtatuimus, ſcilicet cū conſenſu omniū Seniorū, aut duarū ex tribus partibus Cōuentus,

Si

Si illi non conuenerint. Nec ampliùs poſſint in alijs Monaſterijs noſtrę Congregationis recipi, niſi de cōſenſu Prælati, & maioris partis Conuentus, à quo receſſerint.

Si debeant iterum recipi Fratres exeuntes de Monaſterio.

Cap. XXIX.

FRater, qui proprio vitio egreditur, aut proijcitur de Monaſterio, ſi reuerti voluerit, ſpondeat priùs omnem emendationem vitij, pro quo egreſſus eſt: & ſic in vltimo gradu recipiatur, vt ex hoc eius humilitas comprobetur. Quod ſi denuò exierit vſque tertiò recipiatur. Iàm verò poſteà ſciat omnem ſibi reuerſionis aditum denegari.

DECLARATIO.

Ibi: Proprio vitio.

1 QVia experientia docti, vt plurimum videmus Fratres noſtros à nobis non recedere, niſi diabolica ſuggeſtione ſeductos; ideò declaramus eos quoque proprio vitio egredi, qui accepta licentia tranſeundi ad arctiorem Religionem, ea abutentes, vagantur.

2 Vt autem de omnibus certa ſtatuatur lex, non recedendo à Sacris Canonibus. Primò ordinamus, quod

quod ſi qui fugitiui ſpontè ad Monaſteria redierint, omnes quidem ſuſcipiantur, ſed ità, vt, quod Dominus iubet, pro menſura peccati, ſit, & plagarum modus.

3 Quicumque igitur intrà dies quinquê ad Monaſteria fuerint reuerſi, arbitrio Prælatorum puniantur, ſed non per carcerem pro ſola fuga; Tranſactis autem quinque diebus carceri mancipentur. Quòd ſi vltrà dies triginta redire diſtulerint, tunc iuxta Sanctiſſimi Padri Noſtri Benedicti Regulam, in vltimo loco, & in carcere, recipiantur. Si autem per integrum annum à Congregatione eos abfuiſſe contigerit, vltra pœnas prædictas, quas declaramus pro ſola fuga talibus deberi, in nullo inſuper Monaſterio inconſulto Regimine ſuſcipi poſſint.

4 Horum verò nullus è formali carcere liberari poſſit, niſi per Diffinitores, aut Regimen, & tunc non niſi prius deſuper legitimè formato Proceſſu, & accuratè perpenſo qua pœna ſint rei mulctandi.

5 Nec ſic liberatis locus Profeſſionis reſtituatur, niſi in Capitulo Generali nouem Diffinitores omnes conſenſerint, & his referentibus ad vniuerſos Congregationis Prælatos, duæ eorum ex tribus partibus, id approbauerint. In qua loci reſtitutione tantumdem temporis illis reſtituendum, aut reponendum eſſe declaramus, quantum in Congregatione ipſi fugitiui ante fugam fuerint, non autem quantum ijdem etiam ab fuerunt: non enim ferendum eſt, vt qui exempli gratia, decimo profeſſionis ſuæ anno Religionem deſeruit, & anno vigeſimo, ideſt deci-

mo

mo poſt fugam receptus fuit, eos præcedat, qui integros quindecim, aut nouemdecim annos perſeuerauerunt ſub ſuaui obedientiæ iugo, ſed maxima erga illos Patrum liberalitas erit, ſi decem anni, quos illi fugiendo prodegerunt, pœnitentibus reponantur.

6 Præter hæc ſi fugitiuus habitum dimiſerit, vt Apoſtata iuxta Sacros Canones puniatur. Si autem alia quæuis præter fugam, animaduertenda, tàm in Congregatione, quàm extra perpetrarit, exactiſſimam omnium reddat in iudicio rationem, pœnas debitas recepturus, perindè ac ſi minimè aufugiſſet.

7 Quibus omnibus ritè peractis, & in acta relatis, ſi digna deindè pœnitentiæ opera fecerint, laudabiliter in Congregatione viuendo; poterunt (omnibus Diffinitoribus conſentientibus) munerum Congregationis, pro ſubſequentium temporum ratione eſſe capaces: ſi trinas Viſitatorum approbationes in ſingulis triennijs obtinuerint, vt ſcilicet poſt primum reuerſionis ſuæ triennium, Subdiaconorum gaudeant dignitate, poſt ſecundum Diaconorum, poſt tertium Sacerdotum, ac deinceps etiam ad quaſcumque fuerint dignitates, per ordinem idonei iudicati; dummodo in ſingulis, triennali cenſura ſex Viſitatorum (vt dictum eſt) & nouem Diffinitorum ſuffragijs fuerint approbati.

8 Hoc idem intelligi volumus de Fratribus non fugitiuis, qui tamen ſemel cuſtodiæ fuerint legi-

timè

Digitized by Google

timè mancipati. Declaramus autem pœnam legitimi Carceris, quam conſequitur infamia, & inhabilitas aſſequendi gradum Superioritatis, omnibus illis inflictam intelligi debere, qui ſiuè propter fugam, ſiuè ob alia facinora legitimè ſententiati, ad Carcerem condemnati fuerint.

9 Vt autem fugitiui, & ſuſpecti, à non ſuſpectis, nec fugitiuis dignoſcantur: Ordinamus, quod Fratres cuiuſcumque dignitatis, aut conditionis fuerint, qui quacumque de cauſa à ſuis Monaſterijs ad alia loca pergent, ſecum deferant litteras patentes Superiorum ſuorum, cum expreſſo nomine locorum, per quæ tranſire debebunt, ſubſcriptas, ac Sigillo munitas; aliter vbicumque fuerint inuenti, tanquam fugitiui cuſtodiæ mancipentur à quibuſcumque Prælatis, aut Superioribus Monaſteriorum noſtrorum.

10 Admoneantur etiam Patres Monaſteriorum Noſtrorum de Fratribus fugitiuis, expulſis, & licentiatis à Superioribus Monaſteriorum, à quibus recedunt (quemadmodum fit de Fratribus defunctis) vt ab omnibus euitari poſſint.

De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.

Cap. XXX.

OMnis ętatis, vel intellectus proprias debet habere menſuras. Ideòque quoties Pueri, vel

Adoleſcentiores ætate, aut qui minus intelligere poſſunt quanta pœna ſit excommunicationis; Hi tales, dum delinquunt, aut ieiunijs nimijs affligantur, aut acris verberibus coerceantur, vt ſanentur.

DECLARATIO.

Ibi: Omnis ætatis, vel intellectus.

1 QVoniam Sacrum Concilium Tridentinum, tempus emittendæ profeſſionis præſcribit, expleto ſcilicet ætatis anno ſextodecimo; eius veſtigijs nos quoque firmiter inhærentes, declaramus nullum Nouitium poſthac ad probationem recipiendum eſſe, qui non expleuerit decimum quintum annum.

2 Circa verò adoleſcentiores Fratres, quia experientia didicimus quaſdã ex his incurabiles ęgritudines incurriſſe ob nimias auſteritates. Hortamur Prælatos, & Patres Monaſteriorum Noſtræ Congregationis, vt in ieiunijs, & Vigilijs Regularibus, erga huiuſmodi Adoleſcentes pium, & diſcretum habeant intuitum, quatenus in validiori ętate Regularis vitę obſeruantiam, propenſiori fructu valeant obſeruare.

3 Mandamus item, vt iuniores Fratres in Nouitiatibus ſub cura Magiſtri Nouitiorum, per quinquennium ad minus inſtituendos relinquant, nec indè amoueant, niſi aliqua coacti neceſſitate. Cum verò amoti à Nouitiatu fuerint, ſaltem per biennium Priori ad cuſtodiam, & educationem tradantur, vt quantum

Digitized by Google

tum fieri poteſt, in eadem diſciplina permaneant, in qua in Nouitiatu adoleuerunt. Liceat tamen Prælatis ex aliqua rationabili cauſa, ipſorum iudicio approbanda, Prouectiores Fratres nondum expleto quinquennio, ex Nouitiatu extrahere, dummodo ætatis ſuæ annum decimumnonum ſaltem exceſſerint. Si autem contigerit (quod Deus auertat) vt ex alicuius præuaricatione cæteri ſcandalum ſumant; ne vna ouis morbida totum corrumpat ouile, ſtatuimus, vt ſi poſt adhibitas ſalutares pœnitentias à Prælato, alijſque Superioribus (Magiſtro Nouitiorum deferente) cognitum fuerit de præfati iuuenis incorrigibilitate: Ex Nouitiatu, nondum elapſo quinquennio extrahi poſſit. Ne verò commodum ex ipſa malitia reportetur, talibus ſic extractum ſubijcimus pœnitentijs: per totum reliquum quinquennij tempus: ſit ei Monaſterium, ex cuius Nouitiatu extrahitur, pro Carcere. Silentium obſeruet cum Sæcularibus, & Monachis (Patre ſpirituali excepto, alijſque, pro quibus Prælatus indulſerit) poſt omnes Profeſſos degradatus degat: & demum bis in hebdomada in pane, & aqua, cum Zona ad collum, comedat in Refectorio.

* * *

De Cellerario Monaſterii. Cap. XXXI.

CEllerarius Monaſterij eligatur de Congregatione ſapiens, maturus moribus, ſobrius, non multum edax, non elatus, non turbulentus, non iniurioſus non tardus, non prodigus, ſed timēs Deum, qui omni Congregationi ſit ſicut Pater. Curam gerat de omnibus: ſine iuſſione Abbati nihil faciat. Quæ iubentur cuſtodiat; Fratres non contriſtet. Si quis autem Frater ab eo fortè aliquid irrationabiliter poſtulat, non ſpernendo eum contriſtet, ſed rationabiliter cum humilitate male petenti deneget. Animam ſuam cuſtodiat, memor ſemper illius Apoſtolici præcepti: Quia qui benè miniſtrauerit gradum ſibi bonum acquirit. Infirmorum, Infantium, Hoſpitum, Pauperumque cum omni ſollicitudine curam gerat, ſciens ſine dubio, quia pro his omnibus in die Iudicij rationem redditurus eſt.

Tim. 13.

Omnia vaſa Monaſterij, cūctamque ſubſtantiam, ac ſi Altaris vaſa ſacrata conſpiciat. Nihil ducat negligendum, neque auaritiæ ſtudeat, neque prodigus ſit, aut extirpator ſubſtantiæ Monaſterij: Sed omnia menſuratè faciat, & ſecundum iuſſionem Abbatis ſui. Humilitatem antè omnia habeat; & cui ſubſtantia non eſt, quæ tribuatur, ſermo reſponſionis porrigatur bonus; quia ſcriptum eſt: Sermo bonus ſuper datum optimum. Omnia quę ei iniunxerit Abbas, ipſe habeat ſub cura ſua; à quibus eum prohibuerit,

Eccleſ. 18.

non

non præſumat. Fratribus conſtitutam annonam ſine aliquo typo, vel mora offerat, vt non ſcandalizentur: memor Diuini eloquij, quid mereatur, qui ſcandalizauerit vnum de puſillis. Si Congregatio maior *Matth.* 18. fuerit, ſolatia ei dentur, à quibus adiutus, & ipſo æquo animo impleat Officium ſibi commiſſum. Horis competentibus dentur quæ danda ſunt, & petantur quæ petenda ſunt: vt nemo perturbetur, neque contriſtetur in domo Dei.

DECLARATIO.

Ibi: Eligatur.

1 A Prælato ſcilicet, de Conſilio Seniorum, Patribus proponendus: & à Diffinitoribus vel Regimine promouendus. Sit autem Decanus, omninò moribus grauis, & probatus.

Ibi: Animam ſuam cuſtodiat.

2 CEllerarij non ſic ſe immergant temporalibus, quin vacent ſpiritualibus, ſed ſic tranſeant per bona temporalia, ne amittant æterna. Et vt facilius ſpiritualibus exercitijs vacare poſſint: Volumus omninò, vt in Dormitorio dormiant, negotia tamen ſua in Cellaria exerceant, ac ſaltem ſingulis diebus feſtiuis Miſſas celebrent, & quoad fieri poteſt Chorum, & Refectorium frequentent.

Ibi:

Digitized by Google

Ibi: Sine iuſſione Abbatis nihil faciat.

3 ET præcipuè, ne omninò fabricet intus, aut extra Monaſterium ſine ſcientia, vel voluntate Prælati ſui. In alijs quoque rebus, quæ erunt alicuius momenti, vel conſiderationis, putà in venditione frugum, Vini, Olei, & aliarum rerum in quantauis ſumma, & ſimilium: cum Prælato, vel eo abſente, cum Superiore communicet.

4 Caueat autem omninò à cuiuſuis arboris inciſione in poſſeſſionibus Monaſterij, ità vt ne vnam quidem inſcio Prælato aut incidat, aut incidere faciat, ſerióque examinet, vbi agitur de Syluis, vel arboribus non cæduis quid de iure facere poſſit, ne limites ſuæ facultatis excedat, pœniſque, ac cenſuris Extrauag. Pauli II. & Decreti Sacræ Congregationis de rebus Eccleſ. non alien. ſubiaceat, grauiter ſi ſecus fecerit puniendus. Experientia enim edocti cognouimus, quantum ex arborum inciſione Monaſteria patiantur detrimentum. Caueat inſuper, ne Monaſteria debitis aggrauet ſua incuria, quod ſi fecerit deponatur.

†

Digitized by Google

Ibi: Infirmorum, & Pauperum.

5 HAnc partem Regulæ, cum omni diligentia, & timore Dei ſeruet Cellerarius, & præcipuè in abſentia Prælati ſciens ſecundum Regulam, quod de omnibus eſt in die Iudicij, redditurus Domino rationem.

Ibi: Nihil negligendum ducat.

6 QVilibet Cellerarius computa rationes, debita, & credita Monaſterij quater in vno, hoc eſt, per ſingulos quoſque tres menſes, oſtendat Prælato, & Superioribus; qui omnes eadem manu ſua ſubſcribant. Et mutatus ad aliud Monaſterium, priuſquam recedat, rationem omninò reddat de exercitio ſibi commiſſo coram Superioribus præfati Monaſterij. Quod ſi non fecerit ieiunet ſemel in pane, & aqua; vlterius etiàm acrius à Viſitatoribus puniendus, & corrigendus; ipſi ſi indulgentiores fuerint, à Diffinitoribus puniendi.

7 Expenſæ verò quotidianæ ab Abbate ſingulo quoque menſe videantur vnà cum Diurno à Cellerario conſcripto; & ſi inuentus fuerit aliquid contra prohibitionem Prælati notabiliter feciſſe, prædicto modo ſimiliter puniatur. Si autem quauis de cauſa intra quinquennij tempus, vel huiuſmodi quinquennio expleto, ab Officio Cellerariæ abſolutus fuerit; ad Prioratum tamen (etiamſi habeat alia requiſita)

promo-

promoueri non poſſit, niſi prius integrè, & fideliter coram Prælato, & Superioribus Monaſterij, rationem reddiderit ſuæ adminiſtrationis, ac ipſius computa ab eiſdem (ſuper quo conſcientiam cuiuslibet ipſorum oneramus) approbata, ſubſcripta, & legititimè ſolidata fuerint: atteſtationemque in ſcriptis habeat de huiuſmodi approbatione, prædictorum ſubſcriptionibus, ac iuramento validatam, Diffinitoribus, vel Regimini, ad hoc, vt canonicè promoueri poſſit, præſentandam.

8 Ordinamus inſuper iuxta litteras in forma Breuis felicis recordationis Clementis Octaui, & Pauli Quinti, vt in adminiſtratione rerum temporalium ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per ſe ipſos exerceant, ſed per Cellerarios à Diffinitoribus, vel Regimine deputatos; temporalia verò negotia Monaſteriorum Noſtrorum per Sæculares, aut Commiſſos potiùs quàm per Monachos tractentur.

9 Ad Rectorias verò, & membra Monaſteriorum Noſtrorum non deputentur vllo modo Monachi etiamſi ſint Decani, qui non ſint prouectæ ætatis (niſi aliter neceſſitas expoſcat) & præſertim habiles ad prædicta rectè adminiſtranda, ac morum honeſtate conſpicui, qui teneantur ſtatutis temporibus Cellerario rationem reddere ſuarum adminiſtrationum, & eidem, in his, quæ ad prædictas adminiſtrationes pertinent, parere. Quando verò Cellerarium æquitare contingat, nullo modo ſolus incedat, ſed

ſaltem

ſaltem cum ſocio famulo ſemper exiſtat, præcipuè ſi pedeſter iter faciat.

10 In ſingulis autem Monaſterijs, Diffinitores, vel Regimen, prout ſtatuitur in prædicto Breui Clementis Octaui, deputent Monachum probatum, ac fidelem in Depoſitarium, penes quem pecuniæ omnes quacumque ex cauſa ad Monaſterium, tàm ex Celleraria, & alijs membris, ac Rectorijs ſupradictis, vel ex cauſa cuiuſcumque Canonis, Laudemij, Cenſus, aut cuiuslibet alterius rei, & emolumenti, quàm ex Sacriſtia prouenientes, deponantur, cuius Depoſitarij præcipua cura ſit, in deſtinatis rationum libris fideliter, ac diligenter huiuſmodi pecunias deſcribere; Earum autem ne obolum quidem expendat, aut alicui quouis prætextu ſoluat, niſi cum mãdato Cellerarii, aut Vicarij Sacriſtiæ reſpectiuè, ipſorum manu, ac Prælati, vel in eius abſentia Superioris Monaſterij ſubſcripto. Huiuſmodi autem mandata in præparato ad hoc codice deſcribantur, expreſſa in ijs ſumma pecuniæ, cui, & qua de cauſa ſit perſoluenda, vt ex eiſdem facilius Viſitatoribus innoteſcat, an huiuſmodi redditus, in ſolitis, ac neceſſarijs Monaſterij ſumptibus, vel forſan in alijs inutilibus, ac ſuperfluis (quod omninò fieri prohibemus) impendantur. Et ſi qui ſunt abuſus, tàm circa huiuſmodi inutiles, & ſuperfluas expenſas, quàm circa præſentis Conſtitutionis obſeruantiam, præſertim ſub prætextu, quod aliqui redditus ad Cameram Abbatialem pertineant, & de illis Prælati pro libito, in commodum tamen Monaſteriorum diſpo-

nere poſſint, ab iiſdem Viſitatoribus ſeriò mandetur, vt omninò tollantur, & huiuſmodi redditus in neceſſarios Monaſteriorum vſus conuertantur.

De Ferramentis, vel rebus Monaſterii.

Cap. XXXII.

SVbſtantiæ Monaſterij in ferramentis, vel veſtibus, ſeu quibuslibet rebus, prouideat Abbas Fratres, de quorum vita, & moribus ſecurus ſit, & eis ſingula, vt vtile iudicauerit, conſignet cuſtodienda, atque recolligenda. Ex quibus Abbas breue teneat: vt dum ſibi in ipſa aſſignata Fratres viciſſim ſuccedunt, ſciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem ſordidè, aut negligenter, res Monaſterij tractauerit, corripiatur: ſi non emendauerit, diſciplinæ Regulari ſubiaceat.

DECLARATIO.

Ibi. Subſtantiæ Monaſterij.

1 QVilibet Officialis, intra menſem à die publicationis ſuæ, faciat Inuentarium de rebus Monaſterij, quæ pertinent ad ſuum Officium. Et Prælatus habeat apud ſe Inuentarium vniuerſale omnium rerum, tàm mobilium, quàm immo-

mobilium Monaſterij, omninò Viſitatoribus exhibendum.

2 Omnes verò Libri Monaſteriorum noſtrorum notentur in Inuentario, ſcribendo in eis Congregationis nomen, & Monaſterij, cuius ſunt, necnon eorum numerum per ordinem.

3 Tapetia verò Eccleſiarum, & ornamenta Diuino cultui dicata, quia non ſunt amplius ad humanos vſus transferenda, deinceps ſæcularibus non commodentur, niſi fortè immineret periculum grauioris ſcandali; quo caſu habita diſcretione Perſonarum, & temporum Prælati prudenter prouidere poſſint.

Ibi. Conſignet cuſtodienda.

4 Diligenti cura faciant Patres hoc Capitulum obſeruari. Et vt ſollicitè cuſtodiantur, & conſeruentur omnia bona mobilia, & immobilia Monaſteriorum; inuigilent Prælati, vt de huiuſmodi bonis ad ſingula officia ſpectantibus, ab vnoquoque officiali expleta eius adminiſtratione; integra, & exacta reddatur ratio, à Cellerario accuratè exigenda. Quod ſi aliquis Officialis in huiuſmodi adminiſtrationibus propter ſuam incuriam, vel malitiam (quod abſit) aliquod graue Monaſterio detrimentum intulerit, vel in non cuſtodienda bona ab ipſo per Inuentarium recepta; vel expleto officio illa ſucceſſori integrè, & fideliter non conſignando, à Prælato ſuo pro modo culpæ ſeuerè puniatur. Cellerarij verò in-

exigenda ratione negligenter, pœnis eorum culpis conſentaneis pariter afficiantur. Adhibeatur tamen à Viſitatoribus, cum ad Monaſteria viſitanda peruenerint, omnis diligentia, vt Abbates, & Cellerarij, tàm in Monaſterijs, quàm in Curtibus, & Graneijs, ſuperfluas omnes amputent expenſas; maximè verò circa equos, famulos, quadrigas, & alia huiuſmodi: ijs tantum, quæ Prælatos Regulares, ac Monachos voto paupertatis adſtrictos decent, contenti. Accuratè etiam ipſi Viſitatores perpendant, quonam pacto Monaſteriorum præfatorum redditus augeri expenſæque minui poſſint. Pari quoque vigilantia, ac ſollicitudine inquirant, an poſſeſſiones à Colonis ſint diligenter cultæ, arboribusque plantatę, ac etiam armentis, & cæteris ad culturam neceſſarijs conueniēter inſtructæ; necnon an vlterioris bonificationis ſint capaces; vt Monaſteria ære alieno oppreſſa ſubleuari queant. Quod ſi ex auaritia, aut negligentia damnum aliquod Monaſterijs illatum fuiſſe cōſpexerint: moneant Abbates, vt contra Cellerarios, & alios Officiales procedant, vſque ad Officiorum priuationē, & vlterius ſi id qualitas delictorum exegerit. In Prouincia autem, in qua Monaſterium aliquod, prędictorum Officialium incuria, aut infidelitate (quod Deus auertat) in ruinam vergit: teneantur omnes eiuſdem Prouinciæ Abbates commonefacere præfatos Viſitatores; vt valeant ipſi Monaſterio iam labenti de opportuno remedio prouidere.

Sanè cum priuilegia ipſa Congregationis multis, magnisque ſumptibus, ac difficultatibus impetrata

ſint

ſint ſumma diligentia, & cuſtodia obſeruari mandamus; quæ cum etiam quadruplicata ſint, quatuor Monaſterijs deputamus, cuſtodienda, videlicet in Monaſterio Sanctæ Iuſtinæ de Padua. Sancti Spritus prope Papiam, Sanctæ Mariæ de Florentia, & Sancti Pauli de Vrbe. In quibus Monaſterijs maxima cura ſeruari volumus, in loco tuto, ab igne, ab humiditate, à furibus, in armariò forti duas Claues habente: extrahanturque bis, aut ter in anno, ne fortè à tineis corrodantur.

6 Diſtrictius autem mandamus, & inhibemus, ne indè amoueantur ſine ſpeciali licentia Præſidentis, vel duorum Viſitatorum. Vrgente verò neceſſitate, abſque eorum licentia ad alia Monaſteria noſtra tantum transferri poſſint.

7 Qui ea requiſierint, teneantur illa remittere poſt eorum vſum intra menſem. Et ſi is, qui acceperit, legitima cauſa ceſſante, intra menſem remittere diſtulerit: ſingulis diebus ſeptem pſalmos pœnitentiales, cum Litanijs, vſquequò remiſſa fuerint, dicere teneatur.

8 Quælibet verò Monaſteria habeant tranſumpta authentica Priuilegiorum ſaltem vſitatorum, quę accuratè cuſtodiantur. Caueantque omnes de Congregatione Noſtra, ne ſine licentia ſaltem vnius Viſitatoris, Priuilegia, aut eorum exemplaria cuiquam, niſi de ipſa Congregatione oſtendant: prærerquam in graui neceſſitate; quod etiam cautè fiat oſtendendo, ſi ſatis erit, tantum particulas, quæ opus erunt.

Prælati

Digitized by Google

9 Prælati verò Priuilegiorum Noſtrorum exemplaria, & omnia ab ipſis Priuilegijs extracta, de manibus Fratrum noſtrorum requirant, & apud ſe ſeruent.

10 Si quæ ſunt autem aliæ Scripturæ ad Congregationem noſtram ſpectantes, in Monaſterio Sanctæ Iuſtinæ de Padua ſeruentur.

11 Sigilla Congregationis, tam magnum, quàm paruum, cautiſſimè cuſtodiantur: ne aliqua fraus in ipſis fiat, aut deperdantur.

12 Quodlibet autem Monaſterium diligenter ſeruet ſuo ſigilla, ſiuè magnum (quo vtantur, cum quid fit nomine Prælati, & Conuentus) ſiuè paruum, quo vtitur Prælatus in priuatis litteris. Et nullus aliorum Fratrum, niſi de licentia ipſius Prçlati vllo eorum vti poſſit. Quæ ſigilla tàm Congregationis, quàm Monaſteriorum, ſi quis ſuadente Diabolo falſificare præſumpſerit; ſtet degradatus per menſes duos poſt omnes Profeſſos, ieiunetque ſemel in hebdomada in pane, & aqua in Refectorio, durante ipſa degradatione.

13 Et quia non ſufficit cuſtodire Scripturas, & iura Monaſteriorum, niſi ab impugnatoribus tuta ſeruentur. Id circò ſtatuimus, quod ſi aliquando Sæcularis, aut Eccleſiaſtica perſona, iura, aut priuilegia Congregationis in toto, vel in parte infregerit, vel aliquo modo moleſtare tentauerit: Si quidem ipſa iniuria in detrimentum particularis tantum Monaſterij ceſſerit, Prælatus illius Monaſterij, omni quo valuerit iuſto remedio cauſam ſuam impigrè, prudenterque tueatur, nec aliquo modo iura, ac priuilegia

uilegia

uilegia ipſa violari permittat. Vbi verò ſe cauſæ tuendæ imparem viderit: Patri Præſidenti, vel Viſitatori negotium omne inſinuare non negligat; quem omninò volumus cauſam huiuſmodi in ſe ſuſcipere, & ſumptibus ipſius Monaſterij in Romana Curia, vel alibi, ſicut opus fuerit, tueri.

14 Si verò Præſidens, aut Viſitatores ipſum Monaſterium iudicauerint impotens ad expenſas; fiat sũptibus Congregationis; ad quas reſtituendas ipſum Monaſterium teneatur: niſi Capitulum Generale iuſſerit indulgendum.

15 Poterunt tamen Pater Prẹſidens cum vno Viſitatore, vel duo Viſitatores prouidere, quod vnum, aut plura Monaſteria ſubueniant Monaſterio impotenti, pro iure ſuo tuendo, ſi in Congregatione deſint pecuniæ: reſtitutione tamen facienda de pecunijs accommodatis, tempore per ipſos conſtituendo.

16 At ſi moleſtia illata ad totius Congregationis redundat iacturam, Pater Præſidens communibus Cõgregationis ſumptibus, defendere teneatur.

17 In vnoquoque Monaſterio ſit regiſtrum, in quo, quæ ſingulis annis per Generale ordinantur Capitulum, notentur, videlicet, quæ totam reſpiciunt Congregationem. Et ſimiliter habeatur libellus, in quo notentur ea, quæ ſpecialiter ad vnumquodque Monaſterium pertinent, prout fuerint annuatim per Capitulum Generale, Dietas, & Viſitatores ordinata.

Si

Si quid debeant Monachi proprium habere.

Cap. XXXIII.

PRæcipuè hoc vitium radicitùs amputetur de Monaſterio: ne quis præſumat aliquid dare, aut accipere ſine iuſſione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omninò rem, neque codicem, neque tabulas, neque graphium, ſed nihil omninò: quippe quibus, nec corpora ſua, nec voluntates licèt habere in propria poteſtate. Omnia verò neceſſaria à Patre Monaſterij ſperare: nec quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiſerit. Omniaque omnibus ſint communia, vt ſcriptum eſt; nec quiſquam ſuum eſſe aliquid dicat, aut præſumat. Quod ſi quiſquam hoc neqũiſſimo vitio deprehenſus fuerit delectari, admoneatur ſemel, & iterum, ſi non emendauerit, correctioni ſubiaceat.

DECLARATIO.

Ibi: Radicitùs.

1 INtentio Regulæ eſt, quod non ſolum in exterioribus amputanda ſit proprietas; ſed etiam quando Prẹlatus perpendit aliquam rem nimio affectu poſſideri; ità fortè vt Frater reſiſteret, ſi ab eo auferri cõtingeret. Propterea Patres caueant, ne aliquid concedant

Digitized by Google

cedant alicui ad vſum invita eius,quia talis conceſſio eſt valdè proprietati ſimilis: ſed concedant ad beneplacitum Superioris.

2 Permittimus autem Fratribus noſtris, vt habeant Breuiaria, & Diurna, cum licentia ſuorum Prælatorum, & pro vſu ſuo teneant, etiam ſi miſſi fuerint ad alia loca Congregationis noſtræ: reſtituenda nihilominus cum alijs libris, poſt eorum deceſſum, illis Monaſterijs,quibus inſcripta fuerint.

3 Et quoniam multæ ſæpè oriuntur lites, cum aliquis ex Fratribus moritur extra ſuæ Profeſſionis Monaſterium, tùm ſuper libros, tùm ſuper alias res; ad eas tollendas, ordinamus, quod tàm libri non ſignati, quàm alia omnia quæ reperta fuerint apud quemuis noſtræ Congregationis Prçlatum Monachum, ſiue Commiſſum defunctos, intelligantur eſſe, & ſint eius Monaſterij, in quo talis defunctus aſſignatus erat; niſi fortè ipſe ante mortem ad leuandam conſcientiam alicui coram teſtibus dixiſſet, hanc, vel illam rem, eſſe huius, vel illius Monaſterij.

4 In ipſis etiam Breuiarijs, ſicut & in alijs libris ſcribatur nomen Monaſterij, cui acquiſita fuerint, & nomen Caſſinenſis Congregationis. Mandantes omnibus noſtræ Congregationis Patribus, vt, cum finito Capitulo ad propria Monaſteria applicuerint, in ipſorum reformatione Monaſteriorum, antè, vel poſt Officialium abſolutionem immediatè, Breuiaria, & Libros, & alia quæcumque, ſi habuerint concupiſcibilia, ſibi à Fratribus de-

K ferri,

ferri, vel nuntiari mandent. Quę omnia ipſorum arbitrio, ac beneplacito ſunt diſpenſanda, vt vitium proprietatis amputetur in Monachis.

5 Curent etiam, vt ſinguli Monachi ſingulis annis conficiant librorum omnium, quos habent inuentarium, quod proprijs Pręlatis exhibeant, qui diligentiſſimè conſiderabunt, an in ijs ſint libri Hęreticorum, aut aliter per Indicem prohibiti, vel ſuſpecti. Inſuper omnium Monachorum Cellas ter ſaltem in anno viſitabunt, inquirentes an alios habeant libros præter in Inuentario deſcriptos. Quod, ſi quis deprehenſus fuerit huiuſmodi libros vetitos, aut ſuſpectos habere, ſeruentur ea, quæ in Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ad Officium ſanctæ Inquiſitionis aduerſus hęreticam prauitatem pertinentibus ſtatuuntur, vt ſupradictum eſt de hæreſi ſuſpectis cap. 25. num. 6.

6 Et ne quandoque aliquod ſcandalum oriri contingat: inhibemus etiam Fratribus noſtris, nè inordinatè per ſe, vel per alios à conſanguineis ſuis, vel ab alijs ſęcularibus Breuiaria, vel alios codices emendi priuetur, & ieiunet in terra in pane, & aqua in Refectorio: amplius pro qualitate librorum puniendus.

7 Inhibemus etiam, ne quaslibet res inuicem ęmant, aut vendant. Contrafacientes rebus, & pecunijs illicò priuentur, comedantque in terra in Refectorio in pane, & aqua pro qualibet vice.

8 Inſuper nemo Fratrum noſtrorum præſumat quidquam emere in quibuſuis Ciuitatibus, aut lo-

cis

cis nomine laycorum: aut etiam ab eis accipere, vt id aſportet abſque gabellam ſolutione. Quod ſi quis non obſeruauerit: ſi quidem fuerit in dignitate conſtitutus, per diſpoſitionem puniatur. Si verò fuerit ſimplex Monachus degradetur, habita conſideratione grauitatis criminis: ſed ſi fuerit Commiſſus, aut expellatur, aut grauiſſimis pœnis ſubiaceat.

¶ Ordinamus etiam, & præcipimus, quod nullus noſtræ Congregationis Profeſſus, ſeu aliter in noſtris Monaſterijs ſub obedientia Patrum conſtitutus audeat tenere, vel expendere pecunias ſine licentia Prelati ſui; ſed pecuniam omnem ad ſe peruenientem, eidem Prelato deferat, Depoſitario conſignandam. Quod idem intelligimus obſeruandum eſſe de pecunijs, quæ penes aliquem ex prædictis Fratribus, quauis cauſa depoſitæ fuerint, tàm Monaſteriorum noſtrorum, quàm aliarum quarumcumque perſonarum, prout ſupra ſtatutum eſt in Declaratione cap. trigeſimo primo, num. decimo. Quam Conſtitutionem mandamus omnibus Prælatis, & Patribus noſtræ Congregationis, vt realiter, & cum effectu faciant in ſuis Monaſterijs obſeruari. Quod ſi fortè quis contra huius Conſtitutionis formam pecunias apud ſe, vel apud alios, vel forſan Cenſus; & alia bona quæcumque, tàm ſtabilia, quàm mobilia, quouis titulo acquiſita, occultè retinuerit, & intra tempus à Conſtitutionibus præſcriptum non reuelauerit; ac de huiuſmodi proprietatis vitio ſuſpectus, & diffamatus à Prælato ſuo, præuia

Digitized by Google

monitione iuxta Sacros Canones punitus non fuerit; ne propter incuriam, & diſſimulationem Prælatorum (quod abſit) delicta inulta remaneant: in virtute Sanctæ obedientiæ diſtrictè præcipimus Viſitatoribus, vt in actu Viſitationis, in ſingulis Monaſterijs contra huiuſmodi proprietatis labe ſuſpectos, & diffamatos diligentiſſimè inquirant. Et ſi præuia deſuper capta diligenti informatione aliquem hoc proprietatis vitio laborantem, & in quocumque ex prædictis culpabilem inuenerint: Si fuerit Prælatus in proxima Dieta ſuſpendatur, vel in Capitulo Generali pro qualitate exceſſus deponatur: Si autem Prior, vel Decanus, deponatur: Si verò fuerint Monachi, vel Commiſſi, Carceri tradantur: non liberandi, niſi de conſenſu Diffinitorum, vel Regiminis. Pecunias verò, & quæcumque bona prædicta, Monaſterijs eorum Profeſſionis eo ipſo applicata eſſe decernimus, & declaramus.

Si omnes debeant æqualiter non neceſſaria accipere.

Cap. XXXIV.

Act. 4. SIcut ſcriptum eſt: Diuidebatur ſingulis, prout cuique opus erat. Vbi non dicimus, quod perſonarum (quod abſit) acceptio ſit, ſed infirmitatum conſideratio. Vbi qui minus indiget agat Deo gratias, & non contriſtetur; Qui verò plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur

Digitized by Google

extollatur pro miſericordia; & ità omnia membra erunt in pace. Antè omnia ne murmurationis malum pro qualicumque cauſa, in aliquo qualicumque verbo, vel ſignificatione appareat. Quod ſi deprehenſus fuerit quis, diſtrictiori diſciplinæ ſubdatur.

De Septimanariis Coquinæ. Cap. XXXV.

FRatres ſic ſibi inuicem ſeruiant, vt nullus excuſetur à Coquinæ Officio, niſi aut ægritudine, aut in cauſa grauis vtilitatis quis occupatus fuerit: quia exindè maior merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur ſolatia, vt non cum triſtitia hoc faciant, ſed habeant omnes ſolatia ſecundum modum Congregationis, aut poſitionem loci. Si maior Congregatio fuerit, Cellerarius excuſetur à Coquina, vel ſi qui (vt diximus) maioribus vtilitatibus occupantur. Cæteri verò ſibi ſub charitate inuicem ſeruiant. Egreſſurus de Septimana Sabbato munditias faciat. Linteamina, cum quibus ſibi Fratres manus, ac pedes tergunt, lauet. Pedes verò tam ipſe qui egreditur, quàm ille qui intraturus eſt, omnibus lauent. Vaſa Monaſterij ſui munda, & ſana Cellerario reconſignet. Qui Cellerarius item intranti conſignet, vt ſciat quid dat, aut quid recipit.

Septima-

Septimanarij autem, antè vnam horam refectionis, accipiant ſuper ſtatutam annonam ſingulos biberes, & panem: vt hora refectionis ſine murmuratione, & graui labore ſeruiant Fratribus ſuis. In diebus tamen ſolemnibus, vſque ad Miſſas ſubſtineant. Intrantes autem, & exeuntes Hebdomadarij in Oratorio, mox Matutinis finitis Dominica, omnium genibus prouoluantur, poſtulantes pro ſe orari. Egrediens autem de Septimana dicat hunc verſum: Benedictus es Dominus Deus, qui adiuuiſti me, & conſolatus es me. Quo dicto tertiò, accipiat Benedictionem egrediens. Subſequatur ingrediens, & dicat: Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me feſtina. Et hoc idem tertiò repetatur ab omnibus, & accepta benedictione ingrediatur.

DECLARATIO.

Ibi: Nullus excuſetur.

1 ERgo nec Prior Clauſtralis, maximè cum Prælatus erit in Monaſterio; excepto Cellerario, de quo infra in eodem Capitulo; qui Prior ad menſam quoque, etiam abſente Prælato legere, & ſeruire debet.

Ibi:

Ibi: Singulos biberes, & panem.

2 INſra de Hebdomadario Lectore dicit mixtum. Quod intelligimus tantum Vini, quantum capere poteſt vnus Scyphus, cum quo in Refectorio bibitur, & circa vncias duas panis.

3 Quod verò dicitur de hebdomadarijs Coquinę; idem dicitur de Omnibus Officialibus, qui in ſuis Officijs occupati, nequeunt primæ menſæ intereſſe.

Ibi: Prouoluatur.

4 DEclaramus quod Egrediens de Septimana, Dominico diè, finito Matutino ſtet genibus flexis ante Altare, & dicat ter verſum: Benedictus es Domine Deus, &c. quo tertio à Choro repetito, Superior dicat Verſus: Saluum fac ſeruum tuum: Sicuti in talium Ceremoniarum libro particulari notatum eſt. Poſt hæc ſtatim qui ingreditur, dicat ſimili modo ter. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me feſtina; Quo tertiò repetito à Choro, Superior ſubiungat Verſus: Saluum fac Seruum tuum; ſicuti notata ſunt, vt ſupra.

Digitized by Google

De infirmis Fratribus.

Cap. XXXVI.

Matth.25. INfirmorum cura antè omnia, & ſuper omnia adhibenda eſt; vt ſicut re vera Chriſto, ità eis ſeruiatur; quia ipſe dixit: Infirmus fui, & viſitaſtis me. Et quod feciſtis vni de his minimis meis mihi feciſtis. Sed, & ipſi Infirmi conſiderent in honorem Dei ſibi ſeruiri: & non ſuperfluitate ſua contriſtent Fratres ſuos, ſeruientes ſibi. Qui tamen patienter portandi ſunt; quia de talibus copioſior merces acquiritur. Ergo cura maxima ſit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus Fratribus infirmis ſit Cella ſuper ſe deputata, & Seruitor timens Deum, & diligens, ac ſollicitus.

Balneorum vſus infirmis, quoties expedit, offeratur. Sanis autem, & maximè iuuenibus, tardius concedatur. Sed, & carnium eſus, infirmis, omninoque debilibus pro reparatione concedatur. At vbi meliorati fuerint, à carnibus more ſolito omnes abſtineant. Curam autem maximam habeat Abbas ne à Cellerarijs, aut Seruitoribus negligantur Infirmi, quia ad ipſum reſpicit quicquid à Diſcipulis delinquitur.

Digitized by Google

DECLARATIO.

Ibi: Sit Cella ſuper ſe deputata.

1 VOlumus quantum fieri poteſt, vt quilibet Infirmus habeat locum ſeparatum, & Cellam cum camino; nec vlli omninò labori, vllique impenſæ parcatur, vt infirmis neceſſaria obſequia tum Spiritualia, tum corporalia non deſint. Quod præſertim attendatur in Monaſterijs, quæ ſunt extra Ciuitates, in quibus tam quoad Medicos, quàm quoad alia requiſita, nō ita commodè poſſunt Infirmis neceſſaria exhiberi. Prouideant igitur Prælati talium Monaſteriorum, vt ſiuè ipſos Infirmos in Monaſterijs, ſiuè in Ciuitate curandos duxerint, nulla omninò re indigeant, quę ad ſalutem corporis, & animæ, non ſolum neceſſaria, ſed etiam condecens fuerit. In quo ſi de negligentia fuerint conuicti, puniantur à Regimine, ſine miſericordia, quàm ipſi quoque exhibere noluerint, maximè ea indigentibus infirmis.

2 Eſus tamen carnium in diebus Veneris, ac Sabbathi, & alijs ab Eccleſia prohibitis, non concedatur, niſi infirmis in lecto decumbentibus, & tunc etiam conſilio vtriuſque Medici, corporalis ſcilicet, & ſpiritualis adhibito.

3 Ordinamus etiam quod nullus Fratrum loquatur cum Medico, aut ab eo petat conſilium ſine licentia Superioris, nec potionem aliquam, vel pillulas ſine ſpeciali licentia Medici ſumat. In vtroque au-

Digitized by Google

tem prædictorum caſuum qui contrafecerit, dicat ter ſeptem pſalmos Pœnitentiales, cum Litanijs.

4 Moneatur planè Medicus, quod audita diligenter ab infirmo morbi qualitate, remedia, medicinas, ac vitæ modum Infirmario notificet. Ad menſam, ſi plures ſunt infirmi, cum modeſtia ſedeant, & aliquid in principio refectionis ſaltem legatur: nec bis in dies carnes comedant, niſi de conſenſu Medicorum.

5 Sint Infirmi obedientes Infirmarijs ſuis, & è contra Infirmarij ſint diſcreti, & compatientes Infirmis ſuis. Qui Infirmarij omninò deputentur Monachi, vt ſi maiori indigent auxilio, addantur etiam Commiſſi, vel Seruitores. Et maxima cura inuigilent Prælati, vt hoc charitatis Officium perfectè adimpleatur.

Ibi: Balneorum vſus.

6 INtelligimus de Balneis, quæ ſunt in Monaſterijs. Ad Balnea verò, quæ ſunt extra Monaſterium, propter periculum animarum, nemo accedere præſumat ſine licentia ſpeciali Capituli Generalis, ſi proximè fieri debet, & non eſt periculum in mora, aliter Præſidentis, aut vnius ex Viſitatoribus. Quando etiam maior inſtaret neceſſitas, & differri non poſſet, ſufficiat licentia Prælati ſui, vna cum Superioribus Monaſterij. Si igitur pro aliquo infirmo Fratre petēda ſunt Balnea, Prælatus ipſe, & non alius requirat ipſam licentiam.

Digitized by Google

7 Et ne ex nimia Prælatorum indulgentia inducantur Fratres ad Balnea requirenda, facilis ei licentia non tribuatur. Sed ſi quis talibus indiguerit, conſulat Prælatus Medicum. Et ſi alijs remedijs infirmo ſubuenire poterit, hortetur, vt faciat. Quod ſi Medicus eidem Fratri vſum Balneorum omninò neceſſarium eſſe duxerit: tunc Prælatus cum Seniorum conſenſu licentiam à Capitulo Generali (ſi tunc celebrabitur, ſin autem à Patre Præſidente, aut ab aliquo Viſitatorum) petat. Qua obtenta Fratri indigenti à Monaſterio ſuo ità prouideatur, vt non cogatur neceſſaria mendicare. Illud autem declaramus, Monaſterium ſuum, aut in quo profeſſionem emiſit, aut in quo per biennium commoratus eſt. Si verò à Monaſterio quidem ſuæ Profeſſionis per biennium abſuerit, in nullo autem alio permanſerit biennio, ſed in diuerſis Monaſterijs fuerit; tunc ad expenſas teneatur Monaſterium ſuæ profeſſionis. Quod etiam intelligimus de alijs grauibus infirmis, dummodo non ſit valdè probabile, prædictos infirmitatem contraxiſſe in illo Monaſterio, in quo infirmati fuerunt: tunc enim huiuſmodi Monaſterium, non verò illud ſuæ profeſſionis, aut in quo per biennium permanſerit, ad expenſas tenebitur.

8 Nec præſumant Fratres pro Balneis conſequendis infeſtare Medicos; ſed tantum Superiorum ſuorum prouiſioni iuxta præſcriptam formam, qui indiguerit, omninò acquieſcat.

9 Quam quidem licentiam declaramus non niſi per biennium valituram. Quo elapſo, & Monaſterium ipſum, quod ad expenſas tenebatur, liberum remaneat, & denuo illam gratiam petere teneatur, qui indiguerit.

10 Fratres igitur noſtræ Congregationis euntes ad Balnea, licet è diuerſis Monaſterijs eò conueniant, aliorum tamen Monaſteriorum Noſtrorum Superioribus deferant, quos ibi adeſſe contigerit: conferantque ſimul omnia tanquam Fratres: & ſi commodè fieri poteſt, ſimul cohabitent.

11 Nec pecunias, pro expenſis Balneorum ſibi creditas, aliter expendere præſumant, rectoque itinere pergant, & reuertantur, nullo pacto vagantes, aut ad alia loca diuertentes. Contrafacientes dicant Pſalterium ex integro, vlterius arbitrio Superioris grauiter puniendi.

Ibi: Non negligantur Infirmi.

12 NOn ſolum in temporalibus, ſed nec etiam in ſpiritualibus, vt videlicet admoneantur, ne omittant propter infirmitatem Confeſſionem, & communionem temporibus conſuetis: imò hortentur, vt ea crebrius faciant.

Digitized by Google

De Senibus, vel Infantibus. Cap. XXXVII.

LIcet ipſa natura humana trahatur ad miſericordiam in his ætatibus, ſenum videlicet, & Infantum, tamen, & Regulæ auctoritas eis proſpiciat. Conſideretur ſemper in eis imbecillitas, & nullatenus eis diſtrictio Regulæ teneatur in alimentis: ſed ſit in eis pia conſideratio, & præueniant horas Canonicas.

DECLARATIO.

Ibi: Senum.

1 NNon tam ętate, quàm imbecillitate iuxta Prælati conſiderationem. Infantes verò non recipimus omnino, ſicut ſupradictum eſt, de Pueris minori ætate.

De Hebdomadario Lectore. Cap. XXXVIII.

MEnſis Fratrum edentium Lectio deeſſe non debet: nec fortuito caſu qui arripuerit Codicem, legere audeat ibi; Sed lecturus tota hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens poſt Miſſas, & Communionem, petat ab omnibus pro ſe ora-

ri,vt auertat ab eo Deus ſpiritum elationis. Et dicatur hic verſus in Oratorio tertio ab omnibus, ipſo tamen incipiente: Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam. Et ſic accepta benedictione, ingrediatur ad legendum. Summumque fiat ſilentium ad menſam, vt nullius muſſitatio, vel vox, niſi ſolius legentis ibi audiatur. Quæ verò neceſſaria ſunt comedentibus, & bibentibus, ſic ſibi inuicem miniſtrent Fratres, vt nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, ſonitu cuiuſcumque ſigni potius petatur, quàm voce. Nec præſumat ibi aliquis de ipſa Lectione, aut aliundè quidquam requirere, ne detur occaſio: niſi fortè Prior voluerit pro ædificatione aliquid breuiter dicere. Frater autem Hebdomadarius accipiat mixtũ priuſquam incipiat legere propter Communionem Sanctam, & ne fortè graue ſit ei ieiunium ſuſtinere. Poſtea autem cum Coquinę Hebdomadarijs, & Seruitoribus, reficiat. Fratres autem non per ordinem legant, aut cantent, ſed qui ædificent audientes. 1

DECLARATIO.

Ibi: Menſis Fratrum.

1 AD ſecundam menſam, vbi maior fuerit Congregatio, non deſit Lectio.

Digitized by Google

Ibi. Lectio deeſſe non debet.

2 IN Lectionibus primæ menſæ, hic ordo ſeruetur. Si dies illa proprium habuerit Euangelium, eius Homilia, & deindè ſermones ſuper eo, iuxta diſpoſitionem Superioris, legantur. Poſteà vitæ Sanctorum; deindè de Biblia. In fine comeſtionis aliquid in vulgari legatur; vt Fratres Commiſſi grammaticā ignorantes, vndè ædificentur habeant, & ſpiritualiter paſcantur. Et præſertim non omittatur Lectio Regulæ in vulgari, quæ lecta fuerit in Capitulo, cum tota integra ſua declaratione, quæ etiam ad ſecundā menſam repetatur. Cum verò contigerit Superiorē in Conuentu legere, is, qui immediatè ſequitur ſigna particularia faciat.

Ibi. Et Communionem.

3 EX eo, quod hic Beatus Pater Benedictus dicit: Poſt Miſſas, & Communionem. Et infrà in eodem Capitulo: propter Communionem ſanctam. Oſtenditur, quod quolibet Dominico die Fratres cōmunicabant; Ideò mandamus, quod tàm ſanctum, & antiquum Religionis inſtitutum ſeruetur in ſingulis noſtrę Congregationis Monaſterijs: niſi fortè ob reuerentiam alicuius feſti ſolemnis, differatur, aut præueniatur huiuſmodi Communio.

4 Cum autē Sacerdotes qui propter infirmitatem, aut in die Cœnæ, aut ex aliqua cauſa non celebrant,

com-

communicare contigerit: iuxta decretum Sanctorũ Patrum, Stolam ſemper ſuper humeros habeant, ſicut quando celebrant.

5 Fiat tamen dicta Communio ſtatim poſt Communionem Sacerdotis. Et Sacramentum per Sacriſtam decenter cum luminaribus, Miſſa peracta, in locum ſuum reportetur.

6 Hortamur autem Prælatos, vt ſaltem bis in anno, Monachis, & Commiſſis omnibus facultatem concedant, vt cui maximè voluerint ex approbatis ad cõfeſſionem, poſſint ſua peccata confiteri.

Ibi. Petat ab omnibus pro ſe orari.

7 STet in medio Chori die Dominica poſt Sextam, genibus flexis verſus Altare, & ter dicto Verſu: Domine labia mea aperies, &c. Et à Choro ter repetito, Superior dicat: Saluum fac, &c. Sicuti alibi particulariter notata ſunt.

Ibi. Ingrediatur ad legendum.

1 FActa benedictione, Lector non incipiat, niſi Fratres priùs ſederint ad menſam: Lecta verò breui particula Lectionis, Superior faciat ſignum; poſt quod Fratres incipiant comedere. Et hoc, vt anima priùs, quàm corpus reficiatur. Et in fine menſæ nemo exurgat, niſi prius reſponſo: Deo gratias.

Digitized by Google

Ibi. Viciſsim.

HAec viciſſitudo intelligitur, quod quilibet legat per hebdomadam, ſibi inuicem ſingulis in hoc officio ſuccedentibus.

Ibi. Mixtum.

QVod hic dicit (Mixtum) ſuprà de Septimanarijs Coquinæ dicit (ſingulos biberes,& panem) quorum verborum expoſitionem, vide ibi.

De Menſura Ciborum. Cap. XXXIX.

SVfficere credimus ad refectionem quotidianam, tàm Sextæ, quàm Nonę omnibus menſis cocta duo pulmentaria, propter diuerſorum infirmitates; vt fortè, qui ex vno non poterit edere, ex alio reficiatur. Ergò duo pulmentaria cocta Fratribus ſufficiat; & ſi fuerint indè poma, aut naſcentia leguminum, addatur & tertium. Panis libra vna propenſa ſufficiat in die, ſiue vna ſit refectio, ſiue prandij,& cœnæ. Quod ſi cœnaturi ſunt, de eadem libra, tertia pars à Cellerario reſeruetur, reddenda cœnaturis. Quod ſi labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & poteſtate Abbatis erit, ſi expediat aliquid augere, remota præ omnibus crapula, vt nun-

M quam

Digitized by Google

quam ſurripiat Monachum indigeries. Quia nihil sic contrarium eſt omni Chriſtiano, quomodo crapula, sicut ait Dominus noſter: Videte ne grauentur corda veſtra in crapula, & ebrietate. Pueris verò minori ætate non eadem ſeruetur quantitas, ſed minor, quàm maioribus, ſeruata in omnibus parcitate. Carnium verò quadrupedum ab omnibus abſtineatur commeſtio, prçter omninò debiles, & ægrotos.

Luc. 21.

DECLARATIO.

Ibi. Sufficere credimus.

1 IVxta morem antiquum noſtrum, quando ieiunamus: damus ferculum pitantiam, & fructus, vel aliquod loco fructuum; adduntur aliquando oluſcula cocta, vel cruda. Quando verò non ieiunamus, datur ferculum, aut oluſculum, & pitantia, & fructus.

Ibi. Panis libra vna.

2 VOlumus conſuetudinem noſtram ſeruari, vt ſcilicet apponatur panis quantum ſatis eſt.

Ibi. Quadrupedum.

3 IN Monaſterijs noſtrç Congregationis, in quibus viget regularis obſeruantia, & recipiuntur Nouitij ad Profeſſionem: Carnes cuiuſcumque ſpeciei omninò non comedantur in Refectorio obſeruan-

ſeruantiæ. Diſpenſamus tamen multorum imbecillitatibus conſulere volentes, vt in Refectorio Infirmariæ Fratribus, qui ſunt de Conuentu, eſus carniũ ſemel in hebdomada concedatur. Ac inſuper, vt Prȩlati cum Hoſpitibus noſtrȩ Congregationis intra Monaſterium, vel cum Senioribus, & Sacerdotibus in Camera Abbatis, aut cum Fratribus, qui ſunt in itinere, & extra Monaſteria, ſuper huiuſmodi eſu carnium diſpenſare poſſint, prout eorum diſcretioni videbitur expedire, facultatem concedimus. Si quis autem abſque Prȩlati licentia in Monaſterio, vel extra, carnes comedere auſus fuerit: quot vicibus carnes comederit, toties in pane, & aqua ieiunet, & inſuper ſtet per menſem degradatus.

4 Diſpenſamus prȩterea Monaſteria ſancti Pauli de Vrbe, Farfenſe, ſancti Nicolai de Littore, & Aſtenſe, ob aeris intemperiem; ac etiam cȩtera Monaſteria, in quibus propter paruum Monachorum numerum, rigoroſa obſeruantia vigere nequit, videlicet, vbi duodecim ſaltem Monachi de Conuentu non exiſtunt: vt ter in hebdomada per totum annum (exceptis diebus Aduentus, & Quadrageſimȩ, & alijs ab Eccleſia prohibitis) carnem comedere poſſint.

De Menſura Potus. Cap. XL.

VNuſquiſque proprium habet donum ex Deo: alius ſic, alius verò ſic. Et ideò cum aliqua ſcrupuloſitate à nobis menſura victus aliorum conſtitui- Cor. 1. 2.

Digitized by Google

tur; tamen Infirmorum contuentes imbecillitatem, credimus Eminam Vini per ſingulos ſufficere per diem: Quibus autem donat Deus tolerantiam abſtinentiæ, propriam ſe habituros mercedem ſciant. Quod ſi aut loci neceſſitas, vel labor, aut ardor æſtatis amplius popoſcerit: in arbitrio Prioris conſiſtat, conſiderans in omnibus ne ſurrepat ſatietas, aut ebrietas, licet legamus, Vinum omninò Monachorum non eſſe. Sed quia noſtris temporibus id Monachis perſuaderi non poteſt, ſaltem vel hoc conſentiamus, vt non vſque ad ſatietatem bibamus, ſed parcius. Quia Vinum apoſtatare facit etiam ſapientes. Vbi autem loci neceſſitas expoſcit, vt nec ſupraſcripta menſura inueniri poſſit, ſed multò minus, aut ex toto nihil: benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem omninò admonentes, vt abſque murmurationibus ſint.

Eccl. 15.

DECLARATIO.

Ibi. Eminam Vini.

1 DE Vino damus vnicuique quantum ſufficit; ita tamen, vt iuxta Regulam ebrietas, vel ſatietas non ſurrepat: Quapropter monemus Fratres ne bibant Vinum purum, niſi infirmitas hoc requireret. Et vt ab actibus ſæcularibus nos reddamus alienos, bibimus in ſcyphis fictilibus in Refectorio, tenentes illos vtraque manu. In alijs verò locis poſſumus vti vitreis.

Quibus

Quibus horis oporteat reficere Fratres. Cap. XLI.

A Sancto Paſcha vſque ad Pentecoſten, ad Sextã reficiant Fratres, & ad ſeram cœnent. A Pentecoſte autem tota ęſtate (ſi labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æſtatis non perturbat) quarta, & ſexta feria ieiunent vſque ad Nonam: reliquis verò diebus ad Sextam prandeãt. Quę prandij Sexta, ſi opera in agris habuerint, aut æſtatis feruor nimius fuerit, continuanda erit; & in Abbatis ſit prouidentia. Et ſic omnia temperet, atque diſponat, qualiter, & animæ ſaluentur, & quod faciunt Fratres abſque vlla murmuratione faciant. Ab Idibus autem Septembris, vſque ad caput Quadrageſimę ad Nonam ſemper reficiant Fratres. In Quadrageſima verò ad Paſcha, ad Veſperam reficiant. Ipſa tamen Veſpera ſic agatur, vt luminẽ lucernæ non indigeãt reficientes: Sed luce adhuc diei omnia conſumẽtur. Sed & omni tempore, ſiue cœnę, ſiue refectionis hora ſic temperetur, vt cùm luce fiant omnia.

DECLARATIO.

Ibi. A Pentecoſte autem.

1 QVoniam Fratres noſtri multas conſecuti ſunt diſpenſationes, & indulgentias in ieiunijs Regularibus: volentes aliquam pro ijs compenſa-

ſa-

ſationem reddere, ordinamus, vt omnes Congregationis noſtræ Monachi, & Commiſſi ieiunent per totum annum omnibus diebus Veneris, ob reuerentiã eius diei, in quo Dominus, ac Redemptor noſter Ieſus Chriſtus paſſus eſt; Niſi fortè tali die aliquando contingeret, aliquod ſolemne, & præcipuum feſtum celebrari, quo caſu diſpenſandum eſſet. Tempore tamen æſtiuo ob nimios calores addantur ientaculo ſerotino aliqui fructus.

Ibi. Ab Idibus Septembris.

2 INtelligitur excluſiuè, prout declarabitur in Capitulo de opere manuum quotidiano, ſuper verbo, vſque ad Kalendas Octobris.

Ibi. Vſque ad caput Quadrageſimæ ad Nonã ſemper reficiant Fratres.

3 DIſpenſamus autẽ in infraſcriptis diebus propter reuerentiam ſolemnitatum. In feſto ſancti Matthæi Apoſtoli, Dedicationis S. Michaelis, S. Placidi, S. Iuſtinæ de Padua, S. Lucę, SS. Simonis, & Iudæ; Omnium Sanctorum, S. Martini, Omnium ſanctorum Monachorum, S. Andreæ (quando celebratur extra Aduentum) Natiuitatis D. N. Ieſu Chriſti cum tribus ſequentibus diebus, Circumciſionis ipſius, Epiphaniæ eius, Sancti Mauri, Sancti Antonij Abbatis, Purificationis Beatę Mariæ Virginis, Sanctę Scholaſticę, Sancti Matthiæ, quando extra Quadrage-

geſimam incidit, & Tituli loci. Inſuper etiam, vt Fratres noſtri alacrius incumbant his, & alijs Regularibus obſeruantijs, concedimus Prælatis licentiam diſpenſandi tertia, & quinta feria cuiuslibet hebdomadæ: Quibus impeditis diſpenſatio cadat in alium diem.

Et licet experientia docti, quæ rerum magiſtra eſt, apertè cognoſcamus, quod nimia recreationum relaxatio potius diſtrahit, & eneruat, quàm recreet, & proficiendi materiam ſubminiſtret; tamen infirmitati humanæ condeſcendentes; Prelatos hortamur, vt per aliquot dies ante Aduentum itemque per aliquot plures ante Quadrageſimam ſint erga fratres in recreationibus, & in eſus carnium diſpenſatione (quod ipſorum diſcretioni committitur) aliquantò indulgentiores; nimietate vitata; quatenus huiuſmodi relaxatione præmiſſa, alacrius poſtmodum, atque feruentius debitum ſuæ ſeruitutis perſoluant, & per Monaſteria Congregationis vniformis obſeruetur.

Diſpenſamus item ab Idibus Septembris, vſque ad Aduentum, & à feſto Natiuitatis, vſque ad Caput Quadrageſimæ, vt cæteris diebus à prædictis ſolemnitatibus, quibus ſoluitur ieiunium, detur pro ientaculo ſerotino modicum panis; addendo nonnullos fructus, prout Superiori videbitur.

Ibi. In Quadrageſima, vſque ad Paſcha ad Veſperam ſemper reficiant.

6 HOc Quadrageſimæ tempore, ità diſponantur Diuina Officia, vt Hora Nona (quę eſt in meridie) completa ſint, & perſoluta. Poſteà reficiant Fratres.

Ibi. Cum luce omnia fiant.

7 QVia noſtris temporibus Diuina Officia ità aucta ſunt, & officiorum ſolemnitates, quod quando ipſæ ſolemnitates occorrunt in diebus, in quibus non eſt ieiunium: hyemis tempore, (quo dies ſunt breuiſſimi) non videmus Cœnam fieri poſſe in luce, abſque manifeſta corporum læſione: & ſi voluerimus Diuinorum celebrationem multum tempeſtiuè expedire, cum maiori ex parte Monaſteria noſtra habeant maximum populi concurſum, eis ſcandalum gigneretur, & malum de vtraque tempeſtiua refectione præberetur exemplum; Conſiderato etiam, quod non deuiat à iuſtitia quandoque antiqua propter rerum, & cauſarum varietatem, & propter nouos Eccleſiæ ritus, variare: Propterea diſpenſando ordinamus, quod ab Abbatis pendeat arbitrio, temporum accommodatio, tàm quoad Officiorum ſolemnitates, quàm quoad refectionem, habita temporum, & locorum diligenti conſideratione, necnon ſalua corporum valetudine.

Vt

Digitized by Google

Vt poſt Completorium nemo loquatur.

Cap. XLII.

OMni tempore, ſilentio debent ſtudere Monachi, maximè tamen nocturnis horis. Et ideò mni tempore ſiuè ieiunij, ſiue prandij, ſi tempus ıerit prandij, mox vt ſurrexerint à Cœna, ſedeāt omes in vnum; & legat vnus Collationes, vel Vitas Paum, aut certè aliquid, quod ædificet audientes: Non ıtem Heptaticum, aut Regum; quia infirmis intelctibus non erit vtile illa hora hanc ſcripturam audi:: alijs verò horis legantur. Si autem ieiunij dies fuet, dicta Veſpera, paruo interuallo, mox accedant ad ectionem, vt diximus: & lectis quatuor, aut quinq; lijs, vel quantum hora permittit, omnibus in vnum ncurrentibus, per hanc moram Lectionis. Si quis rtè in aſſignato ſibi commiſſo fuerit occupatus, ccurrat. Omnes ergò in vnum poſiti, compleant: exeuntes à Completorio, nulla ſit licentia denuo iiquam loqui aliquid. Quod ſi inuentus fuerit quiſıam præuaricari hanc taciturnitatis Regulam, graori vindictæ ſubiaceat: Excepto ſi neceſſitas Hoitum ſuperuenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid ſſerit. Quod tamen, & ipſum cum ſumma grauita, & moderatione honeſtiſſimè fiat.

DECLARATIO.

Ibi: Mox vt ſurrexerint à Cœna.

1 HIſce temporibus Completorium dicitur antè Cœnam; propterea pulſato primo Completorij ſigno, Fratres omnes in Capitulum conueniant ad huiuſmodi Lectionem; qua completa, in Choro dicatur Lectio breuis.

Ibi: Quantum hora permittit.

2 ADuertimus (prout infrà ordinabimus ſpatia diei, quorum quodlibet opus ſuum habet, quod hora permittit) Lectionem tãtum per vnius horę quartã partem, & non vltra durare poſſe.

Ibi: Et exeuntes à Completorio.

3 SIlentium quod hic Regula præcipit poſt Completorium; ordinamus quod rigoroſè ſeruetur poſt ſignum ſerotinæ dormitionis.

De iis, qui ad opus Dei, vel menſam tardè occurrunt. Cap. XLIII.

AD horam Diuini Officij, mox vt auditum fuerit ſignum relictis omnibus

nibus (quælibet fuerint in manibus) ſumma cum feſtinatione curratur; cum grauitate tamen, vt non ſcurrilitas inueniat fomitem. Ergo nihil operi Dei præponatur. Quod ſi quis ad Nocturnas Vigilias poſt gloriam pſalmi nonageſimi quarti (quem propter hoc omninò protrahendo, & moroſè volumus dici) occurrerit: non ſtet in ordine ſuo in Choro, ſed vltimus omnium ſtet, aut in loco quem talibus negligẽtibus ſeorſum conſtituerit Abbas; vt videatur ab ipſo vel ab omnibus, vſque dum completo Opere Dei, publica ſatisfactione pœniteat. Ideò autem eos in vltimo, aut ſeorſum iudicauimus debere ſtare: vt viſi ab omnibus, vel pro ipſa verecundia ſua emendentur. Nam ſi foras Oratorium remaneant, erit fortè talis, qui ſe aut recollocet, & dormiat, aut certè ſedeat foris vel fabulis vacet, & detur occaſio maligno. Sed ingrediatur intrò, vt nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei, poſt Verſum, & gloriam primi pſalmi, qui poſt Verſũ dicitur, occurrerit: lege qua ſupradiximus, in vltimo ſtet, nec præſumat ſociari Choro Pſallentium vſque ad ſatisfactionem: niſi fortè Abbas licentiam dederit permiſſione ſua; ità tamen, vt ſatisfaciat reus ex hoc.

Ad menſam autem, qui ante Verſum non occurrerit, vt ſimul omnes dicant Verſum, & orent, & ſub vno ſimul omnes accedant ad menſam; qui per negligentiam ſuam, aut vitium non occurrerit, vſque ad ſecundam vicem pro hoc corripiatur. Si denuò non emendauerit, non permittatur ad menſæ communis participationem, ſed ſequeſtratus à conſortio

omnium reficiat ſolus, ſublata ei portione ſua vini; vſque ad ſatisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui ad illum Verſum non fuerit præſens, qui poſt cibum dicitur. Nec quicquam præſumat antè ſtatutam horam, vel poſteà quidquam cibi, vel potus percipere. Sed & ſi cui offertur aliquid à Priore, & accipere renuerit: hora, qua deſiderauerit hoc, quod prius recuſauit, aut aliud, omninò non percipiat vſque ad emendationem congruam.

DECLARATIO.

Ibi: Ad horam Diuini Officij.

1 QVàm ſollicitos nos eſſe velit ad Diuina Officia Beatiſſimus Pater noſter Benedictus in his verbis oſtendit: ideoque aliquid ſtrictius, ſuadente ratione, ab ipſa tamen Regula non diſcedentes, ordinandum duximus.

2 Vt videlicet ad Nocturnas Vigilias ſeruetur ad litteram Regula. Sed quandò dicitur Officium Beatæ Virginis, in principio Nocturnalis Officij, qui venerit poſt hymnum, genuflectat: & facto à Superiore ſigno, vadat ad locum ſuum. Qui verò poſt Gloria primi pſalmi, genuflectat: Et expectato Superioris ſigno, ſe excuſet, vel locum negligentiæ petat.

3 In diurnis verò horis, qui venerit poſt hymnum, qui præmittitur pſalmis: genuflectat, vt ſupra, & petat locum ſuum. Si autem poſt Gloria primi pſalmi, etiam in horis, in quibus hymnus non prætermittitur:

:ur: pariter genuflectat, factoque à Superiore ſigno ſe :xcuſet; vel pœniteat, vt ſuprà.

Ad Lectionem verò quæ dicitur in Capitulo antè Completorium, qui occurrerit, poſtquam Lector factо ſigno à Superiore) incæperit legere, genuflectat, vt ſupra, & tendat ad locum ſuum. Qui verò non interfuerit lectioni breui, quæ dicitur in Choro, genuflectat, factoque à Superiore ſigno, ſe excuſet, ut in vltimo ſtet.

Ibi: Vt ſimul omnes dicant Verſum.

DEclaramus ſufficere, quod Frater ſit intrà Oſtium Refectorij, cum Superior incipit Verſum: Benedicite. Quo pronunciato, qui deinde ingredientur, genuflectãt, factoque à Superiore ſigno, urgant.

Ibi: Propter id corripiatur.

ORdinamus, quod tam negligentes, quâm etiam, qui fuerint iuſta cauſa occupati, vt diſciplina, & humilitas oſtendatur, genuflectant, factoue ſibi ſigno à Superiore, ſurgant, & cauſam ſuæ tarditatis ipſi Superiori pandant ſubmiſſa voce, vt cognoſcatur negligens à legitimè occupato.

Seruitores verò Coquinæ licet genuflectant, non tamen ſe excuſent, quia ſatis liquet, eos legitimè fuiſſe occupatos.

8 Si quis autem legitimè occupatus, non poſſet ire ad Officium, vel exercitium, vel ad Menſam; vel quandò aliter Conuentus congregatur; excuſationem ſuam per ſe, vel per alium faciat, dicendo Superiori cauſam ſuæ occupationis.

9 Si verò alicui neceſſe fuerit diſcedere ab Officio, ſiuè ab exercitio, ſiuè à Conuentu quomodocumque congregato per paruum temporis ſpatium: licentiam à Superiore ſolo nutu petat: & ſi ſtatim reuertatur, non genuflectat. Cui verò neceſſe eſſet diſcedere animo non redeundi dicat cauſam Superiori, & ſuper hoc obtineat licentiam particularem.

10 Prælati verò tranſeuntes per alia Monaſteria pro benedictione, aut intrantes Chorum, vel Refectoriū, ſi tardè eos contingat occurrere, non ob id genuflectant: nec etiam licentiam petant, ſi inde abire voluerint, niſi ibi fuerit Pater Præſidens.

De iis, qui excommunicantur quomodo ſatisfaciant.

Cap. XLIV.

QVi pro grauiori culpa ab Oratorio, & à menſa excommunicatur, hora qua opus Dei in Oratorio celebratur, antè fores Oratorij proſtratus iaceat, nihil dicens: niſi tantum poſito in terram capite, & proſtratus, pronus omnium de Oratorio exeuntium pedibus ſe proijciat. Et hoc tādiù faciat, vſque dum Abbas iudicauerit ſatisfactum eſſe.

Digitized by Google

ſſet. Qui dum iuſſus ab Abbate venerit prouoluat ſe pſius Abbatis pedibus, deinde omnium veſtigijs ratrum, vt orent pro eo. Et tunc ſi iuſſerit Abbas, ecipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreerit: ità ſanè, vt Pſalmum, aut Lectionem, vel aliud uid non præſumat in Oratorio imponere, niſi iterũ Abbas iubeat. Et omnibus horis, dum completur pus Dei, proijciat ſe in terram in loco, in quo ſtat: ſic ſatisfaciat, vſque dum ei iubeat Abbas, vt quiecat ab hac ſatisfactione. Qui verò pro leuibus culpis xcommunicantur, tantum à menſa, in Oratorio ſaſfaciat vſque ad iuſſionem Abbatis. Hoc ſemper faiant, vſque dum benedicat, & dicat ſufficit.

De iis, qui falluntur in Oratorio. Cap. XLV.

SI quis dum pronunciat pſalmum, Reſponſorium aut Antiphonam, vel Lectionem, fallitur: niſi im ſatisfactione ibi corã omnibus humiliatus fue-, maiori vindictæ ſubiaceat, quippe qui noluit huilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infans verò pro tali culpa vapulent.

DECLARATIO.

Ibi: Coram omnibus.

DEclaramus, quod quando error eſt modicus, ſufficiat tangere terràm manu. Sed ſi error

fuerit

fuerit notabilis, vt puta, quando exceſſu alios errare fecerit, aut neceſſe fuerit emendari legendo, aut cantando, aut magnum ſtrepitum fecerit: mox completa Lectione, vel Antiphona, aut cantu (ſi in his fuerit occupatus) genuflectat antè Superiorem, donec ſibi ſignum factum fuerit.

De iis, qui in aliis quibuslibet rebus delinquunt.

Cap. XLVI.

SI quis dùm in labore quouis, in Coquina, in Cellario, in Miniſterio, in Piſtrino, in Horto, in artè aliqua dum laborat; vel in quocumque loco aliquid deliquerit, aut fregerit quippiam, aut perdiderit, vel aliud quid exceſſerit vbi vbi, & non veniens continuò antè Abbatem, vel Congregationem, ipſe vltrò ſatisfecerit, & prodiderit delictum ſuum: dum per alium cognitum fuerit, maiori ſubiaceat emendationi. Si animæ verò peccati cauſa latens fuerit: tantum Abbati, aut ſpiritualibus Senioribus patefaciat, qui ſciant curare ſua, & aliena vulnera nó detegere, aut publicare.

DECLA-

DECLARATIO.

Ibi: Et non veniens continuò.

DEclaramus, hoc eſſe ſeruandum, quando Abbas ibi adceſſet, aut in loco propinquo, & hoc delinquens ſcierit, aliàs ſatisfaciat antè Congregationem in ſequenti Capitulo. Quod ob hoc teneri volumus ſingulis diebus poſt primam; præterquàm in diebus feſtiuis, vt ſupra diximus.

Ibi: Si animæ cauſa latens fuerit.

DIligenter hic eſt animaduertendum, quod ſi Regula præcipit in fractura rerum inſenſibilium, & in exceſſibus, qui palam contra proximum committuntur, mox illos debere manifeſtari Prælato, & ſatisfacere; quantò magis credendum eſt illos occultos, & ſpirituales defectus, qui Deum immediatè offendunt, & perimunt, ac frangunt animam, debere Fratres mox ſacramentaliter ipſorum Confeſſarijs à Prælato deputatis, confiteri, & pro illis ſatisfacere?

Et quia quaſi continuè delinquimus, & ſepties in die cadit iuſtus: ſtatuimus, vt quilibet Frater confiteatur ſaltem in hebdomada quolibet Dominico die. Quod tempore Sanctiſſimi Patri Noſtri Benedicti ſeruabatur, eò quod in Capitulò de Hebdomadario Lectore dicit, quòd Lector accipiat mixtum propter ſanctam Communionem; quę fiebat ſingulis Dominicis,

nicis, & conſequenter confeſſio: Contrafaciens dicat ſuam culpam in Capitulo, & comedat in terra in Refectorio.

De ſignificanda hora operis Dei.

Cap. XLVII.

NVntianda hora operis Dei die, noctuque ſit cura Abbati, aut ipſe nuntiare, aut tali ſollicito Fratri iniungat hanc curam, vt omnia horis competentibus compleantur. Pſalmos autem, vel Antiphonas poſt Abbatem ordine ſuo, quibus iuſſum fuerit imponant. Cantare autem, aut legere non præſumat, niſi qui poteſt ipſum Officium implere, vt ædificentur audientes. Quod cum humilitate, & grauitate, & tremore faciat, & cui iuſſerit Abbas.

DECLARATIO.

Ibi: Nuntianda hora operis Dei.

1 IMponatur hoc Officium Sacriſtæ.

Ibi: Cantare, aut legere.

2 ID circò debentes legere, aut cantare præuideant Lectiones, quas debet legere, aut cantare, præparentque Libros tempore congruo. Legant autem moroſè, & diſtinctè tàm in Choro, quàm in Refectorio;

ctorio, ita vt ab omnibus cum ædificatione, & profectu ſpirituali percipiantur. Id verò multò magis in Miſſis celebrandis obſeruandum eſt, ne ob nimiam, & indecoram celeritatem ſcandalum potius, quàm deuotionis incrementum proximis exhibeatur, in quo maximè inuigilent Prælati, & contrafacientes ſeuerè corrigant. Curent etiam, vt inuiolabiliter obſeruentur toni Monaſtici in Euangelijs, in Epiſtolis, & in omnibus alijs cantibus, vt eadem vniformitas, tàm in cantu, quàm in Cœremonijs ſeruetur ab omnibus. Qui tranſgreſſus fuerit pro prima vice comedat in terra in Refectorio, & pro alijs vicibus grauioribus pœnitentijs ſubiaceat ad Superioris arbitrium.

Ibi: Qui poſſit dictum Officium implere.

IDeoque ordinamus, quod Patres Monaſteriorum Noſtræ Congregationis, cum Conſilio ſuorum Seniorum, Fratres, quos ad diſcendum idoneos iudicauerint, in liberalibus diſciplinis, caſibus cõſcientiæ, & cantu plano ſollicitè inſtrui faciant à doctis Fratribus, ſi commodè fieri poteſt: ſin autem, ab alijs mercede conductis, ſi poſſibilitas loci permiſerit.

Cum verò à Monaſtica diſciplina alienum ſit, inertia, otioque langueſcere, & ab antiquis Patribus, qui Eccleſiam militantem omni doctrinarum genere, & facultate illuſtrarunt, filios degenerare; vt huiuſmodi notam fugiamus, otiumque, & nugas (efficax diaboli virus) euitemus, Diuinarum que Scripturarum ſpeculationi efficacius intendere poſſimus, &

Digitized by Google

vt coaleſcenti indies (Auctore Deo) Congregationi Noſtræ, hæc etiam inter cætera ſcientiæ gemma non deſit, hac præſenti conſtitutione ità decernimus.

5 In omnibus Monaſterijs, in quibus ſaltem fuerint duodecim Monachi, ſint Lectiones caſuum conſciẽtiæ, vel Sacræ Scripturæ, aut aliarum facultatum pro Monachorum captu, & Lectorum habilitate.

6 Pro ſtudijs verò formalibus deputamus in Prouincia Sicula Monaſteria Sancti Martini Panormi, Sancti Placidi Meſſanæ, & Sancti Nicolai Cataneæ. In Prouincia Neapolitana Monaſteria Sancti Benedicti Mõtis Caſini, Sancti Seuerini Neapolis, & Sanctiſſimæ Trinitatis Cauæ. In Prouincia Romana Monaſteria Sancti Petri Peruſij, Sancti Vitalis Rauennæ, & Sancti Proculi Bononiæ. In Prouincia Veneta Monaſteria Sanctæ Iuſtinæ Patauij, Sancti Georgij Venetiarũ. In Prouincia Lombarda, Monaſteria Sancti Ioannis Parmæ, Sancti Sixti Placentiæ, Sancti Simpliciani Mediolani, & Sancti Benedicti Mantuæ. In Prouincia Etruſca Monaſterium Sanctæ Mariæ Florentiæ. Cuius quidem Prouinciæ, ſicut etiam Ligurę, & pariter aliarum Prouinciarum Prælati poterunt ſuos Alumnos ad quodlibet ex Monaſterijs pro ſtudijs ſupra deſignatis mittere, prout ipſis magis videbitur expedire: alendos, & veſtiendos illorum Monaſteriorum expenſis, quorum ſunt profeſſi. In his ergò omnibus Monaſterijs Lectiones habeantur Sacræ Theologiæ, Philoſophiæ, ac Sacrorum Canonum pro captu, & habilitate ſtudentium. Lectores autem (ſi fieri poteſt) ſint Monachi, quibus de Libris prouideatur: &

Digitized by Google

eas omnes indulgentias habeant, quas diſcretioni Prælatorum videbitur eorum labor poſtulare. Libri verò, quibus vtuntur ſint Monaſteriorum, quorum ſumptibus empti fuerunt.

Et vt Fratres noſtri eò ardentiùs præfatis ſtudijs incumbant, quo maior eis commoditas data fuerit, hortamur Prælatos, & Superiores Monaſteriorum, vt omnem eis commoditatem tribuant: etiam à cõmunibus exercitijs, & ab aliquibus horis canonicis (non tamen diebus feſtis, nec prætermiſſa oratione mentali, integra etiam pro viribus Regulari obſeruãtia) eos ſi opus fuerit eximendo.

Pro Fratrum quoque ſtudio vacantium diligentiori cuſtodia, & Seueriori diſciplina, atque ne tempus inutiliter conteratur: vnus ex Deputatis Monaſterij, qui ſcholis præſideat, in reformatione Officialium eligatur. Qui cuncta ſecundum Deum, & Scholarum profectum exequens, pro viribus ſemper adeſſe procuret.

De opere manuum quotidiano.

Cap. XLVIII.

OTioſitas inimica eſt animæ: & ideo certis temporibus occupari debent Fratres in labore manuum: certis iterum horis in Lectione Diuina. Ideòque hac diſpoſitione credimus vtraque tempora ordinari, id eſt vt à Paſcha vſque

ad

ad Kalendas Octobris, manè exeuntes à Prima, vſque ad horam penè quartam laborent, quod neceſſarium fuerit. Ab hora quarta autem vſque ad horam quaſi Sextam, Lectioni vacent. Poſt Sextam autem ſurgentes à menſa, pauſent in lectis ſuis, cum omni ſilentio: aut fortè, qui voluerit ſibi legere, ſic legat, vt alium non inquietet. Agatur Nona temporiùs, mediante octaua hora, & iterùm, quod faciendum eſt, operentur vſquè ad Veſperam. Si autem neceſſitas loci, aut paupertas exegerit, vt ad fruges colligendas per ſe occupentur, non contriſtentur: quia tunc verè Monachi ſunt, ſi de labore manuum ſuarum viuunt, ſicut & Patres Noſtri, & Apoſtoli: Omnia tamen menſuratè fiant propter puſillanimes.

A Kalendis autem Octobris vſquè ad Caput Quadrageſimæ, vſque ad horam ſecundam plenam, Lectioni vacent. Hora ſecunda agatur Tertia: & vſque ad Nonam omnes in opus ſuum laborent, quod eis iniungitur. Facto autem primo ſigno Nonæ horæ, diſiungant ſe ab opere ſuo ſinguli: & ſint parati, dum ſecundum ſignum pulſauerit. Poſt refectionem autem, vacent Lectionibus ſuis, aut pſalmis.

In Quadrageſimæ verò diebus à manè vſque ad Tertiam plenam, Lectioni vacent: & vſque ad decimam plenam, operentur quod eis iniungitur. In quibus diebus Quadrageſimæ, accipiant omnes ſingulos Codices de Bibliotheca, quos per ordinem

dinem

Digitized by Google

dinem ex integro legant. Qui Codices in Capite Quadrageſimæ dandi ſunt. Antè omnia ſanè deputentur vnus, aut duo Seniores, qui circumeant Monaſterium horis, quibus vacant Fratres lectioni: & videant, nè fortè inueniatur Frater accidioſus, qui vacet otio, aut fabulis, & non ſit intentus Lectioni: & non ſolùm ſibi inutilis ſit, ſed etiam alios extollat. Hic talis ſi (quod abſit) repertus fuerit, corripiatur ſemel, & ſecundò: Si non emendauerit, correctioni Regulari ſubiaceat taliter, vt cæteri metum habeant. Neque Frater ad Fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die Lectioni vacent omnes: exceptis ijs, qui varijs Officijs deputati ſunt. Si quis verò ità negligens, & deſidioſus fuerit, vt non velit, aut non poſſit meditari, aut legere: iniungatur ei opus, quod faciat, vt non vacet. Fratribus infirmis, vel delicatis talis opera, aut ars iniungatur, vt nec otioſi ſint, nec violentia laboris opprimantur, vt effugentur. Quorum imbecillitas ab Abbate cõſideranda eſt.

DECLA-

DECLARATIO.

Ibi: Credimus vtraque tempora ordinari.

1 QVia noſtris diebus occupationes maiores, antiquis temporibus, Monachis excreuere, tàm in Diuinis Officijs, quàm circà fraterna obſequia, ideò videtur nobis difficillimum quodammodò poſſe Regulam ſeruari ſecundum diuiſiones ſuas, pręcipuè hyemali tempore, quo diei breuitas vix ſinit Monachum Diuini Officij debitũ exoluere.

2 Attendentes igitur, quod nec Regula adeò firmiter, iſta diuidit tempora, vt velit omninò illa ſeruari, ſicut ſonat verbum, credimus; Declaramus horum omnium diſpoſitionem in arbitrio Abbatis eſſe reponendã, tàm quoad Diuina Officia, quàm quoad Lectiones, aliaque exercitia. Qui omnia, rationabiliter, habita locorum, & temporum conſideratione, diſponet; itaùt Eccleſiæ, & Populo ſatisfiat: atque ne Monachi nimium, quàm par eſt, grauentur.

Ibi: Vſquè ad Kalendas Octobris.

3 INtellige omnes Kalẽdas, quę ſunt decem, & octo; aliter contradiceretur ijs, quę ſtatuuntur in Capitulo Quadrageſimo primo, Quibus horis oporteat

oporteat reficere Fratres,vbi dicitur, quòd ab Idibus Septembris, vſque ad Caput Quadrageſimæ ad Nonam ſemper reficiant Fratres; & ſic incipimus ieiunare, & ceſſare à meridiana dormitione,in ipſa die, in qua occurrit feſtum S.Crucis.

Ibi. Lectioni vacent.

DIſpenſamus,quod Fratribus noſtris, poſt refectionem primæ menſæ,liceat ne per hortum, aut per Monaſterium, extrà tamen Dormitorium, per ſpatium vnius horæ pro ſua recreatione, dummodo alter alteri non ſe coniungant, abſque Patris, aut Seniorum licentia. Prælati verò Monaſteriorum noſtrorum ſint benigni ad concedendam huiuſmodi licentiam Fratribus noſtris; præſertim in ſolemnitatibus duplicibus (exceptis illis,quæ occurrunt in Quadrageſima,& in Aduentu) dummodò Lectiones conferant, vel de alijs, quæ ædificationem præſtent, colloquantur.

Elapſa verò vna hora poſt primam menſam, pulſetur pro dormitione, incipiendo à Paſcha, niſi occurrat in menſe Aprilis; quo caſu diſpenſamus,quod præfata dormitio incipiat à feſto ſanctiſſimi Patris noſtri Benedicti, & dormiant Fratres per vnius horæ ſpatium, vſque ad medium Aprilis: indè vſque ad medium Auguſti, duarum: & indè vſque Idus Septembris per vnius horę, vt ſuprà ſpatium dormiant. Quo tempore dormitionis,qui non vult dormire,ſeruet ſilentium in Cella, nec illo tempore vagetur per

Digitized by Google

Monaſterium, nec in alijs exercitijs occupetur. Poſt dormitionem verò pulſetur, & dicatur Nona.

Ibi. A Kalendis Octobris.

6 INtellige incluſiuè, videlicet omnes Kalendas illius menſis includendo. Aduertendum tamen, omni tempore anni, quandò eſt ieiunium de præcepto Eccleſię, vt ità moderentur interualla temporum, quod Fratres hora Nona, vel circa, reficiant.

7 Poſt primam menſam habeant Fratres horam vnā ad ſui recreationem, vt ſuprà, in æſtate; poſteà vacent Lectioni, vel exercitio, ſicut fuerit ordinatum.

Ibi. In Quadrageſimæ verò diebus.

8 HOc tempore prima pulſetur circa ortum Solis; qua dicta, immediatè dicantur Pſalmi Pœnitētiales cum Litanijs, Graduales, & Officium Defunctorum, quandò fit de Feria, iuxtà diſpoſitionem Rubricæ.

9 Spatia verò aliarum horarum, ſcilicet Tertiæ, Sextæ, Nonę, Miſſæ, & Veſperarum, Prælati Monaſteriorum noſtrorum ſic moderētur, vt in diebus horum ieiuniorum, hora Nona, quæ eſt in meridiè, completa ſint, & perſoluta. Poſteà reficiant Fratres.

10 Sed aduertendum eſt, quod quandò occurrit feſtum duodecim Lectionum in Quadrageſima, poſt Tertiam cantari debet Miſſa de feſto; Et poſt Nonam dicitur Miſſa de feria.

Item

Item in prædicta Miſſa de Feria, poſt Agnus Dei, pulſetur ſignum pro Veſperis primum; & quandò ſacerdos dicit Orationes in fine Miſſæ, pulſetur ſecundum.

Si verò ſequenti die erit feſtum duodecim Lectionum, primum ſignum pulſetur ſtatim poſt eleuationem Dominici Sanguinis: alia verò duo ſigna, vt ſuprà.

Dictis Veſperis, Fratres reficiant. Poſt primam menſam, tranſacta hora vna, Fratres vacent Lectioni, aut exercitio manuali, prout fuerit ordinatum, vſque ad Completorium. Quod hoc tempore pulſetur paulò antè horam vigeſimam tertiam.

Et notandum, quod quandò Fratres debent ire ad exercitium, pulſetur campana Capituli per ictus diſtinctos, per ſpatium vnius Pater noſter, & Aue Maria. Et ſi Monaſterium fuerit ità magnum, quod hęc Campana audiri nequeat, dentur priùs quinque ictus Campanæ Campanilis; & tunc Fratres ſe congregent in locum ad id deputatum, vt audiant à Superiore, qui ibi fuerit, quale exercitium ſit faciendum. Et in principio cuiuslibet exercitij, vnuſquiſque genibus flexis, dicat Aue Maria, vt deuotius opus perficiatur.

Quandò autem ire debent ad Cellas, vt vacent Orationi, vel Lectioni, Campana Capituli pulſetur extensè per ſpatium vnius Pater noſter, & Aue Maria.

Item hortamur, quod quandò fit exercitium in loco quieto, pro ędificatione legatur aliquid. Si autem exercitium fuerit in motu, fiat cum ſilentio;

aut loquantur ſubmiſſa voce, vbi occurrerit loquendi neceſſitas.

Ibi. Nec Frater iungatur ad Fratrem horis incompetentibus.

17 DEclaramus, horas incompetens eſſe totum illud temporis interuallum, quod ſupereſt, vltrà Canonicas Horas, & refectionem, & exercitij tempus; & aliud tempus, in quo qualitas negotij exegerit, plures Fratres in vnum conuenire.

De Quadrageſimæ obſeruatione. Cap. XLIX.

LIcet omni tempore vita Monachi Quadrageſimæ debeat obſeruationem habere: tamen quia paucorum eſt iſta virtus; ideò ſuademus iſtis diebus Quadrageſimæ, omni puritate vitam ſuã cuſtodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum his diebus ſanctis diluere. Quod tunc dignè fit, ſi ab omnibus vitijs nos temperemus, Orationi cum fletibus, lectioni, & compunctioni cordis, atque obſeruantiæ operam demus. Ergò his diebus augeamus nobis aliquid ad ſolitum penſum ſeruitutis noſtrę: Orationes peculiares, ciborum, & potus abſtinentiam; vt vnuſquiſque ſuper menſuram ſibi indictam aliquid propria voluntate cum gaudio ſancti

cti Spiritus offerat Deo; ideſt ſubtrahat corpori ſuo, de cibo, de potu, de ſomno, de loquacitate, de ſcurrilitate, & cum ſpiritualis deſiderij gaudio ſanctum Paſcha expectet. Hoc ipſum tamen, quod vnuſquiſque offert, Abbati ſuo ſuggerat, & cum eius fiat oratione, & voluntate; quia quod ſine permiſſione Patris ſpiritualis fit, præſumptioni reputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi. Ergò cum voluntate Abbatis omnia agenda ſunt.

DECLARATIO.

Ibi. Iſtis diebus Quadrageſimæ.

HAnc Quadrageſimam declaramus incipere quoad abſtinentiam huiuſmodi, ſecunda feria poſt Quinquageſimam; itaut feria ſecunda, & tertia antè Cineres, abſtinentia à lacticinijs in omnibus locis ab omnibus Fratribus, & Prelatis noſtris inuiolabiliter obſeruetur. Qui contrafeciſſe fuerint conuicti, Prelati integrum pſalterium recitent toties quoties, cæteri ter ieiunent in terra in pane, & aqua, tribus diebus ſequentibus.

Et vt iuxtà Regulam augeamus aliquid ad id ſolitum penſum ſeruitutis noſtræ, vltrà Pſalmos Pœnitentiales, Graduales, & Officium Defunctorum: diſciplina, quę fit omni tempore feria ſexta, fiat tota Quadrageſima quarta, & ſexta feria: in hebdomada verò ſancta, addatur etiam feria quinta.

Simi-

3 Similiter à prima Dominica de Aduentu incluſiuè, incipimus abſtinere à lacticinijs, & ſecunda feria ieiunare, continuando vſquè ad feſtum Sanctiſſimę Natiuitatis Domini. Ideò curent Pręlati, vt prædicta ab omnibus inuiolabiliter obſeruentur: & contrà transſgreſſores ſeueriſſimè animaduertant.

De Fratribus, qui longè ab Oratorio laborant, aut in via ſunt.

Cap. L.

FRatres, qui omninò longè ſunt in labore, & non poſſunt occurrere hora competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit; quia ità eſt, agant ibidem opus Dei, vbi operantur, cum tremore Diuino flectentes genua. Similiter qui in itinere directi ſunt, non eos prætereant horæ conſtitutæ: Sed, vt poſſunt, agant ſibi, & ſeruitutis penſum non negligant reddere.

DECLARATIO.

Ibi. Flectentes genua.

INtelligimus, quandò dicitur Pater noſter, & collecta temporibus, quibus eſt ordinatum ab Eccleſia, quod tunc dicentes Officium genuflectant, iuxtà Rubricas Breuiarij.

De

De Fratribus, qui non ſatis longè proficiſcuntur.
Cap. LI.

FRatres, qui pro quouis reſponſo proficiſcuntur, & ea die ſperant reuerti ad Monaſterium, non præſumant foris manducare, etiamſi à quouis rogentur; niſi fortè eis ab Abbate ſuo præcipiatur. Quod ſi aliter fecerint, excommunicentur.

DECLARATIO.

Ibi. Non præſumant foris manducare.

1 DEclarando ordinamus, quod nullus noſtræ Congregationis quantumcumq; rogatus, præſumat manducare, aut pernoctare in domibus, poſſeſſionis, vel locis quibuslibet ſæcularium, in Ciuitatibus, aut in locis, in quibus habentur Monaſteria, vel loca noſtra; etiamſi ſit in itinere conſtitutus, abſque licentia Abbatis, ſeù Superioris. Qui autem contrafecerit, comedat in terra in Refectorio in pane, & aqua pro qualibet vice.

De

Digitized by Google

De Oratorio Monaſterii.
Cap. LII.

ORatorium hoc ſit, quod dicitur: nec ibi quicquam aliud geratur, aut condatur. Expleto opere Dei, omnes cum ſummo ſilentio exeant, & agatur reuerentia Deo: vt Frater, qui fortè ſibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate. Sed ſi alter vult ſibi fortè ſecretiùs orare, ſimpliciter intret, & oret: non in clamoſa voce, ſed in lacrymis, & intentione cordis. Ergo qui ſimile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in Oratorio, ſicut dictum eſt: ne alius impedimentum patiatur.

DECLARATIO.

Ibi: Expleto opere Dei, omnes cum ſummo ſilentio exeant.

NIſi qui remanere voluerint, vt orationi vacent; nam ſi quis orare volens compelleretur exire, diſtraheretur fortè à deuotione: aut aliò diuertens, nō rediret ad orationem. Facimus tamen, completo opere Dei, breuem morulam in Choro, vt Fratres poſſint Deo ſatisfacere, ſi quid omiſerint de Diuino Officio.

Oratio

Digitized by Google

2 Oratio vero mentalis ſingulis diebus per dimidię horæ ſpatium fiat in Choro immediatè ante Primam.

3 Ea autem omni tempore ſic fieri debet. Congregatis Fratribus in Choro, antequàm incipiatur Prima, facto ſigno à Superiore, omnes Orationi mentali vacent per dimidiam horam, Qua expleta, idem Superior faciat ſignum, & immediatè dicatur Prima.

4 Et quoniam hiſce temporibus laudabilis, ac deuotiſſima inoleuit conſuetudo orandi per quadraginta horarum ſpatium, antè Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Altari expoſitum, eamdem nos quoque ſumma, cum deuotione pro viribus ſequi iuſtum eſt. Ideò in hebdomada Sancta, aut in præcedenti, proùt Prælati magis iudicauerint expedire, in Eccleſijs Monaſteriorum noſtrorum Orationem quadraginta horarum inſtituant, & collocent, in qua ſeruentur Cęremonię in Rituali deſcriptæ.

5 Volumus item, quod non ſolùm expleto opere Dei (vt hic Regula præcipit) ſed etiam in Choro, in Dormitorio, vt ſupradictum eſt, in Refectorio, etiam extrà horam refectionis, & in parte Clauſtri, circa Capitulum à Prælato præſcribenda, quemadmodum & ad ignem communem Fratrum, ſemper ſeruetur ſilentium, niſi in dictis locis oporteret, aliqua breuitèr loqui, & ſubmiſſa voce.

Digitized by Google

De Hoſpitibus ſuſcipiendis. Cap. LIII.

Matth. 25. OMnes ſuperuenientes Hoſpites, tanquàm Chriſtus, ſuſcipiantur, quia ipſe dicturus eſt: Hoſpes fui, & ſuſcepiſtis me. Et omnibus congruus honor exhibeatur; maximè tamen domeſticis fidei, & peregrinis. Vt ergò nunciatus fuerit hoſpes, occurratur ei à Priore, vel à Fratribus, cum omni Officio charitatis: & primitùs orent pariter, & ſic ſibi ſocientur in pace. Quod pacis oſculum non priùs offeratur, niſi oratione præmiſſa, propter illuſiones diabolicas. In ipſa autem ſalutatione omnis exhibeatur humilitas. Omnibus venientibus, ſiuè diſcedentibus Hoſpitibus, inclinato capite, vel proſtrato omni corpore in terra, Chriſtus in eis adoretur, qui, & ſuſcipitur.

Suſcepti autem Hoſpites ducantur ad Orationem: & poſteà ſedeant cum eis Prior, aut cui iuſſerit ipſe. Legatur coram Hoſpite lex Diuina, vt ædificetur: & poſt hæc omnis ei exhibeatur humanitas. Ieiunium à Priore frangatur propter Hoſpitem: niſi fortè præcipuus ſit ille dies ieiunij, qui non poſſit violari. Fratres autem conſuetudines ieiuniorum proſequantur. Aquam in manibus Abbas Hoſpitibus det: pedes Hoſpitibus omnibus, tàm Abbas, quàm cuncta Congregatio lauet, quibus lotis, hunc Verſum dicant: Suſcepimus Deus *Pſalm. 47.*

miſeri-

Digitized by Google

miſericordiam tuam in medio Templi tui. Pauperum autem, & Peregrinorum maximè, ſuſceptio omni cura ſollicitè exhibeatur: quia in ipſis magis Chriſtus ſuſcipitur. Nam diuitum terror ipſe ſibi exigit honorem.

Coquina Abbatis, & Hoſpitum per ſe ſit, vt incertis horis ſuperuenientes Hoſpites, qui nunquam deſunt Monaſterio, non inquietent Fratres. In quam Coquinam ingrediantur duo Fratres ad annum, qui ipſum Officium benè impleant. Quibus, vt indigent, ſolatia adminiſtrentur, vt abſque murmuratione ſeruiant. Et iterùm, quandò occupationem minorem habent, exeant, vbi eis imperatur in opera. Et non ſolùm in ipſis, ſed & in omnibus Officijs Monaſterij iſta ſit conſideratio, vt quandò indigent, ſolatia accommodentur eis: & iterùm, quandò vacant, obediant imperanti. Item; & Cellam Hoſpitum habeat aſſignatam Frater, cuius animam timor Dei poſſideat: vbi ſint lecti ſtrati ſufficienter, & Domus Dei à ſapientibus ſapienter adminiſtretur. Hoſpitibus autem, cui non præcipitur, nullatenus ſocietur, neque colloquatur: Sed ſi obuiauerit, aut viderit, ſalutatis humiliter, vt dictum eſt, & petita benedictione, pertranſeat: dicens ſibi, non licere colloqui cum Hoſpite.

DECLARATIO.

Ibi : Omnes Superuemientes Hoſpites.

1 ETſi modernis temporibus frequentia Hoſpitum difficultatem generet adimplendi omnia, quæ Textus Regulæ continet: habita tamen diſcretione,& temporum,& perſonarum conſideratione, facilè ſaltem vtiliora implebuntur.

Ibi : Vbi nunciatus fuerit Hoſpes.

2 OStiarius, viſo Hoſpite, iuxtà qualitatem perſonæ, & temporum conditionem,aut expectare eum faciat, aut intrà Monaſterium recipiat, notumque faciat Superiori, qui habita ratione perſonæ, vel per ſe ipſum, vel per vnum ex Superioribus, aut Oſtiarios, ſeù curam Hoſpitum habentes, occurrat, eumque ad Orationem, & pacis oſculum ea ſubmiſſione, & reuerentia, quam dignitati perſonæ conuenire cenſuerit, recipiat. Quæ omnia, vt valeant commodiùs fieri, ſit ſacellum, quantùm poſſibilitas permittit,iuxtà portam Monaſterij, quò ad Orationem huiuſmodi hoſpites introducantur.

Ibi:

Ibi : Adoretur Chriſtus .

3 MEntali ſcilicet Oratione , & deuotione . Et quia conſuetudo omnium penè Religioſorum eſt, quandò occurrunt Hoſpiti priùs illum recipere in oſculo pacis, poſtmodùm ducere ad Orationem, & ideò inhumanum duci poſſet (præſertim ſi notus eſt) in primo occurſu non exhibere ei oſculum prędictum ; Propterea cenſemus, non diſcedere nos ab effectu iuſtitiæ, ſi ſi principio oſculum obtulerimus , præmiſſa tamen Oratione mentali, & etiam dicto exteriùs aliquo, quoad orationem, vel Dei laudem pertineat; & Hoſpitem ſimilia proferre fecerimus, puta Deo gratias : Benedictus Deus: & alia huiuſmodi, dummodò poſtea ad Orationem ducatur Hoſpes.

4 Oſculum dicimus amplexum , quem præſertim Religioſis, & deuotis perſonis exhibemus . Si verò , ob multitudinem , aliquandò ita integrè huiuſmodi Cæremoniæ fieri non poterunt, fiant animo, & mente; aliter ſeruetur Regula .

Ibi : Legatur coram Hoſpite lex Diuina .

5 MAxmè laudamus hoc fieri, ſi commodè poſſit, & tempus hoc permiſerit : vt dùm refectio paratur, aliquid Hoſpiti ſpirituale dicatur , habito reſpectu ad perſonæ qualitatem . At ſaltem non omittatur , quin ad Menſam Hoſpiti

ſpiti legatur aliquid iuxtà conditionem Perſonæ, vt ædificetur.

Ibi : Aquam in manibus Abbas Hoſpitibus det.

6 INtellige, ſi eſt præſens: Aliàs in eius abſentia Prior, vel alius Superior, aut ipſi curam Hoſpitum habentes, hoc munus adimpleant.

Ibi : Pedes Hoſpitibus, &c.

7 HAec ſolemnis lotio pedum, præcipuè exhibetur ijs, qui conuerſionis deſiderio ad Noſtra Monaſteria veniunt. Aliquandò ijs etiam, qui deuotionis gratia longo itinere Monaſteria Noſtra viſitant, aut alijs honeſtis cauſis, ſicut Patribus Monaſterij viſum fuerit.

8 Laudamus etiam hanc lotionem fieri maximè perſonis; Vndè magis ædificatio ſequi poſſit, & augmentum deuotionis ergà Religionem.

9 Ipſa autem lotio ità fit. Conuenientibus Fratribus in Capitulo, aut in alio loco, ſicut decet: Prælatus, & in eius abſentia Prior Clauſtralis genibus flexis antè Hoſpitem, pedes eius lauet, quos dum incipit lauare, mox duo Fratres in medio eiuſdem loci genuflexi incipiant aliquid cantare, quod deuotionem excitet: & dicto primo verſu, cæteri Fratres diuiſis, Choris, genuflexi verſus Hoſpitem eumdem Verſum cantando reſpondent: quem etiam poſt ſingulos Verſus, quos illi

illi duo Fratres cantando proſequuntur, repetunt. Cum verò Superior ambos pedes lauerit, tergat primò pedem ſiniſtrum, deindè dextrum, quem terſum cooperiat linteo, excepta parte quadam, quam ipſe primò oſculatur. Et ſic ſucceſſiuè Fratres omnes Hoſpiti pedem oſculantur, incipiendo à Superiore, & ſubſequendo per ordinem vtriuſque Chori. Hoc modo dicuntur Fratres omnes lauare pedes Hoſpitis, cum ibi eius cauſa aſſiſtant.

10 Completa deoſculatione, calceatiſque pedibus Hoſpitis, Superior ſtatim ſurgat, & ſimul cum Hoſpite genuflectens, omiſſo à Fratribus cantu, incipiat Verſum: Suſcepimus Deus, &c. Reſponſ. In medio Templi tui. Pater noſter. Secretò. Verſu: Et ne nos inducas in tentationem. Reſponſ. Sed libera nos à malo. Verſ. Saluum fac ſeruum tuum. Reſponſ. Deus meus ſperantem in te. Verſ. Mitte ei Domine auxilium de Sancto. Reſponſ. Et de Sion tuere eum. Verſ. Eſto ei Domine Turris fortitudinis. Reſponſ. A facie inimici. Verſ. Nihil proficiat, &c. Reſponſ. Et filius hominis, &c. Verſ. Domine non ſecundum, &c. Reſponſ. Neque ſecundum, &c. Verſ. Dominus Vobiſcum. Reſponſ. Et cum ſpiritu tuo. Oratio. Actiones noſtras, quæſumus Domine, &c. Oratio. Famulorum tuorum, &c. Oratio. Interceſſio nos, quæſumus Domine Beati Patris noſtri Benedicti, &c.

11 Poſteà mandet fieri breuem Orationem pro Hoſpite, & facto ſigno, dataque Benedictione; omnes (exceptis

Digitized by Google

(exceptis habentibus curam Hoſpitum (ſi quos retinere voluerit Prælatus pro obſequio Hoſpitis) pergant cum ſilentio ad Cellas ſuas.

12 Cæteris autem Hoſpitibus, maximè qui delongè venerint, vel qui aliàs in Monaſterio non fuerint hoſpitati, ſicut opus fuerit, habentes curam Hoſpitum, lauent pedes.

13 Quod ſi multitudo non ſineret lotionem fieri, aut alia cauſa vrgentior impediret, faciant quomodò poſſunt, ſcientes ſe multam retributionem à Domino recepturos, ſi iuxtà Regulam fecerint: & ex contrariò, pœnam, ſi ex negligentia omiſerint.

14 Fratres autem noſtri quauis de cauſa per Monaſteria noſtra tranſeuntes: vt diſciplina Regularis, quantùm fieri poteſt, vbique ſeruetur, ordinamus, quod poſt duas ad plus in hoſpitio refectiones, communem vitam ſequi debeant, Diuiniſque interſint Officijs, & Capitulo Culparum, haud ſecùs, ac ſi ibi conuentuales eſſent: niſi fortè ſint debiles, & infirmi, aut in negotijs occupati. Quod Prælatorum diſcretioni relinquimus.

15 Si qui verò legitimo impedimento detenti in aliquo Monaſterio commorabuntur, nec indè ad ſua Monaſteria ſe conferre poterunt; non poſſit Monaſterium illud aliquid petere pro expenſis cibarijs. Si autem ob infirmitatem: ſeruetur quod ſuprà ſtatutum eſt in cap. 36. num. 7. Si verò ob negotia quis moram trahere coactus fuerit: Prælati inter ſe componant in omnibus cum manſuetudine, & diſcretione, habita ratione perſonæ, loci, temporis, & negotij.

In

16 In ſuſcipiendis autem Hoſpitibus, prohibeant Prælati vanos apparatus, in ornandis ſcilicet thalamis, aut menſis, aut huiuſmodi, maxima cum pretioſi temporis iactura, & forſan nulla cum vtilitate; niſi fortè Hoſpitis ſuſcipiendi dignitas hoc exigeret. Si autem fuerint familiares, ac domeſtici, ducantur maiori cum familiaritate ad refectionem ordinariã in Refectorio cum Conuentu.

17 Fratres verò noſtri hoſpites in Diuinis Officijs poterunt ſe cum illius Monaſterij Fratribus conformare. Qui Fratres non mittantur à Prælatis ſuis ad alia Monaſteria, iuxtà Regulam ſine litteris commendatitijs: conferantque cum illius Monaſterij Superiore de negotiis, quorum cauſa illùc aduenerint; & ſub illius obedientia ſint, & correctione.

18 Caueant autem, ne in diebus feſtis negotia pertractent, aut equitent. Et modeſtè (vt decet Religioſos) ſe habeant in hoſpitijs ſæcularium, ne ipſis ſcandalum præbeant. Et contentiones omninò deuitent.

19 Et ne conuerſatione ſæcularium hominum, pacem, & quietem Fratrum noſtrorum perturbari contingat, cùm non deceat in eodem Monaſterio diuerſorum morum, & habitus homines commorari: Statuimus, quod nullus ſæcularis (cuiuslibet ſtatus, aut conditionis exiſtat, etiam ſi aliqua parentela, & affinitate alicui ex noſtris Monachis fuerit coniunctus) ad habitandum longo tempore in Monaſterijs noſtris, vt ſæcularis, ſuſcipiatur; etiam ſub prætextu cuiuſcumque Donationis, Teſtamenti, Legati,

Digitized by Google

ti, vel alia quauis occaſione commodi temporalis, ſine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis. Quod tamen non intelligimus de Factoribus, Procuratoribus, & alijs famulis ſęcularibus Monaſteriorum noſtrorum.

30 Mulieres verò, ſiue Laycas, ſiue Religioſas, cuiuſcumque ætatis, gradus, ſtatus, & conditionis ſint, prohibemus diſtrictiùs intrà ſepta Monaſteriorum noſtrorum, quauis occaſione, vel prætextu, duci, ingredi, aut morari. Quod ſi contrà ſcienter fuerit attentatum, iuxtà Litteras Eugenij Quarti, & Pij Quinti, & Gregorij Decimi tertij, tàm ipſæ mulieres, quàm eorum ductores, & receptores, ſi voluntariè hoc fecerint; ipſo facto ſententiam excommunicationis incurrunt, alijſque pœnis, prout in ipſis Bullis ſubiacebunt.

Si debet Monachus Litteras, vel Elogia ſuſcipere.

Cap. LIV.

NVllatenus liceat Monacho, nec à parentibus ſuis, nec à quoquam hominum, nec ſibi inuicem Litteras, aut Eulogia, vel quęlibet munuſcula accipere, aut dare, ſine præcepto Abbatis ſui. Quod ſi etiam à parentibus ſuis ei quidquam directum fuerit, non præſumat ſuſcipere illud, niſi

Digitized by Google

niſi priùs indicatum fuerit Abbati. Quod ſi iuſſerit ſuſcipi, in Abbatis ſit poteſtate, cui illud iubeat dari. Et non contriſtetur Frater, cui fortè directum fuerat; vt non detur occaſio Diabolo. Qui autem aliter præſumpſerit, diſciplinæ Regulari ſubiaceat.

DECLARATIO.

Ibi. Qualibet munuſcula.

1 QVia ex huiuſmodi munerum largitione, & receptione, tanquàm proprietatis incitamẽtis, ſæpè inordinata oritur affectio, & cõplacentia in Fratribus: qui cum nihil habeant, nec habere debeant, munera accipere, & dare non metuunt. Ideò mandamus noſtræ Congregationis Fratribus, quod ſibi inuicem nullatenus dent munuſcula iuxtà Regulam, nec etiam ab alijs quibuſcumque, aut aliundè ſibi directa accipiant ſine Prę lati ſpeciali licentia.

2 Sed nec ipſi Abbates Fratribus aliorum Monaſteriorum munuſcula mittant, niſi fortè à Prælatis dictorum Fratrum fuerint requiſiti.

Digitized by Google

Ibi. Litteras.

3 SI qua vtili, & honeſta cauſa volunt Fratres litteras ſcribere, obtenta priùs à Superiore licentia ſcribant; deindè litteras apertas deferant Prælatis, ab ipſis omninò legendas, & ſubſcribendas. Et ſimiliter, qui ipſas recipiunt, antequàm eas legant, teneantur clauſas Prælato ſuo præſentare; quas volumus omninò, & iubemus Prælatum legere, vel eò abſente, eius vicemgerentem. Et ſi videbitur ſibi, Fratribus, quibus directæ ſunt, reddat.

4 Niſi fortè Congregationis ſigillo, videlicet, Pax, eſſent ſignata. Has enim nec à Prælato, nec à Conuiſitatore, nec à Præſidente, nec à quouis alio aperiri permittimus; niſi ab ijs dumtaxat, quibus diriguntur, vel de eorum voluntate, niſi in caſu vrgentiſſimæ neceſſitatis. Qui autem contra fecerit, ſi fuerit Præſidens, vel Conuiſitator, aut Prælatus, in tribus primis diebus feriæ quartæ ſequentibus, ieiunet in pane, & aqua ſecretò. Si verò fuerit aliquis ex Fratribus, ieiunet pariter in prædictis tribus diebus in pane, & aqua in terra in Refectorio; nec ab aliquo diſpenſari poſſit, niſi in caſu grauiſſimæ infirmitatis.

5 Sub eadem quoque pœna diſtrictè prohibemus, quòd nemo litteras Præſidenti, Diffinitoribus, aut Viſi-

Digitized by Google

Viſitatori cuilibet, vel Regimini intrà annum directas, niſi de voluntate eorum, ad quos diriguntur, aperire præſumat. Quod ſi quis de huiuſmodi errore conuictus fuerit; ſiquidem litteræ fuerint munitæ Sigillo, Pax, vltrà prædictam pœnam, ſtet degradatus per menſem. Quod ſi Prælatus fuerit, dicat ex ordine totum Pſalterium, & ieiunet ter in pane, & aqua ſecretò. Si autem non fuerint munitæ Sigillo, Pax, ſtet degradatus per quindecim dies; Et ſi Prælatus fuerit, dicat pſalmos Pœnitentiales, & ieiunet, vt ſupra.

6 Eiſdem quoque pœnis Prælatos, & Fratres Noſtros quoſcumque, qui litteras etiàm priuatis Sigillis munitas, vel Fratribus quibuſcumque directas, intercipere, ſeù aperire præſumpſerit, ſubiacere decernimus: Seruatis tamèn, quæ in præcedenti numero 3. ſtatuuntur de litteris, quas ſcribunt, & recipiunt Fratres.

7 Præter caſus autèm prædictos, Fratres, qui ſine licentia Prælati ſui ſcripſerint, aut litteras ad ſe directas legerint, quoties contrauenerint, toties ieiunent in pane, & aqua in Refectorio, nec aliter diſpenſari poſſint.

8 Mandamus autèm Prçlatis omnibus, vt hanc ordinationem inuiolabiliter ſeruent, & obſeruari faciāt à Viſitatoribus: Si ſecus fecerint, ipſi puniendi. Cui quoque ordinationi volumus, & Abbates Titulares omninò eſſe ſubiectos.

9 Quicumque verò ex noſtra Congregatione, etiam ſi fuerint Oſtiarij, vel Hoſpites, portantes litteras, vel

munu-

munuſcula, Prælato eas ſtatim præſentent: & nihil dicant, nec quibus diriguntur, nec alijs. Contrafacientes dicant ſuam culpam in Capitulo, & comedant in terra in Refectorio.

De Veſtimentis, & Calceamentis Fratrum.

Cap. LV.

VEſtimenta Fratribus, ſecundum locorum qualitatem, vbi habitant, vel aerum temperiem, dentur: quia in frigidis Regionibus, ampliùs indigetur, in calidis verò minùs. Hæc ergò conſideratio penes Abbatem ſit. Nos tamén mediocribus locis ſufficere credimus Monachis, per ſingulos, Cucullam, & Tunicam: Cucullam in hyeme villoſam, in æſtate puram, aut vetuſtam, & ſcapulare propter opera. Indumenta pedum, Pedules, & Caligas. De quarum rerum omnium colore, aut groſſitudine non cauſentur Monachi: ſed quales inueniri poſſunt in Prouincia, quà degunt, aut quod vilius cõparari poteſt.

Abbas autem de menſura prouideat, vt non ſint curta ipſa veſtimenta vtentibus eis, ſed menſurata. Accipientes noua, vetera ſemper reddant in præſenti, reponenda in Veſtiario, propter pauperes. Sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, & propter lauare ipſas res. Iàm, quod ſupra fuerit, ſuperfluum eſt, & amputari debet.

Et pedules, & quodcumque eſt vetuſtum, reddant, dum accipiunt nouum. Femoralia ij, qui diriguntur in via, de Veſtiario accipiant, qui reuertentes lota, ibi reſtituant. Et Cucullæ, & Tunicę ſint aliquantò ijs, quas habere ſoliti ſunt, modicè meliores, quas exeuntes in viam, accipiant de Veſtiario, & reuertentes reſtituant.

Stramenta autem Lectorum ſufficiant Matta, Sagum, Lena, & Capitale. Quæ tamen lecta frequenter ab Abbate ſcrutanda ſunt: propter opus peculiare, ne inueniatur. Et ſi cui inuentum fuerit, quod ab Abbate non acceperit, grauiſſimæ diſciplinæ ſubiaceat. Et vt hoc vitium peculiare radicitus amputetur, dentur ab Abbate omnia, quæ ſunt neceſſaria, ideſt Cuculla, Tunica, Pedules, Caligæ, Bracile, Cultellus, Graphium, Acus, Mappula, Tabulæ: vt omnis auferatur neceſſitatis excuſatio. A quo tamen Abbate ſemper conſideretur illa ſententia Actuum Apoſtolorum: Quia dabatur ſingulis, prout cuique opus erat. Ità ergò, & Abbas conſideret infirmitatem indigentium, & non malam voluntatem inuidentium. In omnibus tamen iudicijs ſuis, Dei retributione cogitet. Act. 4.

***

DECLA-

DECLARATIO.

Ibi: De quarum rerum omnium colore.

1 PRopter hanc cauſam in ſtatu Monaſtico varius inoleuit mos, & veſtium color. Nos autem aſſumpſimus colorem nigrum, B. Patrem Benedictum ſectantes, qui (vt legimus) nigro vſus eſt colore.

2 Id circò ordinamus, quod omnes Congregationis Noſtrę Monachi vniformiter eadem qualitate nigrorum pannorum, quantum poſſibile fuerit, veſtiantur. Et hoc intelligimus de Cucullis, Scapularibus, Tunicis, Mantellis, Biretis, & Manicis, quę omninò debent eſſe nigri coloris.

3 De alijs veſtimentis interioribus ſtatuimus, quod ſint alba, vel nigra, vel beretina, nec vllus alio colore vti debeat omninò in quouis veſtium genere, etiamſi occultiſſimè deferri poſſent. Caligas autèm, & pedules, albi volumus eſſe coloris. Et in prædictis veſtibus, ſeruetur eadem penitus æqualitas, & vniformitas, in omnibus, & cum omnibus. Caueant inſuper omnes à cingulis Sericis ſuper Tunicam; ſed omnino vtantur cingulis ex corio confectis.

4 Eadem etiàm vniformitas ſeruetur in tonſura; ità vt omnes Monachi iuxtà laudabilem Cōgregationis Noſtræ conſuetudinem radantur; vel ſaltèm, qui habent aliquam infirmitatem, de licentia ſui Prælati ità tondantur, vt barba ſit æqualis cum capite. Si quis autem

autem tonſo capite, ſibi barbam redere faciet, degradetur per menſem.

Ibi: Quod vilius comparari poteſt.

5 DIligenter attendatur hæc particula Regulæ; nam cum dicit (quod vilius) omnem mollitiem, & pretioſitatem, habitumque delicatum excludit. Quod procul dubio non modò pro veſtibus, ſed pro omnibus rebus, quibus tùm ad neceſſitatem, tùm ad corporis commodum vtimur, eſt accipiendum.

6 Ideò tàm ſalubribus Regulæ monitis adhęrentes, inuiolabiliter ſtatuimus, vt omnes de Congregatione Noſtra, tàm Prælati, quàm alij diligenter aduertant, quod in pretio, aut vſu equorum, ſcandalo, aut admirationi non ſint Seculeribus, alijſiue quibuſcúq; perſonis.

7 Fulcimenta etiàm eorumdem, iuxtà Clementinã, Ne in agro, non ſint, niſi quàntum neceſſitas expoſcit, aliquo ornamento munita. In vehiculis quoque vitetur omninò luxus, & ſuperfluitas. Chlamydes verò ſint de raſcia, vel de panno, ſecundum conſuetudinẽ Congregationis Noſtræ, non Laycorum more exornatæ, ſed quæ ſecundum Regulam vilius, & vtilius comparari poſſunt. Pilei quoquè ſint de lana non multum elati, aut depreſſi, ſed decentis formæ; & ſi ſubtus tegi debent, ſimpliciter, & modeſtè (prout Religioſum ſtatum decet) tegantur. Qui aliter fecerint, priuentur illis, & puniantur.

8 Vitetur curioſitas, & pretioſitas in cultellis, tabulis, calcaribus, ſtiualibus, & omnibus rebus, quibus vtimur: conſiderato, quod ex Regula Monachus monetur qualibet vilitate, & extremitate eſſe contentus.

9 Ordinamus autem Prælatis, quatenus viſa indigentia cuiuſque Monachi, vel Commiſſi, ex Inuentario (de quo infrà num. 19.) determinent cum omni charitate, ac paterna benignitate, quæ veſtimenta ſingulis danda erunt, eaque in Libris Veſtiarij deſcripta, curent quam primum dari conſuta, & perfecta: non autem pecunias pro ipſis, niſi in aliquo caſu neceſſitatis.

10 Qui verò Pellicea, propter aliquam infirmitatem, ſeù neceſſitatem indiguerit; careat rata veſtimentorum illo anno ſibi contingente. In ipſis verò cauendus eſt omnis ornatus, cum ad neceſſitatem, non ad oſtentationem, aut luxum ſint concedendæ.

Ibi: De Menſura.

11 IN Menſura Veſtium ſeruetur conſuetudo Noſtra; non de parua, ſed de notabili differentia curantes.

12 Itaque Cucullæ ſint longæ vno digito ſuper terram: Manicæ longæ, vltrà manum extenſam per dimidium brachij, largæ verò per tres quartas cum dimidio.

13 Tunicæ Monachorum ſuper collum pedis, quæ iuxta Clementinam debent eſſe circumquaque clau-

ſę:

ſæ: & manicæ Tunicarum ità largæ, vt poſſint capere alterum pugillum. Tunicellæ verò laneæ per vnā quartam ſuper terram protendantur.

14 Scapularia Monachorum ſint lōga æqualiter cum Tunica, lataque ſecundum latitudinem raſciæ. Scapularia Nouitiorum ſint ſtricta, & curta, & protendantur vſque ad genua.

15 De Caputijs autem ordinamus, quod in quolibet Monaſterio habeatur forma à Capitulo conſtituta, quàm omnes ſequantur.

16 Tunicæ autem Commiſſorum ſint aliquantulum ſuper collum pedis: & ſimiliter Mantella, quæ circūcluſa ſint cum aperturis à lateribus, vndè poſſint manus extrahere.

17 Color autem prędictarum veſtium extrinſecarum ſit beretinus obſcurus, vniformis, quantum haberi poſſit. Veſtes autem interiores ſint albi, vel beretini coloris. Mantella quoquè ipſorum, & Tunicæ ſint ad arbitrium Pręlati de Panno, aut de raſcia.

18 Omnes autem Fratres accipientes noua, infra octo dies lota, & munda omninò reſtituant vetera, ſecundum Regulam. Contrafacientes dicant ſuam culpam in Capitulo, & comedant ſemel in pane, & aqua in Refectorio, & priuentur rebus nouis, quouſque reſtituant vetera.

Ibi: Duas Tunicas.

19 ORdinamus, quod ſingulis annis poſt regreſſum Prælati à Capitulo, omnes conficiant Inuentarium Veſtium quarumcumque, quas habent: appoſita qualitate, an vetera, vel noua ſint: ibique ſubſcribant, quibus veſtibus indigent: Scriptumque hoc Prælato conſignent; qui, vniuſcuiuſque indigentia conſiderata, omnibus rationabiliter prouideat: itaùt ſuperflua amputentur, & neceſſaria abundè, qua decet charitate, ſubminiſtrentur; ſeruato tamen in omnibus veſtium generibus, tali moderamine, vt neque ob luxum, ſcandali præbeatur occaſio, neque ob ſordes, aut fracturam, Monaſtica grauitas in contemptum deueniat.

Ibi: Quæ tamen lecta.

20 PRo obſeruantia, huius textus, Prælati omninò prohibeant ornamenta circa lecta, & parietes in Cellis Monachorum: & præſertim picturas prophanas, ſpecula, ſcriptoria etiam, & horologia magni valoris, aliaque huiuſmodi ſuperflua, & precioſa Monaſticę paupertati contraria. Viſitent autem prædictas Cellas ſcrupuloſè, aut viſitari faciant ter, vel quater in anno. Et ſiquid ibi ſuperfluum, aut Religioſo ſtatui non conueniens, vel quod ipſi non conceſſerint, inuenient, auferri omninò faciant, & in Monſtaerij commodum conuertant, ac inſuper ſaluta-

Digitized by Google

ſalutares pœnitentias ijs, qui ſic deliquerint, imponant. E contra ſiquid neceſſarium ibi deeſſe repererint, omninò cum omni charitate prouideant, & largiantur; æquè enim neceſſitati ſubueniendum, ac ſuperfluitati conſulendum eſt: vt omnes proprietatis radices, & neceſſitatis excuſationes amputentur.

21 Et cum Monachis vſus lineorum interdicatur, lineis vti camiſcijs penitùs inhibemus: niſi ex legitima infirmitatis cauſa, Medicorum conſilio, & Prælati iudicio probanda oporteat diſpenſari, ſuper quo ipſorum Prælatorum conſcientiam oneramus. Permittimus tamen ſuper ſagum, aut mattam pannos lineos groſſiores habere, qui poſſint remoueri, & ablui propter mundiciem.

22 Liceat etiàm ſuper cancellos, aut tabulas, vel ſcabella poſſe teneri pannum viridem lineum, ſiuè laneum: qui tamen prohibentur circà lecta, aut in parietibus.

De Menſa Abbatis.
Cap. LVI.

MEnſa Abbatis, cum Hoſpitibus, & Peregrinis ſit ſemper. Quoties tamen minùs ſunt Hoſpites, quos vult de Fratribus vocare in ipſius ſit poteſtate. Seniorum autem vnum, aut duos, ſemper cum fratribus dimittendos procuret propter diſciplinam.

Digitized by Google

DECLARATIO.

Ibi: Quoties minus ſunt Hoſpites, quos vult.

1 VEl ſi eligit eſſe in Refectorio cum Fratribus magis laudamus.

De Artificibus Monaſterii.
Cap. LVII.

ARtifices ſi ſunt in Monaſterio cum omni humilitate, & reuerentia faciant ipſas artes: Si tamen iuſſerit Abbas: Quod ſi aliquis ex eis extollitur pro ſcientia artis ſuæ, eo quod videatur aliquid conferre Monaſterio: hic talis euellatur ab ipſa arte, & demùm per eam non transeat, niſi fortè humiliato ei iterùm Abbas iubeat. Si quid verò ex operibus artificum venundandum eſt, videant ipſi, per quorum manus tranſigenda ſunt: ne aliquam fraudé præſumant inferre. Memorentur Ananiæ, & Saphiræ: Ne fortè mortem, quàm illi in corpore pertulerunt, hanc iſti, vel omnes, qui aliquam fraudem de rebus Monaſterij fecerint, in anima patiantur. In ipſis auté pretijs non ſurripiat auaritiæ malum; ſed ſemper aliquantulum viliùs detur, quàm à Secularibus datur: vt in omnibus glorificetur Deus.

DECLA-

Digitized by Google

DECLARATIO.

Ibi: Artifices ſi ſunt in Monaſterio.

1 HOrtamur Prælatos, ne faciliter eximant Fratres propter eorum artes à Diuino Officio, à communibus exercitijs, & aliorum Fratrum obſeruantia; niſi animæ, vel corporis ſaluti neceſſarium eſſe cenſuerint, vel aliqua incubuerit neceſſitas, ob quam ſic expedire iudicauerint. Nihil autem de quauis arte in Monaſterio exercita vendatur, ſine Prælati licentia.

2 Illicitæ autem negotiationes, vt potè magna proprietatis incitamenta, omninò vitentur. Quod ſi quis huic vitio deditus reperiatur, & coram Prælato ſuo vel Viſitatoribus in actu Viſitationis (ſeruatis, quæ ſupra de proprietarijs cap. 33. num. 10. ſtatuuntur) conuictus fuerit exercere per ſe, vel per alios, quod abſit, huiuſmodi negotiationes, ſi fuerit Abbas, in proxima Dieta ſuſpendatur, vel in Capitulo Generali pro qualitate exceſſus, deponatur. Si autèm Prior, aut Decanus, vltra depoſitionem detrudatur in carcerem; vbi maximè retinendi ſunt Monachi, & Commiſſi de huiuſmodi vitio conuicti; non liberandi, niſi de conſenſu Diffinitorum, vel Regiminis. Pecuniæ verò, & alia quæcumque bona in ſupradictis negotiationibus acquiſita, Monaſterijs eorum Profeſſionis eo ipſo applicata cenſentur.

3 Artem verò Alchimiæ, vt nullus Congregationis Noſtræ

Noſtrę per ſe, vel per alium quouis modo exerceat in virtute Sanctæ obedientiæ præcipiendo mandamus.

4 Si quis autem (quod Deus auertat) huic curioſo vitio ſe implicuerit, conuictus ſtet degradatus per mēſem: & qualibet hebdomada comedat ſemel in pane, & aqua in terra in Refectorio.

5 Nullus etiam audeat imprimere, vel imprimi facere noua ſua opera, vel alterius: niſi prius obtenta licentia à Capitulo Generali, & ab Officio Sanctę Inquiſitionis, iuxtà Concilium Tridentinum. Qui contrauenerit, carceri mancipetur: vlteriùs pro delicti qualitate grauiter puniendus. Nec audeat quiſquam nouos libros in Monaſterium introducere, niſi de licentia Abbatis; quem volumus, vt omninò huiuſmodi libros diligenter inſpiciat, & conſideret, antequam licentiam concedat. Contrafacientes grauiter puniantur, ipſiſque libris priuentur.

De diſciplina ſuſcipiendorum Fratrum.

Cap. LVIII.

Iohā. 6. 4. NOuiter veniens quis ad conuerſionem, non ei facilis tribuatur ingreſſus; Sed ſicut ait Apoſtolus: Probate Spiritus, ſi ex Deo ſunt. Ergò ſi veniēs perſeuerauerit pulsās, & illatas ſibi iniurias, & difficultatem ingreſſus, poſt quatuor, aut quinque dies, viſus fuerit patienter portare, & perſiſtere petitioni ſuæ: annuatur ei ingreſſus, & ſit in Cella Hoſpitum

tũ paucis diebus. Poſtea ſit in Cella Nouitiorum, vbi meditetur, & manducet, & dormiat. Et Senior ei talis deputetur, qui aptus ſit ad lucrãdas animas: & qui ſuper eũ omninò curioſè intẽdat, & ſollicitus ſit, ſi verè Deũ quęrit, & ſi ſollicitus eſt ad opus Dei, ad obediẽtiã ad opprobria. Prædicentur ei omnia dura, & aſpera, per quæ itur ad Deum. Et ſi promiſerit de ſtabilitatis ſuæ perſeuerantia, poſt duorum menſium circulum legatur ei hæc Regula per ordinem, & dicatur ei; Ecce Lex, ſub qua militare vis; ſi potes obſeruare, ingredere: Si verò non potes, liber diſcede. Si adhuc ſteterit, tunc ducatur in ſupradictam Cellam Nouitiorum, & iterùm probetur in omni patientia. Et poſt ſex menſium circulum relegatur ei Regula; vt ſciat, ad quod ingrediatur. Et ſi adhuc ſtat poſt quatuor menſes, iterum relegatur ei eadem Regula. Et ſi habita ſecum deliberatione promiſerit ſe omnia cuſtodire, & cuncta ſibi imperata ſeruare, tunc ſuſcipiatur in Congregatione ſciens lege Regulæ conſtitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monaſterio, nec collum excutere de ſub iugo Regulæ, quam ſub tàm moroſa deliberatione licuit ei recuſare, aut ſuſcipere.

Suſcipiendus autem, in Oratorio coram omnibus promittat de ſtabilitate ſua, & conuerſione morum ſuorum, & obedientia, coram Deo, & Sanctis eius, vt ſi aliquandò aliter fecerit, ab eò ſe damnandum ſciat, quem irridet. De qua promiſſione ſua, faciat petitionem ad nomen Sanctorum, quorum Reliquiæ ibi ſunt, & Abbatis præſentis. Quam peti-

rionem manu ſua ſcribat, aut certè ſi non ſcit litteras, alter ab eò rogatus ſcribat: Et ille Nouitius ſignum faciat, & manu ſua eam ſuper Altare ponat. Quam dùm poſuerit, incipiat ipſe Nouitius mox
Pſalm. 118. hunc Verſum: Suſcipe me Domine ſecundum eloquium tuum, & viuam, & non confundas me ab expectatione mea. Quem verſum omnis Congregatio tertiò reſpondeat, adiungentes. Gloria Patri, &c. Tunc ipſe Frater Nouitius proſternatur ſingulorum pedibus, vt orent pro eò; & iam ex illa hora in Congregatione reputetur. Res ſi quas habet, aut erroget priùs pauperibus; aut facta ſolemniter donatione, conferat Monaſterio, nihil ſibi reſeruans ex omnibus, quippe qui ex illo die nec proprij corporis poteſtatem ſe habiturum ſciat. Mox ergò in Oratorio exuatur rebus proprijs, quibus veſtitus eſt, & induatur rebus Monaſterij. Illa autem veſtimenta, quibus exutus eſt, reponantur in Veſtiario conſeruanda, vt, ſi aliquandò, ſuadente diabolo, conſenſerit, vt egrediatur de Monaſterio (quod abſit) tunc exutus rebus Monaſterij proijciatur. Illam tamen petitionem, quam deſuper Altare Abbas tulit, non recipiat; ſed in Monaſterio reſeruetur.

DECLARATIO.

Ibi. Nouiter veniens.

1 IDeò ordinamus, quod nullus veniens recipiatur ad ingreſſum Religionis ſine conſenſu maioris

partis

Digitized by Google

partis Seniorum, computata voce Prælati. His tamen ſeruatis, vt de vita, natalibus, moribus, & litteratura, alijsque qualitatibus Nouitiorum, antequàm ſuſcipiantur diligenter inquirant, non ſolùm Abbates, & Superiores ſingulorum Monaſteriorum, in quibus poſtulauerint recipi, ſed etiam habeantur atteſtationes approbatæ per duos Prælatos ad hoc deputatos, iuxtà conſuetudinem.

2 Si qui autem Nouitij, prædictis omnibus non obſeruatis, fuerint ad probationem recepti, ad propria remittantur. Et Prælati, qui eos ſuſceperint, grauiter arbitrio Regiminis puniantur. Præter dicta autem aduertatur, quod ſi aliqui mutilati, claudi, ſtrabones, aut aliquo alio corporali defectu vitiati, ad probationem ſuſcipi peterent: non priùs ſuſcipiantur, quàm vniuerſo Conuentui, & Fratribus in Capitulo fuerint propoſiti, ne poſſit poſtmodùm profeſſionis tempore tale eis vitium obijci. Et de cætero non veſtiantur vllo modo, niſi qui (præter alia requiſita in Decretis Clementis Octaui) linguam Latinam perfectiſſimè calleant, ſintque idonei ad ſtudia Superiorum facultatum.

3 Pro Nouitiorum verò receptione ad probationem, profeſſionemque emittendam, deputamus infraſcripta Monaſteria, in quibus rigoroſa obſeruantia viget, videlicet,

In Prouincia Sicula, Monaſteria ſancti Martini Panormi, Sancti Placidi Meſſanæ, Sancti Nicolai Cataneę, & Sanctæ Mariæ Montis Regalis. In

Digitized by Google

Prouincia Neapolitana, Monaſteria Sancti Benedicti Montiscaſini, Sancti Seuerini Neapolis, Sanctiſſimæ Trinitatis Cauæ, Sancti Angeli de Caueoſo, Sancti Laurentij de Auerſa. In Prouincia Romana, Monaſteria Sancti Petri Peruſij, Sanctæ Scholaſticæ Sublaci, Sancti Vitalis Rauennæ, Sancti Benedicti Ferrariæ, Sanctæ Mariæ Ceſenæ, Sancti Proculi Bononiæ. In Prouincia Etruſca Monaſteria Sanctæ Mariæ Florentiæ, SS. Floræ, & Lucillæ Aretij, Sancti Eugenij Senarum. In Prouincia Lombarda, Monaſteria S. Benedicti de Padolirone, S. Ioannis Parmæ, Sancti Sixti Placentiæ, Sancti Petri Inglaſciatæ, Sancti Simpliciani Mediolani, S. Saluatoris Papiæ, & S. Petri Mutinæ. In Prouincia Veneta Monaſteria Sancti Georgij Venetiarum, Sanctæ Iuſtinæ Patauij, Sanctæ Mariæ Prataleæ, & Sancti Fauſtini de Brixia. In quibus tantummodò præfatis Monaſterijs Nouitiatus fieri, & aliorum Monaſteriorum nomine, Nouitios ad probationem, profeſſionemque emittendam recipi decernimus, & ordinamus. Qui Nouitij alendi, ac veſtiendi erunt ſumptibus, & expenſis illorum Monaſteriorum, quorum nomine profeſſionem emittent. Emiſſa autem eorum profeſſione, conueniant Prælati inter ſe, vel de cambio, vel de contributione pro eorum alimentis.

Digitized by Google

Ibi. Poſt quatuor, aut quinque dies.

4 DEclaramus, quod Nouitius ſtet antequam detur ei habitus Nouitialis per quindecim dies cum ſuis veſtibus ſæcularibus; vt interim poſſint eius mores conſiderari ab omnibus: plus enim vident oculi, quàm oculus. Quibus diebus ſtet in Cella ſub cura Magiſtri Nouitiorum.

Ibi. Manducet, & dormiat.

5 IVxtà modernum morem cenſemus in hoc à Regulæ pręſcripto nos non diſcedere: Si Nouitij in Refectorio comedant ſimul cum Monachis, ſed in menſa ſegregata ab eis, vbi commodè videri poſſint ab omnibus, & dormiant in Dormitorio Nouitiatus.

Ibi. Liber diſcede.

6 QVi Nouitius ſi diſceſſerit, aut fuerit expulſus, in alio Monaſterio non recipiatur abſque participatione Prælati, à quo repudiatus fuit, necnon Capituli Generalis, ſiuè Regiminis licentia: & tunc per annum probetur, antequàm profiteatur.

7 ¶ Quando autem Nouitius aliquis eſt repudiatus à Conuentu: vltrà in Monaſterio permanere non permittatur.

8 ¶ Determinata itaque per Prælatum, & Seniores No

uitij receptione; fiat ei in ſerò mandatum in Capitulo per Patrem Monaſterij aſtantibus Fratribus, vt dictum eſt in cap. 53. de Hoſpitibus ſuſcipiendis, & induatur veſtimentis Religioſis. Sequenti manè ad Miſſam, ſtatim poſt Communionem Sacerdotis, & Conuentus, quandò fit Communio Generalis, ad Altare maius ab ipſo Abbate detur ei habitus Nouitialis: Clamys videlicet, & Scapulare ſtrictum.

Ibi. Suſcipiatur in Congregatione.

9 PRæuijs tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Viſitatorum in actu Viſitationis examine, ac etiam Magiſtri Nouitiorum fideli relatione de profectu, cæteriſq. Nouitij qualitatibus, vt quantum ipſe ad Religionem ſit aptus, conijci poſſit, necnõ prçuio, (antequam proponatur Conuentui, ſi recipi debeat) maioris partis Seniorum conſenſu, computata voce Prælati. Qui Seniores hoc caſu, quatuor ad minus vocentur, ſupplendo ex maturioribus, ſi huiuſmodi numerus deeſſet; nec tamen habita licentia, & conſenſu præfatis recipiatur, niſi duæ ex tribus partibus Conuentus conſentiant, ſecundùm Priuilegia noſtra.

10 Hoc ſtrictè mandantes, vt nullus ea, quæ in Capitulo dicta de Nouitio fuerint (quæ maximè ſcandalũ generare poſsẽt) ipſi, nec alijs audeat reuelare. Si quis verò contrafecerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & comedat in terra in pane, & aqua in Refectorio.

11 Et vt liberiùs, & cum pacis conſeruatione, omnia procedant, volumus, quod ſi fuerit in Conuentu aliquis

quis dicti Nouitij conſanguineus, vſque ad tertium gradum excluſiuè, etiamſi ipſius Monaſterij Prælatus fuerit, tempore eiuſmodi diſcuſſionis à Capitulo exeat, vt liberiùs Fratres, quid de ipſo Nouitio ſentiāt, loqui poſſint. In præſtando autem ſuffragio ſuo per ballottas, ſicut & cæteri Fratres, Capitulo interſit.

12 Eadem quoque ratione, idem de Magiſtro Nouitiorum cenſemus; vt videlicet non interſit, tàm cum Superioribus congregatis, quàm in Capitulo, quando de Nouitio tractabitur; ſed facta per ipſum relatione de eiuſdem Nouitii qualitatibus, exeat, donec huiuſmodi tractatus ineatur, poſteà verò ballottationi vbique interſit.

13 Et vt Nouitii per ſolemnem profeſſionem Diuino mancipandi obſequio in his, quæ ad ſuam vocationem pertinent, ſedulò inſtruantur; diſtrictè præcipimus, vt durante eorum probationis anno, ſaltem per ſex menſes immediatè poſt ſuſceptum habitum in ſpiritualibus tantum exercitiis, aliiſque regularibus diſciplinis, tonisq. Monaſticis, ac cæremoniis addiſcendis, ac etiam in vilibus ſeruitiis, quibus humilitas comprobatur, ab ipſorum Magiſtris aſſiduè exerceantur.

Ibi. Faciat petitionem.

14 FOrma petitionis erit hęc, videlicet. IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI. Amen. Anno à Natiuitate eiuſdem MDC. Die N. menſis N. Ego Dominus N. de tali loco, promitto

ſt abi-

uitij receptione; fiat ei in ſerò mandatum in Capitulo per Patrem Monaſterij aſtantibus Fratribus, vt dictum eſt in cap. 53. de Hoſpitibus ſuſcipiendis, & induatur veſtimentis Religioſis. Sequenti manè ad Miſſam, ſtatim poſt Communionem Sacerdotis, & Conuentus, quandò fit Communio Generalis, ad Altare maius ab ipſo Abbate detur ei habitus Nouitialis: Clamys videlicet, & Scapulare ſtrictum.

Ibi. Suſcipiatur in Congregatione.

9 PRæuijs tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Viſitatorum in actu Viſitationis examine, ac etiam Magiſtri Nouitiorum fideli relatione de profectu, cæterisq. Nouitij qualitatibus, vt quantum ipſe ad Religionem ſit aptus, conijci poſſit, necnō prętio, (antequam proponatur Conuentui, ſi recipi debeat) maioris partis Seniorum conſenſu, computata voce Prælati. Qui Seniores hoc caſu, quatuor ad minus vocentur, ſupplendo ex maturioribus, ſi huiuſmodi numerus deeſſet; nec tamen habita licentia, & conſenſu præfatis recipiatur, niſi duæ ex tribus partibus Conuentus conſentiant, ſecundùm Priuilegia noſtra.

10 Hoc ſtrictè mandantes, vt nullus ea, quæ in Capitulo dicta de Nouitio fuerint (quæ maximè ſcandalū generare poſsēt) ipſi, nec alijs audeat reuelare. Si quis verò contrafecerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & comedat in terra in pane, & aqua in Refectorio.

11 Et vt liberiùs, & cum pacis conſeruatione, omnia procedant, volumus, quod ſi fuerit in Conuentu aliquis

quis dicti Nouitij conſanguineus, vſque ad tertium gradum excluſiuè, etiamſi ipſius Monaſterij Prælatus fuerit, tempore eiuſmodi diſcuſſionis à Capitulo exeat, vt liberius Fratres, quid de ipſo Nouitio ſentiãt, loqui poſſint. In præſtando autem ſuffragio ſuo per ballottas, ſicut & cæteri Fratres, Capitulo interſit.

12 Eadem quoque ratione, idem de Magiſtro Nouitiorum cenſemus; vt videlicet non interſit, tàm cum Superioribus congregatis; quàm in Capitulo, quando de Nouitio tractabitur; ſed facta per ipſum relatione de eiuſdem Nouitii qualitatibus, exeat, donec huiuſmodi tractatus ineatur, poſteà verò ballottationi vbique interſit.

13 Et vt Nouitii per ſolemnem profeſſionem Diuino mancipandi obſequio in his, quæ ad ſuam vocationem pertinent, ſedulò inſtruantur; diſtrictè præcipimus, vt durante eorum probationis anno, ſaltem per ſex menſes immediatè poſt ſuſceptum habitum in ſpiritualibus tantum exercitiis, aliiſque regularibus diſciplinis, tonisq. Monaſticis, ac cæremoniis addiſcendis, ac etiam in vilibus ſeruitiis, quibus humilitas comprobatur; ab ipſorum Magiſtris aſſiduè exerceantur.

Ibi. Faciat petitionem.

14 FOrma petitionis erit hęc, videlicet. IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI. Amen. Anno à Natiuitate eiuſdem MDC. Die N. menſis N. Ego Dominus N. de tali loco, promitto

ſt abi-

uitij receptione; fiat ei in ſerò mandatum in Capitulo per Patrem Monaſterij aſtantibus Fratribus, vt dictum eſt in cap. 53. de Hoſpitibus ſuſcipiendis, & induatur veſtimentis Religioſis. Sequenti manè ad Miſſam, ſtatim poſt Communionem Sacerdotis, & Conuentus, quandò fit Communio Generalis, ad Altare maius ab ipſo Abbate detur ei habitus Nouitialis: Clamys videlicet, & Scapulare ſtrictum.

Ibi. Suſcipiatur in Congregatione.

9 PRæuijs tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Viſitatorum in actu Viſitationis examine, ac etiam Magiſtri Nouitiorum fideli relatione de profectu, cæterisq. Nouitij qualitatibus, vt quantum ipſe ad Religionem ſit aptus, conijci poſſit, necnō prænio, (antequam proponatur Conuentui, ſi recipi debeat) maioris partis Seniorum conſenſu, computata voce Prælati. Qui Seniores hoc caſu, quatuor ad minus vocentur, ſupplendo ex maturioribus, ſi huiuſmodi numerus deeſſet; nec tamen habita licentia, & conſenſu præfatis recipiatur, niſi duæ ex tribus partibus Conuentus conſentiant, ſecundùm Priuilegia noſtra.

10 Hoc ſtrictè mandantes, vt nullus ea, quæ in Capitulo dicta de Nouitio fuerint (quæ maximè ſcandalū generare poſsēt) ipſi, nec alijs audeat reuelare. Si quis verò contrafecerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & comedat in terra in pane, & aqua in Refectorio.

11 Et vt liberiùs. & cum pacis conſeruatione, omnia procedant, volumus, quod ſi fuerit in Conuentu aliquis

quis dicti Nouitij conſanguineus, vſque ad tertium gradum excluſiuè, etiamſi ipſius Monaſterij Prælatus fuerit, tempore eiuſmodi diſcuſſionis à Capitulo exeat, vt liberiùs Fratres, quid de ipſo Nouitio ſentiāt, loqui poſſint. In præſtando autem ſuffragio ſuo per ballottas, ſicut & cæteri Fratres, Capitulo interſit.

12 Eadem quoque ratione, idem de Magiſtro Nouitiorum cenſemus; vt videlicet non interſit, tàm cum Superioribus congregatis, quàm in Capitulo, quando de Nouitio tractabitur; ſed facta per ipſum relatione de eiuſdem Nouitii qualitatibus, exeat, donec huiuſmodi tractatus ineatur, poſteà verò ballottationi vbique interſit.

13 Et vt Nouitii per ſolemnem profeſſionem Diuino mancipandi obſequio in his, quæ ad ſuam vocationem pertinent, ſedulò inſtruantur; diſtrictè præcipimus, vt durante eorum probationis anno, ſaltem per ſex menſes immediatè poſt ſuſceptum habitum in ſpiritualibus tantum exercitiis, aliiſque regularibus diſciplinis, tonisq. Monaſticis, ac cæremoniis addiſcendis, ac etiam in vilibus ſeruitiis, quibus humilitas comprobatur, ab ipſorum Magiſtris aſſiduè exerceantur.

Ibi. Faciat petitionem.

14 FOrma petitionis erit hęc, videlicet. IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI. Amen. Anno à Natiuitate eiuſdem MDC. Die N. menſis N. Ego Dominus N. de tali loco, promitto

ſtabi-

Digitized by Google

uitij receptione; fiat ei in ſerò mandatum in Capitulo per Patrem Monaſterij aſtantibus Fratribus, vt dictum eſt in cap. 53. de Hoſpitibus ſuſcipiendis, & induatur veſtimentis Religioſis. Sequenti manè ad Miſſam, ſtatim poſt Communionem Sacerdotis, & Conuentus, quandò fit Communio Generalis, ad Altare maius ab ipſo Abbate detur ei habitus Nouitialis: Clamys videlicet, & Scapulare ſtrictum.

Ibi. Suſcipiatur in Congregatione.

9 PRæuijs tamen Capituli Generalis licentia, & diligenti Viſitatorum in actu Viſitationis examine, ac etiam Magiſtri Nouitiorum fideli relatione de profectu, cæteriſq. Nouitij qualitatibus, vt quantum ipſe ad Religionem ſit aptus, conijci poſſit, necnõ prçuio, (antequàm proponatur Conuentui, ſi recipi debeat) maioris partis Seniorum conſenſu, computata voce Prælati. Qui Seniores hoc caſu, quatuor ad minus vocentur, ſupplendo ex maturioribus, ſi huiuſmodi numerus deeſſet; nec tamen habita licentia, & conſenſu præfatis recipiatur, niſi duæ ex tribus partibus Conuentus conſentiant, ſecundùm Priuilegia noſtra.

10 Hoc ſtrictè mandantes, vt nullus ea, quæ in Capitulo dicta de Nouitio fuerint (quæ maximè ſcandalũ generare poſsẽt) ipſi, nec alijs audeat reuelare. Si quis verò contrafecerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & comedat in terra in pane, & aqua in Refectorio.

11 Et vt liberiùs, & cum pacis conſeruatione, omnia procedant, volumus, quod ſi fuerit in Conuentu aliquis

quis dicti Nouitij conſanguineus, vſque ad tertium gradum excluſiuè, etiamſi ipſius Monaſterij Prælatus fuerit, tempore eiuſmodi diſcuſſionis à Capitulo exeat, vt liberiùs Fratres, quid de ipſo Nouitio ſentiāt, loqui poſſint. In præſtando autem ſuffragio ſuo per ballottas, ſicut & cæteri Fratres, Capitulo interſit.

12 Eadem quoque ratione, idem de Magiſtro Nouitiorum cenſemus; vt videlicet non interſit, tàm cum Superioribus congregatis, quàm in Capitulo, quando de Nouitio tractabitur; ſed facta per ipſum relatione de eiuſdem Nouitii qualitatibus, exeat, donec huiuſmodi tractatus ineatur, poſteà verò ballottationi vbique interſit.

13 Et vt Nouitii per ſolemnem profeſſionem Diuino mancipandi obſequio in his, quæ ad ſuam vocationem pertinent, ſedulò inſtruantur; diſtrictè præcipimus, vt durante eorum probationis anno, ſaltem per ſex menſes immediatè poſt ſuſceptum habitum in ſpiritualibus tantum exercitiis, aliiſque regularibus diſciplinis, tonisq. Monaſticis, ac cæremoniis addiſcendis, ac etiam in vilibus ſeruitiis, quibus humilitas comprobatur, ab ipſorum Magiſtris aſſiduè exerceantur.

Ibi. Faciat petitionem.

14 FOrma petitionis erit hęc, videlicet. IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI. Amen. Anno à Natiuitate eiuſdem MDC. Die N. menſis N. Ego Dominus N. de tali loco, promitto

ſt abi-

Prouincia Neapolitana , Monaſteria Sancti Benedicti Montiscaſini, Sancti Seuerini Neapolis, Sanctiſſimæ Trinitatis Cauæ, Sancti Angeli de Caueoſo, Sancti Laurentij de Auerſa .In Prouincia Romana, Monaſteria Sancti Petri Peruſij, Sanctæ Scholaſticæ Sublaci, Sancti Vitalis Rauennæ, Sancti Benedicti Ferrariæ,Sanctæ Mariæ Ceſenæ,Sancti Proculi Bononiæ. In Prouincia Etruſca Monaſteria Sanctæ Mariæ Florentiæ, SS.Floræ,& Lucillæ Aretij, Sancti Eugenij Senarum.In Prouincia Lombarda,Monaſteria S.Benedicti de Padolirone , S. Ioannis Parmæ,Sancti Sixti Placentiæ , Sancti Petri Inglaſciatæ , Sancti Simpliciani Mediolani, S. Saluatoris Papiæ,& S. Petri Mutinæ.In Prouincia Veneta Monaſteria Sancti Georgij Venetiarum , Sanctæ Iuſtinæ Patauij , Sanctæ Mariæ Prataleæ,& Sancti Fauſtini de Brixia . In quibus tantummodò præfatis Monaſterijs Nouitiatus fieri , & aliorum Monaſteriorum nomine,Nouitios ad probationem,profeſſionemque emittendam recipi decernimus,& ordinamus. Qui Nouitij alendi, ac veſtiendi erunt ſumptibus,& expenſis illorum Monaſteriorum,quorum nomine profeſſionem emittent. Emiſſa autem eorum profeſſione, conueniant Prælati inter ſe, vel de cambio, vel de contributione pro eorum alimentis.

Ibi. Poſt quatuor, aut quinque dies.

4 DEclaramus, quod Nouitius ſtet antequam detur ei habitus Nouitialis per quindecim dies cum ſuis veſtibus ſæcularibus; vt interim poſſint eius mores conſiderari ab omnibus: plus enim vident oculi, quàm oculus. Quibus diebus ſtet in Cella ſub cura Magiſtri Nouitiorum.

Ibi. Manducet, & dormiat.

5 IVxtà modernum morem cenſemus in hoc à Regulæ præſcripto nos non diſcedere: Si Nouitij in Refectorio comedant ſimul cum Monachis, ſed in menſa ſegregata ab eis, vbi commodè videri poſſint ab omnibus, & dormiant in Dormitorio Nouitiatus.

Ibi. Liber diſcede.

6 QVi Nouitius ſi diſceſſerit, aut fuerit expulſus, in alio Monaſterio non recipiatur abſque participatione Prælati, à quo repudiatus fuit, necnon Capituli Generalis, ſiuè Regiminis licentia: & tunc per annum probetur, antequàm profiteatur.

7 Quando autem Nouitius aliquis eſt repudiatus à Conuentu: vltrà in Monaſterio permanere non permittatur.

8 Determinata itaque per Prælatum, & Seniores Noui-

quis dicti Nouitij conſanguineus, vſque ad tertium gradum excluſiuè, etiamſi ipſius Monaſterij Prælatus fuerit, tempore eiuſmodi diſcuſſionis à Capitulo exeat, vt liberiùs Fratres, quid de ipſo Nouitio ſentiãt, loqui poſſint. In præſtando autem ſuffragio ſuo per ballottas, ſicut & cæteri Fratres, Capitulo interſit.

12 Eadem quoque ratione, idem de Magiſtro Nouitiorum cenſemus; vt videlicet non interſit, tàm cum Superioribus congregatis, quàm in Capitulo, quando de Nouitio tractabitur; ſed facta per ipſum relatione de eiuſdem Nouitii qualitatibus, exeat, donec huiuſmodi tractatus ineatur, poſteà verò ballottationi vbique interſit.

13 Et vt Nouitii per ſolemnem profeſſionem Diuino mancipandi obſequio in his, quæ ad ſuam vocationem pertinent, ſedulò inſtruantur; diſtrictè præcipimus, vt durante eorum probationis anno, ſaltem per ſex menſes immediatè poſt ſuſceptum habitum in ſpiritualibus tantum exercitiis, aliiſque regularibus diſciplinis, tonisq. Monaſticis, ac cæremoniis addiſcendis, ac etiam in vilibus ſeruitiis, quibus humilitas comprobatur, ab ipſorum Magiſtris aſſiduè exerceantur.

Ibi. Faciat petitionem.

14 FOrma petitionis erit hęc, videlicet. IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI. Amen. Anno à Natiuitate eiuſdem MDC. Die N. menſis N. Ego Dominus N. de tali loco, promitto

ſtabi-

ſtabilitatem meam, & conuerſionem morum meorum, & obedientiam, ſecundum Regulam Sancti Benedicti; coram Deo, & omnibus Sanctis, quorum Reliquię habentur in hoc Monaſterio S. N. de N. in præſentia Reu. P. D. N. eiuſdem Monaſterij Abbatis, (vel Prioris) & Monachorum eiuſdem Monaſterii ſub Congregatione Caſinenſi, ad cuius rei fidem hanc petitionem manu propria ſcripſi, die quo ſupra. Et pro manu faciat Crucẽ in cartula petitionis.

15 Deindè poſt orationes veſtium benedictionem, ac ſuſceptionem, ſanctiq. Spiritus inuocationem, & cęteras Regulę, & Congregationis conſuetas ſolemnitates, recipiatur ab omnibus ad oſculum pacis.

16 Declaramus etiam, & firmiter ſtatuimus, Cõmiſſos noſtros Fratrum noſtrorum nomine cenſeri, & in eodem numero computari; ac durante eorum probationis anno, à Magiſtro Nouitiorum, tàm circa corporalia obſequia exerceri, & probari, quàm de ſpiritualibus, ac præſertim de modo mentaliter orandi pro eorum capacitate inſtrui debere. Qui noſtris Priuilegiis inſcripti, & ſpecialiter nominati, gratiis, indulgentiis, & immunitatibus, ſicut cæteri Monachi pleniſſimè gaudent, donec in Congregatione ſub obedientia vixerint, prout in priuilegio Eugenii Quarti.

17 Et vt tranquillioribus animis, propoſiti ſui Domino exhibeant famulatum, & actiuæ Vitæ, cui maximè inſeruire noſcuntur, operam feruentius impendant: omnium bonorum, tàm ſpiritualium, quàm temporalium, quæ in noſtra Congregatione fiunt, &

fient

Digitized by Google

fient in poſterùm, ipſos Commiſſos tanquam cæteros Fratres comparticipes eſſe conſemus. Prouideatur etiam eorum neceſſitatibus tam ſpiritualibus, quàm corporalibus omni charitate, & ſollicitudine: fiantque Orationes, & Miſſæ poſt mortem eorum, ſicut conſuetum eſt fieri pro Monachis.

18 Qui Commiſſi poſt completum annum probationis, & non antè, quando Prælato cum Senioribus ſuis viſum fuerit, ac de concordia, & conſenſu omnium ipſorum, quos quatuor ſaltem, vltra vocem Prælati, eſſe volumus, aut duarum ex tribus partibus Conuẽtus, ſi ipſi non conuenerint (dummodo ętatis ſuę annum vigeſimum primum expleuerint, proût decernitur in Inſtitutionibus ſuper receptione, & educatione Nouitiorum iuſſu Clementis VIII. editis) ad ſtabilem recipiantur. Quæ receptio fiat in Capitulo; datoque illis à Prælato Mantello, in ſignum receptionis, & ſtabilitatis, ab ipſo, & ab omnibus Fratribus recipiantur ad oſculum pacis.

19 Portent autem omninò Coronam tonſam ſuper aures, & barbam raſam; nec ipſis liceat mutationem petere; grauiter puniendi ſi id præſumpſerint, cum recipiantur pro ſeruitijs Monaſteriorum. Ideò mutentur ad inſtantiam tantum Prælatorum: & pro eorumdem, aut Monaſteriorũ neceſſitate, & cõmodo.

20 Et donec nobiſcum perſeuerauerint, teneantur ſeruare caſtitatem, paupertatem, & obedientiam. Qui tamen debent, & ipſi aliquod penſum ſeruitutis Deo perſoluere; videlicet in Nocturnis, & Matutinis triginta tres Pater Noſter, & Aue Maria. Ad Primam,

Tertiam, Sextam, Nonam, & Completorium per quã-libet horam, ſeptem. Ad Veſperas autem duodecim. Deputetur autem eis Monachus vnus prudens, ac maturus: qui eos inſtruat in via obedientiæ, & humilitatis: doceatque Doctrinam Chriſtianam, præcepta Euangelica, Regulæ, & Conſtitutionum, ac modum inſeruiendi Miſſis, eo decore, ac grauitate, qua decet.

21 Præterea vltimi, ſecundum ſuos ordines, ſtent vbique poſt Monachos. In Refectorio autem comedant ad quamdam menſam à Monachis ſeparatam. Attendatur etiam, ne diebus feſtis vacent otio: ſed à præfato Monacho ipſis Deputato, exponatur eis, pro ipſorum captu, verbum Dei.

22 Ordinamus etiam quod de cætero nulli Commiſſorum noſtrorum permittatur litteras addiſcere. Neque in Clericum recipi poſſint. Qui verò legere ſciunt, cum licentia Superiorum ſuorum ſeorſum, & ità legant, quòd cæteri non prouocentur, & oriatur ſcandalum.

23 Præfigimus etiàm Oblatis noſtris terminum confitendi, & communicandi quolibet Dominico die, prout ſtatuitur ſupra in Cap. 46. num. 3.

24 Hortamur autem Prælatos, & Cellerarios, vt cum ſollicitudine moribus famulorum in Monaſterijs degentium intendant, nec vitijs deditos ſuſtineant: curentque vt ſaltem ter in anno, computato Paſchate ad Sacramentum Pœnitentiæ, & Sanctiſſimæ Euchariſtiæ accedant. Conuerſos autem in Congregatione noſtra ampliùs non recipimus.

25 Ipſi verò Oblati ſi ſunt litterati, dicant Officium

de

de Domina, & Officium Mortuorum, necnon aliquando ſeptem pſalmos Pœnitentiales cum Litanijs, ſecundum ſuam deuotionem.

26 Si autem ſunt idiotæ, dicant Officium ſicut commiſſi, vel ſaltem quotidie Coronam de Domina maiorem.

De Filiis Nobilium, vel Pauperum qui offeruntur.

Cap. LIX.

SI quis fortè de Nobilibus offert filium ſuum Deo in Monaſterio: ſi ipſe puer minori ætate eſt, Parentes eius faciant petitionem, quam ſuprà diximus. Et cum oblatione, ipſam Petitionem, & manũ pueri inuoluant in palla altaris, & ſic eum offerant. De rebus autem ſuis, aut in præſenti petitione promittant ſub iure iurando, quia nunquam per ſe, nunquam per ſuſpectam perſonam, nec quolibet modo, ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occaſionem habendi. Vel certè, ſi hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint in eleemoſynam Monaſterio pro mercede ſua: faciant ex rebus, quas dare volunt Monaſterio, donationem, reſeruato ſibi (ſi ità voluerint) vſufructuario. Atque ità omnia obſeruantur, vt nullá ſuſpicio remaneat puero, per quàm deceptus perire poſſit (quod abſit) Quod experimento didicimus. Similiter autem, & pauperiores faciant. Qui verò ex toto nihil habeant; ſimpliciter petitionem fa-

ciant, & cum Oblatione offerant filium ſuum coram teſtibus.

DECLARATIO.

Ibi: Si ipſe puer minori ætate eſt.

1 HVіuſmodi pueros minoris ætatis, nullatenus in Congregatione recipimus, vt ſupra in Capitulo trigeſimo, De Pueris minori ætate, iuxta Decreta Concilij Tridentini.

De Sacerdotibus, qui voluerint in Monaſterio habitare.

Cap. LX.

SI quis de ordine Sacerdotum in Monaſterio ſe ſuſcipi rogauerit, non quidem ei citius aſſentiatur. Tamen ſi omninò perſtiterit in hac petitione, ſciat ſe omnẽ Regulę diſciplinam ſeruaturum. Nec aliquid ei relaxabitur, vt ſit, ſicut ſcriptum eſt: *Matth. 26.* Amice ad quid veniſti? Concedatur ei tamen poſt Abbatem ſtare, & benedicere, aut Miſſas tenere, si tamen iuſſerit ei Abbas. Sin aliàs, nuullatenus aliqua præſumat, ſciens ſe Diſciplinę Regulari ſubditũ, & magis humilitatis exempla omnibus det. Si fortè ordinationis, aut alicuius, rei cauſa fuerit in Monaſterio: illum locum attendat, quando ingreſſus eſt in Monaſterium, non illum qui ei pro reuerentia Sacerdotij

Digitized by Google

dotij conceſſus eſt. Clericorum autem ſi quis, eodem deſiderio, Monaſterio ſociari voluerit, loco mediocri collocetur. Et ipſe tamen ſi promittit de obſeruatione Regulæ, vel propria ſtabilitate.

DECLARATIO.

Ibi: Si quis de ordine Sacerdotum.

1 IN Sacerdotibus, & Clericis, Congregationem noſtram ingredientibus, obſeruamus ordinem profeſſionis.

2 Verum Presbyteros, propter Sacerdotij reuerentiam, ſuper alios Nouitios collocamus. Idem quoque poteſt facere Prælatus de alijs, ſi ſibi videbitur, aliqua rationabili cauſa; quibus tamen propter hoc non intendimus præiudicare, quoad tempus profeſſionis.

3 Inhibemus etiam plerumque præfatis Sacerdotibus celebrationem Miſſarum ad tẽpus, vt ex hoc eorum humilitas cõprobetur, & vt eam etiam melius addiſcant; & tunc ipſi communicẽt cum Clericis.

Digitized by Google

De Monachis peregrinis qualiter ſuſcipiantur.
Cap. LXI.

SI quis Monachus peregrinus de longinquis Prouincijs ſuperuenerit, ſi pro hoſpite voluerit habitare in Monaſterio, & contentus fuerit conſuetudine loci, quàm inuenerit, & non fortè ſuperfluitate ſua perturbat Monaſterium, ſed ſimpliciter contentus eſt quod inuenerit: ſuſcipiatur quanto tẽpore cupit. Si qua tamen rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut oſtendit: tractet Abbas prudenter, ne fortè eum propter hoc ipſum Dominus direxerit. Si verò poſteà voluerit ſtabilitatem ſuam firmare; non renuatur talis voluntas, & maximè quia tempore hòſpitalitatis potuit eius vita dignoſci. Quod ſi ſuperfluus, aut vitioſus inuentus fuerit tempore Hoſpitalitatis, non ſolum non debet ſociari corpori Monaſterij; verùm etiam dicatur ei honeſtè vt diſcedat, ne eius miſeria etiam alij vitientur. Quod ſi non fuerit talis, qui mereatur proijci: non ſolum ſi petierit, ſuſcipiatur Congregationi ſociandus; verum etiam ſuadeatur vt ſtet: vt eius exemplo alij erudiantur, et quia in omni loco vni Domino ſeruitur, & vni Regi militatur. Quem etiam ſi talem eſſe perſpexerit Abbas, liceat eum in Superiore aliquantulum conſtituere loco. Non ſolum autem Monachũ, ſed etiam de ſupradictis gradibus Sacerdotum, vel

Clerico·

Digitized by Google

Clericorum, ſtabilire poteſt Abbas in maiori, quàm ingreditur loco, ſi eius talem proſpexerit eſſe vitam. Caueat autem Abbas, ne aliquando de alio noto Monaſterio Monachum ad habitandum ſuſcipiat, ſine conſenſu Abbatis eius, aut litteris commendatitijs; quia ſcriptum eſt: Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. *Matth.* 7.

DECLARATIO.

Ibi. Congregationi ſociandus.

1 SAnctiſſimus Pater noſter in Regula videtur concedere Monachos alterius Monaſterij ſuſcipi poſſe, ſi tamen litteras commendatitias habuerint. Verum cum temporibus noſtris multæ ſuccreuerint Religiones, varijque ſint eorum mores: & ex his plerique leuitate potiùs, quam Sáctitatis Zelo, propria deſerentes loca, ad noſtraque accedentes, difficillimè iam aſſumptos mores deponere valeant, imò inſtabilitate ſua, vel murmurationibus, ſeu detractionibus eorum, quæ vident, ſępiſſimè gregem conturbent: & cum ex longa experientia didicerimus rarò tales ad profectum, quem ſibi blandiuntur, dictis cauſis perueniſſe.

2 Propterea, vt eorum ſtabilitati, & noſtræ Congregationis paci vtiliter conſulatur; Ordinamus primo, quod nullus de ordine mendicantium ſuſcipiatur in Monachum Congregationis noſtræ; quia ex Conſtitutione Martini Papæ V. recipientes, eſſent ipſo facto excom-

excommunicati,& ipſe receptus cogeretur redire ad ſuum ordinem; quorum poſtremum iubet quoque Pius V.

3 Ordinamus etiam, quod Profeſſi in Congregatione noſtra, ſi alibi firmauerint ſtabilitatem ſuam,& redire voluerint, recipiantur, ſed omninò obſeruatis, quæ in Capitulo vigeſimo nono ſtatuta ſunt.

4 Item de alijs ordinibus, in quibus aliquod Monaſterium fuerit in obſeruantia, non recipiantur vniendi Corpori Congregationis noſtræ, prout in Bulla Pij V. Sed moneantur, vt perſeuerent in eadem vocatione, qua vocati ſunt: niſi eſſent perſonæ adeò notabilis, & tantæ maturitatis, vt dubitari non poſſet, quod niſi Zelo Sanctioris vitæ velint ſtatum mutare; & inſuper diſpenſatio particularis à Capitulo Generali obtenta fuiſſet.

5 Si verò nullum eſſet Monaſterium obſeruantię in Religione eius, qui à nobis admitti poſtularet, aut manifeſtum eſſet, eum nunquam vitam traduxiſſe ſub obſeruantia Regulari, talis ſuſcipi poterit prædictis obſeruatis: quia in ipſo ceſſant cauſæ ſuperius allatæ. In ſupradictis autem prohibitionibus (exceptis de mendicantibus) diſpenſationem Generali Capitulo reſeruamus.

***

De

De Sacerdotibus Monaſterii. Cap. LXII.

SI quis Abbas ſibi Presbyterum, vel Diaconum ordinare petierit, de ſuis eligat, qui dignus ſit Sacerdotio fungi. Ordinatus autem caueat elationem, aut Superbiam. Nec quidquam præſumat, niſi quod ei ab Abbate præcipitur, ſciens ſe multò magis diſciplinæ Regulari ſubditum. Nec occaſione Sacerdotij obliuiſcatur Regulæ obedientiam, & diſciplinam: ſed magis ac magis in Domino proficiat. Locum verò illum ſemper attendat, quo ingreſſus eſt Monaſterium præter Officium Altaris: & ſi fortè electio Congregationis, & voluntas Abbatis, pro vitæ merito, eum promouêre voluerit. Qui tamen Regulam à Decanis, vel Præpoſitis conſtitutam ſibi ſeruãdam ſciat; Quod ſi aliter præſumpſerit, non vt Sacerdos, ſed vt rebellis iudicetur. Et ſæpè admonitus, ſi non correxerit, etiam Epiſcopus adhibeatur in teſtimonium. Quod ſi nec ſic, clareſcentibus culpis proijciatur de Monaſterio: Si tamen talis fuerit eius contumacia, vt ſubdi, aut obedire Regulæ nolit.

X DECLA-

DECLARATIO.

Ibi: Eligat Abbas.

1 CVm conſilio, & conſenſu maioris partis Seniorum ſuorum, computata voce Prælati.

Ibi: Qui dignus ſit.

2 IDeò volumus, quod Patres Monaſteriorum, vnà cum Senioribus priùs diligenter promouendos ad Sacros Ordines, maximè verò ad Sacerdotiũ, examinent ſuper ſufficientia, & litteratura, moreſq; & vitam attentius conſiderent. Et ſi (humana tamen fragilitate inſpecta) fuerint iudicati ad Officium, ad quod aſſumuntur, idonei: non prius tamen ordinentur, quàm obtenta licentia à Capitulo Generali, ac etiam à Viſitatoribus; quàm tamen dare non poſſint, niſi in actu Viſitationis: vt præſentialiter de eorum vita, & moribus, ac litterarum ſufficientia indagare, & cognoſcere poſſint.

3 Caſu tamen magnæ neceſſitatis, puta propter mortem aliorum Sacerdotum, vel amotionem, ità quod ſcandalum eſſet expectare tempus Capituli, vel Viſitationis: ſufficiat licentia Præſidentis, vel vnius Viſitatoris, vel (ſi arctior neceſſitas vrgeret) Prælati, & Seniorum: præmiſſa, vt diximus, examinatione, & diſcuſſione circà ordinandos.

Hoc

Digitized by Google

4 Hoc ſanè antè omnia attendentes, quod nullus etiam his ſtãtibus neceſſitatibus ad aliquem ordinem promoueatur, niſi de triennio in triennium à die ingreſſus Religionis, ſine licentia Capituli Generalis, vel Regiminis; à quibus iuſtis de cauſis poterunt omnes prædicti per annum diſpenſari: obſeruatis tamen quæ ſtatuit Sacroſancta Synodus Tridentina, quoad huiuſmodi ordinandos.

5 Viſitatores tamen poſſint ex legitima cauſa, diſpẽſare, per duos, aut tres menſes tãtùm, cum huiuſmodi ordinandis; ſaluis tamen adamuſſim Decretis Cõcilij Tridentini.

6 Si quos autem Capitulum proximè præteritum, aut Viſitatores, aut Examinatores Epiſcoporum ad præfatos ordines, ob inſufficientiam, vel aliam cauſã, non admiſerint: non poſſint amplius illi per integrũ annum promoueri, aut præſentari, ut promoueantur. Interimque teneant locum poſt eos, qui iam promoti erunt ad eum ordinem, ad quem ipſi minus idonei fuerunt reperti. Quod non ſolum de reiectis, ſed etiam de non propoſitis ob inſufficientiam, intelligi volumus, vt ſic ſaltem rubore confuſi, magis ſolliciti reddantur ad neceſſaria diſcenda. Qui deindè, cum fuerint ordinati, reſtituantur ſuo loco Profeſſionis.

7 Si verò aliquis (prædictis omnibus non obſeruatis, aut non repertus idoneus) fuerit ad aliquem ordinem promotus: ſuſpendatur ab Ordinis illius adminiſtratione, donec iudicetur idoneus. Et Superior Monaſterij, qui cauſa ordinationis fuit, puniatur iu-

dicio Capituli Generalis.

8 Caueant tamen Patres, ne primo anno, quo quis Frater in aliquo Monaſterio deputatur, eumdem ad Ordines Sacros promoueri faciant, niſi ſeruatis ſupradictis omnibus,& inſuper habito conſenſu Prelati, & Seniorum Monaſterij, in quo prius idem Frater morabatur.

9 Mandantes Vniuerſis Prælatis Noſtræ Congregationis, quatenus pro Miſſis nouis celebrandis, non permittant ſolemnes inuitationes, aut oblationes fieri;ſed purè, ac ſimpliciter (prout noſtræ conſuetudinis eſt) celebrentur. Nec Miſſæ nouæ cantentur in alienis quibuſuis Eccleſijs, ſed tantum in Eccleſijs Congregationis.

10 Ordinati verò Sacerdotes, ſi celebrare noluerint, dicant Antiphonas; niſi aliqua legitima de cauſa, maioris partis Seniorum iudicio approbanda, excuſentur.

11 Et quia ad Sacerdotis Officium pertinet ligare, & ſoluere, vbi auctoritas, & ſcientia requiritur: iniũgimus Prælatis, vt ad audiendas Confeſſiones Sæcularium eligant Fratres ad id idoneos,iuxta diſpoſitionem Concilij Tridentini, & Conſtitutiones noſtras. Et hoc diligentiùs attendi volumus, ne (quod abſit) in animarum detrimentum, & Religionis confuſionem, aliquos ad tantum munus exercendum minus habiles præſentari contingat. Diſtrictè prohibentes ne aliquis ex Noſtra Congregatione Monachus poſſit huiuſmodi facultatem audiendi Sæcularium confeſſiones ab Ordinarijs locorum petere, ac obtentis licentijs

licentijs vti abſque Abbatis ſui licentia. Contrafacientes verò grauiter puniantur. Deputent inſuper in ſingulis Monaſterijs iuxtà Decretum fel. recordationis Clementis VIII. Super caſuum reſeruatione, duos, tres, aut plures Confeſſarios, pro Subditorum numero maiori, vel minori: ijque ſint docti, prudentes, ac charitate prædicti, qui à non reſeruatis eos abſoluant, & quibus etiam reſeruatorum abſolutio cõmittatur, quando caſus occurrerit.

12 Fratres verò, ſic electi, ſtudeant diligenter huic tàm commendabili officio ſe aptos reddere; omnẽq; induſtriam adhibeãt, vt ob Dei honorem, animarũq; ſalutem (qua nihil eſt Deo acceptius) tam pium opus vtiliter exequantur. Quod vt dignius adimpleatur, etiam Viſitatores, ſi opus fuerit, Prælatis hæc omnia exactè ſeruare mandabunt.

13 Interdicet etiam Prælatus ſub graui pœna ijs, qui ad audiendas confeſſiones ſunt deputati, ne quauis occaſione, ſeu prætextu pietatis, & eleemoſinæ pauperibus faciendæ, neque etiam pro Miſſis celebrandis, aliquam pecuniam petant, aut oblatam à confitentibus accipiant quouis quæſito colore. Quod ſi quis ex confitentibus pertinacius inſiſteret aliquid dare, ad Sacriſtam Monaſterij dirigatur.

14 Licet autem omnes, ad noſtras Eccleſias accedentes, Sanctiſſimum Euchariſtię Sacramentum recipere poſſint iuxta Priuilegia noſtra; tamen declarauit Eugenius Quartus non eſſe intelligendum de die Paſchæ, quo tempore non licet, Ciues locorum, vbi ſita ſunt Monaſteria, abſque ſuorum Superiorum licentia,

licentia, communicare. Sed forenſes poſſunt ſine licentia.
15 Inhibemus prçtereà, ne Prælati, aut Monachi noſtræ Congregationis occaſione Viſitationis, aut aſſiſtentiæ infirmorum, extra Monaſteria dormiant.
16 Ad ſepulturas verò, & Mortuorum exequias, nulli accedere liceat, niſi vbi eſt conſuetudo.
17 Fratres verò noſtri fugitiui, vel qui extrà obedientiam noſtram ad ſacros Ordines promouentur, ſi redierint, non permittantur in eis miniſtrare; niſi per Capitulum generale cum eis diſpenſetur, & ex nouem Diffinitoribus octo conſentiant, prçter quàm ſi in apoſtaſia ordines recepiſſent.

De Ordine Congregationis.

Cap. LXIII.

ORdines ſuos in Monaſterio ità conſeruent, vt conuerſionis tempus, & vitæ meritum diſcernit, vel vt Abbas conſtituerit. Qui Abbas non conturbet gregem ſibi commiſſum, nec quaſi libera vtens poteſtate iniuſtè diſponat aliquid: ſed cogitet ſemper, quia de omnibus iudicijs, & operibus ſuis redditurus eſt Deo rationem. Ergò ſecũdum Ordines, quos conſtituerit, vel quos habuerint ipſi Fratres, ſic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Pſalmum imponendum, in Choro ſtandum.

Et

Digitized by Google

Et in omnibus omninò locis ætas non diſcernatur in ordine, nec præiudicet; quia Samuel, & Daniel pueri presbyteri iudicauerunt. Ergò exceptis ijs, quos (vt diximus) altiori conſilio Abbas prætulerit, vel degradauerit certis ex cauſis, reliqui omnes, vt conuertuntur, ita ſint: Vt, verbi gratia, qui ſecunda diei hora venerit in Monaſterio, iuniorem ſe nouerit eſſe illo, qui prima hora diei venit, cuiuslibet ætatis, 1
aut dignitatis ſit.

Reg. 1. 7.
Dan. 13.

Pueris verò per omnia ab omnibus diſciplina teneatur. Iuniores ergò Priores ſuos honorent; Priores verò iuniores diligant. In ipſa autem appellatione nominum nulli liceat alium puro appellare nomine; ſed Priores iuniores ſuos Fratres nominent: Iuniores autem Priores ſuos Nonnos vocent; quod intelligitur paterna reuerentia. Abbas autem, quia vices Chriſti agere videtur, Domnus, & Abbas vocetur: non ſua aſſumptione, ſed honore, & amore Chri- 2
ſti. Ipſe autem cogitet, & ſic ſe exhibeat, vt dignus ſit tali honore. Vbicumque autem ſibi obuiant Fratres, iunior à Priore benedictionem petat. Tranſeunte maiore, iunior ſurgat, & det ei locum ſedendi; nec præſumat iunior conſidere, niſi ei præcipiat ſenior ſuus; vt fiat, quod ſcriptum eſt. Honore inuicem præueniens. Pueri paruuli, vel adoleſcentes, in Oratorio, vel ad menſam cum diſciplina ordines ſuos cō- 3
ſequantur. Foris autem, vel vbi cuſtodiam habeant, & diſciplinam, vſque dum ad intelligibilem ætatem perueniant.

Rom. 12.

DE-

Digitized by Google

DECLARATIO.

Ibi. Secundum ordines, quos conſtituerit.

1 DEclaramus ſecundum morem noſtrum antiquum, quod poſt Abbates, Priores Clauſtrales, ſiue vbi eſſet titulus Prioratus, primus Decanus locum habeant. Poſt prædictos Priores titulares, ſi qui ſint: deindè Magiſtri Nouitiorum: Poſteà Decani. Qui ſecundum ordinem profeſſionis locum teneant inter ſe. Poſt præfatos ſequantur cæteri Monachi ſecundum ordinem profeſſionis: præter eos, qui aliqua de cauſa degradati fuerint.

2 Quod autem attinet ad Priores, & Decanos Titulares: Tituli huiuſmodi de cætero, tàm indifferenter non conferantur, ſed ijs tantùm, qui in illis officijs ſe laudabiliter geſſerint, & propter ætatem, aut valetudinis imbecillitatem ad illa ſuſtinenda inhabiles ſunt effecti. Locus autem ſuperior, (vt aiunt) nemini concedatur: eſt enim, tanquàm ſeges ambitionis.

3 Qui Sacerdotes, Diaconi, & Subdiaconi, expleto ſecundum Conſtitutiones noſtras tempore, non fuerint ordinati, quacumque de cauſa: teneant locum in præcedenti capite ſibi aſſignatum: poſt promotos ſcilicet ad eum ordinem, ad quem ipſi

Digitized by Google

ipſi adhuc promoueri non potuere, tranſacto talis promotionis tempore.

4 Vt autem prædictus ordo melius ſeruari poſſit, habeatur in ſingulis Monaſterijs Matricula omnium Fratrum noſtræ Congregationis profeſſorum, in qua ſingulis annis ſcribantur Fratres, qui profeſſionem emiſerunt apponendo diem, & annum.

Ibi: Exceptis ijs, quos vt diximus.

5 AD omnem ambiguitatem tollendam in noſtra Congregatione circà illos, quos altiori conſilio duximus præferendos: Ordinamus, quod Pater Præſidens, omni tempore primum locum inter Patres Congregationis: & ſedem etiam Abbatis in Choro, ſi ibi præſens fuerit, teneat; Quo abſente à Choro, liceat Abbati tenere ſedem ſuam. Benedictionem, & omnia ſigna tam particularia, quàm generalia faciat. Vbique incipiat: Te Deum laudamus: Cantet Euangelium ad Matutinum, & Antiphonas duplices.

6 Id ipſum faciant etiam Viſitatores, cum in actu Viſitationis, abſente Præſidente, fuerint, & teneant primam ſecundi Chori ſedem. Quo tempore (vel ſi fortè Præſidens adſit) in ſignum reuerentiæ, Prælatus loci, etiamſi eſſet Viſitator, teneat ſecundam ſedem primi Chori.

7 Quod ſi Viſitatores fuerint in aliquo Monaſterio, & non cauſa Viſitationis: teneant quidem ſemper locum ſuper Prælatum; ſed ſigna dumtaxat

xat præeminentiæ faciant principalia: ſibi inuicem deferendo, ſecundum ordinem profeſſionis ſuæ; niſi fortè Prælatus loci eſſet & ipſe Viſitator; quia tunc in Monaſterio ſuo tantùm, etiam ſuper antiquiores Viſitatores locum tenebit, ratione particularis Regiminis.

8 Viſitator autem actu, & non officio, ſi Prælatus extiterit; tempore Viſitationis tantùm, præcedat Prælatum loci, niſi qui viſitatur, eſſet & ipſe Viſitator officio, quo caſu, immediatè poſt ipſum, locum teneat: & eo abſente, omnia ſigna faciat, ſicut & cæteri Viſitatores.

9 Idem ſeruetur in Viſitatore actu, qui non eſſet Prælatus, vt videlicet omnia ſigna faciat, abſente Prælato, ſicut cæteri Viſitatores Prælati.

10 Reliqui verò Prælati faciant vbique in abſentia Prælati, & Viſitatorum ſigna præeminentiæ: ſibi inuicem deferendo, ſecundùm profeſſionis tẽpus.

11 Prælatus autem loci, ſi præſens fuerit, præcedet & antiquiores. Titulares verò immediatè poſt alios Prælatos de Regimine ſequantur, ſecundùm profeſſionis ſuæ tempus, ſibi inuicem deferendo, & in eorum abſentia ſigna præeminentiæ faciant. Quibus locum aſſignamus, poſt primam ſedem primi Chori, qui ſint per omnia Prælatis, cum quibus degunt, ſubditi, ſicut cæteri Monachi etiam in ſcribendis, & recipiendis litteris, ſicut ſupradictum eſt; teneantq. loca ſuæ profeſſionis; cùm in Capitulo Generali cæteri Prælati fuerint abſoluti. Habeant tamen aliqua Priuilegia, quibus à cæte-

Digitized by Google

ris Monachis diſtinguantur; videlicet cum tardè in Choro, aut alijs locis venerint, non genufle-ctant. Similiter cum exire aliqua de cauſa volue-rint è Monaſterio, fiat quidem cum voluntate, & ſcientia Prælati, ſed non genufleĉtant; ſimulque commoda quædam eis tribuantur, vt omninò emeritis. Et ideò cum omni charitate, & indul-gentia eis ſubueniatur in ſingulis eorum indi-gentijs, ac neceſſitatibus, tam circum victum, ve-ſtitum, ac conuenientem habitationem, quàm deputando eis famulum cum ſalario competenti nulli alio ſeruitio applicandum.

12 Seniores verò ſic ſibi inuicem deferant, vt Prio-res Clauſtrales, & primi Decani Monaſteriorum habentium titulum Prioratus, ex ſuo Monaſterio ad aliud euntes teneant locum poſt Priorem Clauſtralem Monaſterij, in quo fuerint, vel poſt primum Decanum, ſi eſſet titulus Prioratus. Ma-giſtri autem Nouitiorum ſtent immediatè poſt Priorem Clauſtralem: præcedendo omnes alios Decanus, & faciendo omnia ſigna, tam præemi-nentiæ, quàm iuriſdictionis. Si autem continge-ret, illos deuenire ad aliud Monaſterium, in quo eſſet Nouitiatus, ſtent immediatè poſt illum No-uitiorum Magiſtrum: & eo abſente, faciant ſolùm ſigna præeminentiæ. Similiter Decani poſt De-canos ſecundum profeſſionem ſibi inuicem defe-rentes: & abſentibus Superioribus Monaſterij, fa-ciant ſigna etiam particularia. Similiter qui non ſunt ſuperiores, abſentibus Superioribus ſuis, &

Digitized by Google

dignitate, & profeſſione idem faciant.

13 Adminiſtratores verò Monaſteriorum nullum habentes titulum, in Monaſterijs adminiſtrationis ſuæ, omnes Priores Clauſtrales præcedant. In alijs verò ſequantur.

14 Abbatem verò Caſſinenſem propter dignitatem loci, ac reuerentiam, meritò ab hac generalitate excipientes: ſtatuimus, quod in toto Regno Neapolitano præcedat omnes Prælatos etiam loci, & Viſitatores (excepto tamen Viſitationis tempore) tam in ſuo Monaſterio, quàm in alijs. Extra Regnum Neapolitanum præcedat omnes Prælatos: exceptis Viſitatoribus, & Prælato loci.

15 Prior quoque Caſſinenſis in Regno Neapolitano præcedat omnes alios etiam Priores loci. Extra autem teneat locum ſuæ Profeſſionis.

16 Abbates verò S. Pauli de Vrbe, & Sanctiſſimæ Trinitatis Cauæ propter ſpiritualem, ac temporalem iuriſdictionem, quam in Caſtris ſibi ſubiectis exercēt, in Monaſterio, & locis ſuis tantùm, ſuper Viſitatores, excepto Viſitationis tēpore, locū tenere decernimus. Procurator in Curia ſēper, & vbique teneat locum ſuper omnes Priores etiam loci.

17 Ordinata verò per Viſitatores, & Prælatos Monaſteriorum in Monaſterijs ſuis, durant poſt eorum officium, niſi à ſucceſſionibus fuerint reuocata, nec ea volumus reuocari, niſi iuſtis de cauſis. Et tranſgreſſores grauiter puniantur.

18 De licentijs autem particularibus dandis, aut diſpenſationibus, quæ vltrà Viſitationis tempus

ſunt

Digitized by Google

ſunt duraturæ: Præſidens, ſeu Viſitatores ſe nullatenùs intromittant, ne fortè cōfuſionem potiùs, quàm pacem in Monaſterijs relinquant; ſed illas particularibus Prælatis, qui animarum ſibi cōmiſſarũ clariorẽ habent notitiam, relinquant: niſi in caſibus, quos ad ſe pertinere rationabiliter patebit.

19 Et tunc in ſcriptis dent præfatas licentias, cum appoſitione parui ſigilli Congregationis; aliter eis non adhibeatur fides, nec ipſis vti valeant.

Ibi: Priores iuniores ſuos Fratres vocent.

20 EX noſtra antiqua conſuetudine, ad differentiam Mendicantium, Monachos noſtros appellamus Domnos, ſed affectu Fratres. Iuniores ſeniores ſuos Patres vocant. Abbas verò iuxta Regulam Domnus, & Abbas, non Dominus appelletur.

Ibi: Benedictionem petat.

21 HAnc benedictionis petitionem intelligimus ſigno magis, quàm verbo, ideò per inclinationem Capitis fiat.

De ordinando Abbate. Cap. LXIV.

IN Abbatis ordinatione, illa ſemper conſideretur ratio, vt hic conſtituatur, quem ſibi omnis concors Congregatio, ſecundum timorem

rem Dei, ſiue etiam pars, quamuis parua Congregationis, ſaniori conſilio, elegerit. Vitæ autem merito, & ſapientiæ doctrinæ eligatur, qui ordinandus eſt, etiamſi vltimus fuerit in ordine Congregationis. Quod ſi etiam omnis Congregatio vitijs ſuis (quod quidẽ abſit) conſentientem perſonam pari conſilio elegerit, & vitia ipſa aliquatenus in notitiam Epiſcopi (ad cuius Diœceſim pertinet locus ipſe) vel Abbatibus, aut Chriſtianis vicinis claruerint: prohibeant prauorum præualere conſenſum, & domui Dei dignum conſtituant diſpenſatorem: ſcientes pro hoc ſe recepturos mercedem bonam, ſi illud caſtè, & zelo Dei faciant; ſicut è contrario peccatum ſi negligant.

Ordinatus autem Abbas cogitet ſemper quale onus ſuſcepit, & cui redditurus eſt rationem Villicationis ſuæ, ſciatque ſibi oportere prodeſſe magis, quàm præeſſe. Oportet ergò, eum eſſe doctum in lege Diuina, vt ſciat, vndè proferat noua, & vetera: Caſtum, ſobrium, miſericordem, & ſemper ſuperexaltet miſericordiam iudicio, vt idem ipſe conſequatur. Oderit vitia, diligat Fratres. In ipſa autem correctione prudenter agat, & nequid nimis: Nedum nimis eradere cupit eruginem, frangatur vas: ſuamque fragilitatem ſemper ſuſpectus ſit: memineritque, calamum quaſſatum non conterendum. In quibus non dicimus, vt permittat nutriri vitia: ſed prudenter, & cum charitate ea amputet, prout viderit cuique expedire, ſicut iam diximus; & ſtudeat plus amari, quàm timeri. Non

ſit

Digitized by Google

ſit turbolentus, & anxius, non ſit minus, & obſtinatus; non ſit Zelotypus, & nimis ſuſpitioſus: quia nunquam requieſcet. In ipſis imperijs ſuis ſit prouidus, & conſideratus: ſiue ſecundum Deum, ſiue ſecundum ſeculum ſint. Opera quæ iniungit, diſcernat, & temperet; cogitans diſcretionem S. Iacob dicentis: Si greges meos plus in ambulando fecero laborare, morientur cuncti vno die. Hæc ergo, aliaque teſtimonia diſcretionis matris virtutum ſumens, ſic omnia temperet, vt ſit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant. Et præcipuè vt præſentem Regulam in omnibus cõſeruet: vt dum benè miniſtrauerit, audiat à Domino, quod ſeruus bonus, qui erogauit triticum conſeruis ſuis in tempore ſuo. Amen dico vobis, ait, ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. *Gen. 33.* *Matth. 24.*

DECLARATIO.

Ibi: In Abbatis ordinatione.

1 HOdiè ſecundum priuilegia noſtra, eliguntur per Capitulum Generale, aut per Dietas infra annum celebratas; in quibus interueniant tantummodò Prælati cum Regimine, & nullo pacto Titulares.

2 Et nemo deinceps in Abbatem de Regimine eligi poſſit, niſi priùs per quinquenniũ expletum fuerit Prior Clauſtralis, & in obſeruantia Regulari immediatè exercitatus; præter Procuratorem in Cu-

Curia, Cancellarium, & Capſarium, dummodò Priores extiterint, & tempus à Conſtitutionibus præfixum habuerint. Nec etiam quis eligi poſſit in Abbatem cum ſolo titulo, niſi priùs fuerit Abbas cum Regimine, vel ſaltem Prior Clauſtralis, qui per expletum quinquẽnium in Prioratus Regimine ſe laudabiliter geſſerit. Illa ſiquidem dignitas talibus debetur, tanquam de Congregatione benemeritis. Locus verò inter Abbates tam de Regimine, quàm cum ſolo Titulo, nemini in poſterum concedatur. Si quis autem, contrà præſentis Conſtitutionis formam, promotus fuerit: eo ipſo huiuſmodi promotiones nullas, & inualidas declaramus. Prælatorum verò electiones fiant ſecũdum merita, non ad fauorem Principum, iuxta formam Breuis Apoſtolici Gregorij XIII. de quo in prima parte ordinationum: & præuia Viſitatorum approbatione. Qui Abbates habent omnia priuilegia, & inſignia, & iuriſdictionem, quam perpetui, & benedicti habere conſueuerunt. Poſſunt benedicere corporalia, veſtes, & cætera Eccleſiaſtica ornamenta, etiam eis vndequaq. delata, tam à noſtris, quàm ab alijs.

3 Idem poſſunt Priores: vbi titulus eſt Prioratus, & non Abbatiæ.

4 Quia Abbates ſic electi habent etiam poteſtatem benedicendi calices, & campanas, necnon conſecrandi Altare portatile.

5 Membra quoque Monaſteriorum ſuorum, & beneficia ſibi ſubiecta viſitare teneantur.

Miſſas

6 Miſſas autem, vel Diuina officia in Pontificalibus, ter, aut rarius celebrent in anno, videlicet, in præcipuis ſolemnitatibus.

7 Inhibemus etiam Pręlatis ipſis acceſſum ad Curiam, niſi de conſenſu Patris Præſidentis, & vtriuſque Viſitatoris ſuæ Prouinciæ.

8 Prohibemus etiam eis executionem vltimarum voluntatum, vt videlicet, neque ipſi id exercere, neque Monachos ſuos ad huiuſmodi habilitare valeant, ſine licentia Patris Præſidentis, aut Viſitatorum, niſi in caſu alicuius imminentis neceſſitatis. Euitent quoque ſuperfluos, & vanos apparatus in Cameris, omnemque pretioſam ſupellectilem, ipſorum ſtatui minimè conuenientem. Super quod inuigilent Patres Viſitatores, & tales exceſſus (ſi quos inuenerint) referant Regimini, à quo ſeuerè erunt puniendi, qui prima vice, cum charitate admoniti, non abſtinuerint.

9 Damus etiam eis liberam poteſtatem regendi, & gubernandi Monaſteria, per Capitulum Generale, vel Regimen ipſis commiſſa, Monachoſque, ac Commiſſos, & Nouitios, cæteroſque ad Monaſteria ſibi credita ſpectantes, tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, ſecundum Sancti Patris noſtri Benedicti Regulam, & Conſtitutiones noſtras. Ipſi autem, cum in Prælatos eliguntur, aut ad aliud Monaſterium mutantur, quamprimum ſe ab omnibus alijs negotijs expedientes, recto tramite ad ſibi aſſignata Monaſteria ſe conferant.

Digitized by Google

10 Damus inſuper eis poteſtatem eligendi ſibi Cõfeſſores, qui eos abſoluant, & ſalutarem eis pœnitentiam iniungant: auctoritatem etiam audiendi confeſſiones omnium Prælatorum, & Fratrum noſtræ Congregationis ad ſe venientium, ac etiam alia ſacramenta conferendi, vel alicui ex ſuis Monachis prædicta committendi.

11 Habeant præterea auctoritatem corrigendi exceſſus prædictorum Fratrum, & pro qualitate delicti imponendi eis pœnitentias, ac ſi propriè eſſent ſibi ſubditi.

12 Ipſi etiam Fratres ſint prædictis Prælatis obedientes, & ſubiecti in omnibus.

13 Præterea eis conferimus poteſtatem examinandi licentias Fratrum noſtrorum, & quos repererint non compleſſe conditiones ſuarum licentiarum, vel aliter deprehenderint fugitiuos, girouagos, vel apoſtatas, capi faciendi, & in cuſtodia retinendi, impetrato etiam, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis.

Ibi: Ad notitiam Epiſcopi.

14 HOdie, ex indulto Apoſtolico, tota noſtra Congregatio, & Monaſteria exempta ſunt ab omni Ordinariorum iuriſdictione, & immediatè Apoſtolicæ Sedi ſubiecta. Quamobrem nullo modo recurrendum eſt ad præfatos Ordinarios.

De

De Præpoſito Monaſterij. Cap. LXV.

SÆpius quidem contingit, vt per ordinationem Præpoſiti ſcandala grauia in Monaſterijs oriantur, dum ſint aliqui maligno ſpiritu ſuperbiæ inflati, qui æſtimantes ſe ſecundos Abbates eſſe, aſſumentes ſibi tyrannidem, ſcandala nutriunt, & diſſentiones in Congregatione faciunt, & maximè in illis locis, vbi ab eodem Sacerdote, vel ab eiſdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipſis etiam, & Præpoſitus ordinatur. Quod quam ſit abſurdum, facile aduertitur; quia ab ipſo initio ordinationis, materia ei datur ſuperbiendi, dum ei ſuggeritur à cogitationibus ſuis, exutum eum eſſe à poteſtate Abbatis ſui, quia ab ipſis eſt ordinatus, à quibus, & Abbas. Hinc ſuſcitantur inuidiæ, rixæ, detractiones, æmulationes, diſſentiones, exordinationes. Et dum contraria ſibi inuicem Abbas, Præpoſituſque ſentiunt, & ipſorum neceſſe eſt ſub hac diſsẽtione, animas periclitari. Et ij, qui ſub ipſis ſunt, dũ adulãtur partibus, erunt in perditionem. Cuius periculi malum, illos reſpicit in capite, qui talibus in ordinatione ſe fecerunt auctores.

Ideoq; nos pręuidemus expedire propter pacis, charitatiſq; cuſtodiam in Abbatis pendere arbitrio ordinationem Monaſterij ſui. Et ſi poteſt fieri, per Decanos ordinetur (vt antea diſpoſuimus) omnis vtilitas Monaſterij, prout Abbas diſpoſuerit, vt dũ

Digitized by Google

pluribus committitur, vnus non ſuperbiat. Quod ſi aut locus expetit, aut Congregatio petierit, rationabiliter cum humilitate, & Abbas iudicauerit expedire, quemcumque elegerit Abbas cum conſilio Fratrum timentiū Deum, ordinet ipſe ſibi Præpoſitum. Qui tamen Præpoſitus illa agat cum reuerentia, quæ ab Abbate ſuo ei iniuncta fuerint, nihil contra Abbatis voluntatem, aut ordinationem faciens, quia quantum Prælatus eſt cæteris, tantum eum oportet ſollicitè obſeruare præcepta Regulę: Qui Præpoſitus, ſi repertus fuerit vitioſus, aut elatione deceptus ſuperbia, aut contemptor Sanctæ Regulæ fuerit comprobatus; admoneatur verbis vſq; quater, ſi non emendauerit, adhibeatur ei correctio diſciplinæ Regularis. Quod ſi neq; ſic correxerit, tunc deijciatur de ordine Præpoſituræ; & alius, qui dignus eſt, in loco eius ſubrogetur. Quod ſi & poſtea in Congregatione quietus, & obediens non fuerit, etiam de Monaſterio expellatur. Cogitet tamen Abbas, ſe de omnibus iudicijs Deo redditurum rationem, ne fortè inuidiæ, aut zeli flamma vrat animam.

DECLARATIO.

Ibi: Ordinationem Monaſterij ſui.

1 SIcut nobis eſt curæ, ne Prælati exiſtant perpetui, ſed quolibet anno à ſua prælatione abſoluantur, ita diligenter intēdimus, ne Prępoſitus Monaſterii,

Digitized by Google

naſterij, qui ſecundum morẽ noſtrum Prior Clauſtralis vocatur; Senioreſq; ac cæteri Officiales Monaſteriorum perpetui videantur.

2 Idcircò ſtatuimus, quod poſt abſolutionem Capituli Generalis intra octo dies, ſi commodè fieri poteſt, poſtquam venerit Prælatus ad Monaſterium ſibi aſſignatum, conuocatis omnibus Fratribus in Capitulo, omnes habentes officium aliquod, vel adminiſtrationem in ipſo Monaſterio effectualiter abſoluat. Ipſique in ſignum aſſenſus prædictæ abſolutionis, inclinato capite, reuerenter aſſurgant: accuſanteſque ſe de exceſſibus ſuis in huiuſmodi officijs commiſſis, veniam proſtrati coram omnibus poſtulent: claueſque ad ipſa officia pertinentes, ſi quas habent, Prælato conſignent, cæteraque omnia, vt ſupra, in Capitulo trigeſimo tertio (ſi debeant Monachi proprium aliquid habere) ac locum profeſſionis teneant, nec in ipſis officijs vlterius ſe intromittant, niſi Prælatus aliter diſpoſuerit, & eorum curam ipſis interim commiſerit.

3 Omnes etiam, qui occaſione alicuius officij, in ſuperiori erant loco conſtituti, per tres ſaltem dies loca ſuæ profeſſionis teneant. Prælatus verò, qui ad Generale Capitulum non acceſſerit, ſi confirmatus in eodem loco fuerit, id ipſum faciat intra octo dies, poſtquam de ipſa confirmatione certior factus fuerit.

4 Itaque nutu Prælati, iuxta tenorem Regulæ, Præpoſitus, cæterique Officiales inſtituantur; &

Digitized by Google

inde rurſus amoueantur, cum conſilio tamen Seniorum ſuorum.

5 In noua autem Officialium, vel depoſitione, vel publicatione, Prælatus legat in Conuentu ordinationes,& admonitiones factas in Capitulo Generali; quæ ter in anno legendæ ſunt, ne quis de ignorantia ſe excuſet, cum videlicet Prælatus redierit à Capitulo, circa feſtum omnium Sanctorum, & circa Quadrageſimam.

6 Conſtituimus etiam,vt caſu quo Prælatus moreretur,aut ad Capitulum Generale proficiſceretur, omnis eius in ſpiritualibus auctoritas remaneat penes Priorem. Quæ auctoritas permaneat,donec ad Monaſterium veniat nouus Prælatus, vel priſtinus reuertatur,etiamſi loco Prælati relictus, alteri Monaſterio interea fuiſſet aſſignatus.

7 Volumus autem, quod in ipſo tempore id obſeruetur, quod Prælatus conſtituerit, antequam moreretur, vel ad Capitulum pergeret. Quod ſi Prior, vel alius Superior contrafecerit, & ſcandalum ob id ortum fuerit, deponatur. Si autem res minoris conſiderationis fuerit, ſtet per menſem in loco ſuæ profeſſionis, vt obedientiam, & humilitatem diſcat.

8 Similiter, ſi contigerit Prælatum non ire ad Capitulum, ceſſante cauſa manifeſtę infirmitatis, aut alia legitima cauſa, iudicio Patris Præſidentis, aut Viſitatorum approbanda ipſo facto, vt cæteri Prælati fuerint in Capitulo abſoluti, ipſe quoque abſolutus intelligatur. Et in Priorem Clauſtralem in

hoc

hoc caſu, omnis, tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, transfertur poteſtas, vſque ad nouam prouiſionem Monaſterij.

9 Secus autem, ſi cum licentia prefatorum, aut iuſto infirmitatis impedimento, remanſerit: Tunc enim continuatam ei omnem poteſtatem vſque ad nouum Prælatum, vel ſuam confirmationem, declaramus.

10 In ſupradictis caſibus, Cellerarij, & alij Fratres, qui temporalia curant, interim recurrant ad prædictum loco Prælati conſtitutum, ipſique pareant, & eius conſilio omnia faciant.

11 Sed præter caſus prædictos, Prælati declarent (dum abeſſe contigerit) quam auctoritatem relinquant eorum in loco remanentibus; tàm circa reſeruatos, quàm circa reliqua occurrentia.

12 Caueant autem Priores Clauſtrales diligenter, ne Prælatis ſuis abſentibus, æſtimantes ſe ſecundos Abbates, Fratribuſque gratificari cupientes, nouitates facere, & præter ordinationum tenorem, ſeu rationabilem conſuetudinem, diſpenſare, vel recreationes concedere vllo pacto de cætero præſumant; ſi ſecus fecerint, præter alias pœnas, periculum quoque depoſitionis ſubituri.

13 Quapropter ordinamus, ne amodò in eo Monaſterio, in quo quis Prior fuerit, poſſit in Prælatum deputari; Sed ſi promouendus fuerit, in alio Monaſterio promoueatur.

De Oſtiario Monaſterij. Cap. LXVI.

AD portam Monaſterij ponatur Senex ſapiẽs, qui ſciat accipere reſponſum, & reddere: cuius maturitas eum non ſinat vagari. Qui Portarius cellam debet habere iuxta portam, vt venientes ſemper præſentem inueniant, à quo reſponſum accipiant. Et mox, vt aliquis pulſauerit, aut pauper clamauerit; Deo gratias; reſpondeat, aut Benedicat; & cum omni manſuetudine timoris Dei, reddat reſponſum feſtinanter cum feruore charitatis. Qui Portarius, ſi indiget ſolatio, iuniorem Fratrem accipiat, Monaſterium autem, ſi fieri poteſt, ita debet conſtrui, vt omnia neceſſaria, ideſt aqua, molendinum, hortus, pſtrinum, vel artes diuerſæ intra Monaſterium exerceantur, vt non ſit neceſſitas Monachis vagandi foras; quia omninò non expedit animabus eorum. Hanc autem Regulam ſæpius volumus in Congregatione legi, ne quis Fratrum de ignorantia ſe excuſet.

DECLARATIO.

Ibi: Ad portam Monaſterij ponatur Senex.

1 NOn tàm ætate, quam moribus.

Ibi

Ibi: Monaſterium ſi fieri poteſt ita debet conſtrui.

2 QVia ſæpè ex multa auiditate ædificandi, magnæ iacturæ Monaſterijs inferuntur; & plerumque ipſa ædificia, regulariter viuentibus minus congrua, conſtruuntur, dum pro libito quiſque ædificare ſatagit. Idcircò ordinamus, & conſtituimus, vt ædificia Monaſteriorum non faciliter, aut præcipitanter per Prælatos noſtræ Congregationis, aut conſtruantur, aut deſtruantur.

3 In ipſis igitur ædificijs, ſi res extiterit parui ſumptus, puta quinquaginta ſcutorum (dummodo Monaſterium non ſit ære alieno grauatum) & modicæ nouitatis, fiat per Prælatos. Si verò paulò maioris ſumptus, & nouitatis, faciant cum conſenſu Seniorum ſuorum, votis ſecretis habendo.

4 Quod ſi ædificia ipſa grandis ſumptus eſſent, aut notabilis nouitatis, non fiant, ſine conſenſu prædictorum Prælatorum, & Seniorum; addita etiam licentia, ſeu conſenſu Capituli Generalis, vel Regiminis.

5 Et hæc ipſa notabilitas conſideretur ſecundum conditiones Monaſteriorum, habito reſpectu ad expenſas, ſeu nouitates, ſeu aliam rem notâ dignã, quia ſępè contingit, paruam rem puta Scalam, Oſtium, & huiuſmodi maioris eſſe nouitatis, quàm fabricam vnius Camerę.

Si

6 Si autem contigerit, fabricam aliquam notabilem fieri debere in Monaſterio, vbi Prælatus fuerit Præſidens, aut Viſitator, aduocetur alter Viſitator, qui ſi accedere non poſſit, aduocentur duo Patres viciniores.

7 Cum verò euenerit, Viſitatorem diſcordare a ſenſu Patris Monaſterij, & Deputatorum, aut aliter ſimul concordare non poſſe, tunc differatur ad Capitulum, aut recurratur ad Regimen: & audita ſententia Viſitatorum, aut aliorum Patrum viciniorum, necnon Prælati, & Seniorum, ſtetur iudicio maioris partis eorum.

8 Et prædicta intelligantur, non ſolum de actu fabricandi, ſed etiam de modo: qualiter ſcilicet fabricari debeat.

9 Vnde in omnibus Congregationis noſtræ Monaſterijs, ſi iuxta prædictum ordinem fabricare contigerit, prius deſigna fiant, quibus diligenter conſideratis, poſtea fiant modelli: arbitrio tamen Præſidentis, & Viſitatorum, adiunctis alijs duobus Prælatis.

10 Nullus verò Prælatorum audeat mutare ipſos modellos, aut fabricas per alios incęptas, niſi de Capituli Generalis, vel ſaltem Viſitatorum licentia, addito etiam peritorum conſilio. Et ſi quis voluerit in Monaſterio, vbi aliquæ fabricæ incęptæ ſint, fabricare: teneatur omninò fabricas cęptas perficere, nec aliunde initium fabricandi ſumere poſſit.

11 In quibus quidem ædificijs, vbique vitentur

cuiuſ-

cuiuſuis generis ornamenta,& pręſertim in cameris, & hoſpitijs, preterquam in Eccleſijs, rebuſque Eccleſiaſticis Diuino cultui dicatis.

12 Præterea ordinamus, & in virtute Sanctæ obedientiæ præcipimus, ne quis Congregationis noſtræ Prælatus, Rector, aut Cellerarius propter huiuſmodi ædificia conſtruenda, Monaſterium debitis grauent; Nec (vltra Monaſterij ſui poſſibilitatem, hoc eſt annuum prouentum) pecunijs alienis, ſine Capituli Generalis, vel Regiminis, aut duorum Viſitatorum ad minus licentia (quæ non eſt concedenda, niſi in caſu euidentis neceſſitatis, vel vtilitatis) fabricare, vel emere bona immobilia, audeant. Nec omninò fabricetur ære alieno grauatis.

13 Conſtitutioni huic noſtræ, ſi quis contrafacere auſus fuerit: pœnæ priuationis dignitatis Regiminis, & officij in proximo futuro Capitulo ſubiacebit, diſtrictè iniungentes Viſitatoribus, vt ſupra huiuſmodi contrauentionibus petito prius, & accepto in actu Viſitationis iuramento, inquirant. Et informationem deſuper captam, Diffinitoribus deferant, à quibus erunt culpabiles puniendi pœnis prædictis.

14 Cellerarij verò, ſine Prælati licentia expreſſa, nihil penitus fabricare præſumant, vt ſupra cap. 31. num. 3.

Digitized by Google

Ibi: Hanc Regulam:

15 LEgatur ſingulis diebus, Lectio de Regula in Capitulo, poſt pretioſa, præterquam in Dominicis, & feſtis, vt ſupra in capite decimo ſeptimo.

De Fratribus in via directis. Cap. LXVII.

DIrigendi Fratres in via, omnium Fratrum, vel Abbatis orationi ſe commendent. Et ſemper ad orationem vltimam operis, commemoratio omnium abſentium fiat. Reuertentes autem de via Fratres, ipſo die, quo redeunt, per omnes Canonicas horas dum expletur opus Dei, proſtrati ſolo Oratorij, ab omnibus petant orationem propter exceſſus, ne quid fortè ſubripuerit in via viſus, aut auditus malæ rei, aut ocioſi ſermonis. Nec præſumat quiſquam alijs referre quęcumque foris Monaſterium viderit, aut audierit, quia plúrima deſtructio eſt. Quod ſi quis deſumpſerit, vindictæ Regulari ſubiaceat. Similiter, & qui præſumpſerit Clauſtra Monaſterij egredi, vel quocumque ire, vel quidpiam quamuis paruum, ſine Abbatis iuſſione, facere.

Digitized by Google

DECLARATIO.

Ibi: Ad orationem vltimam.

1 OB hoc addimus in fine orationis, quam dicimus in memoriam Beatæ Mariæ Virginis, quæ eſt vltima oratio: Diuinum auxilium, &c.

Ibi: Referre.

2 HÆc pars Regulæ, curent Patres, vt omninò obſeruetur. Et tranſgreſſores grauiter puniantur, quia plurima deſtructio eſt.

3 Quapropter, ſi quis in hoc notabiliter exceſſerit, dicat ſuam culpam in Capitulo, & comedat in terra in pane, & aqua in Refectorio, arbitrio Prçlati, toties quoties contrauenerit.

Ibi: Sine iuſsione Abbatis.

4 HÆc iuſſio accipitur aliquando pro licentia; ideoque in virtute Sanctæ obedientię prçcipimus, ne quis Fratrum noſtrę Congregationis ſine iuſſione, vel licentia Abbatis, vel eius, qui ipſo abſente illius gerit vices, extra Monaſterium, vel clauſuram, egredi audeat; grauiter ſi contrafecerit pro qualitate exceſſus puniendus.

5 Habita verò licentia, genibus flexis benedictionem petat, propter periculum, tàm animę, quàm cor-

corporis (quod etiam ſtrictius ſeruari mandamus, & tranſgreſſores, ſicut in grauibus culpis, puniri) quia ſicut piſcis extra aquam, ita Monachus extra Monaſterium. Pariterque poſtea in reuertendo, ſimilem benedictionem petat.

6 Et quod nullus Fratrum poſſit accedere ad Prę-ſidentem,ſeu Viſitatores, exiſtentes in alio Monaſterio, niſi habita licentia à Prælato ſuo,ſiue ab ipſis Viſitatoribus, & Præſidente.

7 Si quis autem Frater mutatus habuerit ſyndicatum, aut Procurationis mandatum in perſonam ſuam à Monaſterio, à quo recedit; penitus interdicimus, vt non præſumat amplius eo vti; arbitrio Capituli Generalis,vel Regiminis,ſi aliter prę-ſumpſerit, puniendus. Et ad cautelam volumus omninò, vt in talium mutatione, reuocentur huiuſmodi ſyndicatus.

8 Statuimus etiam, quod licentia eundi ad affines,vel conſanguineos viſitandos, vel ad alia loca recreationis cauſa vltra vnius diei iter à Monaſterio, in quo Frater petens licentiam deputatus fuerit, à nemine poſſit concedi, præterquam à Capitulo Generali. Quod ſi quis Prælatus voluerit aliquem ex ſuis Monachis ad aliud quodcumque vicinum Monaſterium, recreationis,vel negotij priuati cauſa, mittere, non prius id faciat,quam conſentiat Prælatus eius Monaſterij, ad quod talem Fratrem mittere intendit.

9 Si verò intra annum neceſſitas accideret aliquibus, vltra vnius diei iter eundi, tunc Pater Præſi-

dens

dens, vel primus Viſitator illius Prouinciæ, in qua non fuerit Pater Præſidens, poſſit prædictam licentiam concedere: hoc tamen addito, quod, cum ad beneficium dictorum conſanguineorum ire petierint, de cætero; ipſorum conſanguineorum expenſis, & ſumptibus, vadant, ne Monaſteria noſtra grauentur.

10 Prohibemus autem Fratribus noſtris negotia, & lites conſanguineorum affinium, aliorumuè ſæcularium amplecti; & præſertim ne ad tribunalia quæuis accedant, niſi ex vrgentiſſima extremæ neceſſitatis cauſa à Prælato cognoſcenda.

11 Euntes autem Fratres, vltra vnius diei iter, portent ſecum litteras teſtimoniales Prælati ſui, ſine quibus ſi fuerint inuenti, carceri mancipentur. Mutati autem ad alia Monaſteria, huiuſmodi litteras accipiant à Superioribus Monaſteriorum, vnde mutati ſunt.

12 Curantes quoque iuxta Regulam, omne periculum proprietatis euitare; Volumus, quod Fratres noſtri mutati, cum primum ad locum mutationis ſuæ peruenerint, pecuniam, reſque omnes Superiori deferant, intra triduum Depoſitario conſignandas, aliter in pane, & aqua ieiunent. Quam pœnitentiam toties iterent, quot diebus id facere diſtulerint.

13 Et quoniam ex vagatione Monachorum, multa oriuntur ſcandala; Caueant omnino Patres, quantum fieri poteſt, à mutationibus Fratrum, & præſertim iuniorum, & non Sacerdotum; qui non, niſi

niſi ex vrgentiſſima neceſſitate, ſunt mutandi, & cum hoc acciderit, ad loca viciniora. Nec aliter, aliouè modo mutentur. Fratres verò noſtri mutati, recta via proficiſcantur, nuſquam declinantes; & notent ſeriatim omnes expenſas, quas in itinere fecerint.

14 Quod ſi mutati, pecuniam pro veſtibus acceptam; præter neceſſarias itineris expenſas, in alijs ſuperfluis, ſine licentia Prælati ſui, expenderint: vt in eo, in quo deliquerint, puniantur: non teneatur Prælatus eis concedere ipſas veſtes. Et ad euitandas fraudes, ſcriptum habeant à Superiore Monaſterij vnde receſſerint, continens omnia, quæ ſecum deferunt, tàm in pecunia, quàm in libris, & veſtibus, & cęteris omnibus, reſeruato Prælati arbitrio circa numerum, & qualitatem librorum ferendorum: Qui ſufficientiam, profeſſionem, & indigentiam mutati Fratris, necnon diſtantiam loci conſiderabit, quod ratio dictabit, conceſſurus. Conficiantque aliud ſcriptum prædicto ſimile, quod in Monaſterio vnde diſcedunt, relinquant, quod autem ſecum deferunt, Prælato Monaſterij ad quod accedunt, ſtatim conſignent. Qui contrafecerit, ieiunet in pane, & aqua, in terra in Refectorio; & nihilominus ſupradicta facere teneatur. Nec poſſint Cellerarij, aut alij accipere à Fratribus, aut retinere pecunias, aut etiam eas deſcribere in libro computorum Monaſterij.

15 Quo autem ad expenſas mutationum, prouideatur mutatis à Monaſterijs, à quibus recedunt,

&

& ſeruetur Tariffa. Ipſique mutati portent litteras Superiorum, præſcribentes iter, à quo deuiare non poſſint, ſub pœna priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ Prælati verò mutati prouideantur à Monaſterijs, ad quæ tendunt.

16 Prohibemus autem, ne quouis colore, vel prætextu, Prælati retinere poſſint Monachos mutatos à quouis Monaſterio, quominus ad Monaſteria, ſibi aſſignata à Capitulo Generali, vel Regimine pergant, ſub pœna ſuſpenſionis à Diuinis, ipſo facto incurrenda, ac etiam maiori, ad arbitrium dicti Regiminis.

17 Statuimus etiam, quod, ſi qui Venetias accedere voluerint, neceſſariò vltra licentias Prælatorum Venetiarum, habeant etiam licentiam Patris Præſidis, aut Viſitatoris vnius ſuæ Prouinciæ; nequaquam tamen prohibentes, quin negotia Monaſteriorum publica poſſint tractari per Prælatos, aut alios Miniſtros in hac eadem Ciuitate.

18 Si qui verò Monachi ob petulantiam, & deprauatos mores, à Prælatis omnibus recuſentur, in carcerem Monaſterij ſuæ Profeſſionis detrudantur, donec reſipiſcant, & beneuolos inuénerint receptatores, prout ſtatuitur in ſupradicto Breui Clementis Octaui.

Si Fratri impoſſibilia iniungantur. Cap. LXVIII.

SI cui Fratri aliqua fortè grauia, aut impoſſibilia iniunguntur, ſuſcipiat quidem iubentis imperium, cum omni manſuetudine, & obedientia. Quod ſi omninò virium ſuarum menſuram viderit pondus excedere, impoſſibilitatis ſuę cauſas ei, qui ſibi præeſt, patienter, & oportunè ſuggerat non ſuperbiendo, aut reſiſtendo, vel contradicendo. Quod ſi poſt ſuggeſtionem ſuam, in ſua ſententia Prioris imperium perdurauerit, ſciat iunior ita ſibi expedire, & ex charitate, confidens de adiutorio Dei, obediat.

Vt in Monaſterio non præſumat alter alterum defendere. Cap. LXIX.

SVmmoperè præcauendum eſt, ne quauis occaſione præſumat alter alterum defendere Monachum in Monaſterio, aut quaſi tueri: etiamſi qualibet conſanguinitatis propinquitate iungantur. Nec quolibet modo id à Monachis præſumatur, quia exinde grauiſſima occaſio ſcandalorum oriri poteſt. Quod ſi quis hæc tranſgreſſurus fuerit, acrius coërceatur.

Digitized by Google

DECLARATIO.

Ibi: Alter alterum defendere.

1 CAueant ſummopere Abbates omnes occaſiones patrocinandi cuiquam ex Fratribus contra aliquem Abbatem, aut Superiorem, niſi iuſtis, & vrgentiſſimis de cauſis. Hoc enim eſt maximum diſcordiæ, & ruinæ ſeminarium in Congregatione: imo etiam, & perniciosiſſimum inobedientiæ, ac præſumptionis fomentum in Fratribus, Qui ſe patrocinatos agnoſcentes, audent non audenda, non tentanda tentant. In hoc autem Viſitatores maximè inuigilent, referantque tales exceſſus (ſi quos inuenerint) Diffinitoribus, vel Regimini, vt ſuam auctoritatem, pro oportuno remedio, interponant.

Vt non præſumat quiſquam aliquem paſſim cedere, aut excommunicare. Cap. LXX.

VT vitetur in Monaſterio omnis præſumptionis occaſio, ordinamus, atque conſtituimus, vt nulli liceat quemquam Fratrum ſuorum excommunicare, aut cedere, niſi ſi cui poteſtas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur, vt cœteri metum habeant. Infantibus verò vſque ad quintumdecimum an-

num ætatis, diſciplinæ diligentia ſit, & cuſtodia adhibeatur ab omnibus. Sed & hoc, cum omni menſura, & ratione. Nam in fortiori ætate, qui præſumpſerit aliquatenus ſine præcepto Abbatis, vel in ipſis Infantibus, ſine diſcretione exarſerit, diſciplinæ Regulari ſubiaceat, quia ſcriptum eſt; Quod tibi non vis fieri, alij ne feceris. 1

DECLARATIO.

Ibi: Cedere.

1 SEd nec etiam proclamare, aut increpare, ſiue corripere, tàm Profeſſum, quàm Nouitium, ſeu Commiſſum, nec alio, quàm proprio nomine appellare, vel aliter indecenter, & deriſoriè nominare. Si quis contrafecerit, teneatur dicere ſuam culpam in Capitulo, grauiter pro exceſſus qualitate puniendus.

2 Sed ſi quis aliquid correctione dignum, in aliquo cognouerit; Studeat Prælato, aut Senioribus notificare, ad quos huiuſmodi correctiones ſpectare decernimus.

3 Poſſit tamen Frater Fratrem delinquentem, charitatiuè, humanis verbis, & cum humilitate admonere.

4 Et vt pax, & charitas inter Fratres illibata ſeruetur, & cunctis tranſgrediendi materia præcidatur: Ordinamus, quod ſi quis ex Fratribus noſtris,

ſtris, ſuadente Diabolo auſus fuerit in aliquem vti verbis comminatorijs, turpibus, aut iniurioſis, dicat ſuam culpam in Capitulo, comedatque in pane, & aqua, in terra in Refectorio, cum zona ad collum.

5 Quod ſi quis in perſonam Superioris deliquerit, vltra dictas pœnas, diebus octo maneat degradatus, ſi in Prælatum, per menſem.

6 Si quis verò Superiorum infra Prælatum, modo quo ſupra, in Fratrem deliquerit: ieiunet ſemel in pane, & aqua in Refectorio comedens in terra, cum zona ad collum.

7 Si quis verò aliquem Fratrem percuſſerit, præterquam quod eſt ipſo iure excommunicatus, illico etiam carcerali cuſtodiæ mancipetur: arbitrio Prælati, & Viſitatorum, etiam extra Viſitationis tempus, pro circumſtantijs, & qualitate caſus extrahendus.

8 Quoties autem aliqua orta fuerit, inter Fratres, ſiue Superiores, aut Prælatos, contentio: adhibeatur reſpectiuè per Prælatos, aut Præſidem, vel Viſitatores, aut Regimen, omnis opera, vt ſtatim reconcilientur; aliter ſi recuſauerint à Diuinis ſuſpendantur; Et ſi admoniti, obſtinati perſtiterint: Si Superiores fuerint, omni præterea gradu priuētur: Si inferiores, carceri mancipentur ad arbitrium Regiminis. Quod ſi poſt reconciliationem, compertum fuerit ſimultates inter ſe gerere: Si priuati fuerint, de loco ſuæ profeſſionis poſt omnes, deijciantur: Si Superiores, etiam Prælati, à

gradu, & adminiſtratione ſuſpendantur, donec conſtet verè reconciliatos eſſe, & officia charitatis ſibi inuicem exhibere.

Vt obedientes ſint ſibi inuicem Fratres. Cap. LXXI.

OBedientiæ bonum, non ſolum Abbati exhibendum eſt ab omnibus, ſed etiam ſibi inuicem ita obediant Fratres; ſcientes ſe per hanc obedientiæ viam, ituros ad Deum. Præmiſſo ergo Abbatis, aut Præpoſitorum, qui ab eo conſtituuntur, imperio (cui non permittimus priuata imperia præponi) De cætero, omnes iuniores Prioribus ſuis, omni charitate, & ſollicitudine obediant. Quod ſi quis contentioſus reperitur, corripiatur. Si quis autem pro quauis minima cauſa, ab Abbate, vel à quocumque Priore ſuo corripiatur quolibet modo, vel ſi leuiter ſenſerit animum Prioris cuiuſcumque contra ſe iratum, vel commotum, quamuis modicè, mox, ſine mora, tamdiù proſtratus in terra ante pedes eius iaceat ſatisfaciens, vſque dum benedictione ſanetur illa commotio. Quod ſi quis contempſerit facere, aut corporali vindictæ ſubiaceat, aut ſi contumax fuerit, de Monaſterio expellatur.

DE-

Digitized by Google

DECLARATIO.

Ibi: Vel ſi leuiter ſenſerit animum Prioris iratum, vel commotum.

1 HAnc iram, vel commotionem, maximè ex iniuſta cauſa, quantum fieri poteſt, Superiores euitent. Qui tamen ſi commouebuntur, & vt Regula præcipit, eorum inferiores genuflexi ſatisfecerint, benigniſſime ignoſcant, ac eis benedicant, ſicut Regula dicit. Nec vtantur ſuperioritate, & auctoritate ſua ad vindictam; præſertim dicendo verba contumelioſa, & prouocantia; ſub pœna ſuſpenſionis à Decanatu per menſem, & amplius, ſecundum qualitatem exceſſus; Sed omni charitate, & manſuetudine vtantur in reprehenſionibus, & correctionibus.

2 Si tamen eorum exceſſus pœnitentiam mœrebitur; nullus eam, niſi Prælatus, aut aliqui Superiorum, ad quos ſpectat iniungere pœnitentias, imponant.

De Zelo, quem debent habere Monachi.
Cap. LXXII.

SIcut eſt Zelus amaritudinis malus, qui ſeparat à Deo, & ducit ad infernum, ita eſt Zelus bonus, qui ſeparat à vitijs, & ducit ad Deum, & ad vitam æternam. Hunc ergo Zelum feruentiſſimo amore exerceant Monachi, ideſt, vt honore ſe inuicem præueniant. Infirmitates ſuas, ſiue corporũ, ſiue morum, patientiſſimè tolerent. Obedientiam ſibi certatim impendant. Nullus, quod ſibi vtile iudicat, ſequatur, ſed quod magis alij; Charitatem Fraternitatis caſto impendant amore; Deum timeant; Abbatem ſuum ſincera, & humili charitate diligant; Chriſto omninò nihil præponant; Qui nos pariter ad vitam æternam perducat: Amen.

Digitized by Google

De eo, quod non omnis obſeruatio Iuſtitiæ in hac ſit Regula conſtituta.
Cap. LXXIII.

REgulam autem hanc deſcripſimus, vt eam obſeruantes in Monaſterijs aliquatenus, vel honeſtatem morum, aut initium conuerſationis nos demonſtremus habere. Cœterum ad perfectionem conuerſationis, qui feſtinant, ſunt doctrinæ ſanctorum Patrum, quarum obſeruatio perducit hominem ad celſitudinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis ſermo Diuinæ auctoritatis veteris, ac noui Teſtamenti non eſt rectiſſima norma vitæ humanæ? Aut quis liber Sanctorum Catholicorum Patrum hoc non reſonat, vt recto curſu perueniamus ad Creatorem noſtrum? Necnon, & collationes Patrum, & Inſtituta, & Vita eorum, ſed & Regula Sancti Patris noſtri Baſilij, quid aliud ſunt, niſi benè viuentium, & obedientium Monachorum exempla, & inſtrumenta virtutum? Nobis autem deſidioſis, & male viuentibus, atque negligentibus rubor confuſionis eſt. Quiſquis ergo ad Patriam Cœleſtem feſtinas, hanc minimam inchoationis Regulam deſcriptam adiuuante Chriſto, perfice; & tunc demum ad maiora, quæ ſupra, commemorauimus doctrinæ, virtutumque culmina, Deo prote-

Digitized by Google

tegente, peruenies. Facientibus hæc, Regna patebunt æterna. Amen.

DECLARATIO.

1 QVia tàm Sanctus Pater noſter Benedictus, hanc Regulam ſcribendo, quàm etiam nos, locis congruis, & oportunis declarando, nihil aliud, quam morum emendationem, ac Religioſæ vitæ ſanctimoniam, atque eam animæ puritatem, & innocentiam Monachis, dum in hac peregrinatione verſantur, perſuadere intendimus, qua, poſtquam ab huius exilij ærumnis abſoluti fuerint, mox ſine Purgatorij pœnis, quantum poſſibile eſt, ad auctorem ſuum læti reuertantur; quia tamen, humana fragilitate obſtante, non ſemper aſſequimur, quod intendimus, & quia in multis offendimus omnes, & ſepties in dies cadit Iuſtus; æquum, & pium eſt, vt curam, & ſedulitatem, quam viuentibus, vt proficerent, exhibuimus, vita quoque functis, vt quam citius purgentur, exhibeamus. Vt ſi quas à prædicti Beati Patris, & noſtris monitis deuiando, maculas contraxerunt: huiuſmodi pijs, ac fraternis ſuffragijs expiati, ad felicem illam requiem, & auctoris ſui beatiſſimam viſionem, ocius transferantur.

2 Cum itaque aliquis Monachus, Commiſſus, vel Nouitius, peracto curſu huius labilis, & ærumnoſæ

noſæ vitæ, ſpiritum Domino Creatori ſuo reddiderit, vt charitas viuenti exhibita, etiam defuncto ſeruetur; Volumus, vt in loco, vbi Frater in Domino requieuit, vel ſepulturæ traditus fuerit, officium totum perſoluatur ſecundum Rubricam Romanæ Eccleſię in die funeris. Celebretur etiam Miſſa ſolemniter, ſi fieri poteſt, & tempus permiſerit, alias ſequenti die; Die quoque vigeſimo, & trigeſimo primo, & Anniuerſario Depoſitionis, ſemel tantum Miſſa Conuentualiter cantetur cum Reſponſorio: Libera me Domine, cum Verſibus ſuis, & Oratione, ſicut moris eſt. Pater verò Monaſterij ipſius, in quo defunctus eſt Frater, ſcribat omninò cœteris Prælatis Congregationis, notificando diem dormitionis in Domino, & nomen Fratris defuncti; nec permittatur ex negligentia, prout nonnulli faciunt in detrimentū animæ ſuæ, & Proximi defuncti. Qui Patres habita notitia, Fratribus denuncient, arctius eis animam Fratris defuncti commendando, & quam primum fieri poteſt, ſinguli in ſuis Monaſterijs Conuentualiter celebrari faciant Miſſam pro defuncto Fratre, aut pluribus, ſicut nuntiatum eis fuerit.

5 Et quia olim Sacerdotes triginta Miſſas pro quolibet defuncto Fratre dicere tenebantur; quia nūc, Deo propitio, tantùm creuit Congregatio noſtra, & conſequenter quolibet anno numerus defunctorum, ad tollendum ſcrupulum de mentibus Fratrum, declarantes ordinamus, vt ſinguli Sacer-

dotes

dotes in triginta Miſſis, ad participationem tantum, huiuſmodi defunctos admittere teneantur, memoriamque faciant expreſsè, vel ſecretè. Cœteri autem Monachi, & Commiſſi, in ſuis Officijs Mortuorum, vſque ad triginta dies, idem faciant. In Monaſterio tamen, in quo aliquis requieuerit Frater, dicantur triginta Miſſæ pro animæ eius remedio, quarum diſtribuendarum cura ſit Sacriſtæ eiuſdem Monaſterij.

4 Et quia poſt precum emiſſionem, ad extinguendos Purgatorij cruciatus, multum confert eleemoſyna: Ordinamus, quod in Monaſterio, in quo Frater deceſſit, ponantur quotidie in loco, vbi ſedere ſolitus erat ad menſam in Refectorio; omnes cibi, & vinum, ſicut ſingulis Fratribus datur, ac ſi viueret. Quæ poſtmodum dentur pro eleemoſyna alicui pauperi, vel pluribus, pro anima ipſius defuncti, aut tantundem, ſicut Superior ordinauerit, vſque ad triginta dies. Nulluſque ſedeat in loco illo, ſed vacuo remanente, apponatur Crux parua lignea ſuper menſam, iuxta locum vacuum, in memoriam Fratris defuncti, vt cæteri memoria mortis compuncti, & pro ipſo feruentius orent, & ad perfectius viuendum excitentur.

5 Ordinamus inſuper, quod ſingulis annis imponantur triginta Miſſæ pro quolibet Monaſteriorum in abſolutione Capituli Generalis, pro habentibus litteras gratioſas, qui fortè illo anno deceſſe-

Digitized by Google

ceſſerint; quas quidem Miſſas, pro vnoquoque Monaſteriorum ſufficere volumus, ad debiti noſtri, & dictarum litterarum gratioſarum ſatisfactionem.

6 Charitatis etiam affectum erga Fratres Congregationis noſtræ exercere volentes, vniuerſos Parentes Fratres, & Sorores Fratrum noſtrorum præſentium, & futurorum, ad participationem omnium bonorum, quæ in noſtra fiunt, & fient Congregatione (ſicut fit illis, quibus litteræ gratioſæ conceduntur) admittimus; prohibentes, ne quis de cætero pro prædictis litteras gratioſas requirat.

Digitized by Google

S. GREGORIVS ROMANVS PAPA Huius nominis Primus.

DE APPROBATIONE REGVLÆ S. PATRIS BENEDICTI, Ex Priuilegio, Monaſterio Sublacenſi conceſſo.

EGo GREGORIVS Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Præſul, ſcripſi Vitam Beati Benedicti; & legi Regulam, quam ipſe Sanctus manu propria ſcripſit. Laudaui eam: & confirmaui in Sancta Synodo; & per diuerſas partes Italiæ, & vbicumque Latinæ litteræ legerentur, præcepi, vt diligentiſsimè obſeruarent, quicumque ad conuerſionis gratiam acceſſuri eſſent, vſque in finem Mundi. Et confirmo duodecim Monaſteria, quæ ipſe Sanctus conſtruxit.

Digitized by Google

Digitized by Google

INDEX CAPITVLORVM REGVLAE S. P. N. BENEDICTI.

Cap.		Pag.
	Prologus Regulæ.	1
1	*De Generibus, & Vita Monachorum.*	6
2	*Qualis debeat eſſe Abbas.*	7
3	*De adhibendis ad conſilium Fratribus.*	12
4	*Quæ ſunt inſtrumenta bonorum operum.*	16
5	*De obedientia Diſcipulorum.*	20
6	*De Taciturnitate.*	21
7	*De Humilitate.*	25
8	*De Diuinis Officijs in noctibus.*	33
9	*Quot Pſalmi dicendi ſunt in nocturnis horis.*	35
10	*Qualiter æſtatis tempore agatur nocturna laus,*	36
11	*Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur.*	37
12	*Qualiter Matutinorum ſolemnitas agatur.*	38
13	*Priuatis diebus qualiter Matutini agantur.*	39
14	*In Natalitijs Sanctorum qualiter Vigiliæ agantur.*	40
15	*Alleluia quibus temporibus dicatur.*	41
16	*Qualiter Diuina opera per diem agantur.*	42
17	*Quot Pſalmi per eaſdem horas dicendi ſunt.*	43
18	*Quo ordine ipſi Pſalmi dicendi ſint.*	45
19	*De diſciplina pſallendi.*	48
20	*De Reuerentia Orationis.*	49
21	*De Decanis Monaſterij.*	53
22	*Quomodo dormiant Monachi.*	58
23	*De Excommunicatione culparum.*	62
24	*Qualis debeat eſſe modus excommunicationis.*	62
25	*De grauioribus culpis.*	63

Digitized by Google

26 De ijs, qui ſine iuſſione Abbatis iunguntur Excommunicatis. 66
27 Qualiter debeat eſſe ſollicitus Abbas circa Excommunicatos. 66
28 De ijs, qui ſæpius correcti non emendantur. 67
29 Si debeāt iterū recipi Fratres exeuntes de Monaſterio. 70
30 De Pueris minori ætate qualiter corripiantur. 73
31 De Cellerario Monaſterij. 76
32 De ferramentis, & rebus Monaſterij. 82
33 Si quid debeant Monachi proprium habere. 88
34 Si omnes æqualiter debeant neceſſaria accipere. 92
35 De ſeptimanarijs coquinæ. 93
36 De infirmis Fratribus. 96
37 De Senibus, vel Infantibus. 101
38 De hebdomadario Lectore. 101
39 De menſura ciborum. 105
40 De menſura potus. 107
41 Quibus horis oporteat reficere Fratres. 109
42 Vt poſt Completorium nemo loquatur. 113
43 De ijs, qui ad opus Dei, vel menſam tardè occurrunt. 114
44 De ijs, qui excommunicantur quomodo ſatisfaciant. 118
45 De ijs, qui falluntur in Oratorio. 119
46 De ijs, qui in alijs quibuslibet rebus delinquunt. 120
47 De ſignificanda hora operis Dei. 122
48 De opere manuum quotidiano. 125
49 De Quadrageſimæ obſeruatione. 132
50 De Fratribus qui longè ab Oratorio laborant, aut in via ſunt. 134
51 De Fratribus, qui non ſatis longè proficiſcuntur. 135
52 De Oratorio Monaſterij. 136
53 De Hoſpitibus ſuſcipiendis. 138
54 Si debet Monachus litteras, vel Eulogia ſuſcipere. 146
55 De Veſtimentis, & calceamentis Fratrum. 150
56 De menſa Abbatis. 157
57 De Artificibus Monaſterij. 158

De Di.

58 De Diſciplina ſuſcipiendorum Fratrum. 160
59 De Filijs nobilium, vel Pauperum qui offeruntur. 171
60 De Sacerdotibus, qui voluerint in Monaſterio habitare. 172
61 De Monachis preregrinis qualiter ſuſcipiantur. 174
62 De Sacerdotibus Monaſterij. 177
63 De Ordine Congregationis. 182
64 De ordinando Abbate. 189
65 De Præpoſito Monaſterij. 200
67 De Fratribus in via directis. 204
68 Si Fratri impoſſibilia iungantur. 210
69 Vt in Monaſterio non præſumat alter alterum defendere. 210
70 Vt non præſumat quiſquam aliquem paſſim cedere, aut excommunicare. 211
71 Vt obedientes ſint ſibi inuicem Fratres. 214
72 De Zelo bono, quem debent habere Monachi. 216
73 De eo, quod non omnis obſeruatio iuſtitiæ in hac ſit Regula conſtituta. 217

Digitized by Google

INDEX RERVM

Quæ continentur in Declarationibus à Patribus Congregationis Caſinenſis editis ſuper Regulam S. P. N. Benedicti.

Primæ Numerorum notæ indicant Paginas: Secundæ Capitula: Tertiæ Paragraphos.

A

Abbas curet, vt Fratres Regulari obſeruantiæ ſedulò incumbant. 10. 2. 1.

Abbas inuigilet ne officiales ſpiritualia exercitia prætermittant. 11. 2. 1.

Abbas quoad fieri poteſt Regularibus obſeruantijs intereſſe debet. 11. 2. 2.

Abbas non ommittat corrigere delinquentes, & contra ipſos etiã ex officio procedat. 11. 2. 3.

Abbas qua diſcretione vti debet in regendis ſubditis. 12. 2. 4.

Abbas quando conuocare debet totam Congregationem ſiue Conuentum. 13. 3. 1.

Abbas ortetur Fratres, vt cum humilitate conſulant. 15. 3. 7.

Abbas negocia Monaſterij cum ſenioribus expediat. 16. 3. 10.

Abbas in horarum diſpoſitione habeat locorum, perſonarum, & temporum rationem. 34. 8. 3

Abbas Caſinenſis, quos, & quibus in locis præcedat. 188. 63. 14.

Abbates S. Pauli de Vrbe, & SS. Trinitatis Cauæ quos præcedant, & quando. 188. 63. 16.

Abbas cum conſenſu, & conſilio maioris partis ſeniorum eligat promouendos ad Sacros Ordines. 178. 62. 1.

Abbas curet ne infirmi negligãtur, & quare. 97. 36. 1.

Abbas denunciari ſibi faciat à Fratibus libros, & quæcũque concupiſcibilia. 89. 33. 4.

Abbas Domnus & Abbas non Dominus appelletur. 189. 63 20.

Abbas habita temporum, & locorum conſideratione omnia diſponat, & quare. 128. 48. 2.

Abbas hoſpitibus aquam in manibus det. 142. 53. 6.

Abbas nullus eligendus, qui non fuerit actu Prior Regiminis. 191. 64. 2.

Abbas nullus eligendus, niſi quinquennio expleto in Prioratu, & in obſeruãtia regulari exercitatus. 191. 64. 2.

Abbas quando, & quomodo ferro abſciſſionis vti debet. 68. 28 1.

Abbas quem elegere debet ad Sacerdotij Ordinem promouendum. 178. 62. 2.

Abbas quid agere debet vt proprietas amputetur. 88. 33. 1.

Abbas qui eligit cum Fratribus in Refectorio manducare laudan.

INDEX.

dandus. 158. 56. 1.

Abbates benedicere poſſunt omnia Eccleſiaſtica ornamenta. 192. 64. 2.

Abbates cum Regimine non autẽ Titulares, interueniunt in Capitulo Generali, & in Dietis. 191. 64. 1.

Abbates hodie eliguntur ſiue per Capitulum Generale, ſiue per Dietas infra annum. 191. 64. 1.

Abbates noſtri habent priuilegia ſigna, & iurisdictionem, quam perpetui habent. 192. 64. 2.

Abbatibus noſtris in Pontificalibus celebrare quando liceat. 193. 64. 6.

Abbatis arbitrio hora Diuinorũ Officiorum, & lectionum diſponendæ. 128. 48. 2.

Abbatis arbitrio officiorum, & refectionis hora accomodanda, & quare. 112. 41. 7.

Abbatis auctoritas in aſſignandis locis nouitijs, & alijs. 173. 60. 2

Abbates habent poteſtatem benedicendi campanas, calices, & altare portatile conſecrandi. 192. 64. 4.

Abbates beneficia ſibi ſubiecta, nec non Monaſteriorum membra viſitare tenentur. 192. 64. 5.

Abbatibus prohibetur acceſſus ad Curiam Romanam 193. 64. 7.

Abbas non poteſt munuſcula mittere Fratribus aliorum Monaſteriorum ſine licentia ſuorum Superiorum. 147. 54. 2.

Abbates Titulares ſine Prælati licentia ſcribere non poſſunt. 149. 54. 8.

Abbatum Titularium litteræ à Prælato Monaſterij aperiẽdæ. 150. 54. 8.

Abbates Titulares ſunt ſubditi Prælatis, & in quibus. 186. 63. 11.

Abbatibus Titularibus priuilegia concedantur, & quæ. 187. 63. 11.

Abbatibus Tilaribus aſſignatur ſecunda ſedes primi Chori 186 63. 11.

Abſciſſionis modus quomodo in poſterũ ſeruandus. 68. 28. 1.

Abſtinentia à laticinijs incipit à prima Dominica Aduentus, & a feria ſecunda vſque ad Vigiliam Natiuitatis incluſiuè agitur ieiunium more Quadrageſimæ. 134. 49. 3.

Ab officio Coquinæ, qui excuſentur. 94. 35. 1.

Ad lectionẽ Capituli tardè accedẽtes quid facere debẽt. 117. 43. 4.

Ad nocturnas horas tardè venientes quando genuflectere debeãt & ſe excuſare. 116. 43. 2.

Ad officium Diuinum in die tardè accedẽtes, quãdo genuflecti, & ſe excuſare debeãt. 116. 43. 3

Ad lectionem breuem Cõpletorij non aſſiſtẽs quid facere debeat. 117. 43. 4

Adminiſtratores in Monaſterijs ſuæ adminiſtrationis, & alibi quem locũ teneãt. 188. 63. 13.

Adoleſcentes, vt recipiãtur ad in-ingreſſum Religionis, quæ requirantur. 163. 58. 1.

Ado-

INDEX RERVM

Quæ continentur in Declarationibus à Patribus Congregationis Caſinenſis editis ſuper Regulam S. P. N. Benedicti.

Primæ Numerorum notæ indicant Paginas: Secundæ Capitula: Tertiæ Paragraphos.

A

Abbas curet, vt Fratres Regulari obſeruantiæ ſedulò incumbant. 10. 2. 1.

Abbas inuigilet ne officiales ſpiritualia exercitia prætermittant. 11. 2. 1.

Abbas quoad fieri poteſt Regularibus obſeruantijs intereſſe debet. 11. 2. 2.

Abbas non ommittat corrigere delinquentes, & contra ipſos etiã ex officio procedat. 11. 2. 3.

Abbas qua diſcretione vti debet in regendis ſubditis. 12. 2. 4.

Abbas quando conuocare debet totam Congregationem ſiue Conuentum. 13. 3. 1.

Abbas ortetur Fratres, vt cum humilitate conſulant. 15. 3. 7.

Abbas negocia Monaſterij cum ſenioribus expediat. 16. 3. 10.

Abbas in horarum diſpoſitione habeat locorum, perſonarum, & temporum rationem. 34. 8. 3

Abbas Caſinenſis, quos, & quibus in locis præcedat. 188. 63. 14.

Abbates S. Pauli de Vrbe, & SS. Trinitatis Cauæ quos præcedant, & quando. 188. 63. 16.

Abbas cum conſenſu, & conſilio maioris partis ſeniorum eligat promouendos ad Sacros Ordines. 178. 62. 1.

Abbas curet ne infirmi neglig㠖tur, & quare. 97. 36. 1.

Abbas denunciari ſibi faciat à Fratibus libros, & quæcũque concupiſcibilia. 89. 33. 4.

Abbas Domnus & Abbas non Dominus appelletur. 189. 63 20.

Abbas habita temporum, & locorum conſideratione omnia diſponat, & quare. 128. 48. 2.

Abbas hoſpitibus aquam in manibus det. 142. 53. 6.

Abbas nullus eligendus, qui non fuerit actu Prior Regiminis. 191. 64. 2.

Abbas nullus eligendus, niſi quinquennio expleto in Prioratu, & in obſeruãtia regulari exercitatus. 191. 64. 2.

Abbas quando, & quomodo ferro abſciſſionis vti debet. 68. 28 1.

Abbas quem elegere debet ad Sacerdotij Ordinem promouendum. 178. 62. 2.

Abbas quid agere debet vt proprietas amputetur. 88. 33. 1.

Abbas qui eligit cum Fratribus in Refectorio manducare laudan.

Digitized by Google

dandus. 158. 56. 1.
Abbates benedicere poſſunt omnia Eccleſiaſtica ornamenta. 192. 64. 2.
Abbates cum Regimine non autẽ Titulares, interueniunt in Capitulo Generali, & in Dietis. 191. 64. 1.
Abbates hodie eliguntur ſiue per Capitulum Generale, ſiue per Dietas infra annum. 191. 64. 1.
Abbates noſtri habent priuilegia ſigna, & iuriſdictionem, quam perpetui habent. 192. 64. 2.
Abbatibus noſtris in Pontificalibus celebrare quando liceat. 193. 64. 6.
Abbatis arbitrio horæ Diuinorũ Officiorum, & lectionum diſponendæ. 128. 48 2.
Abbatis arbitrio officiorum, & refectionis hora accomodanda, & quare. 112. 41. 7.
Abbatis auctoritas in aſſignandis locis nouitijs, & alijs. 173. 60. 2
Abbates habent poteſtatem benedicendi campanas, calices, & altare portatile conſecrandi. 192. 64. 4.
Abbates beneficia ſibi ſubiecta, nec non Monaſteriorum membra viſitare tenentur. 192. 64. 5.
Abbatibus probibetur acceſſus ad Curiam Romanam 193. 64. 7.
Abbas non poteſt munuſcula mittere Fratribus aliorum Monaſteriorum ſine licentia ſuorum Superiorum. 147. 54. 2.
Abbates Titulares ſine Prelati licentia ſcribere non poſſunt. 149. 54. 8.
Abbatum Titularium litteræ à Prelato Monaſterij aperiẽdæ. 150. 54. 8.
Abbates Titulares ſunt ſubditi Prelatis, & in quibus. 186. 63. 11.
Abbatibus Titularibus priuilegia concedantur, & quæ. 187. 63. 11.
Abbatibus Tilaribus aſſignatur ſecunda ſedes primi Chori 186 63. 11.
Abſciſſionis modus quomodo in poſterũ ſeruandus. 68. 28. 1.
Abſtinentia à laticinijs incipit à prima Dominica Aduentus, & a feria ſecunda vſque ad Vigiliam Natiuitatis incluſiuè agitur ieiunium more Quadrageſimæ. 134. 49. 3.
Ab officio Coquinæ, qui excuſentur. 94. 35. 1.
Ad lectionẽ Capituli tardè accedẽtes quid facere debẽt. 117. 43. 4.
Ad nocturnas horas tardè venientes quando genuflectere debeãt & ſe excuſare. 116. 43. 2.
Ad officium Diuinum in die tardè accedẽtes, quãdo genuflecti, & ſe excuſare debeãt. 116. 43. 3
Ad lectionem breuem Cõpletorij non aſſiſtẽs quid facere debeat. 117. 43. 4.
Adminiſtratores in Monaſterijs ſuæ adminiſtrationis, & alibi quem locũ teneãt. 188. 63. 13.
Adoleſcentes, vt recipiãtur ad ingreſſum Religionis, *quæ requirantur.* 163. 58. 1.

Ado-

Adoleſcentes diſcretè tractandi, & quare. 74.30.2.
Aedificia magni ſumptus qua ratione fieri debeant. 201.66.2.
Aedificia parui ſumptus fiant per Prælatos tantum. 201.66.3.
Aedificia maioris ſumptus fiant cũ conſenſu Seniorum, & quomodo. 201.66.3
Aedificia grandis ſumptus non fiant ſine conſenſu Regiminis, vel Capituli Generalis. 201.66.4
Aedificiorum constructio conſideretur habito reſpectu ad Monaſteria. 201.66.5.
Aedificare non poteſt Preſidens, aut Viſitator in proprio Monaſterio, niſi vel de conſenſu alterius Viſitatoris, vel duorum Prælatorum viciniorum. 202.66 6.
Aedificiorum primo deſigna, poſtea modella fiãt, à quibus approbanda. 202.66.9.
Aedificiorum modella, aut fabricæ inceptæ quando mutari poſſunt, & quomodo. 202.66.10.
Aedificiorum ornamenta quæ, & in quibus ædificijs prohibeãtur 202.66.11.
A Kalendis Nouembris vſque ad Paſcha, qua hora ſurgendum ad Nocturnos. 33.8.1.
A Paſcha vſque ad ſupradictas Kalendas, qua hora ſurgẽdum ad Nocturnos. 34.8.4.
Alchimiæ ars interdicitur Fratribus, & qua pœna puniantur eam exercentes. 159.57.3. & 4.
Alienatio rerum Eccleſiaſticarũ fieri non poteſt ſine licentia Summi Pontificis. 13.3.1.
Alienationes quo pacto fieri poſſint. 13.3.2.
Alienatio vltra valorem ducatorum quinquaginta non poteſt fieri in conſulto Capitulo Generali. 14.3.2.
Alienationes fiant quoad fieri poteſt per permutationes. 15.3.6.
Alienationum ſolemnitas quomodo ſeruanda. 14.3.4.
Aſperſio aquæ benedictæ quando fiat à Superiore. 45.17.4.
Aues, & animalia ad iocum prouocantia prohibentur, exceptis auiculis. 22.6.2.
Auctoritas Prælatis in ſpiritualibus quando remaneat penes Priorem, & quouſque. 198.65.6.
Auxilium brachij ſecularis, quãdo implorandum. 69.28 3.
A fine ſecundæ menſæ vſque ad Matutinum, ſpacium octo horarum concedatur. 33.8.1.
A Ientaculo ſurgentes habeant ſpacium octo horarum vſque ad Matutinum. 33.8.2.
Antè Lectionem breuem Completorij, Lectio in Capitulo dicatur. 114.42.1.
Antè pacis oſculum in hoſpite recipiendo quid faciendum. 141.53.3.

B

B Alneorum extra Monaſteria exiſtentium licentia à quibus peti debet. 98.36.6.
Balnea non facilè concedenda. 99 36.7.

*Balneorum licentia durat tãtum per biennium.*100.36.9.
Beatiſſimus Pater Noſter Benedictus nigro vſus eſt colore. 152.55.1.
*Benedictio capitis inclinatione petenda.*189.63.21.
*Benedictionem in ſero petere à Superiore laudabile.*44.17.2.
*Benedictio quomodo, & quando petenda.*205.67.5.
*Benedictio data ad Completoriũ ſufficit pro præſentibus, & abſentibus.*44.17.2.
*Bona Emphyteotica, ſeu feudalia deuoluta quando poſſunt iterũ in feudum, vel Emphyteuſim dari.*15.3.5.
*Bona mobilia Monaſteriorum ſollicitè cuſtodiãtur, & à quibus.*83.32.4.

C

*Campana Capituli quãdo pulſãda per ictus diſtinctos.*131 48.14.
*Campana Campanilis quando, & quomodo pulſanda.*131.48.14.
*Campana Capituli quando extenſè eſt pulſanda.*131.48.15.
*Cantare, aut legere quando, & quomodo fieri debet.*122.47.2.
*Cantus figuratus quando, & quibus in locis inhibetur.*49.19.2
*Cantus in hebdomada ſancta præſcribitur.*49.19.3.
Cantus firmus moroſè canatur. 49.19.2.
*Capite ſeminudato ſtandum, & quando.*62.20.15.
*Capitulum, Regimen, & Prælati quæ debeant tranſgreſſoribus iniungere circa pœnas à Conſtitutionibus ſtatutas.*65.25.5.
*Carnium comeſtio in quibus Monaſterijs ſit diſpẽſata.*106.39.4
Carnes nunquam comedantur in Refectorio obſeruantiæ. 107. 39.3.
*Carnes quando, & quibus concedantur in Refectorio Infirmariæ.*107.39.3.
*Carnes comedentes abſque licentia Prælati intus, vel extra Monaſterium, qua pœna pleſtendi, & quando poſſit diſpenſare Prælatus in dicto eſu carnium.*107.39.3.
Carnium eſus infirmis quãdo, & qua licentia concedendus. 97. 36.2.
Capitulum tenendũ ſingulis diebus poſt primam feſtis exceptis. 121.46.1.
*Capuciorum forma ſit in omnibus Monaſterijs à Capitulo cõſtituta.*155.55.15.
Carcere mancipati à quibus, & quomodo poſſint liberari. 71. 29.4.
*Carcer quando ad cuſtodiam, & quando ad pœnam.*72.29.8.
*Cedere proclamare, aut increpare quempiam Fratrum, nemini licet.*212.70.1.
*Cella infirmorum quales eſſe debeant.*97.36.1.
*Cellæ Monachorum viſitandæ quando, & à quo.*90.33.5.
*Cellerarij caueant ne ære alieno Monaſteria aggrauent: contra facientes deponendi.*78.31.4.
Cellerarij ſine Prælatorum li-

cen-

Digitized by Google

*centia nihil penitus fabricare præſumant.*203 66.14.
Cellerarij, Commiſſi, & alij Fratres quando, & vbi dormire poſſunt extra Monaſterium. 24.6.9.& 10.
*Cellerarij in Dormitorio dormiãt, negotia autem in Celleraria exerceant.*77.31.2.
Cellerarij ſaltem diebus feſtiuis Miſſas celebrent, & Chorum, & Refectorium frequentent. 77.31.2.
Cellerarij non poſſint tenere pecunias Fratrum, nec in libris Computorum eas deſcribere. 208.67.14.
*Cellerarij caueant arborum inciſiones.*78.31.4.
*Cellerarius communicet cum Superiore venditiones.*78.31.3.
*Cellerarius computa, rationes, debita, & credita Monaſterij quater in anno oſtendat, & quo tempore.*79.31.6.
*Cellerarius eligendus à Prælato de conſilio Seniorum, à Diffinitoribus, vel Regimine promouendus.*77.31.1.
Cellerarius debet eſſe Decanus. 77.31.1.
*Cellerarius excuſatur à Coquina.*77.35.1.
*Cellerarius infirmorum, & Pauperum ſollicitudinem ſpecialem habeat.*79.31.5.
*Cellerarius grauiter puniendus ſi inſcio Superiore aliquid fecerit.*79.31.7.
*Cellerarius ab officio Cellerariæ abſolutus ad Prioratum non promoueatur, niſi integræ ſuæ adminiſtrationis rationem reddiderit.*79.31.7.
*Cellerarius mutatus non reddens rationem quomodo, & à quibus plectendus.*79.31.6.
*Cellerarius equitando nullo modo ſolus incedat, ſed ſaltem cum ſocio famulo, præcipuè ſi pedeſter iter faciat.*80.31.9.
Cellerarius penes Depoſitarium deponat quaſcumque pecunias quacumque ex cauſa ad Monaſterium prouenientes, nec inde extrahantur ſine eius, & Superioris inſcriptis mandato. 81.31.10.
*Cellerarius non fabricet ſine voluntate Prælati.*78.31.3.
*Cellerarius pareat Prælato mutato vſque ad aduentum noui Prælati.*199.65.10.
*Cœna, & prandium quibus ferculis inſtruantur.*106.39.1.
*Cæremoniæ omninò conformiter fiant.*52.20.16.
*Cingulis ſericis, aut laneis ſuper Tunicam nemo vtatur, ſed ex corio confectis.*152.55.3.
*Ciues locorum non licet communicare in die Paſchæ tantum ſine licentia ſuorum Curatorum.*181.62.14.
Claues ad capſas, ſeu ſcabellos Priore excepto nullus teneat. 60.22.8.
Cancellarius Congregationis, & Capſarius Venetiarum, dummodo Priores ſint, & cætera requiſita habeant in Abbates eligi poſſunt in obſeruantia

Regulari nõ exercitati.192.64.2.

Clamydes, de raſcia, de pãno, aut de feltro quales.153.55.7.

Clerici & Commiſſi memoriam defunctorum faciant in ſuis officijs per triginta dies ad participationem.220.73.3.

Clerici Cõgregationi noſtræ ſociati quem locũ teneãt.173.60.1.

Comeſtionis in fine aliquid in vulgari legendũ, & quare.103.38.2

Cõmiſſi comedãt ad menſam ſeparatã in Refectorio.170.58.21.

Cõmiſſi debeant penſũ ſeruitutis Deo perſoluere, & quomodo. 169.58.20.

Commiſſi diebus feſtis otio non vacent, ſed verbo Dei audiendo aſſiſtant.170.50.20.

Cõmiſſi donec in Religione ſteterĩt quæ ſeruare teneãtur.169.58.20

Cõmiſſi pertractẽt negotia tẽporalia Monaſterij ſui.80.31.8.

Commiſſi gaudeant priuilegijs ſicut & Monachi.168.58.16.

Commiſſi barbam non nutriant, & coronam tonſam ſuper aures portent.169.58.19.

Commiſſi in Clericos recipi non poſſunt, neque litteras addiſcere.170.58.22.

Commiſſis mutationem petere nõ licet, ſed tantum ad inſtantiam Prælatorũ mutẽtur.169.58.19

Commiſſi, qui legere ſciunt legant ſeorſim, & quare.170.58.22.

Commiſſi quem locum teneant. 170.58.21.

Commiſſi poſt completum annum probationis quomodo recipiendi ad ſtabilitatem, & quæ ætas requiratur.169.58.18.

Commiſſi participes ſunt omnium bonorum, quæ in Congregatione fiunt.168.58.17.

Commiſſi incorrigibiles, & contumaces quomodo expelli poſſĩt, & iã expulſi quomodo in alijs Monaſterijs recipi poſſunt.69.28.5.

Commiſſorũ tunicæ, & mantella qualia eſſe debeant.155.55.16.

Commemoratio pro defunctis fit poſt primã, & quomodo.44.17.1

Cõmunionis tempus quando differri, & perueniri poſſit.103.38.3.

Cõmunio ſingulis Dominicis diebus facienda.103.38.3.

Communio quo tempore facienda 104.38.5.

Completoriũ tẽpore Quadrageſimæ qua hora pulſandũ.131.48.13.

Conceſſiones ad beneplacitum Superioris fiant.89.33.1.

Confeſſarij qui, & quales eligi debeant.180.62.11.

Confeſſarij pro reſeruatis quot, & quales eſſe debent.181.62.11.

Confeſſarij nõ poſſint vti licentijs ab Ordinarijs obtentis abſque Abbatis licentia.180.62.11.

Congregatio noſtra, & Monaſteria exẽpta ſunt ab Ordinariorũ iuriſdictione, & immediate Sedi Apoſt. ſubiecta.194.64.14.

Cõſtituta per Viſitatores, & Prælatos in Monaſterijs ſuis, durãt poſt officium, & quando poſſint reuocari.188.63.17.

Cõſtitutiones, & admonitiones à Capitulo Generali illo anno factas ter in anno legendæ, & vbi. 198.65.5.

Conuerſi amplius nō recipiũtur in Congregatione. 170.58.24.
Coquinæ ſeruitores genuflectant, ſed non ſe excuſent, & quare. 117.43.7.
Corrigere Fratres cui liceat. 212. 70.2.
Crux parua lignea apponenda ſuper menſam iuxta locum vacuum Fratris defuncti, & quare. 220.73.4.
Cucullæ quales eſſe debeant. 152. 55.2.
Culpa in Capitulo quando audienda. 44.17.1.
Cultelli Monachorum non ſint pretioſi. 154.55.8.

D

DEambulationes extra mœnia Ciuitatum concedendæ, & quomodo. 23.6.7.
Decani audiant Cōfeſſiones Fratrum, & quorum. 53.21.1.
Decani Fratrum corrigant exceſſus, & quos. 53.21.1.
Decani curent Cæremonias, & ordinata per Capitulum Generale, aut Prælatum obſeruari. 54.21.2.
Decani ad Prælatum deferant grauiores exceſſus 53.21.1.
Decani inuigilent, vt Diuinum Officium deuotè dicatur, & capitulo culparum intereſſe ſtudeant 54.21.2.
Decani faciant, vel omittant omnia ſecundum Prælatorum diſpoſitionem. 56.21.6.
Decani penes ſe Regulam, & Declarationes habeant, & quare. 56.21.6.
Decani, ſi propter infirmitatem, vel alios defectus, inhabiles ſint, abſoluantur à Regimine, & inter titulares, ſi in reliquis ſint emeriti, numerentur. 55. 21.3.
Decani inſufficientes, & nō emeriti abſoluantur à Regimine, & Titulo. 55.21.3.
Decani iuxta facultatem ſibi à Prælato traditam licentias cōcedant. 53.21.1.
Decani non inſtituendi illitterati. 55.21.3.
Decani non fiant, niſi decimoſexto anno in Congregatione expleto. 56.21.7.
Decani reuelantes aliqua ex tractatis inter eos, qua pœna puniendi. 58.21.12.
Decani tot ſint in vnoquoque Monaſterio, vt vnus tantum pro quinis Monachis Profeſſis viuentibus aſſignetur. 56.21.8
Decani quomodo eligēdi. 55.21.3.
Decanus in Priorem eligi non poteſt, niſi ſaltem per bienniũ obſeruantiæ regulari vacauerit. 57.21.11.
Decanus in Priorem Clauſtralem eligi non poſſit, niſi quinquennio expleto in Decanatu. 57. 21.11.
Decani creandi à ſolo Capitulo Generali. 57.21.10.
Decani eligi non poſſint, qui ſaltem per biennium continuum tempore Sacerdotij regulari obſeruantiæ non vacauerint. 54.21.3.
Decani non eligantur, niſi præuio

exa-

Digitized by Google

examine Viſitatorum, Iuramento in Capitulo Generali faciendo.54.21.3.
Decani nõ eligantur, niſi prauia atteſtatione ſui Prælati, in Diffinitorio cum iuramento facta. 55.21.3.
Decani omnes ſingulo anno de nouo eligantur, ac ſi nunquã electi fuiſſent.55.21.3.
Decani audiant culpas Monachorum in Capitulo 56.21.5.
Decani ad aliud Monaſterium mutati poſſunt, vt prius Confeſſiones audire cum licentia Superioris.58.21.13.
Delictum ſecretum ſecreto, manifeſtum verò publicè emendetur.64.25.2.
Deputandus vnus ex officialibus creãdis, qui ſcholis præſideat, & lectionibus interſit.125.47.8.
Deputatus in aliquo Monaſterio primo anno non ordinandus, niſi de conſenſu Prælati, & Seniorum Monaſterij, vbi prius morabatur.180 62.8.
De profundis cum Oratione Deus veniæ, &c. cum illa Deus, qui inter Apoſtolicos pro Eugenio Quarto quando dicẽda.45.17.4
Diebus feſtis nõ equitãdum, neque negotia tractãda.145.53.18.
Diſcedere volens ab Officio Diuino, exercitio, aut à Conuentu ſimul congregato quid agere debeat.118 43.9.
Diebus ferialibus poſt Capitulum nona legatur textus Regulæ.44.17 1.
Diſciplina quando fiat in hebdomada.133.49.2.
Diſciplina ter fiat in hebdomada Sancta.134.49.2.
Diſciplina pſallendi qualis eſſe debeat.48.19.1.
Diſpẽſationes in ieiunijs regularibus quæ, & quare.110.41.3.
Diuinum auxilium quare addatur in fine officij. 110 67.1.
Dormitio meridiana pulſetur vna hora poſt primam menſam.129.48.5.
Dormitio meridiana, quo tempore incipiat, & quantum duret.129.48.5.
Dormitionis tempore, qui dormire non vult quomodo ſe habere debeat. 129. 48. 5.
Dormitione facta pulſetur, & dicatur Nona.130 48.5.
Dormitio Veſpertina pulſetur tranſacto vnius horæ ſpacio poſt cœnam, aut ientaculum. 34.8.1.
Dormitione pulſata poſt dimidiam horam Fratres ad Cellam ſe recipiant.34.8.3.
Dormitio meridiana quando ceſſet.35.8.6.
Dormitorium diuiſum ſit in diuerſis Cellis.59.22.1.
Dormitorium, & Cellæ ſcopandæ ſingulis hebdomadibus à Fratribus.61.22.14.

E

ELeemoſyna pro defuncto Fratre facienda, & quomodo. 220.73.4.
Errantes leuiter, aut notabiliter in Choro quid agere debeant. 119.45.1.

Digitized by Google

Error notabilis in Choro, qui dicatur.120.45.1.
Exceſſus puniendi, & à quibus 215.71.2.
Excommunicantur mulieres ingrediente ſepta Monaſterij, & introductores, & receptores earumdem.146.53.20.
Exercitium in loco quieto fiat, & cum lectione.131.48.16.
Exercitium cum motu fiat cum ſilentio.131.48.16.
Expenſæ circa curam Infirmorũ, à quibus, & quando fiendæ etiã pro Balneis.99.36.7.
Expenſæ quotidianæ ab Abbate ſingulo menſe vidẽdæ.79.31.7.
F
Famuli ter in anno Sacramentum Pœnitentiæ, & Sanctiſſimæ Eucharistiæ accipiant.170.58.24.
Feſta non innouentur, niſi ſeruata forma Decreti S. Congregationis Rituum.41.14.1.
Feſtum S.P.N. Benedicti celebre habeatur etiam à famulis, laboratoribus, & operarijs noſtræ Congregationis.41.14.2.
Foramen in ſuperiori parte Oſtij Cellarum Nouitiatus ſit, & quare.59.22.2.
Forenſes poſſumus communicare, & quando.182.62.14.
Frater aliquid correctione dignũ videns quid agere debeat.212.70.2.
Frater cautè teneat lumen, & extinguat in Cella.60.22.9.
Frater Cellam claudere non poteſt, ità quod à foris aperiri nõ poſſit.60.22.5.
Fratres noſcẽtes aliquem de Hæreſi ſuſpectum quid agere debeant.65.25.6.
Frater Fratrem delinquentem charitatiuè, & humaniter poteſt admonere 212.70.3.
Frater Fratris Cellam quando ingredi poſſit.59.22.3.
Frater quando Perſonam Eccleſiaſticam, vel laicam in Cellã introducere poſſit.60.22.4.
Frater Fratrem percutiens eſt ipſo iure excommunicatus, & carceri mancipãdus.213.70.7.
Frater in perſonam Superioris delinquens, qua pœna puniendus.213.70.5.
Frater, qui in Fratrem verbis iniurioſis delinquit, qua pœna puniendus.213.70.4.
Frater mutatus ſi habuerit Sindicatum, aut Procuram à Monaſterio, à quo recedit ijs non poteſt uti.206.67.7.
Frater neque emat, accipiat, aut portet ſine gabellarum ſolutione aliquid laicorum. 90. 33.8.
Frater non præſumat pro Balneis infeſtare Medicum.99.36.8.
Frater non poteſt reuelare, quæ in Capitulo Monaſterij tractata fuerint, & ſunt prohibita reuelari.15.3.8.
Frater quilibet confiteatur ſaltẽ ſemel in hebdomada.121.46.3.
Frater referens quæ foras vidit, qua pœna puniendus.205.67.3
Fratres accedere volẽtes ad Præſidem, vel ad Viſitatores quomodo poſſint.206.67.6.

Fra.

Digitized by Google

Fratres ad Balnea euntes recto itinere vadant, & reuertantur, aliter puniendi. 100.36.11.

Fratres pecunias ſibi creditas pro expenſis Balneorum aliter non præſumăt expĕdere. 100 36.11

Fratres ad Euangelium ſtent recti verſus Altare capite nudato. 51.20.11.

Fratres a dimidia hora poſt dormitionem vagantes corripiĕdi, & puniendi. 34.8.3.

Fratres ad Miſſam planam maneant ſemper genuflexi excepto Euangelio. 52.20.13.

Fratres ad ſepulturas, & mortuorum exequias non accedăt, niſi vbi eſt conſuetudo. 182.62.16.

Frater alicui ſcribere litteras nõ poteſt ſine licĕtia. 148.54.3.

Fratres a ſuis Monaſterijs ad alia euntes deferăt litteras patentes Superiorum, & quales. 73.29.9

Fratres Breuiaria, & Diurna ad vſum tenere poſſunt. 89.33.2.

Frater cădelas accenſas tenĕs applicatas ad lectiſternia, ſiue parietes ligneos puniĕdus. 60.22.9

Fratres conſanguineorũ, & aliorum ſæcularium lites, & negotia non amplectantur ſine ſpeciali licĕtia Prælati 207.67 10

Fratres cum licentia ſcribentes quid agere debeant. 148.54.3.

Fratres deferant cucullas in Choro inuiolabiliter, quando ſunt deferendæ. 52.20.16.

Fratres diſſoluti, qua pœna puniendi 23.6.6.

Fratres dum ſacra agunt, & miniſtrant vtantur Scapularijs cum Capitio. 52.20.14.

Fratres euntes ad Balnea quid agere debeant. 100.36.10.

Fratres euntes vltra iter vnius diei litteras teſtimoniales Prælati ſui ſecum portent ſub pœna Carceris. 207.67.11.

Fratres mutati ad alia Monaſteria litteras teſtimoniales accipiant a Superioribus Monaſteriorum, vnde mutati ſunt. 207 67.11.

Fratres fugitiui quando recipiendi ſunt. 70.29.2.

Fratres fugitiui quomodo recipiĕdi 71.29.3.

Fratres fugitiui extra noſtram obedientiam ad Sacros ordines promoti, redeuntes non permittantur in eis miniſtrare, niſi de licĕtia Capituli Generalis. 182.62.17.

Fratres referentes foris; quæ in Monaſterio acciderint, qua pœna plectendi. 205.67.3.

Fratres idonei ad diſcendum ſollicitè inſtruendi in quibus, & quomodo. 123.47.3.

Fratres in Dormitorio leui paſſu incedant, & ſine ſtrepitu. 61.22.13.

Fratres in ieiunijs de præcepto circa horam Nonam reficiant. 130.48.6.

Fratres in recreationibus caueăt omninò diſſolutiones. 23.6.6.

Fratres in principio exercitij genibus flexis dicant Salutationem Angelicam. 131.48.14.

Fratres in Hoſpitijs ſæcularium modeſtè ſe habeant. 145.53.18.

Fra-

Digitized by Google

Error notabilis in Choro, qui dicatur. 120.45.1.
Exceſſus puniendi, & à quibus 215.71.2.
Excommunicantur mulieres ingrediente ſepta Monaſterij, & introductores, & receptores earumdem. 146.53.20.
Exercitium in loco quieto fiat, & cum lectione. 131.48.16.
Exercitium cum motu fiat cum ſilentio. 131.48.16.
Expenſæ circa curam Infirmorũ, à quibus, & quando fiendæ etiã pro Balneis 99.36.7.
Expenſæ quotidianæ ab Abbate ſingulo menſe vidẽdæ. 79.31.7.

F

F*Amuli ter in anno Sacramentum Pœnitentiæ, & Sanctiſſimæ Euchariſtiæ accipiant.* 170. 58.24.
Feſta non innouentur, niſi ſeruata forma Decreti S.Congregationis Rituum. 41.14.1.
Feſtum S.P.N. Benedicti celebre habeatur etiam à famulis, laboratoribus, & operarijs noſtræ Congregationis. 41.14.2.
Foramen in ſuperiori parte Oſtij Cellarum Nouitiatus ſit, & quare. 59.22.2.
Forenſes poſſumus communicare, & quando. 182.62.14.
Frater aliquid correctione dignũ videns quid agere debeat. 212. 70.2.
Frater cautè teneat lumen, & extinguat in Cella. 60.22.9.
Frater Cellam claudere non poteſt, ita quod à foris aperiri nõ poſſit. 60.22.5.
Fratres noſcẽtes aliquem de Hæreſi ſuſpectum quid agere debeant. 65.25.6.
Frater Fratrem delinquentem, charitatiuè, & humaniter poteſt admonere 212.70.3.
Frater Fratris Cellam quando ingredi poſſit. 59.22.3.
Frater quando Perſonam Eccleſiaſticam, vel laicam in Cellã introducere poſſit. 60.22.4.
Frater Fratrem percutiens eſt ipſo iure excommunicatus, & carceri mancipãdus. 213.70.7.
Frater in perſonam Superioris delinquens, qua pœna puniendus. 213.70.5.
Frater, qui in Fratrem verbis iniurioſis delinquit, qua pœna puniendus. 213.70.4.
Frater mutatus ſi habuerit Sindicatum, aut Procuram à Monaſterio, à quo recedit ijs non poteſt uti. 206 67.7.
Frater neque emat, accipiat, aut portet ſine gabellarum ſolutione aliquid laicorum. 90. 33.8.
Frater non præſumat pro Balneis inſiſtare Medicum. 99.36.8.
Frater non poteſt reuelare, quæ in Capitulo Monaſterij tractata fuerint, & ſunt prohibita reuelari. 15.3.8.
Frater quilibet confiteatur ſaltẽ ſemel in hebdomada. 121.46.3.
Frater referens quæ foras vidit, qua pœna puniendus. 205.67.3
Fratres accedere volẽtes ad Præſidem, vel ad Viſitatores quomodo poſſint. 206.67.6.

Fra.

Digitized by Google

*Fratres ad Balnea euntes recto itinere vadant, & reuertantur, aliter puniendi.*100.36.11.

*Fratres pecunias ſibi creditas pro expenſis Balneorum aliter non præſumãt expẽdere.*100 36.11

*Fratres ad Euangelium ſtent recti verſus Altare capite nudato.*51.20.11.

*Fratres a dimidia hora poſt dormitionem vagantes corripiẽdi, & puniendi.*34.8.3.

*Fratres ad Miſſam planam maneant ſemper genuflexi excepto Euangelio.*52.20.13.

Fratres ad ſepulturas, & mortuorum exequias non accedãt, niſi vbi eſt conſuetudo. 182.62.16.

Frater alicui ſcribere litteras nõ poteſt ſine licẽtia. 148.54.3.

*Fratres a ſuis Monaſterijs ad alia euntes deferãt litteras patentes Superiorum, & quales.*73.29.9

Fratres Breuiaria, & Diurna ad vſum tenere poſſunt. 89.33.2.

*Frater cãdelas accenſas tenẽs applicatas ad lectiſternia, ſiue parietes ligneos puniẽdus.*60.22.9

Fratres conſanguineorũ, & aliorum ſæcularium lites, & negotia non amplectantur ſine ſpeciali licẽtia Prælati 207.67 10

Fratres cum licentia ſcribentes quid agere debeant. 148.54.3.

*Fratres deferant cucullas in Choro inuiolabiliter, quando ſunt deferendæ.*52.20.16.

*Fratres diſſoluti, qua pœna puniendi.*23.6.6.

*Fratres dum ſacra agunt, & miniſtrant vtantur Scapularijs cum Caputio.*52.20.14.

*Fratres euntes ad Balnea quid agere debeant.*100.36.10.

Fratres euntes vltra iter vnius diei litteras teſtimoniales Prælati *ſui ſecum portent ſub pœna* Carceris.207.67.11.

*Fratres mutati ad alia Monaſteria litteras teſtimoniales accipiant a Superioribus Monaſteriorum, vnde mutati ſunt.*207 67.11.

*Fratres fugitiui quando recipiendi ſunt.*70.29.2.

Fratres fugitiui quomodo recipiẽdi 71.29.3.

Fratres fugitiui extra noſtram obedientiam ad Sacros *ordines promoti, redeuntes non permittantur in eis miniſtrare, niſi de licẽtia* Capituli Generalis. 182.62.17.

*Fratres referentes foris; quæ in Monaſterio acciderint, qua pœna plectendi.*205.67.3.

*Fratres idonei ad diſcendum ſollicitè inſtruendi in quibus, & quomodo.*123.47.3.

*Fratres in Dormitorio leui paſſu incedant, & ſine ſtrepitu.*61.22.13.

*Fratres in ieiunijs de præcepto circa horam Nonam reficiant.*130.48.6.

*Fratres in recreationibus caueãt omninò diſſolutiones.*23.6.6.

*Fratres in principio exercitij genibus flexis dicant Salutationem Angelicam.*131.48.14.

Fratres in Hoſpitijs ſæcularium modeſtè ſe habeant. 145.53.18.

Fra-

Digitized by Google

Fratres inuicem non emant, aut vendant aliquid.90 33.7.
Fratres iuniores per quinquennium non extrahantur à Nouitiatu.75.30.3.
Fratres iuniores à Nouitiatu extracti per biennium Priori cuſtodiendi tradantur.75.30.3.
Fratres prouectiores quando, & qui antè quinquennium extrahi poſſint à Nouitiatu.76.30.3
Fratres iuniores ſcandaloſi à Nouitiatu extracti, qua pœna plectendi ſunt.76.30.3.
Fratres nec in mari, nec in fluminibus cauſa lauandi ſe expolient.23.6.4.
Fratres mutati non conſignantes omnia Superiori ſuo intra triduum, qua pœna plectendi. 207.67.12.
Fratres mutati pecunias conſignare debent Depoſitario.207.67.12.
Fratres mutati quid agere debeant circa res, & pecunias, quas ſecum deferunt.208.67.14.
Fratres iuniores, niſi ex vrgentiſſima neceſſitate nõ ſunt mutandi, & in hoc caſu ad loca viciniora.207.67.13.
Fratres mutati recta via proficiſcantur.208.67.13.
Fratres mutati notent ſeriatim omnes expenſas in itinere factas.208.67.13.
Fratres mutati, ſi pecuniam pro itineris expenſis acceptam in alijs ſuperfluis ſine licentia Prælati expenderint, qua pœna puniantur.208.67.14.
Fratres nec accipere, nec dare munuſcula poſſunt.147.54.1.
Fratres Hoſpites conferant negotia cum Superiore Monaſterij.145.53.17.
Fratres Hoſpites ſint ſub obedientia, & correctione Superiorum Monaſterij in quo ſunt Hoſpites.145.53.17.
Fratres Nouitiatus non audeant ab intus operire foramen oſtij Cellæ.59.22.2.
Fratres non permittantur vagari per Ciuitates.23.6.7.
Fratres quomodo incedere debeãt per Ciuitates.23.6.8.
Fratres non poſſunt dormire extra Monaſterium, niſi præſente Prælato, aut vno ex Superioribus.24.6.9.
Fratres non poſſunt manducare, aut pernoctare in domibus ſæcularium, & in locis vbi propè ſunt Monaſteria, & loca noſtra.135.51.1.
Fratres non ſunt ordinandi ſine licentia Capituli Generalis, ac Viſitatorum.179.62.2.
Fratres Hoſpites poſt duas refectiones, communem vitam ſequantur.144.53.14.
Fratres peregrinantes ſine litteris patentibus cuſtodiæ mancipentur, & a quibus.73.29.9.
Fratres poſt primam menſam habeant horam pro recreatione. 129.48.4.
Fratres quando cum licentia in Cella ſunt, oſtium ſemiapertũ tenere debent.60.22.3.

Fra-

Digitized by Google

Fratres in Choro ad ſedilia ſua venientes capite inclinato reuerentiam faciant verſus ſedē Prælati. 50. 20. 1.
Fratres in genuflexionibus, & erectionibus ſeruent Rubricas Breuiarij, & Miſſalis. 50. 20. 3.
Fratres quando profundè caput debent inclinare. 50. 20. 4.
Fratres quando verſus altare, & capite nudato ſtare debent, & vnus verſus alium. 51. 20. 6.
Fratres Cantores, & Sacerdos paratus quomodo ſe debent inclinare, & quando. 51. 20. 7.
Fratres ad Confeſſionem Miſſæ, Primæ, & Cōpletorij inclinati debent ſtare. 51. 20. 8.
Fratres quando in Miſſa ſedeant. 51. 20. 9.
Fratres in Miſſa quando genuflectant. 52. 20. 12.
Fratres quando Completa, Nona reficiant. 112. 41. 6.
Fratres qui ad Conſanguineos accedunt conſanguineorum expenſis vadant. 207. 67. 9.
Fratres qui ſint, qui proprio vitio a Congregatione recedunt. 70. 29. 1.
Fratres, qui ſine licentia litteras ſcripſerint, aut ſibi redditas legerint qua pœna puniendi. 149. 54. 7.
Fratres quomodo ſuſcipiendi. 163. 58. 1.
Fratres ſine licentia, & Benedictione Superioris non poſſunt egredi extra Monaſterium. 205. 67. 4.
Fratres exeuntes extra Clauſtra ſine licentia, qua pœna plectendi. 205. 67. 4.
Fratribus veſtimenta neceſſaria, & non ſuperflua subminiſtrētur. 156. 55. 19.
Fratres recuſati ab omnibus Prælatis carceri mancipentur vbi, & quouſque. 209. 67. 18.
Fratres ſint Prælatis obedientes, & ſubiecti in omnibus. 194. 64. 12.
Fratres ſtent, cum incenſatur Altare, & quouſque. 52. 20. 12.
Fratres ante Sanctiſſimum Sacramentum, quando genuflectant, & quomodo. 50. 20. 1.
Fratres Venetias accedere volentes, quid agere debeant. 209. 67. 17.
Fratribus quomodo concedenda eſt licentia transeundi ad ſtrictiorem Religionem. 69. 28. 4.
Fratribus quid agere liceat per ſpatium vnius horæ a prima menſa. 130. 48. 7.
Fratribus quando pecunias pro veſtimentis accipere poſſunt. 154. 55. 9.
Fratrum confeſſiones audiri poſſunt in Dormitorio. 61. 22. 12.
Fratres fugitiui omnino requirātur, & a quibus. 68. 28. 2.
Fratres fugitiui ſpontè redeuntes ſuſcipiantur. 70. 29. 2.
Fugitiui flagitioſi ante, vel poſt fugam, requirendi, etiam auxilio brachij ſæcularis implorato. 69. 29. 3.
Fugitiui in carcerē detrudendi ad diſpoſitionē Regiminis, vel Capituli Generalis. 69. 28. 3.

Fu-

Digitized by Google

Fugitiui per integrum annum nõ reuertentes, in conſulto Regimine ſuſcipi nõ poſſũt.71.29.3.
Fugitiui, & expulſi publicandi ſunt, & quare.73.29.10.
Fugitiui pœnitentes, & laudabiliter viuentes, quãdo poſſint ad dignitates promoueri, & quomodo.72.29.7.
Fugitiuus, qui habitum dimiſit, vt Apoſtata puniatur. 72.29.6.
Fugitiuus, qui aut in Congregatione, aut extra flagitia commiſit, quomodo, & qua ratione puniendus 72.29.6.
Fugitiui reuertentes intra quintum diem, carceri non mancipentur.71.29.3.
Fugitiui non reuertẽtes poſt quintum diem, carceri mancipentur 71.29.3.
Fratres exeuntes, & redeuntes ad Monaſterium benedictionem petant, & quomodo.205.67 2.
Fratres ad Ciuitatem, ſiue oppidum peruenti, vbi ſunt Monaſteria noſtra recto tramite Prælatis, aut Superioribus Monaſteriorum illorum ſe præſentent.25.6.11.
Fratres quomodo veſtiti intelligantur dormire.61.22.17.
Fratres quid agere debeant; dum Deum immediatè offendũt.121 46.2.
Fulcimenta Equorum qualia eſſe debent.154.55.7.

H

HAbilitari nemo poteſt ad Decanatum, Prioratum, vel Abbatiam.57.21.9.
Habitus trãsformatio omnis omninò inbibetur.22 6.3.
Hebdomadarij Coquinæ exeũtes, & ingredientes quid agere debeant. 95.35.4.
Hebdomadarij Coquinæ quale mixtum capere intelligantur. 95.35.2.
Hoſpites familiares, & domeſtici ad refectionem ordinariam ducendi.145.53.16.
Hoſpites in Diuinis Officijs cum Fratribus Monaſterij, in quo ſunt ſe conforment. 145.53.17.
Hoſpiti aliquid legatur, dum, & refectio paratur, & ad mẽſam ſedet.141.53.5.
Hoſpiti à quibus occurrendum. 142.53.6.
Hoſpitum frequentia non ſinit Regulam ſeruare in omnibus. 140.53.1.
Horam operis Dei, qui ſignificare debeat. 122. 47.1.
Horarum diſpoſitio in Prælatorum ſit arbitrio.128.48.2.
Horarum ſpatia conſtituuntur. 130.48.9.
Horæ incompetẽtes quæ ſint.132. 48.17.
Humilitatis gradus primus.26.7.
Humilitatis gradus ſecũdus.28.7
Humilitatis gradus tertius. 28.7.
Humilitatis gradus quartus.28.7
Humilitatis gradus quintus.29.7
Humilitatis gradus ſextus. 30.7.
Humilitatis gradus ſeptimus.30. 7
Humilitatis gradus octauus. 30. 7.
Humilitatis gradus nonus. 31.7.

Hu-

Digitized by Google

Humilitatis gradus decimus. 31.7

Humilitatis gradus undecimus. 31.7.

Humilitatis gradus duodecimus. 31.7.

I

IEiunium regulare in quibus feſtis diſpenſatur. 110.41.3.

Ieiunandum per totum annum ſingulis diebus Veneris, niſi feſtum impediat, & quare. 110.41.1.

Ientaculo ſerotino quando aliqui fructus sũt addẽdi. 111.41 1.& 5

In adhibendo ferro expulſionis contra incorrigibiles quid ſeruandum. 68.28.1.

Incorrigibiles, rebelles, & obſtinati, & contemptores, qua pœna plectendi. 64 25.2.

Inclinatio mediocris, quando, & vbi facienda. 50.20.2.

In eodem Monaſte. non decet homines diuerſorum morum, & habitus commorari, & quare. 145.53.19.

Infantes nõ ſunt recipiendi. 101. 37.1.

Infirmarij ſint diſcreti, & compatientes Infirmos. 98.36.5.

Infirmi ſint Infirmarijs obedientes. 98.36.5.

Infirmarij Monachis addantur cõmiſſi, vel ſeruitores. 98.36.5.

Infirmi bis in die carnes non comedant Medico inconſulto. 98. 36.4.

Infirmi ſi plures ſunt, quomodo ſe habere debeãt in mẽſa. 98.36.4

Infirmis obſequia ſpiritualia, & temporalia non deſint. 97.36.1.

Infirmis quilibet habeat lectum ſeparatum. 97.36.1.

Infirmi non negligantur in temporalibus, ſed præcipuè in ſpiritualibus, & in quibus. 97.36.1.

In feſtis duodecim Lectionum in Quadrageſima occurrentium, dicta poſt tertiam Miſſam de feſto, poſt Nonam dicatur de feria. 130.48.10.

In feſtis duodecim Lectionum in Quadrag. quando pulſanda sũt ſigna pro Veſperis. 131.48.12.

In ferijs Quadrageſimæ quo tempore ſunt ſigna pulſanda pro Veſperis. 131 48.11.

Illicitæ negotiationes omninò prohibentur contrafacientes, qua pœna plectendi. 160.57.2.

In menſura Veſtium, ſeruetur cõſuetudo, de notabili differentia tantum curantes 154.55.11.

In Monaſterio, in quo aliquis Frater requieuit dicantur triginta Miſſæ pro anima eius remedio. 219.73.3.

In Miſſis defunctorum quando, & in quibus genufle ctendum. 51.20.5.

In Monaſterijs ære alieno grauatis non fabricetur omninò. 203. 66.12.

In Quadrageſima quando Fratres reficiant. 131 48.13.

Inſufficientes reiecti ab Examinatoribus, vel alijs non poſſint per integrum annum promoueri, aut præſentari. 179.62.6.

Inſufficientes teneant locum poſt promotos. 179.62.6.

Inſufficientes non propoſiti teneãt lo-

c

*locum poſt promotos.*179.62. 6.
Inſufficientes poſteà ordinati loco ſuæ profeſſionis reſtituantur. 179.62.6.
*Intentio Sanctiſſimi P. N. Benedicti in ſcribendo Regulam, & Patrum Congregationis in illa declaranda.*218.73.1.
*In triduo ante Paſcha Monachi dicunt Officium ſecundum Eccleſiam Romanam.*40.13.1.
*Inuentarium de Veſtimentis, quolibet anno quando, & quomodo faciendum.*156.55.19.
*Inuentarium rerum, quod & à quibus faciendum.*82.32.1.
*Inuentarium vniuerſale omnium rerum à Prælato Viſitatoribus exhibendum.*82.32.1.
*Inuentarium librorum conficiendum ab omnibus.*90.33.5.
*Iuniores Magiſtros ad Cellam adeãt pro benedictione.*45.17.3.
*Iuniores Seniores ſuos Patres vocant.*189.63.20.
Iura Monaſteriorum omni diligentia tuenda, & quomodo. 86. 32.13.
*Iuſſio aliquando accipitur pro licentia.*205.67.4.

L

*LActicinia prohibentur ſecunda, & tertia feria ante Cineres vbique, & omnibus.*133.49.1
Lecta non habeant ornamenta. 156.55.20.
Lectio ſacræ Scripturæ, & caſuũ conſcientiæ vbi habenda. 124. 47.5.
*Lectiones Sacræ Theologiæ, Philoſophiæ, ac Sacrorum Canonum in quibus Monaſterijs habenda.*124.47.6.
*Lectores quoad fieri poteſt ſint Monachi.*124.47.6.
*Lectores Indulgentias habeant à Prælato concedendas.*125.47.6
Lectoribus de Libris prouideatur. 124.47.6.
Lectores excipiuntur à biennio continuo Regularis obſeruãtiæ, vt in Decanos eligantur. 54. 21.3.
Lectores, qui curſum Theologiæ expleuerint, & Lectoris munere per triennium continuum functi fuerint in Monaſterijs aſſignatis decimo quarto anno elapſo in Congregatione ad Decanatũ eligi poſſunt. 57.21.10.
*Lector Decanus excipitur à biennio continuò obſeruantiæ regularis, vt in Priorem Clauſtralem eligatur.*57.21.11.
*Lectiones primæ menſæ quales eſſe debeant.*103.38.2.
*Lectio in ſecũda menſa, vbi deeſſe non debet.*102.38.1.
Lector non incipiat legere, niſi prius Fratres ſedeant. 104.38. 8.
*Lector quomodo petere debeat pro ſe orari.*104.38.7.
Lectioni quæ dicitur in Capitulo antè Completorium tardè occurrens quid facere teneatur. 117.43.4.
Lectioni breui, quæ dicitur in Choro ad Completorium, qui non interfuerit quid agendum. 117.43.4.
Legat Frater quilibet vna hebdomada

mada alter alteri ſuccedendo. 105.38.9.
Legitimè occupatus quid agere debeat. 118.43.8.
Libelli imprimendi, qui contineant cantus hebdomadæ Sanctæ, & laudes in receptione Nouitiorum canendas 49.19.4
Libellus Cæremoniarum in quolibet Monaſterio habendus. 52 20.16.
Libellus habeatur in vnoquoque Monaſterio continens ea, quæ ſpectant ad Monaſterium. 87. 32.17.
Libri Monaſteriorum notentur in Inuentario, & quomodo. 83. 32.2.
Libri poſt mortem vtentis reſtituantur Monaſterijs quibus inſcripti fuerint. 83.33.2.
Libri non ſignati, & cætera omnia Fratris mortui cui Monaſterio remaneant. 84 33.3.
Libri omnes ſint ſignati, & quomodo. 84.33 4.
Libros nouos nullus audeat in Monaſterio introducere ſine licentia Abbatis, contrafacientes, qua pœna plectendi. 160. 57.5.
Libros ſuſpectos, & vetitos tenentes denuntiandi, & quibus. 90. 33.5.
Licentiæ intra annum vltra iter vnius diei a quibus concedendæ. 206.67.9.
Licentia eundi ad alia loca quauis de cauſa a quibus, & quo tempore dari poſſunt. 206.67.8.
Licentiæ particulares quomodo, & quibus dandæ. 188 63.18.
Licentiæ in ſcriptis dentur cum appoſitione parui ſigilli Cõgregationis; ſecus illis fides non adhibeantur. 189 63.19.
Lectio de Regula ſingulis diebus legenda in Capitulo exceptis feſtis. 204.66.15.
Lectio in Capitulo ante Completorium quantum durare poſſit. 114.42 2.
Litaniarum vox quomodo intelligenda. 40.13.1.
Litteræ ſignatæ ſigillo Pax, a nullo aperiri poſſunt, & aperientes, qua pœna puniantur. 148. 54 4.
Litteras directas Præſidi, Regimini, ſiue Diffinitoribus, aut Viſitatoribus aperientes quando, & qua pœna plectēdi ſunt. 148. 54.5.
Litteras priuatas ſigillis ſignatas priuatis, intercipientes, aut aperientes, qua pœna ſunt plectendi. 149.54.6.
Litteras portātes, aut munuſcula Abbati conſignēt, ſecus facientes, qua pœna puniendi. 150. 54.9.
Loci reſtitutio fugitiuis quo computo facienda. 71.29.5
Locus inter Abbates tam de Regimine, quàm cum ſolo Titulo nemini concedatur, eorum autem promotio nulla cenſeatur. 192.64.2.
Locus, quem graduati, & cæteri Fratres tenere debeāt. 184.63.1
Locus Superior nemini concedatur. 184.63.2.

Nouitij vbi comedere, & dormire debeant. 165. 58. 5.
Nouitiorum Conſanguinei vſque ad tertium gradum excluſiuè quando tractatur de Nouitio ſuſcipiendo, Capitulum exeant. 166. 58. 11.
Nouitiorum Conſanguinei præſtent ſuffragium ſuum ſicut & cæteri. 166. 58. 11.
Nouitiorum Magiſtri quando adeſſe, & quando abeſſe debeãt cum de Nouitijs tractatur. 167 58. 12.
Nouitius diſcedens, aut expulſus quomodo poſſit iterum recipi. 165. 58. 6.
Nouitius repudiatus à Conuentu vltra non permaneat in Monaſterio. 165. 58. 7.
Nouitius profeſſionem faciens, ab omnibus recipiatur ad oſculum pacis, & quando 168. 58, 15.
Nouitij non ſuſcipiãtur, niſi habitis atteſtationibus duorũ Prælatorum deputatorum iuxta conſuetudinem. 163. 58. 1.
Nouitius ſuſceptus ſtet per quindecim dies cum ſuis veſtibus ſæcularibus, & quare. 165. 58. 4
Nouitij in ſuæ probationis anno per ſex menſes ſpiritualibus, & regularibus exercitijs tantum, & cæremonijs addiſcendis exerceantur. 167. 58. 13.
Nouitius nullus ad probationem recipiendus, niſi expleto quintodecimo anno, & ad profeſſionem niſi expleto anno ſextodecimo, iuxta Concil. 74. 30. 1.

O

Oblati confiteantur, & communicent quolibet Dominico die. 170. 58. 23.
Oblati litterati dicant officium de Domina, & mortuorum. 171 58. 23.
Oblati idiotæ dicant, vel officium vt Commiſſi, vel coronam de Domina maiorem. 171. 58. 26.
Occupationes his temporibus Monachis excreuere. 128. 48. 1.
Officiales accuſent ſe de exceſſibus & negligentijs, & vbi. 197 65, 2
Officiales claues ad eorum officia pertinentes Abbati conſignent, & quando. 197. 65. 2.
Officiales loca ſua Profeſſionis teneant, & quando. 197, 65. 3.
Officiales Monaſterij quando abſoluendi, & a quo. 197. 65. 2.
Officiales quicumque qui detrimẽtum Monaſterio intulerit, vel propter ſui malitiam, vel incuriam ſeuere puniendus. 83. 32. 4
Officium conuentualiter in Choro dicendum, & vbi. 48. 19. 2.
Officium defunctorum quando dicendum. 130. 48. 8.
Officium Beatæ Mariæ Virginis morosè dicendum ſicut Domini 48. 19. 2.
Officium S. P. N. Benedicti poſtremò impreſſum recitandum, quando. 41. 14. 2.
Omni adhibita diligentia contendentes Fratres ſunt reconciliãdi, & a quibus. 213. 70. 8.
Opera imprimere volentes, quid ſeruare debeant, ſecus facientes qua pœna plectendi. 160. 57. 5.

Ode-

Digitized by Google

Opere Dei completo ſit breuis mo rula in Choro, & quare. 137. 52. 1.
Oratio mentalis in Choro facienda per dimidiam horæ partem ſingulis diebus immediatè ante primam. 137. 52. 2.
Oratio quadraginta horarum quando facienda, & quomodo. 137. 52. 4.
Ordinatus inſufficiens, & non ſeruatis ſeruandis ſuſpendatur ab illius Ordinis adminiſtratione 179 62. 7.
Oſculum pacis videtur prius hoſpitibus exhibendum. 141. 53. 3.
Oſcolum pacis amplexum ſignificat. 141. 53. 4.
Oſculum pacis quando animo tantum, & mente exhibendum. 141. 53. 4.

P

Panis apponatur quantum ſatis eſt. 106. 39. 2.
Pannum lineum ſuper ſagum poſſunt tenere Fratres. 157. 55. 21
Pannum viridem lineum, vel laneum poſſunt tenere Fratres ſuper Cancellum, tabulas, & ſcabella. 157. 55. 22.
Pannum quodcumque prohibetur circa lecta, aut parietes. 157. 55. 22.
Parentes Fratres, & Sorores Fratrum noſtrorum ſunt participes omnium bonorũ, quæ fiunt & fient in Congregatione. 221. 73. 6.
Pater Monaſterij, in quo aliquis Frater eſt defunctus id per litteras ſignificet cæteris Congregationis Patribus, & nomen Defuncti, & diem obitus. 219. 73. 2.
Patres Monaſteriorum habita notitia Fratris defuncti denuncient Fratribus, ipſis animam Fratris arctius commendando. 219. 73. 2.
Pater qui fuit cauſa ordinandi aliquem non ſeruatis ſeruandis puniatur. 180. 62. 7.
Patres caueant aliquid alicui ad vſum in vita cõcedere. 88. 33. 1
Pecunias non licet expendere, aut tenere ſine licentia Prælati. 91. 33. 9.
Pecuniæ Prælato deſerendæ. 91. 33. 9.
Pecuniam, cenſus, & alia bona mobilia, vel ſtabilia non reuelantes qua pœna puniendi. 91. 33. 9.
Pecunias, aut libros inordinatè à Parentibus ſuis poſcentes qua pœna puniantur. 90. 33. 6.
Pecuniæ omnes Capſario Monaſterij ſunt aſſignandæ. 91. 33. 9.
Pellicea non ad luxum, ſed ad neceſſitatẽ concedenda. 154. 55. 10
Petitionis forma. 167. 58. 14.
Pilei quales eſſe debeãt. 253. 55. 7
Pœna Fratris reuelantis prohibita. 15. 3. 8.
Pœna qua plectendi ſunt, qui inuicem emunt, aut vendunt aliquid. 90. 33. 8.
Pœna qua puniendus gabellæ defraudator. 91. 33. 7.
Pœna qua plectendi ſunt, qui uel cellam alterius ingreditur abſente, vel præſente eo, cuius eſt
cella

Cella, ſine, vel cum eius licentia vel oſtium Cellæ claudunt ſimul in Cella exiſtens. 60.22.5.
Pœna qua plectendi ſunt, qui ſine licentiam Superiorem laicam, vel Eccleſiaſticam perſonam in Cellam introducunt. 60.22.3.
Pœna qua plectendi ſunt, qui non confitentur, & communicant ſemel in hebdomada. 122.46.3.
Pœna qua plectendus eſt, qui verbis comminatorijs turpibus, & iniuriosis in aliquẽ vtitur. 212. 70. 4.
Pœna qua plectendus eſt, qui deliquerit in perſonam Superioris vel Prælati. 213.70.5.
Pœna qua puniendus eſt aliquis Superior infra Prælatum in Monachum Fratrẽ delinquens 213.70. 6.
Pœna qua plectendi ſunt Prælati curam infirmorum negligentes. 97. 36. 1.
Pœna qua plectendi ſunt, qui Alchimiæ operam dant. 160.57.4.
Pœna qua plectendus eſt, qui aliquem Fratrum deriſorie, & indecenter nominare audeat. 212. 70. 1.
Pœna qua plectendi ſunt, qui fabricant, aut bona immobilia emunt debitis grauando Monaſterium, ſimiliter, qui fabricatur in Monaſterijs ære alieno grauatis. 203. 66. 12.
Pœna qua plectendi ſunt, qui manducant, aut pernoctant in domibus laicorum, vbi ſunt Monaſteria, vel loca noſtra. 135.51.1
Pœna qua plectendi ſunt, qui priuilegia accommodata reſtituere diſtulerint. 85.32.7.
Pœna qua plectendi ſunt, qui vel reconciliationem noluerint, vel poſt illam ad priora redierint. 713. 70. 8.
Pœna qua plectendus eſt, qui reuelauerit ea, quæ de Nouitio dicta fuerunt in Capitulo. 166. 58. 10.
Pœna qua plectendi ſunt, qui veſtimenta noua accipientes vetera non reſtituunt. 155. 55. 18.
Pœna reuelantis ea, quæ inter Superiores tractantur 58 21. 12.
Pœnas propoſitas a Conſtitutionibus obſeruari faciant inuiolabiliter Patres. 63.25.1.
Pecuniæ Fratribus a ſuis pœnitentibus oblatæ, vel recuſentur ad vel ad Sacriſtam penitus derigantur. 181. 62. 13.
Pœnitentiam reiterare, quĩ teneatur, & quoties. 64 25.2.
Pœna qua puniendi ſunt, qui feria ſecunda, & tertia ante Cineres à lacticinijs non abſtinent. 133. 49. 1.
Pœnitentia qua plectendus eſt, qui Medicum alloquitur ſine licentia, & pillulas, vel potionẽ accipit. 98. 36. 3.
Pœna qua plectendi ſunt, qui Cãtus, & Cæremonias Monaſticas non ſeruant. 123.47.2.
Portarius ſit ætate, & moribus ſenex. 200.66.1.
Prælatus iuſta de cauſa ad Capitulum non accedens, ſi fuerit mutatus continuatam omnem poteſtatem habeat in Monaſte-

rio vſque ad aduentum noui Prælati.199.65.9.

Prælati ad libitum poſſunt dare, aut retinere Fratrum litteras. 148.54.3.

Portarius hoſpitibus ſuperuenientibus, quid agere debeat. 140. 53.2.

Prælati legant omnes litteras Fratrum.148.54.3.

Prælati per alia Monaſteria trãſeuntes, & ad Chorum tardè occurrentes non genufle&tant, niſi ibi adeſſet Præſidens.118.43.10

Prælati, aut Monachi occaſione Viſitationis infirmorum, aut aſſiſtentiæ non dormiant extra Monaſteria.181.62.12.

Prælati benigni eſſe debent in quibus, & quando.128.48.2.

Prælati eligant ad audiendas ſæcularium confeſſiones idoneos Confeſſores.180 62.11.

Prælati deputent Confeſſarios, qui à non reſeruatis Fratres abſoluant, & quibus reſeruatorum abſolutio committatur.181.62. 11.

Prælati eligantur ob merita non ad fauorem Principum. 192. 64.2.

Prælati, Rectores, & Cellerarij propter ædificia conſtruenda, vel bona mobilia emenda Monaſteria non grauent ære alieno.203 66.12.

Prælati, & Fratres caueant in pretio, ac vſu equorum, ne ſcandalo, & admiratione ſæculares afficiant.153.55.6.

Prælati determinent veſtimenta ſingulis danda, eaque in libris Veſtiarij deſcripta curent.155 55.9.

Prælati, & Superiores pœnas conſtituant verba ſcurrilia, & riſum mouentia proferentibus. 22.6.1.

Prælati facillimè non eximant Fratres propter Artes a Diuino officio, & alijs exercitijs. 159.57.1.

Prælati omni, quo valeant remedio prudenter iura ſui Monaſterij violari non permittant 86.32.13.

Prælati iura ſuorum Monaſteriorum non valentes tueri quid agere debeant.87 32.12.

Prælati locorum in ſuis Monaſterijs quos præcedere debeant. 186.63.11.

Prælati non audeant mutare modellos, aut fabricas per alios inceptas.202.66.10.

Prælati non euntes ad Capitulum Generale quem locum tenere debeant.197 65.3.

Prælati non poſſunt accedere ad Curiam, niſi de conſenſu Præſidis, & vtriuſque Viſitatoris ſuæ Prouinciæ.193.64.7.

Prælatis noſtris inhibentur executiones vltimarum voluntatum.193.64.8.

Prælati non permittant in Cellis picturas prophanas, Horologia magni valoris, & cætera pretioſa.156.55.20.

Prælati nutu, officiales inſtituan-

Digitized by Google

tur, & amoueantur cum conſilio Seniorum. 197.65.4.

Prælati poſſunt ſibi eligere Confeſſores de Congregatione noſtra. 194.64.10.

Prælati poſſunt audire Confeſſiones aliorum Prælatorum omniumque aliorum Monachorũ ad ſe venientium. 194.64.10.

Prælati non per ſe ipſos, ſed per Cellerarios adminiſtrent bona Monaſteriÿ. 80.318.

Prælati, Priores, & cæteri graduati nõ ſunt perpetui. 65.1.

Prælati Priuilegiorum exemplaria, & extracta de manibus Fratrum requirant, & teneant apud ſe. 32.9.

Prælati quando declarare debeãt, quam auctoritatem relinquant loco ſuo remanẽtibus. 65.11.

Prælati quibus temporibus indulgentiores eſſe debeãt, in recreationibus, & eſus carnium diſpenſatione. 41.4.

Prælati titulares habeant locum immediatè poſt alios Prælatos. 63.11.

Prælati titulares ſtent immediate in ſecunda ſede primi Chori. 63.11.

Prælatorum Titularium Priuilegia. 63.11.

Prælati titulares teneant locum ſuæ profeſſionis, cum in Capitulo Generali Prælati fuerint abſoluti. 63.11.

Prælati ſigna præeminentiæ quãdo facere debeant. 63.10.

Prælatis quando liceat in ieiuniÿs Regularibus diſpenſare. 41.3

Prælato præſente, quando auctoritas omnis tam in ſpiritualibus, quàm in temporalibus penes Priorem remaneat, & quouſque. 65.8.

Prælatorum noſtræ Congregationis poteſtas, & auctoritas. 64.9.

Prælatus bis in anno ſaltem licentiam concedat Monachis, & Commiſſis confitendi cui voluerint ex approbatis. 38.6.

Prælatus, & Superiores ſubſcribant Cellerariorum computis. 79.316.

Prælatus habeat apud ſe Inuentarium vniuerſale omnium rerum. 82.32.1.

Prælatus loci, quem locum tenere debeat, dum Præſidens adeſt. 185.63.6.

Prælati in caſibus ad Officium S. Inquiſitionis ſpectãtibus ſeruent ea, quæ in Decretis Apoſtolicis ſtatuuntur. 65.25.6.

Prælatus in noua Officialium depoſitione, vel publicatione, quas conſtituentes, & admonitiones legere debeat, & quoties. 198.65.5.

Prælati quando, & quomodo poſſint expellere Commiſſos. 69.28.5.

Prælatus quas pœnitentias diſpenſare valeat. 64.25.2.

Prælati non poſſunt retinere Monachos mutatos a Regimine, Contrafacientes, qua pœna plectendi. 209.67.16.

Pra-

Prælati non dent Fratribus occaſionem patrocinandi, & quare. 211.69.1.
Prælati curent Fratres obſeruantiæ regulari, & ſacris incumbere, Miſſaſq. deuotè frequentare. 10.2.1.
Prælati curent Officiales, qui extra Monaſteria degunt in ſpiritualibus ſe exercere. 11.2.1.
Prælati interſint omnibus obſeruantijs tam circa Chorum, quàm circa Refectorium. 11.2.2.
Prælati non omittant correctiones contra criminoſos, etiam ex officio procedendo 11.2.3.
Prælati negligentes in grauioribus cauſis a Diffinitoribus, & Regimine animaduertendi. 11.2.3.
Prælatus non accedens ad Capitulum Generale tranſmittat ſuas petitiones cum iuramento ſupra integritatem, & ſufficientiam Decanorum creandorum. 55.21 3.
Prælati mutati recto tramite ad ſua Monaſteria pergant. 193.64.9
Prælati habent auctoritatem Fratrum exceſſus arguendi eiſque pœnitentias iniungendi. 194.64 11.
Præſidens, aut Viſitatores poſſunt Monaſteriorū paupertati conſulere, & quomodo. 87.32.14.
Præſidens cum vno Viſitatore ſubuenire poſſunt Monaſterio inopi, & quomodo. 87.32.15.
Præſidis licentia, ſiue vnius Viſitatoris ordinandi quando ſufficiat. 178.62.3.
Præſidentis præeminentia. 185.63.5.
Præſidens, aut Prælatus non valent pœnitentiam iniunctam diſpenſare. 64.25.3.
Prior ad menſam legere, & ſeruire debet. 94.35.1.
Prior Caſinenſis, quos Priores, & vbi præcedere poſſit. 188.63.15.
Priores Clauſtrales a quibus cauere debeant Prælato abſente. 199.65.12.
Prior, & Decani mutati quouſque poſſint audire confeſſiones Fratrum. 58.21.13.
Prior in Abbatem eligi nō poteſt, niſi quinquennio expleto in Prioratu. 57.21.11.
Prior in Abbatem eligi nō poteſt. niſi per biennium permanſerit in reſidentia 57.21.11.
Prior Clauſtralis expleto laudabiliter quinquennio in Regimine poteſt in Abbatem titularem eligi. 192.64.2.
Prioris auctoritas, vbi titulus Monaſterij eſt Prioratus. 192.64.3.
Prior non excuſatur a Coquina. 94.35.1.
Prior non poteſt deputari in Prælatum illius Monaſterij, in quo tunc temporis fuerit Prior. 199 65.13.
Prior in caſu mortis Prælati Monaſterij cum Senioribus tranſ-

mittat petitionem Decanorum creandorum cum iuramẽto ſuper vitæ integritatem, & ſufficientiam ipſorum. 55.21.3.

Priuilegia Congregationis ſumma diligentia cuſtodienda, in quibus locis, & quomodo. 85.32.5.

Priuilegia non mouenda ſine licentia, & a quibus petenda. 85.32.5 & 6.

Priuilegiorum tranſumpt, Monaſteria habeant, & quorum. 85.32.8.

Priuilegia noſtra non oſtendenda cuiquam, niſi de Congregatione. 85.32.8.

Procurator in Curia vbique teneat locum ſupra omnes Priores. 188.63.16.

Procurator in Curia, vt in Abbatem eligi poſſit excipitur ab exercitio immediato obſeruantiæ Regularis. 191 64.2.

Profeſſi Congregationis noſtræ ſi alibi firmauerint ſtabilitatem ſuam redire volentes ſuſcipiantur, & quomodo. 176.61.3.

Profeſſionis ordo in Sacerdotibus, & Clericis ſeruandus 173.60 .1.

Profeſſione emiſſa a Nouitio conueniant Prælati inter ſe de cambio. 165.58.3.

Presbyteri propter Sacerdotij reuerentiam quo in loco collocandi. 173.60.2.

Pro Fratre defuncto quæ Orationes faciendæ. 219.73.2.

Promouendi ad ſacros ordines de triennio in triennium tantum promoueantur. 179.62.4.

Promouendi ad ſacros ordines per annum diſpenſari poſſunt, & a quibus. 179.62.4.

Pſalmodia voce alta, & ſonora, pauſa, & puncto interpoſitis fiat, vbi, & quomodo 48.79.1.

Pſalmi Pœnitentiales, & Graduales quo tempore dicendi ſunt. 130 48.8.

Prima qua hora pulſanda tempore Quadrageſimæ. 130.48.7.

Q

QVadrageſima quando incipiat. 133.49.1.

Quadrageſimæ, & Aduentus tempore non fit recreatio. 23.6.5.

Quadrageſimæ tempore vſque ad Kalendas Nouembris dormitio pulſetur hora 24. cum dimidia. 35 8 5.

Quid gerere debeãt Decani quando Fratrum culpas audiunt, exceſſuſque corrigunt. 215.71.1.

Qui ad probationem ſuſcipi non poſſunt, niſi prius vniuerſo Cõuentui fuerint propoſiti. 163.58.2.

Qui ad probationem ſuſcipiuntur linguam Latinam perfectiſſimè callere debeant. 163.58.2.

Quo tempore æſtas incipere dicatur a feſto S. P. N. Benedicti. 34 8.4.

R

REgula ſeruetur ad litteram ad nocturnas Vigilias. 116.43.2.

Re.

Recreationes concedendæ ſemel in ſingulis hebdomadibus. 23. 6. 5.

Recreationibus interſit Prælatus, aut Prior, vel vnus ex Superioribus. 23.6.6.

Regiſtrum ſit in vnoquoque Monaſterio. 185.63.4.

Refectione facta in Quadrageſima quid faciendum. 131. 48. 13.

Regulæ dubia auctoritate Apoſtolica declarant Patres. 5. 1.

Regulæ intentio circa proprietatem. 88.33.1.

Reuerentia quando, vbi, & quomodo fieri debeat. 50.20.1.

Reuerentia antè Sanctiſſimam Euchariſtiam vnico genu fiat. 50.20.1.

Rubricæ Breuiarij, & Miſſalis Monaſtici, in quibus inuiolabiliter ſeruandæ. 40.13.1.

S

Sacerdotes, Diaconi, & Subdiaconi, qui tempore ſuo non fuerint ordinati quem locum tenere debeant 184.63.3.

Sacerdotes ordinati ſi celebrare voluerint dicant Antiphonas. 180.62.10.

Sacerdotes ad Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumendum accedentes ſemper ſuper humerum ſtolam habeant. 103 38.4.

Sacerdotis officium eſt ligare, & ſoluere. 180.62.11.

Sacerdotibus quando inhibetur celebratio Miſſarum. 173.60. 3.

Sacramentum ſtatim a communione ad locum ſuum reportetur. 104.38.5.

Sacellum ſit iuxta portam, in quo ad orationem hoſpites introducantur. 140.53.2.

Sacriſta accendat lumen in Dormitorio, & quando hoc faciat. 61.22.15.

Sacriſtæ munus eſt ſignificare horam operis Dei. 122. 47. 1.

Scapularia qualia eſſe debent. 155.55.14.

Scholares mittendi ad Monaſteria ſtudiorum, & quomodo. 124 47.6.

Scripturæ Congregationi ſpectantes, quo in Monaſterio ſeruandæ. 85.32.10.

Scyphis fictilibus bibendum in Refectorio, & vtraque manu. 108.40.1.

Scyphis in alijs locis licet vti vitreis. 108.40.1.

Seculares potius quàm Monachi tractent negotia Monaſteriorum, & quæ 80. 31. 8.

Seculares, qui poſſunt ad habitandum in Monaſterijs noſtris 146.53.19.

Secularium Confeſſiones in Dormitorio non audiendæ. 61. 22. 11.

Seniores Monaſterij, qui intelligantur. 16. 3. 10.

Se-

*Septem horæ deputantur Fratribus pro dormitione.*35.8.4.
*Seniores ſibi inuicem deferãt.*187 63.12.
*Serraturæ quales oſtijs Cellarum apponantur.*60.22.7.
*Sigilla Congregationis cuſtodienda.*86.32.11.
*Sigilla ſua Monaſteria diligenter ſeruent.*86.32.12.
*Sigillo aliquo Fratres vti non poſſunt, niſi cum licentia Prælati.*76.32.12.
*Sigilla falſificantes qua pœna plectendi.*86.32.12.
Sigillo magno quando vtantur Prælati 86.32.12.
*Silentium poſt Completorium quo tempore ſeruandum.*114.42.3.
*Silentium ad ignem communem ſeruandum.*129.52.5.
*Silentium continuum in Dormitorio teneatur.*61.22.10.
*Silentium in quibus locis ſeruandum.*129.52.5.
Spacium octo horarum concedendum ab vna comeſtione ad aliã 34.8.1.
*Spacium octo horarum à ientaculo vſque ad Matutinum.*34.8.2
Spettacula vana interdicuntur. 22.6.3.
Superflua omnia amputentur. 156.55.20.
*Superiores ignoſcant Fratribus veniam petentibus, ac eis benedicant.*215.91.1.
*Sup[illegible]res non vtantur auctoritate ad vindictam, ac in corrigendo, fugiant verba contumelioſa contrafacientes qua pœna puniendi.*215.71.1.
*Superior quando legit ad menſã, quis ſigna faciat.*103.38.2.
Syndicatus reuocandi, & quando. 206.67.7.

T

*TAbula cucullarum deferendarum index ſit in omnibus Monaſterijs.*52.20.16.
Tapetia Eccleſiarum, cæteraq; diuino cultui dicata non accõmodanda ſæcularibus 83.32.3.
*Tardè ad menſam occurrens quid agere debeat.*117.43.5.
*Tempore Quadrageſimæ qua horâ Fratres reficiant.*131.48.13.
Tempore ab Eccleſia ordinato in collectis genuflectendum. 134.50.1.
*Tractus longiores aut cantentur integrè, vel aliqui verſus ad arbitrium Superioris non autem pſallendo dicãtur.*51.20 10.
*Triginta Miſſas dicere ſufficit ad participationem memoriam defuncti faciendo tacitè, vel expreſsè.*219.73 3.
*Triginta Miſſæ imponendæ pro quolibet Monaſteriorum quando, & pro quibus.*220.73. 4
Tunicæ quales eſſe debeant. 152.55.2.
*Tunicellæ quales.*155.55.13.
*Tonſuram vniformem non portantes qua pœna plectendi.*153.55.4.
Tonſura Monachorum debet eſſe vni-

vniformis, & qualis 153.55.4.

Toni Monaſtici ſeruentur inuiolabiliter in cantibus Euangeliorum, & Epiſtolarum. 123.47.2.

Tonſura Commiſſorum qualis. 169.58.19.

V

VEhicula ſine luxu, & ſuperfluitate 153.55.7.

Verſus, & orationes dicendæ in lotione pedum hoſpitis. 143.53.10.

Vendendum nihil ſine Prælati licentia. 159.57.1.

Veſtium Cõmiſſorum color qualis. 155.55.17.

Veſtimenta noua accipientes vetera reſtituant. 155.55.18.

Veſtium menſuræ ſtatuuntur. 155.55.12.

Veſtimenta interiora cuius coloris eſſe debeant. 152.55.3.

Vino qua ratione vti debeant Monachi. 108.40.1.

Viſitatores actu quem locum teneant. 185.63.6.

Viſitatores non in actu quem locum tenere debeant, & eorum præeminentiæ. 185.63.7.

Viſitatores non poſſunt licentiam dare promouendi ad ſacros Ordines, niſi in actu viſitationis, & quare. 178.62.2.

Viſitatores poſſunt diſpenſare cum ordinandis per tres menſes. 179.62.5.

Viſitatores in actu Viſitationis diligenter inquirant contra proprietatis labe ſuſpectos. 92.33.9.

Viſitatores inquirant præuio iuramento, an propter fabricas conſtruendas, vel bona immobilia emenda Monaſteria ſint ære alieno grauata. 203.66.13.

Viſitatores curent amputare expenſas in omnibus locis Monaſterijs ſubiectis, & quas. 84.32.4.

Viſitatores perpendant quomodo Monaſteriorum redditus, augeri, & expenſæ minui poſſint. 84.32.4.

Viſitatores inquirant circa poſſeſſiones Monaſteriorum, & quare. 84.32.4.

Viſitatores quando admonere debeant Prælatos, vt Cellerarios, & alios Officiales puniant. 84.32.4.

Viſitatores in quo caſu debent cõmoneri a Prælatis alicuius Prouinciæ. 84.32.4.

Viſitatores quid agere debeant ſuper Fratres, qui ſe patrocinatos agnoſcunt. 211.69.1.

Viſitator actu quem locum tenere debeat tempore Viſitationis, etiam in loco in quo viſitatus eſt Viſitator. 186.63.8.

Viſitatoris non Prælati præeminentiæ. 186.63.9.

Viſitatores in actu Viſitationis maxime inquirant ſuper Fratres illicitis negotiationibus in-

Vi-

cumbentes.159.57.2.
Vicarius Sacriſtæ deponat quamcumque pecuniam apud Capſarium Monaſterij ex Sacriſtia extractam.81.31.10.
Vicarius Sacriſtiæ quomodo poſſit pecuniam à Capſario accipere. 81.31.10.

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

PRIMA PARS CONSTITVTIONVM CONGREG.NIS CASINENSIS

Pro directione Regiminis, & Regularis obſeruantiæ eiuſdem Congregationis.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI

De Capitulo Generali celebrando & eius tempore. *CAP. I.*

1 ANTIQVORVM Patrum ſectantes veſtigia, & auctoritate Apoſtolica muniti, vt vigor obſeruantiæ Regularis, fraternaque charitas, & diuturna, ac conſtans inter nos perſeueret, in Chriſti ſeruitute concordia: Ordinamus Capitulum noſtrum Generale celebrari debere per Patres Congregationis noſtræ, modo quo inferius determinabitur; & hoc ſingulis quidem annis, Dominica tertia, ideſt vigeſima prima die poſt Reſurrectionem Domini Noſtri Ieſu Chriſti.

2 Itaque ad Capitulum venire debentes, taliter ſe præparent tempore opportuno, vt ſtatuta

die eſſe poſſint in loco, vbi Capitulum ipſum fuerit celebrandum.

De debentibus venire ad Capitulum Generale. CAP. II.

1 QVONIAM, vbi nimia multitudo eſt, ibi plerunque ſolet eſſe confuſio, & difficultas veritatis habendæ: Idcirco ordinamus, quod infraſcripti ſolum ad Capitulum Generale, ſingulis annis venire teneantur: videlicet, Pater Præſidens, cæterique Viſitatores (exceptis Siculis, de quibus infra) quantumcumq; à Capituli loco diſtent. Veniant pariter, & omnes Prælati: exceptis Caſtrouillarum, Sancti Benedicti de Chiaia, Caietæ, Raguſij, Lerini, Sancti Iuliani, Militelli, Sancti Benedicti, & Aloyſij, Plateæ, Sanctæ Flauiæ, Iadræ, & Buſchi, quos niſi altero quoque anno venire decernimus, Declarantes huiuſmodi alternatiuam non ad ipſos Prælatos; ſed ad præfata Monaſteria referri, vt expenſis parcatur; quod idem intelligimus de Prælatis, Aſſiſij, & Fulginei quando Capitulum non fit Peruſij, & Gratiarum, quando non fit Parmæ, vel in Sancto Benedicto de Mantua, niſi aliter à Diffinitoribus, vel Regimine fuerit ex aliqua rationabili cauſa, ſtatutum. Veniat præterea vnus idoneus Monachus electus nomine ipſius Conuentus ex quolibet Mo-

naſterio

Digitized by Google

naſterio. Hoc tamen attento, quod ſi contigerit, in aliquo Monaſterio pauciores eſſe, quàm ſex Monachos Profeſſos, non computato Prælato, Monachus venire non præſumat.

2 Quod ſi ex prædicta, aut alia quacumque legitima cauſa continget, nec Prælatos venire, nec Conuentus Fratres Conuentuales mittere; tunc ipſi Prælati, & Conuentus teneantur litteras, tàm bonum Congregationis, quàm ſuorum Monaſteriorum concernentes, tranſmittere per vnum ex Fratribus, aut alium fidelem Nuntium, de communi conſenſu Prælatorum, & maioris partis Conuentuum electum, aut Prælatum, ſeu Conuentualem propinquioris Monaſterij, ſi maluerint.

3 Liceat præterea Prælatis ad Capitulum, infirmitate, ſeù alia cauſa, quę per Præſidentem cum vno Viſitatore, vel per duos Viſitatores illius Prouinciæ fuerit legitimè iudicata, venire non valentibus, eo anno, quo non venerint, mittere vnum ex Monachis ipſorum nomine: cum litteris tamen de hoc fidem facientibus.

4 Prælati verò Siculi veniant duo ſaltem, quotannis: ex quibus alter ſit Viſitator ſi fieri poteſt, prout per Diffinitores anni præteriti deliberatum fuerit. Ipſis autem, & Prælatis vt ſupra qui ex legitima cauſa ad Capitulum non venerint, intelligi volumus, omnem auctoritatem continuatam eſſe, & continuari, in ſpiritualibus, & temporalibus, quàm prius habebant; locumque ſolitum tenere vſque ad diſpoſitionem, & inſtitutionem Prælati noui-

ter inſtituendi in Capitulo per Diffinitores.

5 Si verò, vt præfertur, non habito iudicio Patris Præſidentis, & vnius Viſitatoris, vel duorum ſaltem Viſitatorum, aut euidentis infirmitatis legitimo impedimento ceſſante, ad Capitulum non venerint: die, qua omnes Prælatos abſolui ſolitum eſt, auctoritate, Loco, Regimine, & cura, quæ Prælati tenebant, ipſo facto ſe priuatos nouerint, & abſolutos; & cura, tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, ad Priorem, & in eius abſentia, ad immediatè Superiorem deuoluatur.

6 Declaramus præterea, Prælatos ſolum titulum habentes, poſt abſolutionem aliorum Prælatorum, tenere debere Locum profeſſionis ſuæ.

7 Et, vt tempore Capituli Generalis de ijs, quæ per Viſitatores in ſuis viſitationibus reperta fuerint, clarior, veriorque habeatur informatio: Ordinamus, quod ſi quis Viſitatorum, aliquo impedimento legitimo interueniente, ad Capitulum non venerit, per litteras ſignificare teneatur ea, quæ grauia, & digna relatu videbuntur, & ipſe iudicauerit expedire, ſuper quibus eius conſcientiam oneramus.

8 Ordinamus inſuper, quòd tàm ſupradicti Pręlati, quàm quicumque alij Monachi noſtræ Congregationis, quocumque officio fungantur, aut dignitate præmineant, quantumcumque à Capituli loco diſtent, ſi à Diffinitoribus, vel Regimine requiſiti fuerint, ad præfatum generale Capitulum venire teneantur.

Præter

9 Præter ſupradictos autem, non præſumant Fratres noſtri, cuiuſcumque gradus, ſeù conditionis exiſtant, venire ad Capitulum Generale, ſeu ad loca circumuicina, niſi habita priùs à Diffinitoribus licentia in ſcriptis. Quod ſi contrafecerint, non audiantur à Diffinitoribus, & ieiunent ter in pane, & aqua in Refectorio: & ſtatim peracta pœnitentia dimittantur; Et ſi fuerint Superiores, eo ipſo, ſaltem per annum integrum, abſque alia declaratione, intelligantur eſſe ſuſpenſi. Quod non intelligitur de his, qui à Prælato Monaſterij, vbi Capitulum celebrandum eſt, conuocati fuerint ad concionandum, vel diſputandum, cum licentia Patris Præſidentis.

10 Ordinamus inſuper, quod nullus Prælatus veniens ad Capitulum ſecum ducat alium Monachum ab ipſo Conuentuali quouis titulo, etiam Scribæ. Poſſit tamen commiſſum cauſa infirmitatis, ætatis, aut diſtantiæ ſecum ducere. Monachus alius, aut Cellerarius, ex quauis cauſa, venire non poſſit. Quod ſi computa, aut alia huiuſmodi negotia pertractanda erunt, Prælati, aut Conuentuales ſatisfaciant. Excluditur tamen à prædictis prohibitionibus Pater Præſidens, qui ſecum ducere debet Cancellarium ſuum. Ipſe autem teneatur, ſub pœna priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, quam primum Prælati venerint ad Capitulum, omnes alios, qui ad Locum Capituli veniſſent præter prædictos, qui debent, & poſſunt venire, ab eodem loco dimittere. Quod ſi pro aliquo caſu neceſ-

Digitized by Google

neceſſario Diffinitores aliquem admiſerint audiendum, non permittant talem morari in Monaſterio Capituli, vltra diem vnum: ſed eum audiant, & dimittant. Quod etiam intelligimus de ijs, qui fortè ab ipſis vocati eſſent; ſed ab hoc quantum fieri poteſt caueatur.

Quando, & quomodo fieri debeat Electio Conuentualis ad Capitulum Generale dirigendi.
CAP. III.

1 ELECTIO Fratris Conuentualis mittendi ad Capitulum Generale, in quolibet Monaſterio noſtrę Congregationis, celebretur per quatuor dies ad minus, & octo ad plus, ante receſſum ſuum, & Prælati, cum quo ad Capitulum pergere debet. Qui receſſus computari debet, habita conſideratione diſtantiæ Monaſterij à loco Capituli.

2 Itaq;eo die, quo fieri debet huiuſmodi Electio, Prælatus poſt Primam, conuocet Fratres Profeſſos in Capitulo, & legat eis, quæ in hoc capite continentur; exhorteturque omnes, vt interſint Miſſæ Conuentuali. Quæ Miſſa cantetur de Spiritu ſancto, niſi dies illa habuerit Miſſam de proprio, quo caſu fiat commemoratio de Spiritu ſancto, tàm pro ipſo fratre eligendo, quàm pro Capitulo Generali

ne rali

nerali celebrando. Et,vt omnia ritè, & cum pace procedant; Prælatum huiuſmodi electioni, volumus intereſſe.

3 Conſiderantes igitur, quod ab antiquis Patrum inſtitutis non deuiat, qui aliqua, præuio iudicio, & ſuadente ratione, in melius reformat: Priuilegiorum noſtrorum,& Apoſtolicarum Litterarum, ſuper hoc, auctoritate roborati, ſtatuimus, quod electio Conuentualis, cum Prælato ad Capitulum Generale deſtinādi,infraſcripto modo celebretur.

4 A qua quidem electione excluſis omnibus, preter Sacerdotes, qui tempus promotionis per ordinationes noſtras, & Tridentinam Synodum ſtatutum, in Congregatione compleuerint, & actu ad Sacerdotium fuerint promoti, quos tantùm huiuſmodi electionis capaces eſſe decernimus.

5 Excluſis quoque è Sacerdotum,& Diaconorum numero, quibus à Capitulo Generali conceſſa eſt facultas, vt eligi in Conuentualem non poſſint. Tales enim, niſi de licentia eiuſdem Capituli, per quemlibet, etiam per Præſidentem, admitti non poterunt. Excluſis quoque Prælatis, Prioribus, & Decanis Titularibus; qui in Conuentuales eligi non debent.

6 Excluſis etiam, qui propter infirmitatem, vel aliud legitimum impedimentum, ſe ante electionem excuſauerint, & Prælatus cum conſenſu maioris partis ſuorum Deputatorum, talem excuſationem admittendam duxerit: vel ſi etiam propter eaſdem cauſas, aliquos, qui ſe non excuſauerint,

cum

Digitized by Google

cum conſenſu dictorum ſuorum Deputatorum, duxerit excludendos. Poſt electionem autem factam, nullius admittatur excuſatio.

7 Excluſis pariter à loco ſuæ profeſſionis degradatis, vel publicam agentibus pœnitentiam: & ijs quoque, qui ſaltem per quatuor menſes immediatè dictam electionem præcedentes, in Monaſterio non permanſerint, vt rationem de omnibus veriſimiliter reddere poſſint. Non excludendo tamen eos, quibus in dictis quatuor menſibus, ex quo ceperunt eſſe in Monaſterio contigerit, rationabili de cauſa, per decem, aut quindecim dies ad ſummum, ab eodem Monaſterio abeſſe.

8 Excluſo denique Priore, quem Prælatus pro Regimine, & vtilitate Monaſterij relinquet. In Monaſterijs autem, in quibus Prælati remanſerint cum debita licentia, nec ad Capitulum acceſſerint, aut in quo celebratur Capitulum, Priores non excludantur, ſed poſſint eligi in Conuentuales.

9 Poſſit etiam præter hunc, ipſe Prælatus, iuſtæ neceſſitatis, vel vtilitatis cauſa, de ſuorum conſilio Deputatorum, ac vnius ſaltem, vel Præſidentis, vel Viſitatoris licentia (ſi tamen Fratris nomen, & cauſam, quæ ad hoc eum impulerit eidem, vel Patri Præſidenti, vel Viſitatori duxerit inſinuandam) alterum nihilominus pari forma ſubtrahere.

10 Demum ad electionem procedatur; quę iuxta formam, & modum infraſcriptum fieri debet. Prælatus imponat alicui ex Fratribus, vt ſcribat in

vna

Digitized by Google

vna cædula omnium nomina Monachorum pro dicta electione facienda. Quæ quidem nomina ponantur in vno ſacculo, & in alio totidem ballottæ, ex quibus vna tantum ſit fauorabilis. Et cui contigerit ballotta fauorabilis, erit legitimè electus in Conuentualem.

Poſt Nonam Prælati legant infraſcripta cum ſequenti Capitulo.

11 CONgregatis itaque poſt Nonam, ex more Fratribus in Capitulo, Oratione breui præmiſſa, & inuocato Dei nomine, aſſiſtentibus hinc inde Prælato, duobus ex Deputatis ſuperiorem locum in Capitulo habentibus, ſinguloſque ſacculos ſingulis tenentibus: ſit penes Prælatum prædicta cædula, in qua omnium nomina Monachorum congregatorum habeantur deſcripta. De qua primo extrahantur omni aſſiſtente Conuentu cædulæ, continentes nomina Monachorum non Sacerdotum; quæ numeratæ, & plicatæ, ponantur in ſacculo, ad hoc parato, quem tenebit Superior, qui à ſiniſtris Prælati erit: In altero autem ſacculo ponantur numeratæ coram omnibus totidem ballottæ, quæ paris magnitudinis, quidem, & ſimilis coloris erunt: duabus tamen exceptis, quæ diuerſi coloris eſſe debent.

12 His taliter compoſitis: vnus Fratrum Sacerdotum, quem Prælatus cum præfatis duobus iuxta ſe ſedentibus, elegerit, ante ipſum genuflectens, ac-

cipiat de ſacculo cædulam vnam plicatam, digitis eam coram omnibus altè tenendo: deinde accipiat de altero ſacculo ballottam vnam, eam omnibus oſtendendo, & cuius coloris ſit etiam explicando: & poſtea, alta voce, pronunciet nomen in præfata cædula ſcriptum, omnibus audientibus; cædulamque ipſam Prælatus, duoque Superiores prædicti omninò videant, & legant: Sicque per ſingulos procedatur, donec prædictæ duæ ballottæ diuerſi coloris extractæ fuerint: Et illi duo Fratres, quorum nomina cum dictis ballottis diſſimilibus conuenerint, extrahant conſequenter nomina Sacerdotum, pro Conuentuali eligendo, ſecundum ordinem quo extracti fuerint: primus videlicet, cædulas, alter, ballottas extrahendo, modo quo infra. In defectum vero huiuſmodi Clericorum, ſi qui deeſſent, ad arbitrium Prælati ſuppleatur.

13 Publicatis igitur primò ſigillatim incapacibus (de quibus ſupra) extrahantur de præfata cædula nomina omnium Monachorum Sacerdotum, quæ ſigillatim, & publicè legantur, plicentur, & numerentur, ponanturque in dicto ſacculo, quem tenet Superior a ſiniſtris. Deinde palam ponantur in altero ſacculo totidem ballottæ numeratæ eiuſdem magnitudinis, & coloris, vna dumtaxat diſſimilis coloris excepta.

14 His ita compoſitis, primus ille de electis Fratribus ante ipſum Prælatum genuflexus, accipiat de ſacculo coram omnibus cædulam vnam plicatam,

tam, altè tenendo, non tamen eam legat: Deinde alter ſimiliter genuflexus, de altero ſacculo accipiat ballottam vnam, eam omnibus oſtendendo, & cuius coloris fuerit, altè pronunciando. Et poſtea, qui tenet cædulam extractam, alta voce pronunciet nomen in præfata cædula ſcriptum; cædulamque ipſam Prælatus cum illis duobus ſibi aſſiſtentibus omninò videat, & legat; Sicque per ſingulos procedatur, donec ballottæ omnes extractæ fuerint: Et qui ballottam habuerit fauorabilem, ille à Spiritu ſancto, & conſequenter ab omnibus Fratribus in legitimum Conuentualem, & qui nomine Conuentus ad generale Capitulum pergat, cenſeatur electus.

15 Ipſæ verò cædulæ, & ballottæ omnes, etiam poſt dictam electionem, ſtatim per præfatos Patres, ad cautelam, coram Conuentu denuo numerentur: vt ſi ſint in debito numero, cognoſci valeat.

16 Electo autem Conuentuali, ordinamus, quod Prælatus litteras teſtimoniales huiuſmodi electionis, cum appoſitione ſigilli ſui Monaſterij per vnum ex ſuis Monachis ſcribi faciat, ſub hac forma, videlicet.

17 RR. in Chriſto Patres poſt filialem commendationem &c. mittimus ad Paternitates veſtras dilectum Fratrem noſtrum N. in Conuentualem ſecundum ordinationes noſtras, legitimè electum, cui plenam, & indubitatam fidem in ijs, quæ Fratrum, & Monaſterij noſtri vtilitatem, concernunt

adhibere dignemini. Valete in Chriſto; Ex Monaſterio S. N. die, menſis &c. Et infra. Obſequentiſſimi Filij veſtri Conuentus S. N. A tergo, RR. in Chriſto Patribus, congregatis in Capitulo Generali Monachorum Congregationis Caſinenſis.

De ijs, quæ pertinent ad Officium Conuentualium. *CAP. IV.*

1 ORDINAMVS, quod Conuentuales teneant ſecretiſſima ea, quæ ſibi tradentur in ſcriptis, ſolis Diffinitoribus deferenda, aut verbo notificanda: ac etiam ea, ex quorum relatione, notabile oriretur ſcandalum, aut veriſimiliter poſſet oriri.

2 Fratres quoque, qui talia ſcribunt, aut imbaſciatas huiuſmodi imponunt, nemini reuelent, aut nominent, niſi ipſis Diffinitoribus. Quod ſi contrafecerint, eligi non poſſint vſque ad triennium in Conuentuales.

3 Inſuper omnia, quæ verbo eis fuerint impoſita, redigant in quadam cædula, prout infra ſtatutum eſt in Cap. XV. de electione Scribæ nomen Fratris ſcribendo, nihil addendo, vel minuendo, vt ea poſſint fideliter Diffinitoribus referre; verbi gratia, D. Talis dicit ſic allegando cauſas ibi expreſſas à Fratre in ſpecie; Et pro breuiori, & certiori informatione Diffinitorum, colligant in

vnum

vnum ſingulas materias, videlicet, ſi agendum de Prælato, aut Priore, aut Cellerario concludant talem materiam, inducendo dicta ſingulorum, & cauſas, antequam ad aliam materiam diuertant; ita quod non ſit neceſſe eadem ſæpius repetere. Quam cædulam penes Scribam Capituli dimittant: vt in Viſitatione Monaſteriorum poſſit haberi plenior, & verior informatio de relatis in Capitulo, Diffinitoribus.

4 Quod ſi ipſi Conuentuales aliquid ex ſe ipſis dicere voluerint, illud ſcribant in eodem ſuo memoriali, in quo cæterorum Fratrum vota conſcripta ſunt; vt ſi opus fuerit, poſſint Diffinitores de omnibus diligenter inquirere, & cognoſcere.

5 Aliquid præterea, nec ipſi Conuentuales accipiant in commiſſis à Fratribus, præter ea, quæ acciderint poſt Viſitationem ſui Monaſterij, niſi ex vrgentiſſima cauſa ad hoc cogerentur; quam narrare volentes, ſimul explicabunt, cur eadem Viſitatoribus non fuerint dicta.

6 Portent inſuper litteras, de eorum electione fidem facientes, Capitulo Generali præſentandas.

De

De modo ſcribendi Capitulo Generali CAP. V.

1 ORDINAMVS, quod ſi quis Fratrum noſtrorum voluerit aliqua notificare Capitulo Generali, ſcribat ipſe, & non alius pro eo: Si vero neſcit, Conuentualis ab eo rogatus, aut alius Monachus de licentia ſui Prælati. Qui ne detineant Diffinitores, in pluribus occupatos, clarè, breuiter, & ſuccinctè ſcribant, cum ſubſcriptione ſui nominis, exponendo cauſas petitionis ſuæ. Alioquin ſi præfatæ litteræ ſubſcriptione carebunt, à Diffinitoribus non adhibeatur eis fides; ſed ſi vllo vnquam tempore in lucem venerint Auctores talium litterarum, carceri mancipentur.

2 Caueant autem Fratres, ne de ijs, quæ ante Viſitationem Monaſterij acciderint, aliquid Capitulo ſcribant, niſi vrgens cauſa ſubſiſtat: Quod ſi aliqui ea, quæ Viſitatoribus exponere debuerant (qui præſentes omnia cognoſcere, & opportunè prouidere potuiſſent) ad Capitulum deferre maluerint, grauiter pro modo culpæ puniantur.

3 Nulluſque Frater, etiamſi de numero Superiorum ſit, alterius litteris ſubſcribat, aut ſuis ſubſcribi faciat, quouis quæſito colore: præterquam, ſi aliqua de cauſa bonum Monaſterij concernente, Superiores omnes, ad vitandam multiplicitatem

litte-

litterarum, de comuni conſenſu, aliquid inſinuandum Patribus iudicauerint: Nec Frater aliquem ex Fratribus ſollicitet, aut faciat practicam, vt ſcribat, aut imbaſciatam mittat. Qui contrafecerit ter in pane, & aqua in terra in Refectorio ieiunet.

4 Vltimo ordinamus, ne volentes ſcribere Capitulo, inordinatis paſſionibus ſeducantur, nec quadam animi facilitate ſcribant, ſed Deum præ oculis habentes, ea, quæ fuerint neceſſaria, & vtilia, ſuggerant Patribus, cum omni modeſtia, & grauitate.

5 Quod ſi quid fuerit ſcriptum in præiudicium alicuius tertiæ perſonæ, reſeruentur illæ litteræ, Viſitatoribus dandæ, qui diligenter tempore Viſitationum de contentis in illis inquirent. Qui verò illas ſcripſerint, ſtent ad pœnam talionis; & ſi fuerint in dignitate conſtituti, inſuper deponantur: ſi tamen falſa ſcripſiſſe fuerint conuicti.

6 Vt autem pax, & beneuolentia inter Prælatos, & Fratres noſtros conſeruetur: admonemus Pręlatos; ne tempore Capituli, vel Viſitationum, quærant quouis modo, quis contra eos ſcripſerit, vel ipſos accuſauerit, ſed potius diſſimulent ſe neſcire; imò, nec moleſtè ferant. Et cum ad Monaſteria ſua peruenerint, hortentur Fratres, vt etiam ipſi ſimiliter faciant.

Quæ

Digitized by Google

Quæ per Prælatos ad Capitulum venientes ſunt deferenda. CAP. VI.

1 ORDINAMVS, quod Prælati noſtræ Congregationis, aut qui ab eis eorum nomine, miſſi fuerint, deferant ſecum venientes, infraſcripta. In primis, nomina Fratrum, qui illo anno profeſſionem emiſerint, ac diem, quo profeſſi fuerint: necnon eorum, qui in Domino quieuerint, aut eiecti, aut quocumque modo diminuti fuerint.

2 Portent etiam in ſcriptis nomina omnium Fratrum Conuentus ſui, ac locum, annum, & diem, vbi, & quo profeſſi ſunt: ſecundum tamen gradus, & ordines, quos in Monaſterijs ſuis tenent.

3 Portent inſuper annuos redditus, & expenſas ſuorum Monaſteriorum, ac computa debitorum, & creditorum in breui ſumma.

4 Curent præterea ijdem Prælati, quod ſolutiones taxarum, iuxta ratam cuilibet Monaſterio aſſignatam, fiant ſingulis quatuor menſibus, prout per Capitulum Generale fuerit ordinatum: Quod ſi hoc adimplere neglexerint, ſi quidem ad Capitulum venerint, ſciant ſe voce actiua, & paſſiua in eodem Capitulo priuatos eſſe, ſin autem, tandiù ieiunent ſemel in hebdomada in pane ſolum, & aqua, quamdiù cum effectu huiuſmodi taxæ ſolutę fuerint, & inſuper teneantur ad quodlibet intereſ-

ſe

ſe inde emergens pro rata illius debiti. Cellerarij verò, ſi hoc, ipſorum culpa euenerit, comedant ſemel in hebdomada in terra in pane, & aqua in Refectorio, quamdiù diſtulerint facere ſolutionem, & inſuper pro modo culpæ ſeuerè puniantur.

5 Ad officium etiam Prælatorum ſpectat petere licentias pro illis, qui promouendi ſunt, tàm ad ordines ſacros, quàm ad gradum ſuperioritatis: ac etiam litteras gratioſas pro benefactoribus Monaſterij ſui, quæ trium numerum non excedant.

6 Et quia Parentibus, Fratribus, ac ſororibus Fratrum Congregationis noſtræ, per Patres, dictæ litteræ gratioſæ conceſſæ ſunt; à modo pro eis non requirantur.

7 Item Balnea pro infirmis Fratribus: ſeruatis tamen ſeruandis, prout in Declaratorio Regulę cap. trigeſimo ſexto de infirmis Fratribus.

8 Ordinamus etiam, vt tempore, quo Generale Capitulum celebratur, fiat per omnes Conuentus publica, vniformis, & conſueta oratio pro Patribus in dicto Capitulo congregatis.

De forma Capituli Generalis, & primò quibus perſonis conſtet.

Hoc Capitulum legit Pater Præſidens, Sabbato ante tertiam Dominicam poſt Paſcha, dicta Nona coram omnibus de Capitulo.

CAP. VII.

1 DECLARAMVS pariter, & ordinamus, Præſidentem Regiminis, Viſitatores, ac Prælatos habentes titulum, & adminiſtrationem, vel principalem adminiſtrationem tantum Monaſteriorum noſtræ Congregationis, totum Generale Capitulum facere, quos intelligimus repræſentare totam Congregationem, ipſo durante Capitulo. Volentes, quod omnes Prælati vocem in Capitulo (ſi tamen præſentes extiterint) habeant; abſentes autem à Capitulo, nullam vocem habere poſſint.

2 Sabbato igitur, ante tertiam Dominicam poſt Paſcha, fiat in Miſſa commemoratio de Spiritu ſancto; & deinde poſt Nonam, conuocatis in Capitulo in loco ad id deputato, præmiſſa prius mentali oratione, Præſidens Regiminis dicat Verſus: Saluos fac ſeruos tuos. ℟. Deus meus ſperantes in te. Verſ. Eſto nobis Domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. Verſ. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℟. Et filius iniquitatis non ap-

ponat

ponat nocere nobis. Verſ. Domine non ſecundum peccata noſtra facias nobis. ℟. Neque ſecundum iniquitates noſtras retribuas nobis. Verſ. Mitte nobis Domine auxilium de ſancto. ℟. Et de ſion tuere nos. Verſ. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat.
Verſ. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

Actiones noſtras, quæſumus Domine, aſpirando prę ueni, & adiuuando proſequere, vt cuncta noſtra oratio, & operatio à te ſemper incipiat, & per te cępta finiatur.

Famulorum tuorum, quæſumus Domine, delictis ignoſce, vt qui tibi placere de actibus noſtris non valemus, Genitricis Filij tui Domini noſtri interceſſione ſaluemur.

Interceſſio nos, quęſumus Domine B. P. N. Benedicti Abbatis commendet, vt quod noſtris meritis non valemus, eius patrocinio aſſequamur. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Facta verò per Præſidentem monitione: Fratres Conuentuales, per litteras, aut per ſufficientia teſtimonia, ſuarum electionum fidem faciant. Approbata tandem, vel reprobata eorum electione, Pater Præſidens, & Viſitatores vocent coram omnibus ſingulos in Catalogo deſcriptos à Quæſtore, & ipſe Quæſtor fidem ſcripto faciat de omnibus, qui integrè ſatisfecerint, aut non.

Deindè Pater Præſidens publicè audientibus omnibus, legat ſequens Capitulum.

De iis, qui faciunt practicas in electione Diſſinitorum ex Bulla Leonis X.

CAP. VIII.

1 DECERNENTES &c. eos, qui circa Diffinitorum electionem per ſe, vel per alios directè, vel indirectè quocūq; tempore practicas fecerint, ſeu ab alijs practicati, vel aliter conſcij, aut quomodolibet talium practicarū notitiam habentes, & ante non reuelantes, excommunicationis latę ſententię pœna à qua, niſi à Patre Præſidente Regiminis, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolui nequeant, & inhabilitatis ad vocem actiuam, & paſſiuam in dicto Capitulo Generali, & ad Dignitates, Gradus, & Adminiſtrationes in dicta Congregatione, pœnis quinquennio duraturis, ipſo facto incurrendis, ligari, & inuolui: Necnon irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, prout in prædicta Bulla continetur.

2 Ad ſerenandas verò, Abbatum, & Monachorum noſtrorum conſcientias, & omnem ab eis prorſus ambiguitatis ſcrupulum remouendum, declarauit Gregorius Papa XIII. quod ob ſermones, qui inſimul, non ambitus, vel alterius improbæ, ſed bonæ intentionis cauſa, de idoneitate, vel inſufficientia ad Diffinitoriatus officium eligendorum,

dorum, habiti fuerint, ſeu quos in futurum haberi continget, ſupradictas, aliquaſuè alias ſententias, cenſuras, & pœnas non incurrerint, aut incurrant.

3 Legat præterea Pater Præſidens Breue Apoſtolicum eiuſdem Gregorij XIII. contra appellantes, nuper à Sanctiſſimo D. N. Vrbano VIII. ſub die 11. Maij 1638. confirmatum, & ampliatum; nec non, & Decretum ęditum in Generali Congregatione Sãctæ Romanæ, & vniuerſalis Inquiſitionis, habita coram eodem Sanctiſſimo: Vt omnium Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos perſæpè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum ad officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium, quod incipit Sanctiſſimus D.N. ſedulo incumbens &c. publicatum die 5. Ianuarij 1633. prout in prædictis Breui, & Decreto ordinatur. Deinde moneat omnes, vt interſint Miſſæ, quæ die ſequenti ſolemniter cantabitur de Dominica, cum commemoratione de Spiritu ſancto, vt Dominus illuminare dignetur, & dirigere in ſuo beneplacito corda Patrum Capitulum celebrare debentium. Et Conuentualibus recedentibus, Præſidens legat infraſcriptum Capitulum; quo lecto, ad electionem Scrutatorum per Prælatos procedatur.

De

De electione Scrutatorum.
CAP. IX.

1 ORDINAMVS primò, ne quis, conſanguinitate, vſque ad ſecundum gradum incluſiuè, coniunctus alicui ex Prælatis, ad quos electio ſpectat Diffinitorum, in Scrutatorum eligatur. Singuli igitur Viſitatores, quatuor, qui non ſint de Capitulo nominent ſecretè, in aurem Patris Præſidentis: ipſe etiam Pater Præſidens quatuor nominare poſſit, quos in cædula conſcribat, & eos poſtmodum nominet: Qui nominati ballottentur ab omnibus Prælatis: & illi quatuor, qui plures ballottas albas habuerint, ſint Scrutatores electi in omnibus actibus Capitularibus, durante ipſo Capitulo; & ſi fuerint aliqui pares in vocibus, præferantur, qui locum ſuperiorem in Monaſterio tenuerint. Volumus tamen pro pace, & vnitate ſeruanda, vt vnus tantum, & non plures in eodem Monaſterio profeſſi, Scrutatores eligantur.

2 Qui Scrutatores teneant ſecretiſſima, quæ tenenda erunt: Contrafacientes verò, ſi fuerint graduati, & tranſgreſſio manifeſta, teneant locum ſuę profeſſionis in Monaſterio, ſaltem per duos menſes; Si verò non fuerint graduati, poſt omnes profeſſos, ſimiliter per duos menſes, ſtent degradati in Monaſterio; & inſuper eo ipſo ſint priuati dicto Scrutatorum officio, ad quod deinceps in perpe-

tuum

Digitized by Google

tuum ſint inhabiles.

3 Si verò culpa fuerit latens, ter in pane, & aqua ieiunent: nec ab aliquo diſpenſari poſſint.

4 Hoc Capitulum legat etiam Pater Præſidens ipſis Scrutatoribus, die ſequenti, coram omnibus de Capitulo: antequam ad electionem Diffinitorum procedatur.

De abſolutione Præſidentis, & aliorum Prælatorum ab eorum Regimine.

Hoc Capitulum legit Pater Præſidens Dominica tertia poſt Paſcha, dicta Nona coram omnibus de Capitulo.

CAP. X.

1 DOMINICA igitur tertia poſt Paſcha, ſolemniter cantata à Patre Præſidente Miſſa de Dominica, cum cõmemoratione de Spiritu ſancto, vt ſupra dictum eſt, poſt Nonam, pulſata campana, & omnibus, qui ſunt de Capitulo in loco ad id deputato congregatis, genibus flexis, præmiſſa mentali oratione, Præſidens Regiminis omnes de Capitulo huiuſmodi alloquitur ſermonibus.

2 Patres dilectiſſimi, quia ſecundum antiquam, & laudabilem conſuetudinem noſtram, tempore Capi-

Capituli Generalis vacare debent omnia Beneficia, Dignitates, Prælationes, & officia Generalis Regiminis; Idcirco, Ego D. N. humilis Præſidens Congregationis Caſinenſis vice, & nomine totius Capituli Generalis, Apoſtolica, ac etiam Conſtitutionum noſtrarum auctoritate, abſoluo omnes, & ſingulos Viſitatores, Abbates, Adminiſtratores, & omnes habentes, tàm titulum, quàm principale Regimen Monaſteriorum noſtrorum, ab eorum Officijs, cura, adminiſtratione, titulo, & Regimine, & eos abſolutos pronuncio.

3 Si verò Præſidens non interfuerit Capitulo, antiquior Viſitator, qui illic aderit, omnia ſupradicta, nomine, & vice Præſidentis pronunciet. Qua abſolutione facta, cæteri omnes diſcooperto capite ſurgant, eidem abſolutioni reuerenter annuentes, locaque ſuæ profeſſionis illico petant.

4 Subſequenter Præſidens dicat. Et ego D. N. denuncio me abſolutum, iuxta tenorem Priuilegiorum, & Conſtitutionum Congregationis noſtræ, ab officio Præſidentiæ, & Viſitationis, nec non à titulo, Regimine, & Adminiſtratione Monaſterij S. N. Placeat itaque Paternitatibus veſtris; die ſtatuta prouidere de magis idoneo.

5 Poſt hęc proſtratus coram omnibus, de exceſſibus, & negligentijs ſuis ſe accuſet, & ſubijciat ſe Capituli correctioni, veniam, & orationem pro ſe à Fratribus poſtulans; & facto ſigno ab antiquiore Capituli, ſurgat, & reuertatur ad locum ſuæ profeſſionis.

Simi-

Digitized by Google

6 Similiter omnes alij faciant,qui in illo anno Viſitatores fuerint, aut Monaſteriorum principale Regimen habuerint, vnuſquiſque ſecundum ordinem ſuum, incipiendo à maiore; & facto ſigno ab antiquiore, ſurgant, & ad ſuæ Profeſſionis loca redeant. Quibus peractis, ad electionem Diffinitorum procedatur.

De electione Præſidentis Capituli, Diffinitorum, & Conſeruatorum.
CAP. XI.

1 QVONIAM plura in Capitulo Generali tractanda occurrunt, quæ ſi per omnes de Capitulo fierent, tædium plerumque expeditionis difficultas pareret: Idcirco, vt diffiniendorum facilior eliciatur concluſio,ordinamus,iuxtà tenorem Priuilegiorum noſtrorum,nouem Diffinitores eligi debere ex Prælatis, qui ſunt de Capitulo, quorum vnus ſit de Prouincia Sicula, vnus de Prouincia Neapolitana, vnus de Romana,vnus de Etruſca, vnus de Ligura, duo de Veneta,& duo de Lombarda,iuxtà Breue Pauli v.quorũ vnus eligatur Pręſidẽs Capituli,vt infra pręſcribitur nu.6.
2 Ordinamus etiam quemlibet abſentem à Capitulo, neque per Subſtitutum,neque per Epiſtolas, neque per Nuncium vocem in Capituli actibus habere poſſe.
3 Admonemus autem, vt vnuſquiſque Deum in

Digitized by Google

hac electione ante oculos ſuæ mentis habeat, & quos iudicio ſuæ conſcientiæ pro vniuerſali Congregationis bono iudicauerit vtiliores, eligat.

4 In electione autem prædicta, iuxtà primæuam inſtitutionem fæl. record. Eugenij iv. nouiſſimè à Sanctiſſimo D. N. Vrbano viij. per ſuas litteras in forma Breuis die 8. Julij 1637. approbatam, & innouatam, ſtatuimus, vt libera ſit vnicuique Prælatorum noſtrorum vocem habentium in Capitulo, eligendi facultas, quos ex eiſdem Prælatis ad Diffinitoriatus officium magis idoneos iudicauerit (ſuper quo conſcientiam cuiuslibet ipſorum oneramus) nulla habita ratione, quod in vno, alteroue Capitulis Generalibus præcedentibus ſucceſſiuè Diffinitores fuerint, quodue biennio non vacauerint. Excipiantur tamen, qui in proximo præcedenti Capitulo Viſitatores electi fuerint: aduertaturq; præterea, vnum tantum, & non plures in eodem Monaſterio profeſſos, vel ex eadem Ciuitate, ſeu loco oriundos, licet ex diuerſis Prouincijs profeſſi ſint, ſimul in eodem Capitulo Diffinitores eligi poſſe; ita quod nouem Diffinitores, ſinguli profeſſi, de ſingulis Monaſterijs eligantur.

5 Modus verò prædictæ electionis faciendæ erit iſte; Ponantur in ſacculo, vel vrna nomina ſeptem Prouinciarum, & Prælati capaces illius Prouinciæ; quæ primo extracta fuit, primò ballottentur; Secundò ballottentur capaces illius Prouinciæ, quæ ſecundo extracta fuit, & ſic deinceps omnes, ſemper hoc ordine ſeruato.

Facto

6 Facto autem Scrutinio, illi intelligantur electi, qui maiori ſuffragiorum numero ſupra dimidiam iuuabuntur: Quod ſi in primo ſcrutinio non reperientur nouem, ſortiti ſuffragia ſupra dimidiam partem, fiat ſecundum ſcrutinium, in quo ſi idem euenerit, fiat, & tertium. Si verò nec in eo fuerit nouenarius numerus completus; tunc conſideratis à Scrutatoribus omnibus ſcrutinijs, illi intelligantur electi, qui in aliquo eorum plura habuerint ſuffragia, etiam infra dimidiam. Rurſus de ipſis nouem ſic electis, fiat ſcrutinium pro eligendo Præſidente Capituli, & quando citra Alpes deputandus erit, prout infra ſtatuitur de electione Præſidentis Regiminis cap. 22. num. 2. ballottentur tantummodo illi quatuor Diffinitores electi pro Prouincijs citrà, videlicet Sicula, Neapolitana, Romana, & Hetruſca. Et è contra, quando vltra Alpes erit deputandus, ballottentur tantum illi quinque electi pro Prouincijs vltrà, ideſt Veneta, Lombarda, & Ligura, & ille præſideat, in quem plura ſuffragia, etiam infra dimidiam conuenerint. Quod ſi in electione tàm Diffinitorum, quàm Præſidentis, duo, vel plures fuerint in numero ſuffragiorum pares, antiquiores profeſſione præferantur. Si autem ob quemcumque caſum contingeret in aliqua Prouincia reperiri vnum ſolum Abbatem, qui in Diffinitorem eſſet eligibilis: tunc ex Prouincia viciniori aſſumantur per ſcrutinium duo alij Abbates, qui cum eligibili pro ſupradicta Prouincia, concurrant ad Diffinitoriatum, ita tamen, vt qui eſt

ſolus eligibilis in illa Prouincia, primus ballotte-tur; & ſi ſufficientia vota non habuerit, ballottentur poſtea, qui per dictum ſcrutinium electi fuerunt; quorum, qui plura vota ſupra dimidiam habuerit, intelligatur Diffinitor pro illa Prouincia, quæ vnicum habuit Prælatum eligibilem. Iuxta præſcriptam igitur formam, fiant prędictæ electiones, & non aliter, nec alio modo.

7 Electis verò, & pronunciatis Diffinitoribus, & Præſidente Capituli: rurſus nomina omnium Prę-latorum non Diffinitorum (ijs exceptis, qui ſuperiori capitulo Diffinitores, & Conſeruatores, ac illo anno Viſitatores fuerint, & Dietis interuenerint) in ſacculum, ſeu vrnam inijciantur, pro eligendis Conſeruatoribus; & fiat ſcrutinium, vt ſupra dictum eſt in electione Diffinitorum. Et illi quatuor, duo videlicet ex Prouincijs Romana, Neapolitana, Sicula, & Etruſca: & duo ex Veneta, Lombarda, & Ligura; in quos plura ſuffragia conuenerint, etiam infra dimidiam, intelligantur electi Conſeruatores, & locum habeant immediatè poſt Diffinitores.

De

De Diffinitorum auctoritate, ac poteſtate. & de litterarum præſentatione. *CAP. XII.*

1 PRONVNCIATA itaque, ſeu publicata per Superiorem ex Scrutatoribus electione Patris Præſidentis, Diffinitorum, & Conſeruatorum, ſtatim Pater Præſidens legat ſequens Capitulum coram omnibus.

2 Quoniam ad officium Diffinitorum pertinet cuncta in Capitulo occurrentia, atque de Congregatione diſponere: Ordinamus, quod Diffinitores tempore Capituli Generalis, omnem repræſentent Congregationem, ipſiſque electis, intelligatur omnis à Capitulo tributa poteſtas: Idcirco omnia, quæ fuerint per ipſos in Capitulo diffinita, iuxtà Priuilegiorum noſtrorum tenorem, inuiolabiliter obſeruentur ab omnibus Prælatis, & Fratribus noſtræ Congregationis cuiuſcumque gradus, ſeu conditionis exiſtant.

3 Præſidens etiam Capituli, durante officio ſuo, omnia ſigna præeminentiæ, tàm generalia, quàm particularia faciat, & locum ſuperiorem teneat. Cæterique Diffinitores abſente Præſidente, etiam omnia ſigna faciant, vt ſuprà, & loca ſuperiora teneant: ſibi inuicem deferendo ſecundum profeſſiones eorum.

4 Electis itaque Præſidente, & Diffinitoribus: Ordi-

Digitized by Google

Ordinamus, quod ipſi Præſidenti litteræ omnes, bonum Congregationis concernentes, quæ fuerint præſentandæ, porrigantur; antequam tamen receſſerint, fiant per Patrem Præſidentem infraſcriptæ admonitiones.

Admonitiones faciendæ per Patrem Præſidentem omnibus de Capitulo in principio Capituli Generalis.

5 VT Capitulum citius poſſit expediri, Conuentuales ſumant ſua memorialia, in breui ſumma reducendo, maximè dicta multorum idem dicentium, in vnum Capitulum: allegando cauſas ſingulorum, vt ſuprà dictum eſt latius in capite quinto, de his, quæ pertinent ad officium Conuentualium.

6 Prælati, & Conuentuales, in dicendo, ſint breues, & expediti; nec eadem ſæpius repetant: ſed ſuperflua, & ad rem non pertinentia, euitent.

7 Solliciti ſint, circa diſciplinam, & regularem obſeruantiam, & præcipuè ad Diuina officia, die, ac nocte; attento, quod Fratres Monaſterij ſunt in varijs exercitijs occupati.

8 Caueant omninò, ne prædictos Fratres Monaſterij, per ſe, vel per alios, incitent ad mutationem petendam: nec eis aliquid promittant, vel largiantur, in animarum detrimentum, & contra Regulam, & ordinationes noſtras.

9 Obſeruent etiam, ne quæcunque curioſa, ſeu

ſcan-

Digitized by Google

ſcandaloſa foris, aut in Congregatione viderint, vel audierint, referant ipſis Fratribus, maximè iuuenibus; quia, vt dicit Sanctus Pater Benedictus: Inde plurima animarum deſtructio prouenire ſolet.

10 Confiteantur inuicem omnes Prælati, & Conuentuales, qui ad confeſſiones Fratrum audiendas in ſuis Monaſterijs deputati erant:& ſimiliter cum Deputatis Monaſterij, vbi Capitulum celebratur. Alij verò Conuentuales non deputati, cum prędictis etiam ipſi confiteri poſſint. Reliqui verò Fratres, qui non ſunt de Capitulo, ſed ſocij Prælatorum, cum olim Prælatis ſuis, vel de eorum licentia, & quibus illi commiſerint, confitebuntur.

11 Caueant autem ſuper omnia collocutiones, & detractiones de Patribus, & Fratribus, ac præcipuè de Prælatis olim ſuis; ſed tantum, quæ dicenda ſunt, Patribus Diffinitoribus exponant, & concluſiuè. Nemo cuiquam paſſiones ſuas detegat, niſi prædictis Diffinitoribus; & hanc admonitionem obſeruent diligenter, quia inde multa ſcandala oriri ſolent.

12 Nullus exeat è Monaſterio, etiam recreationis cauſa, ſine licentia Patris Præſidentis; nec ad Hoſpitium accedat, niſi vrgenti de cauſa, ibique, nec comedat, nec bibat, ſine licentia; ſed omnes ad vitam communem in Refectorio accedant: & omninò tollatur abuſus, ſi quis in contrarium inoleuit.

13 Adhortentur Prælati Monachos ſuos, & Commiſſos,

miſſos, vt ſeruiant Miſſis, & adiuuent in exercitijs Fratres Monaſterij. Admoneant etiam famulos ſuos, vt ſint diſcreti, morigerati, & quieti, & caueant à contentionibus; quia indè ſæpè ſcandala oriuntur. Cellerarij verò eis prouideant de neceſſarijs.

14 Item moneant omnes, quod Sixtus Quartus conceſſit gratiam ſtationum omni die, durante Capitulo, omnibus Fratribus noſtrę Congregationis viſitantibus Altaria, & facientibus, prout in alijs diebus ſtationum fieri conſueuit.

15 Vltimo, vt aſſiduè ad Deum præces effundant, & præcipuè Sacerdotes in Miſſa faciant commemorationem de Spiritu ſancto: & in Conuentu fiat oratio ordinaria, per fęlici directione, & exitu eiuſdem Capitulo.

Quod nullus Diffinitorum procaciter defendat ſententiam ſuam, aut reuelet ſecreta Capituli. *CAP. XIII.*

1 SANE', vt omnia cum Dei timore procedant, & ad laudem ipſius cedant pariter, & honorem: ſtrictius prohibemus, ne aliquis Diffinitorum procaciter ſuam tueatur ſententiam, examinando occurrentes cauſas, aut aliter ſuper his conferendo, vt ſuum aſſequatur intentum; Sed ſi quid fortè dicere voluerit; ſua dictante conſcientia, vt clarius veritas eluceſcat: præ-

Digitized by Google

præuia Patris Præſidentis licentia, cum omni humilitate, & modeſtia conferat. Poſtquam ſuum emiſerit votum, aliorum iudicio ſe ſubmittat. Si contrafecerit, & correctus ſe non emendauerit, expellatur extra Diffinitorium.

2 Nullus inſuper, tàm ipſorum Diffinitorum, quàm etiam aliorum, quacumque ex cauſa à Diffinitoribus vocatus, ea, quæ tractantur in Capitulo, ſiue quæ ibi audierit, reuelare audeat, donec fuerit Capitulum abſolutum, & vlterius, ſi rei materia popoſcerit. Quod etiam intelligendum eſt de Dietis infra annum celebrandis.

3 Quod ſi à quoquam contrafactum fuerit, ita quod ſcandalum oriatur, aut veriſimiliter oriri poſſit (quod arbitrio maioris partis Diffinitorum; ſi tempore Capituli talis reuelatio publicata fuerit, ſin autem arbitrio Regiminis declaretur) ſi quidem Diffinitor, primo ſequenti anno non poſſit eligi in Diffinitorem: & inſuper, ſi durante Capitulo de tali reuelatione conſtiterit, expellatur de Diffinitorio: arbitrio tamen Diffinitorum (ſi eorum maiori parti videbitur) reuocandus. Si verò is, qui reuelauerit, Diffinitor non fuerit, comedat ſemel in terra in Refectorio tempore Capituli, die quo ſtatuerint Diffinitores: vlterius pro qualitate tranſgreſſionis, arbitrio Patrum Diffinitorum, ſeu Regiminis, ſi intra annum talis reuelatio fuerit publicata, puniendus.

Digitized by Google

De officio Conſeruatorum.
CAP. XIV.

1 CONSERVATORES (hoc titulo pręcipuè inſigniti, quod Regulam,&Conſtitutiones Congregationis, nec non Diplomata Pontificia pro eius bono Regimine emanata, à tranſgreſſionibus vindicare debeant: quibus in maxima poteſtate conſtitutis, illarum cuſtodia, & executio commiſſa eſt) Cum primùm, Magiſtratum inierint, diligẽter perpendant acta omnia, videlicet, Decreta, nedum pro Congregatione, verum etiam pro ſingulis Monaſterijs, ſiue publicè, ſiuè priuatim edita, electiones, & abſolutiones Prælatorum, Fratrum promotiones ad Dignitates, & officia, iniunctas pœnitentias, facultates, ſiue licentias conceſſas, commiſſiones omnes, ac inſtructiones Commiſſariorum, ſi qui erunt, vel fuerint deputati, vel deputandi reſpectiuè: & quæcũque alia animaduerſione digna, quomodocumque per Præſidẽ, vel Viſitatores, aut Regimen in Dietis anni proximè elapſi, geſta, & ordinata; quæ omnia in ſcriptis optimo ordine digeſta, à Cancellario Regiminis, ad eorum tribunal per ipſum deferri mãdabunt: Necnon omnes ſanctiones, ordinationes, prouiſiones, decreta, & acta omnia, quæ per Diffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur, edita, & ſtatuta fuerint, à Scriba Capituli in eius folio an-

no-

notata, ſimiliter accipiant, vt ea antequam publicentur, accuratè examinent, & recognoſcant; non quidem tanquam Iudices appellationum; ſed vti Regulæ, & Conſtitutionum Conſeruatores. Et ſi quid in huiuſmodi actibus, tàm per prẹfatos Prẹſidentem, Viſitatores, & Regimen in Dietis anni mox præteriti, quàm per Diffinitores in Capitulo, quod tunc celebratur, editis, contra Diplomata Pontificia, Regulam, & Conſtitutiones factum eſſe repererint: illud abſque vlla indulgentia, & omni penitus rigore, corrigant, reuocent, reſcindant, & nullum declarent, & cum effectu (prout iuſtitia dictabit) exequi mandent. Nec vllo modo, niſi prẹdicta omnia ab ipſis Conſeruatoribus recognita, & approbata fuerint, à Diffinitoribus publicentur, vel exequantur; alioquin nullius intelligantur eſſe roboris, & validitatis. Et ipſi Conſeruatores contra inobedientes, etiam Diffinitores nulla habita perſonarum, vel dignitatum ratione, per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, iuxtà facultatem ſibi per Breue Pauli V. traditam, omninò procedant.

2 Quoniam autem poteſt contingere, vt Decreta omnia, ac prouiſiones factæ in Capitulo illius anni non poſſint in tam breui tempore à Cancellario regiſtrari; propterea ordinamus, vt à Conſeruatoribus futuri Capituli accuratè inſpiciatur, & examinetur, an fideliter, & diligenter, prout decet, fuerint regiſtrata, cum cæteris Decretis, ac prouiſionibus factis, tàm à Patre Præſide, & Viſitatoribus, quàm à Diffinitoribus, prout ſupra in ante-

Digitized by Google

cedenti numero. Et ſi negligentia notabilis inuenta fuerit, inſtantibus Conſeruatoribus, à Diffinitorio procedatur contra Cancellarium, etiam vſque ad priuationem officij, ſi eius culpa id acciderit.

De electione Scribæ Capituli Generalis, Cancellarij Regiminis, & de pertinentibus ad officium eorum.

CAP. XV.

1 POST electionem Diffinitorum, & Conſeruatorum, eligatur vnus ex ipſis Diffinitoribus in Scribam Capituli, hoc modo, videlicet. Vnuſquiſque Diffinitorum nominet Patri Præſidenti Capituli, quem idoneum iudicauerit, qui Præſidens omnes nominatos redigat in ſcriptis, poſtea ballottentur, & remaneat, qui habuerit plures voces; & ſi plures inuenirentur pares in vocibus, iterum ballottentur, donec vnus remaneat; quo electo Præſidens Capituli, propria manu, in regiſtro actorum ipſius Capituli, ſcribat in hac forma, videlicet.

2 Anno Domini M.DC. Indictione N. die N. Menſis N. Sanctiſſimi D. N. Papæ N. Pontificatus anno N. celebratum fuit Capitulum Generale Monachorum Congregationis Caſinenſis in Monaſterio S. N. de N. Diœceſis N. in quo fuit electus in Scribam Capituli D. N. De &c. ab infra-

ſraſcriptis Diffinitoribus eiuſdem Capituli, ad cuius rei fidem Ego D. N. Diffinitor, & Præſidens præfati Capituli hæc manu propria ſcripſi. Conſequenter duo ex antiquioribus Diffinitoribus ſe ſubſcribant. Poſtea ipſe Scriba, qui eo ipſo auctoritate Apoſtolica, vt patet per indultũ Pij ij. Summi Pontificis conceſſum de anno MCCCCLXXI. quoad acta Capituli, Notarius publicus cenſetur: In regiſtro ſcribat nomina Præſidentis, & aliorum Diffinitorum anni illius, & ſubſequenter omnes alios Officiales, & quælibet acta Capituli annotatione digna.

3 Ad officium etiam Scribæ pertinet litteras omnes Capitulo præſentatas coram alijs Diffinitoribus legere: & ea, quæ alicuius ponderis digna conſpexerit, in vno folio, in modum memorialis notare, per Diffinitores poſtea examinanda. Ad eius etiam officium pertinet publicare Vicarium Monaſterij, Auditores cauſarum, Cancellarium, Depoſitarium, Oſtiarios, & alios Officiales à Patribus Diffinitoribus conſtitutos, cædulamque dictorum Officialium Vicario relinquere.

4 Sit etiam ſollicitus Scriba, terminata per Diffinitores anno præterito, quæ reuocata non fuerint, in Regiſtro deſcribere, & quæ de nouo ſtatuentur, diligenter annotare. Scribi etiam faciat litteras gratioſas pro Benefactoribus Cõgregationis, cum appoſitione Sigilli pendentis, quas ipſe ſubſcribat. Licentias verò vendendi, ſeu quouis titulo alienandi per Diffinitores conceſſas ad effectum obtinendi

Digitized by Google

nendi aſſenſum à Sede Apoſtolica de more extendat, ſubſcribat, eodemque Congregationis ſigillo communiat: Et, vt ſupradicta commodius valeat expedire, volumus, vt finito Capitulo tribus diebus, & vltra, ſi opus fuerit, remaneat in Monaſterio, vbi Capitulum fuerit celebratum.

5 Verum, quoniam propter ampliationem Congregationis, multæ occupationes, & cauſæ in dies emergunt, ita quod, cum difficultate, Scriba Capituli omnibus ſatisfacere poteſt: Idcircò per Patres Diffinitores, vel Regimen eligatur vnus Prior Clauſtralis idoneus, fidus, integerrimus, & peritus, qui Cancellarius Patrum, ſeu Regiminis vocetur; & regiſtrandi litteras, inſtrumenta, decreta, & alias ſcripturas ad Regimen attinentes; nec non litteras ſcribendi, & reſpondendi, quibus opus fuerit, pro diſpoſitione Patris Præſidentis, & Diffinitorum, vt ſupra ſtatutum eſt in præcedenti Cap. num. 1. & 2. curam habeat; Qui etiam cum cæteris Officialibus publicetur.

6 Præfatus autem Cancellarius apud Præſidentem Regiminis ſemper maneat, vt in rebus ad Congregationem pertinentibus, illum opera ſua iuuet. In eo autem officio, ſi rectè ſe geſſerit, vſque ad quinquennium arbitrio Regiminis perſeueret; vt non ſolum Præſidi, ſed etiam Diffinitoribus rerum Congregationis, actorum Capituli, Viſitationum, & Conſtitutionum, & aliarum ſcripturarum ad Regimen pertinentium requiſitus, notitiam ſubminiſtrare valeat. Ea omnia

ita

Digitized by Google

ita callere debebit,& præ manibus habere,vt quotieſcumque opus fuerit,è veſtigio proferre poſſit. Ei autem Coadiutor à Diffinitoribus tempore Capituli deputetur, ne multitudine negotiorum obruatur.

7 Præſidens autem in omnibus negotijs ad Officium ſuum, & Congregationis Regimen pertinentibus; Cancellario tantum vtatur, ne res tanti ponderis,fidei cuiuſcumque committat.

8 In negotijs verò Capitularibus expediendis, vt breuitati ſimul, atque ordini conſulatur, curabit Cancellarius, vt omnia petitionum Abbatum, & Conuentualium folia, eiuſdem, pariſque magnitudinis ſint, & latis, ampliſque marginibus, in quibus Diffinitores annotare poſſint, quid ſuper ſingulis deliberauerint, vt deinde valeant, iuxtà ipſorum ſententiam,decreta efformare. Eiuſmodi autem folia manu propria Abbatum, & Conuentualium ſubſcripta, in acta Capituli referantur conſeruanda, vt expreſsè appareat de quibus fuerint Diffinitores requiſiti: & an opportuna remedia curauerint adhibere.

De

De Vicario Monaſterij, in quo celebratur Capitulum.

CAP. XVI.

1 NE pluribus Fratrum, ſiue Monaſterij, in quo celebratur Capitulum curis diſtrahi, ſeu inquietari Diffinitoribus contingat; ordinamus, quod ipſi Diffinitores per conſueta ſuffragia, Vicarium Monaſterij, & quantum fieri poteſt, eligant eum, qui ante fuerat Prȩlatus eiuſdem Monaſterij, qui Fratrum, ac Monaſterij melius conditionem nouerit, ſeù aliquem alium Abbatem de Capitulo, prout ipſis Diffinitoribus videbitur, qui curam habeat Regiminis Monaſterij, ac Fratrum, tàm ibidem de Conuentu, quàm aliorum ad Capitulum venientium.

2 Qui Vicarius teneat primum locum poſt Conſeruatores, quibus abſentibus, omnia ſigna faciat, & particulares licentias præſtet, excepto, quod licentiam eundi extra Monaſterium, cauſa recreationis, dare non poſſit, quæ ſoli Præſidenti reſeruatur.

De Auditoribus cauſarum pro rebus temporalibus.

CAP. XVII.

VT Patres Diffinitores, quibus præcipuè incumbit circa Monaſteriorum, & Congregationis reformationem, & directionem intendere, curis temporalibus, & cauſarum tumultibus non diſtrahantur, oneraque partita facilius portentur: Ordinamus, quod per ballottas, à Diffinitoribus quatuor eligantur ex Prælatis de Capitulo, qui non ſint Diffinitores, docti, diſcreti, & idonei ad adminiſtrandam iuſtitiam ſuper cauſis, & differentijs, quæ ſolummodo pro rebus temporalibus emerſerint, inter Congregationem, & eius Monachos, ſeù Monaſteria, necnō inter quaſcumque perſonas, etiam laicas, cum Monaſterijs noſtris, aut Congregatio noſtra, ſi ad Auditores ipſos recurſum habuerint; eligatur & vnus Scriba ex Conuentualibus, qui pro quinto ſit, quoties prædicti non conuenirent; cui per Diffinitores dentur Coadiutores duo, tàm pro regiſtro Conuentuum, quàm pro licentijs alienationum de more tranſcribendis. Quæ licentiæ omnes per ipſos tranſcribantur, aliàs per Scribam Diffinitorum non ſubſcribantur; In quarum fine ponatur: Præſentibus litteris tantum per quinquennium valituris. Hique quatuor, Auditores cauſarum, rerum,

& iuriſdictionum temporalium Monaſteriorum, & Congregationis vocentur.

2 Ad quorum officium, & examen, omnia negotia temporalia, lites, & controuerſiæ Monaſteriorum, & Congregationis deferantur. Qui ſic electi, ipſo facto habeant omnem poteſtatem cognoſcēdi, & terminandi cauſas prędictas ſine apicibus iuris, ſummariè, & de plano, ac ſola facti veritate inſpecta, terminataq; executioni mandare: Et quod ex inopia debitorum ipſi Auditores exequi nequiuerint, Regimen, aut Viſitatores, ad quos illius Prouinciæ Viſitatio ſpectat, cum requiſiti fuerint, exequi teneantur; quorum ſententijs, & terminationibus volumus omnes de Congregatione, ſiue Diffinitor, ſiue Præſidens, aut Viſitator fuerit, firmiter obedire.

3 Examinent etiam, & apud ſe maturè tractent: quibus eſt licentia quouis titulo alienandi bona ſtabilia Monaſteriorum concedenda, & huiuſmodi licentias de eorum conſilio, vel concedant Diffinitores, vel negent. Quod ſi qui petere voluerint confirmationem aliquorum contractuum à Capitulo Generali, deferant ad idem Capitulum copiam authenticam Inſtrumentorum ſuperinde factorum; aliter non audiantur.

4 Matriculam etiam conficiant, in qua nomina Fratrum, qui illo anno profeſſionem emiſerint, ſcribant. Notent præterea ſigillatim nomina, & loca eiectorum, & fugitiuorum Fratrum, vt per Scribam Capituli ſigillatim in Capitulo pronunciari

Digitized by Google

ciari valeant. Regiſtrum quoque Conuentuum ſingulorum Monaſteriorum, ſecundum gradum, ac officium cuiuslibet: apponendo etiam annum, diem, ac locum, quo, & vbi quilibet profeſſionem emiſerit; & in dicto quinterno Conuentus ipſos eo ordine digerant, quo examinandorum Monaſteriorum cædula per Diffinitores publicanda digeretur. Propter quæ ſeruanda mandamus omnibus, & ſingulis Conuentibus, & Monachis noſtræ Congregationis, vt de cætero litteras, & cædulas talia continentes, ad huiuſmodi Auditores ſæparatim ab alijs rebus, de quibus ſcribere Diffinitoribus voluerint, tranſmittant.

5 Vndè, vt ordinatius cuncta tractentur, citiuſque expediantur, poſt eorum publicationem, aduocent ſigillatim in locum audientiæ ipſorum, Conuentuales Monaſteriorum, ac de omnibus, & ſingulis ad officium ſuum pertinentibus, prout expediens judicauerint, interrogent; & ſuper his diſponant, prout congruens fuerit. Demum cauſarum controuerſijs auditis, terminent, & iuſtitia præuia iudicent, ſicut dignum fuerit.

6 Quod ſi vnus, vel duo ipſorum Auditorum cauſas aliquas ad ſe ſpectantes ante dictorum Auditorum tribunal habuerint (ipſis, quorum intererit, excluſis) reliqui Auditores, vna cum eorum Scriba, eas audiant, & diffiniant.

7 Cæterum caueant diligenter dicti Auditores, ne quidquam (quod abſit) ex complacentia, aut diſplicentia quouis modo iniuſtè facere, vel deter-

Digitized by Google

minare præſumant.

8 Ab eorum tamen ſententijs, liceat aggrauato ad Diffinitores appellare, qua appellatione interpoſita, de cauſa ipſa, ſe amplius non intromittant: Qui quidem Diffinitores non facilè ſententias reuocent, niſi cognita cauſa, & auditis Auditoribus.

9 Verumtamen ne lites immortales fiant, & in longum nimis protrahantur: ordinamus, quod ipſa appellatio vſque ad Capitulum proximè futurum pendere habeat incluſiuè; quo tempore, ſi appellantes ipſi proſequi neglexerint, ſententia ipſa tranſeat in rem iudicatam: ita quod niſi condemnati in tempore ſibi aſſignato ſatisfecerint, in ſequenti proximo Capitulo voce careant actiua, & paſſiua, dummodo tempore debito ſententia ipſis intimata fuerit. Qui terminus cum eſſet hactenus in feſto Sancti Martini, prorogatur amodo vſque ad Capitulum proximè futurum, propter faciliorem ſoluendi facultatem; Ita tamen, vt ante electionem Diffinitorum, ſatisfaciant creditori: Quod ſi non fecerint, in futura tunc proximè electione Diffinitorum, careant voce actiua, & paſſiua: & inſuper ieiunent in pane, & aqua qualibet hebdomada, donec ſatisfecerint.

10 Quod ſi adhuc animo perſtiterint indurato (quia ſunt in mora, & contra contumaces omnia iura clamant) elapſis duobus menſibus à Capituli abſolutione, vltra præfatas pœnas, teneantur ad pœnam dupli: applicandam Congregationi, & per Depoſitarium exigendam, omni excuſatio-

ne remota.

11 Sententias autem prædictorum Auditorum, ac eorum acta in ſcriptis redacta, finito eorum officio, volumus Regimini conſignari, cum alijs ſcripturis conſeruanda.

12 Et ne ipſorum Patrum Auditorum, qui honorabile membrum Diffinitorij eſſe cenſentur, vileſcat auctoritas: pro grauitate illius Tribunalis, locum eis Superiorem poſt Vicarium aſſignamus in toto Capitulo; itaut in abſentia Vicarij, generalia, in abſentia verò omnium Superiorum Monaſterij (vbi Capitulum celebratur) etiam particularia, iuxtà ordinem profeſſionis ſibi inuicem deferentes, ſigna faciant. Officium verò eorum vſque ad abſolutionem Capituli durat.

De Depoſitario Capituli, & Prælatis ad computa Monaſteriorum deputatis.

CAP. XVIII.

1 QVIA creſcente in dies Congregatione, negotia quoque creſcere manifeſtum eſt: adeo, quod nec Diffinitores, nec cauſarum Auditores facilè omnia expedire poſſunt; ideò, vt eò facilius onera Capituli portentur, quo in plures diſtributa fuerint, eligatur vnus Frater fidus, & omni ſuſpicione carens, atque in computorum arte peritus, qui ſit tempore Capituli Congregationis Depoſitarius, hoc ordine à Diffinitoribus eligendus.

Digitized by Google

gendus. Quilibet Diffinitor in aurem Patris Præſidentis vnum nominet. Deinde nominati omnes ballottentur, & qui plures habuerit voces, ſit Depoſitarius. Si verò plures in voce pares fuerint, qui Superior eſt profeſſione, præferatur. Huic Depoſitario, tàm Prælati, quàm Conuentuales, marſupia cum pecunijs ad Monaſteria tantum pertinentibus, quas ipſi ſecum, ſeu alij eorum nomine detulerint, necnon litteras cambij, ſi quas habent, conſignent. Pecunias tamen ad Monaſteria non pertinentes, ſi quas penes ſe, aut alio quouis loco aliqui habuerint, in ſignum humilitatis, & reuerentiæ, Patri Præſidenti manifeſtent. Ipſe verò Depoſitarius ſuper libellis cuiuslibet Monaſterij à Prælato ſingulis annis deferendis, quæ ſcribenda ſunt, ſcribat; videlicet, debita, & credita illius Monaſterij cum Congregatione, Annatarum ſcilicet, & taxarum ſupradictarum, & ſi quas præter eas tempore Capituli, aut intra annum imponi contigerit: & ſimiliter debita, & credita Patris Præſidentis, Viſitatorum, Procuratoris Generalis, & aliorum ex Patribus, & Fratribus, qui nomine Congregationis aliquid receperint, vel expoſuerint, prout per Auditores cauſarum prædicta diligenter examinata, & approbata fuerint.

2 Eligantur etiam duo Prælati ad computa Monaſteriorum, quibus, tàm dicta Monaſteriorum, quàm etiam Congregationis, necnon Præſidis, Viſitatorum, ac Procuratoris computa, deferantur; eaque diligenter examinata in toto, vel in

parte

Digitized by Google

parte approbent, aut reprobent, prout iuſtitia illis ſuadebit: approbata verò, in libris computorum Congregationis per Depoſitarium annotari faciant.

3 Redditus quoque ſingulorum Monaſteriorum, tàm fructuum cuiuſcunque generis, quàm pecuniarum, rationeſque dati, & accepti, creditæque, & debitæ pecuniæ à Prælato, Cellerario, & Senioribus ſubſcriptas, exactiſſimè videant, & examinent, & vbi opus fuerit, æris alieni cauſas inquirant, & rationem ineant quomodo ſolui poſſit: eaque omnia pertractent, quæ pro cuiuſque Monaſterij vtilitate ſibi videbuntur expedire, verboque, & ſcripto omnia referant Diffinitoribus, vt poſſint oportunè prouidere. Quod ſi in rationibus huiuſmodi aliquam inuenerint fraudem, contra tranſgreſſores ſeueriſſimè procedatur, etiam vſque ad depoſitionem.

De Monaſteriorum examinatione.
CAP. XIX.

1 FERIA ſecunda tempeſtiuè dicatur ſine cantu Miſſa de Domina; cui omnes interſint Diffinitores, niſi aliqui tunc temporis celebrare voluerint. Si ſolemne feſtum occurrerit, ea die dicatur Miſſa de feſto, & fiat commemoratio de Domina.

2 Completa Miſſa, pulſetur pro Capitulo; coaduna-

na-

Digitized by Google

natiſq; Diffinitoribus genibus flexis aliquantiſper orent: factoque ſigno à Patre Præſidente, ſedeant omnes; quem etiam modum teneant, quoties ad Capitulum celebrandum ingrediuntur.

3 Fiant igitur primò per Scribam Capituli duæ cædulæ, in quibus pro diſpoſitione Patris Præſidentis ponantur omnia Monaſteria Congregationis, quo ordine examinanda fuerint; quarum altera publicè appendatur, vt ſciant Cõuentuales omnes, quo ordine, & quando ſunt examinandi, & ſe præparent; altera verò remaneat penes Patrem Præſidentem, vt ſciat quo ordine Conuentuales vocari debeant.

4 Poſtea verò aduocentur Auditores cauſarũ, cum eorum Scriba, qui omnes admoneantur à Patre Præſidente, vt officium ſibi commiſſum, ſtrenuè, & integrè exerceant, iuſtitiamque omnibus, cum Dei timore adminiſtrent: & quæ agenda erunt, quanto citius exequantur, & terminent, &, vt Capitulum de Auditoribus cauſarum legant, & diligenter examinent, hortetur. Et primò regiſtrum Conuentuum expediatur: Deinde Pater Præſidens diſtribuat vnicuique Diffinitorum officia, annotationes videlicet, mutandorum Fratrum, ordinandorum, balneorum, litterarum gratioſarum, extraordinariorum, & aliorum huiuſmodi, prout ipſi Patri Præſidenti videbitur.

5 Poſt hæc autem procedant ad Monaſteriorum examinationem; in primis ſtatuentes, quod ſi is, qui fuerit Prælatus Monaſterij, de quo facienda

eſt

eſt examinatio, ſit Diffinitor, exeat de Capitulo.
6 Similiter ſi quis Diffinitorum habeat Prælatum, ſibi conſanguinitate vſque ad ſecundum gradum inclusiuè coniunctum, aut comprofeſſum, quando de ipſo Prælato fit examinatio, Diffinitor ille tunc exeat, neque præſens ſit in illa examinatione. Quod idem ſeruari volumus in examine Prælatorum, Monialium curam habentium.
7 Quæ quidem examinatio in prædictis duobus caſibus, ſuper vno folio ſeparato ſcribenda erit: & ita à Scriba Capituli cuſtodienda, vt ad dicti Diffinitoris notitiam peruenire non poſſit. Vocato autem illius Monaſterij Conuentuali, præſentet litteras concernentes negotia ipſius Monaſterij, ſi quas habet; deinde, ſi quid dicere voluerit, paucis verbis, & ad rem pertinentibus referat, dimiſſoque memoriali eorum, quæ retulit apud Diffinitores (prout ſupra notatum eſt in capite quintodecimo de electione Scribę) exeat. Quo dimiſſo legantur litteræ omnes ſeriatim, & ex integro omnibus Diffinitoribus audientibus: & commiſſiones à Fratribus oretenus habitæ, & per eum in ſcriptis præſentatæ. Et quæ prouiſione, ſeu reprehenſione digna fuerint, annotentur.
8 Conſequenter habeatur plena, & diligens informatio à Viſitatoribus, qui anno proximo præterito Monaſterium, de quo agitur, viſitauerint. Poſtremo aduocetur præfati Monaſterij olim Prælatus; qui (prout de Conuentuali dictum eſt) ſuper negotijs ſui Monaſterij examinetur: quique

omnibus, quæ dicere voluerit in cædulam redactis, vt ſupra, eam manu ſua ſubſcriptam relinquat.

9 Habita demum de omnibus informatione: notentur in vno folio, ſi qua reprehenſione digna fuerint: Et accerſito eo, qui eſt reprehendendus; Pater Præſidens, neminem ſpecialiter nominando, aut dicendo, vnde informationem habuerit, moneat ipſum hoc modo, videlicet.

10 Ad nos peruenit, vel nos audiuimus ſic, & ſic. Et præcipuè interrogetur Prælatus diſtinctè, & ſeriatim de ſibi oppoſitis importantibus; ne inaudita parte contra eum procedatur minus iuſtè: Similiter cum quocumque alio, ſi præſens fuerit in Capitulo procedatur; & tandem audita eius reſpōſione, ipſum (prout Diffinitores iudicauerint expedire) abſoluat, vel moneat, corripiat, aut puniat. Quam correctionem, vel admonitionem volumus recipi cum omni reuerentia, & ſubmiſſione.

11 Si verò per Conuentualem, aut aliquem ex Fratribus relata fuerint aliqua, de quibus haberi certa informatio nequeat, dentur Viſitatoribus anni ſequentis illius Monaſterij, vt examinent, & procedant, prout in Capitulo de Viſitatoribus ordinabitur.

12 Examinatis igitur ſupradicto ordine, Monaſterijs omnibus, procedatur poſtea ad examinationē Prælatorum, qui Monialium curam habent. Qui Prælati à Diffinitoribus ſigillatim de vnoquoque Monaſterio interrogentur, ſi qua digna notatione, correctione, aut prouiſione inuenerint; quæ

omnia

omnia per Scribam annotentur, ſicut ſupradictum eſt de alijs Monaſterijs. Et ſimiliter proferantur litteræ, ſi quæ ſunt, ad Diffinitores à Monialibus miſſę, aut aliter dicta Monaſteria Monialium concernentes.

13 Poſtremo ordinamus etiam, & præcipimus, vt deinceps apud Patrem Præſidem teneatur liber, Succeſſoribus annuatim conſignandus, in quo per ordinem deſcribantur ex vna parte omnes illi, qui in Congregatione ſcandaloſi, criminoſi, inquieti, ac proceſſati fuerint. Ex altera verò parte è directo poſita annotentur approbationes, & atteſtationes Viſitatorum de eorum emendatione, & morum conuerſione Diffinitoribus factæ. Et poſtquam tribus vicibus annuis à Viſitatoribus diuerſis fuerint factæ dictæ approbationes, de quibus in eodem libro conſtare debebit, ex ſupradictorum Viſitatorum ſubſcriptione; poſſint illi, de quorum emendatione conſtabit, promoueri ad ordines, gradus, dignitates, & officia reſpectiuè; dummodo habeant omnia ſuffragia nouem Diffinitorum; & non alio modo. Inuiolabiliter autem hæc conſtitutio in perpetuum ſeruetur, alioquin nullas, & inualidas huiuſmodi promotiones ipſo facto eſſe volumus, & declaramus. Teneantur autem Prælati, & Viſitatores ſingulis annis denunciare Diffinitorio dictos criminoſos, ſi quos habuerint, ſub pœna ſuſpenſionis, &c.

Digitized by Google

De modo, quo Diffinitores expediant terminanda.

CAP. XX.

1 EXPEDITA itaque Monaſteriorum examinatione; Præſidens Capituli (quem volumus eſſe promotorem omnium cauſarum: ita tamen, vt tàm ipſe Capituli, quàm etiam Regiminis Præſidens teneatur quæcumque proponere ſuper quibus ab aliquo Diffinitorum fuerit requiſitus) omnia, quæ notata ſunt per Scribam, in medium ſeriatim, & ſucceſſiuè diffinienda producat.

2 Et incipiens à nouiſſimis vſque ad primos, ſciſcitetur vniuſcuiuſque vota; vltimo ipſe dicturus. Et vno loquente cæteri taceant: Si quem verò deprehenderit in dicendo prolixiorem extra materiam vagari: moneat eum, vt exponat votum ſuum paucis verbis, & ad rem pertinentibus.

3 Omnibus verò auditis; illa opinio, in qua duæ ex tribus Diffinitorum partibus, videlicet ex nouem, ſeptem conuenerint, ab omnibus cenſeatur diffinita. Scribantur autem terminata à Diffinitoribus, in margine foliorum petitionum Abbatum, ſiue Conuentualium per Scribam è regione petitionum, per capita ſummariè; prout ſupra determinatum eſt cap. xv. de electione Scribæ.

Poſt

4 Poſt hæc verò Diffinitores legi faciant ordinationes præteriti Capituli. Et Similiter, quæ fuerint ordinata per Patrem Præſidentem, Regimen, aut Viſitatores intra annum, & iudicio duarum ex tribus partibus, vel approbentur, vel reuocentur.

5 Quæ autem de nouo tunc ordinata fuerint, ſeu terminata, ſeruentur quidem; ſed non regiſtrentur; aut redigantur in ordinationibus, niſi per annum practicata fuerint, & per ſequens Capitulum confirmata.

6 Nouę autẽ ordinationes non facilè amodo fiant, niſi ex vrgentiſſima cauſa, & maxima cum maturitate. Propterea ordinamus, quod ſi quæ in poſterum ordinationes faciendæ ſunt (poſtquam fuerint à Patribus Diffinitoribus formatæ, & per eorum ſuffragia approbatæ) exhibeantur, & relinquantur per aliquod tempus Prælatis omnibus cõſiderandæ. Quibus poſtea conuocatis legantur ſigillatim per Scribam, aut cui Diffinitores mandauerint, & quæ à duabus partibus dictorum Prælatorum pari voto approbatæ fuerint, Patres Diffinitores, per Scribam Capituli faciant publicari, ſequenti anno practicandas, & futuro proximo Capitulo modo, quo ſupra, & duabus Prælatorum partibus approbandas, & confirmandas; quæ deinceps non valeant, niſi eodem modo, quo confirmatæ fuerint, reuocari.

7 Terminata verò per anteriora Capitula, nolumus qualibet facilitate reuocari; ſed ſi quæ in dubium adduci contigerit, per ſubſequens Capitulum

lum minimè reuocata, nullatenus proponantur examinanda, niſi de conſenſu duarum partium Diffinitorum, quæ tamen ex toto, vel in parte reuocari non poterunt, niſi ex nouem Diffinitoribus, ad minus octo conſenſerint. Et quotieſcumq; aliquid antea per Patrum Decreta ordinatum, alterari quacumque de cauſa contigerit, in Decreto poſteriori fiat mentio prioris, alioquin poſterius nullum ſit, & Decretum prius emanatum in ſuo robore permaneat.

De calculo Expenſarum.
CAP. XXI.

1 POST examinationem autem Monaſteriorum, ante tamen nouorum Officialium, & Prælatorum electionem: Ordinamus, quod Diffinitores videant computa Congregationis, per Deputatos ad computa Monaſteriorum approbata, & per Depoſitarium annotata; necnon calculum expenſarum anno proximo præterito nomine Congregationis, tàm per Patrem Præſidentem, & Viſitatores, quàm etiam per alios nomine Congregationis quacumque ex cauſa factarum, ac pariter debitorum, & creditorum. Quo viſo, ſint ſolliciti, vt huiuſmodi credita exigantur, & debita ſoluantur.

2 De quinquennio autem in quinquennium renouetur taxa Moneſteriorum.

Non

3 Non omittant præterea prouidere, vt ſoluatur cenſus annnus vnciæ vnius auri, quem Congregatio tenetur annuatim ſoluere in feſto Apoſtolorum Petri, & Pauli Cameræ Apoſtolicæ in ſignum perpetuæ libertatis, & confirmationem Priuilegiorum noſtrorum.

4 Omnibus itaque maturè, ac diligenter perpenſis, ſi pecuniæ deſunt, imponantur cuilibet Monaſterio taxæ plures, vel pauciores (prout neceſſitas exegerit) cum præfixione termini ad ſoluendum, ac quibus, & vbi ſolui debebunt.

5 In ſolutione autem pecuniarum, quæ per ſingulos annos à Monaſterijs noſtris Romæ facienda eſt: ſingula Monaſteria integram ſummam, quam debent Procuratori Generali, vel Agentibus pro Congregatione in Vrbe Roma ſuis expenſis deferant, vel tranſmittant, aut Quæſtores Congregationis Venetijs, & alibi omne diſpendium ſingulis Monaſterijs expenſum ferant, quod ipſorum Monaſteriorum cauſa à Congregatione in communi ſuſtinebatur tàm cambiorum cauſa, quàm aureorum nummorum ponderis defectu.

De

De Præſidentis Regiminis electione. *CAP. XXII.*

1 DIE primo poſt prædictorum omniũ expeditionem (etiamſi ſuperius ordinata ex integro expedita non fuerint) vt electio Præſidentis Regiminis celebrari poſſit, cantetur ſolemniter per Præſidentem Miſſa de Sancto Patre noſtro Benedicto: Qua finita, congregatis Diffinitoribus, Præſidens Capituli exhortetur eos pro nouo Præſidente Regiminis eligendo: vt eum eligant; quem pro Congregationis bono magis idoneum, vtilioremque probauerint.

2 Propter frequentes autem neceſſitates, & continua negotia in Romana Curia, atque, vt tota Congregatio vnum corpus eſſe cenſeatur, præcedentium Patrum veſtigijs inhærentes ſtatuimus, vt Præſidens Regiminis hoc modo deputetur, videlicet citra Alpes ex Monaſterijs Prouinciarum Siculæ, Neapolitanæ, Romanæ, & Etruſchæ Profeſſus per biennium. Expleto verò huiuſmodi biennio vltra Alpes, ideſt ex Monaſterijs Prouinciarum Veneræ, Liguræ, & Lombardæ ſimiliter profeſſus, per triennium (ſingulis tamen annis eligendus) deputetur, in quibus Prouincijs (excepta Sicula ob diſtantiam loci) reſpectiuè reſidere teneatur. Et ſic ſemper ſeruando hunc ordinem.

3 Modus autem electionis erit iſte. Quilibet Diffinitor

finitor ſcribat de per ſe in cædula, primo nomen ſuum, deinde nomen illius, quem eligere in Præſidentem intendit hoc modo, videlicet: Ego D. N. eligo in Præſidentem D. N. & ſcriptum, ponat in vaſe ad hoc præparato. Hoc facto Diffinitores vocent Scrutatores, qui ſcrutentur ſimul ſecretè ſingulorum ſuffragia; in quem verò quinque voces conueniſſe viderint, eum Præſidentem pronuncient. Quod ſi non conuenerint, omnes nominati in Præſidentem à Diffinitoribus ballottentur: ballottas verò dicti Scrutatores videant, & eas notent, in quem verò plura vota conuenerint, dummodo non ſint infra quinque, ille ſit Præſidens. Si verò aliqui fuerint pares in quinque vocibus, vel ſupra: iſti iterum ballottentur vſque tertio inter Diffinitores; & qui plures habuerit ballottas, ipſe erit Præſidens. Et ſi iterum fuerint pares, pronuncietur, qui eſt antiquior in Congregatione.

4 Supradictas autem ballottas, ſi quis in actu ballottationis palam, vel ſecretò oſtendere, vel per alterius manus dare præſumpſerit, pœnam priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ incurrat. Quod idem intelligimus de ballottationibus, quæ tàm per Diffinitores, quàm per Patres in Capitulo Generali, vel in Dieta congregatos fieri contigerit.

5 At ſi ex nominatis in Præſidentem, nemo quinque voces habuerit: ballottentur ſemel ſecundò, & tertiò, & non amplius. Qui ſi nec tùnc conuenerint, aduocentur quatuor Auditores cauſarum;

Digitized by Google

& eis adiunctis, nominati per Diffinitores in Præſidentem, inter eos omnes ballottentur;& in quem ſex ad minus voces conuenerint, Præſidentem pronuncient. Si verò aliqui fuerint pares in ſex vocibus, vel ſupra: iſti iterum ballottentur vſque tertiò, & qui plures habuerit voces ipſe erit Præſidens. Et ſi iterum fuerint pares, pronuncietur, qui eſt prior in Congregatione. Electum verò in Preſidentem, huiuſmodi onus omnino volumus acceptare. Deinde vocentur omnes Patres de Capitulo, & qui in eodem reſident Monaſterio, & coram eis electus Præſidens pronuncietur per antiquiorem ex Diffinitoribus, vt infra. Qui continuo poſtulet, attento onere ſibi impoſito, pro ſe ab omnibus orari; & omnes ſucceſſiuè Patres habentes vocem in Capitulo, ad pacis oſculum recipiat.

6 Quibus peractis, is qui fuerit Præſidens Capituli, vel antiquior Diffinitor (ſi ipſe Præſidens Capituli electus eſſet in Præſidentem Regiminis) incipiat; Te Deum laudamus; & cantando, omnes proceſſionaliter ad Eccleſiam accedant, Præſidente Regiminis ibi exiſtente.

7 Cum verò peruentum fuerit ad Chorum, idem Præſidens Regiminis, cum illo, qui fuit Præſidens Capituli, vel cum antiquiore Diffinitorum (ſi, vt ſupra, factus eſſet Preſidens Regiminis) & alio ex antiquioribus Diffinitoribus ante Altare ſe proſternant; & finito Te Deum laudamus, is qui fuit Præſidens Capituli, vel antiquior dicat Verſum: Saluum fac ſeruum tuum. ℟: Deus meus ſperan-

tem

tem in te. Verſ. Mitte ei Domine auxilium de Sancto. ℟. Et de Sion tuere eum. Verſ. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens ſempiterne Deus, qui facis mirabilia magna ſolus, prætende ſuper hunc famulum tuum Præſidentem noſtrum, & ſuper Congregationem illi commiſſam ſpiritum gratiæ ſalutaris, & vt in veritate tibi complaceat, perpetuum ei rorem tuę benedictionis infunde.

Porrige Domine huic famulo tuo Præſidenti noſtro dexteram tuam per interceſſionem Beatæ, & glorioſæ, ſemperque Virginis Dei genitricis Mariæ, & auxilium ei ſupernæ virtutis impende.

Interceſſio nos quæſumus Domine Beati Patris noſtri Benedicti Abbatis commendet, vt quod noſtris meritis non valemus eius patrocinio aſſequamur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

8 Si verò contingeret electum abeſſe: eius locum, & vicem teneat antiquior Diffinitorum, & omiſſo oſculo Pacis cantetur: Te Deum laudamus, cum Verſibus, & Orationibus.

De Prælatorum electione.
CAP. XXIII.

1 QVIA experientia magiſtra didicimus, Prælatorum crebram mutationem Monaſterijs in ſpiritualibus,& temporalibus eſſe damnoſam, idcirco monemus, vt in electione, ſeu noua inſtitutione Prælatorum huiuſmodi crebra mutatio vitetur, & quantum fieri poteſt non mutentur Prælati, niſi elapſo quinquennio: præterquam ob aliquam rationabilem,& legitimam cauſam, ſcripto in mutatione exprimendam. Vltra quinquennium verò non poſſint in Regimine eiuſdem Monaſterij vllo modo permanere; nec ad illud regendum iterum aſſumi, niſi totidem annis vacauerint,quot illi præfuerunt. Quod idem de Theſaurario, Procuratore Generali, Cancellario, & Capſario Congregationis, Coadiutore Procuratoris in Curia, & pariter de Prioribus Magiſtris Nouitiorum,& Cellerarijs decernimus inuiolabiliter obſeruari, iuxta formam Breuis Pauli V.

2 Cæteri quoque Officiales à Prælatis Monaſteriorum ad Rectorias, Vicariatus, Procurationes, vel ad quamlibet aliam adminiſtrationem, aut exercitium iuriſdictionis ſpiritualis, aut temporalis intus, & extra Monaſterium deputati, elapſo quinquennio à prædictis officijs omnino remoueantur.

Modus

3 Modus autem prædictæ electionis, ſeu nouæ inſtitutionis, vel depoſitionis, aut mutationis Prælatorum, erit iſte.

4 Primò, Diffinitores ineant inter ſe tractatum de Patribus, qui ſunt mutandi, vel ſi qui ſunt deponendi, aut de nouo inſtituendi. Et nullus poſſit, vel deponi, vel de nouo inſtitui in Prælatum, niſi præmiſſo inter Diffinitores tractatu, & ſcrutinio de huiuſmodi depoſitione, vel inſtitutione. Et qui anno præterito fuit Prælatus, niſi ex nouem Diffinitoribus ſeptem conſentiant, non poterit excludi. Similiter, qui in Prælatum de nouo erit inſtituendus, niſi ex nouem, ſeptem conſenſerint, inter Prælatos computari non poterit. Nec poſſint aliter, aut alij poni in cædula, aut amoueri de cædula Prælatorum, nec ad electionem Prælatorum procedi poſſit, niſi præmiſſis prædictis.

5 Demum quilibet Diffinitorum ſcribat in præparata cędula nomina Prælatorum, quos nominare voluerit: vnicuique Monaſterio Prælatum vnũ habilem, prout conſcientiæ ſuæ videbitur, aſſignando. (Ita tamen, quod nullus Prælatus amoueatur, de quo prius Diffinitores inter ſe tractauerint de huiuſmodi non amouendo, & hoc inuiolabiliter obſeruetur) præfatamque cædulam in vaſe ad hoc præparato, reponat.

6 Poſtmodum verò vocentur Scrutatores, qui præfatas cædulas diligenter ſcrutentur, & Prælatos in dictis cædulis nominatos fideliter in vnam amplam cædulam redigant: vnicuique Monaſterio attri-

attribuendo nominatos in eodem Monaſterio, etiamſi plures in vno Monaſterio fuerint nominati; & ipſam cædulam præfatis Diffinitoribus repræſentent. In qua ſi reperietur de aliquo Prælato diſpoſitum fuiſſe, aliter, quam ſupradictum eſt: tũc Pater Præſidens omnino prohibeat talem Prçlatum ſuffragijs ſubdi, imò abſque alia diſcuſſione, eumdem in Monaſterio, in quo prius erat, deſcribi, & nominari faciat. Cædulas verò, quas prçfati Scrutatores ſcrutati fuerint, comburant, & omnia ſecretè teneant, ne ſcandalum aliquod oriri poſſit. Qui ſi contrafecerint, puniantur, prout ſupra de ipſis reuelantibus dictum eſt. Quo facto Prælati ſinguli ballottentur; & in quem plura ſuffragia conueniunt, ille præferatur Monaſterio, de quo agitur.

7 Hoc ſanè volentes, quod ſi quis eorum, pro quo vota dantur, fuerit de Diffinitoribus: vt liberius de eo diſponatur, exeat de Diffinitorio, donec fuerit ballottatus.

8 Quod ſi contingeret eumdem Patrem in duobus, vel pluribus Monaſterijs nominatum, alijs Patribus in ſuffragijs anteferri: ballottetur iterum, & pro quo Monaſterio, plures repertæ fuerint voces, illi præficiatur. Ad depoſitionem verò Prælatorum in pœnam, decernimus, vt non niſi cauſa cognita, & ſecundum quod ordo iuris, ac ipſorum demerita poſtulauerint, Diffinitores procedant.

9 Aduertant autem ipſi Patres Diffinitores, aut etiam qui pro Dictis celebrandis infra annum cõgrega-

gregabuntur, ne in promotionibus ad dignitates, Prælaturas, officiaue cuiuſuis generis in Congregatione faciendis, vllum omnino promoueant ad fauorem cuiuſcumque Principis, aut Prælati extra Congregationis gremium; hoc enim prohibetur per duo diplomata Pij V. quorum alterum expeditum fuit ſub die 7. Aprilis, alterum 28. eiuſdem menſis, & anni MDLXXI. diſtrictius autem per diploma Gregorij xiij. die 7. Aprilis MDLXXIV. nouiſſimè à Sanctiſſimo Domino Noſtro Vrbano Octauo confirmatum, & ampliatum, vt ſupra cap. 8. num. 3. Quod legendum eſt quotannis coram omnibus de Capitulo Sabbato in primo actu Capituli; ſed illos tantum ad huiuſmodi Prælaturas, vel officia aſſumant, quos Religionis zelus, morum probitas, litterarum ſcientia, ac Regulæ obſeruantia commendant.

De Conuentuum Reformatione.
CAP. XXIV.

1 EXPEDITIS Prelatorum electionibus, tractent deinde Diffinitores de Conuentuum reformatione.

2 Videant itaque primò, ſi Monaſteria Prioribus, Decanis, Magiſtris Nouitiorum, Cellerarijs, & Monialium Confeſſoribus indigent: Quod ſi iudicauerint in aliquo Monaſterio aliquem promouendum, aut ex illius Monaſterij Superiorum inſtantia, vel ex ipſorum

Diffi-

Diffinitorum propria conſideratione, tunc (ſeruatis omnibus in Apoſtolicis litteris expreſſis, & quę in præſentibus Conſtitutionibus, & pręſertim in declaratorio Regulę cap. 21. de huiuſmodi electionibus ſtatuuntur) Diffinitores ipſi diligenter de ipſo ineant cum Dei timore tractatum; Declarantes illos, de quibus tunc agetur, nequaquam legitimè promoueri poſſe, niſi ex nouem Diffinitoribus, ſaltem ſeptem conſenſerint: quem etiam votorum numerum, in eorum abſolutione, neceſſarium eſſe decernimus.

3 Et ne Diffinitorum iudicium in aliquo errori pateat: Viſitatores in Monaſterijs viſitandis interrogabunt Prælatum, ac cæteros Monaſterij Superiores, an mutuo inter ſe cōſilio tractauerint (quod eos omninò facere volumus) ſit ne aliquis in Monaſterio Frater morum probitate, & ſcientia dignus, qui promoueri poſſit ad Decanatum: itemq; ex Clericis ad Subdiaconatum, Diaconatum, aut Sacerdotium. Et ſi aliquos poſt huiuſmodi tractatum dignos inueuerint, qui præponantur Viſitatoribus approbandi: mandabunt ipſi Viſitatores, prędictos ſibi in cædula deſcriptos exhiberi, atque à Prælato, & ſingulis Superioribus iuramento pręſtito exigent, an affectione, & inordinata animi inclinatione aliquem propoſuerint, aut odio, vel maleuolentia pręternmiſerint, an verò quos dignos, & idoneos ad gradus, & officia iudicauerint; deque ſic nominatorum vita, & moribus, pręſertim illorum, qui ad Decanatum promouendi eſſent

ſent à cæteris probatæ fidei Fratribus exactiſſimè inquirent, & ſingulorum teſtimonia in acta referri iubebunt. Induſtriam verò, ac ſcientiam, Viſitatores ipſi præſentes diligenter examinabunt, ſeruata forma, quoad promouendos ad Decanatum, quæ infra in ſecunda parte Conſtitutionum cap. 2. num. 15. præſcribitur, & quos idoneos repererint, approbabunt. Decanorum autem, & Priorum Clauſtralium vitam, mores, induſtriam, doctrinam, & ſollicitudinem, tùm à Prælato, & Superioribus, tùm ab alijs Fratribus, diligenter explorabunt, cum enim ex eorum numero eligantur Priores, & Abbates reſpectiuè, omnium optimi ſunt approbandi. Quos igitur dignos iudicauerint Viſitatores (ſuper quo eorum conſcientiam oneramus) approbabunt, & in acta referri mandabunt. Caueant autem Viſitatores, ne aliquem approbēt, qui per integrum ſaltem annum in eodem Monaſterio commoratus non fuerit, aut certe bonum teſtimonium habeat ab his Prælatis, & Superioribus, cum quibus eo anno, licet in diuerſis Monaſterijs, vixerit. Hoc attento, quod Titulares Prælati, deinceps neque in Abbates cum adminiſtratione, neque in Priores, neque in Decanos promoueri poterunt.

4 Prohibemus quoque, ne quis ad Decanatum, nec ad aliquem Superioritatis gradum, etiamſi Sacerdos ad Congregationem venerit, aſſumi poſſit, niſi decimo ſexto, nec ad curam Nouitiorum, niſi decimo octauo anno reſpectiuè in Congrega-

tione completo, vt ſupra, in Declaratorio Regulæ, cap. 21. num. 7. & 8.

5 Et nemo in Priorem, aut Abbatem promoueri poſſit, niſi per quinquennium completum in Decanatu, aut Prioratu reſpectiuè laudabiliter vixerit, prout in præfato cap. 21.

6 Videant conſequenter Diffinitores, ſi Monaſteria, Sacerdotibus, Cantoribus, & alijs quibuſcumque Fratribus indigeant, & pro qualitate loci, concurſu, frequentia Populi, & dignitate Eccleſiæ oportunè prouideant, ſeruata tamen forma Decreti S. Congregationis Concilij de celebratione Miſſarum; vbi decernitur, vt numerum familiæ ſingulorum Monaſteriorum Capituli generalis ſententia, & auctoritate præfinitum, ijdem Regularium Superiores perpetuò ſeruare omninò teneãtur; nec poſſint illum, quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti redditum abſque Sac. ipſius Congregationis licentia. Quem quidem numerum iam vnicuique noſtræ Congregationis Monaſterio, Capituli Generalis voto, & auctoritate præfixum, nemini liceat Prælatorum noſtrorum vllo pacto minuere, vel pro obtinenda huiuſmodi augendi licentia ad eamdem Sac. Congregationem recurrere, niſi ex vrgentiſſima, & legitima cauſa in Capitulo Generali à Diffinitoribus approbanda, ſub eiſdem pœnis in prædicto Decreto contentis. Statuatur item ex eo numero quot Decani, quot Sacerdotes, quot Clerici ſingulis Monaſterijs ſint adſcribendi; Sic enim fiet, vt ex certo vniuſcuiuſ-

Digitized by Google

que Monaſterij Monachorum numero, certus etiã numerus omnium in Congregatione Monachorum determinetur, adeo vt ſingulis annis non plures Nouitij ad probationem recipiantur, quam quot de præſcripto numero fuerint imminuti. Inſuper, ſi qui Fratres ex legitima cauſa petant, aut indigeant mutatione, prout fieri poterit, & Diffinitoribus videbitur, fiat prouiſio.

7 Ad tollenda autem ſcandala, & incommoda, quę ex frequentibus Monachorum mutationibus ſępè numero, etiam cum animarum detrimento oriuntur; ſtatuimus, quod Fratres noſtræ Congregationis non leui cauſa mutentur, ſed tantum ex manifeſtę infirmitatis cauſa, quibus Medicorum conſilio, aeris mutatio ſubueniret, aut ſi huiuſmodi mutatio ad animæ ſalutem eſſet neceſſaria, vel alia graui cauſa, à Diffinitoribus, vel Regimine, aut à Viſitatoribus approbanda. Mutatis autem Fratribus, Viſitatores, aut Diffinitores, aut Regimen, per quos mutari contigerit, prouideant, vt omnia itineri neceſſaria tribuantur, præſcripta quoque eis via, qua directè ad Monaſteria ſibi aſſignata pergant, adeò vt vagandi tollatur occaſio, & commodis Monachorum, qua decet charitate, conſulatur.

8 Idcircò ordinamus, vt quoties aliquis Frater petit mutationem, niſi ſaltem ſeptem Diffinitores conſentiant, non eis annuatur. Ballottentur autem Fratres mutandi ſinguli, & ſigillatim, & non plures ſimul. Mutationes verò prædictæ, quantum poſſi-

bile eſt, fiant ad loca viciniora,& magis propinqua, vt expenſis ſimul, & vagationi Fratrum parcatur, & ne cogantur diuerſa Monaſteria, & hoſpitia circuire. Quod præcipuè circa iuuenes obſeruetur, prout ſupra ordinatum eſt in Declaratorio Regulæ, cap.63. num.13.

9 Scriba verò Capituli, Fratres, & Monaſteria, à quibus amouendi ſunt, & ad quæ tranſmittendi fuerint, in ſcriptis redigat. Nec Cathalogis mutationum, quæ per Capitulum, aut Dietas fiunt, adhibeatur fides, niſi ſubſcriptis manu ipſius Scribæ, ſiue Cancellarij, vel vnius ex Prælatis, vel Procuratoris in Curia, vel Neapoli fidem facientium, eos cum originali conuenire.

10 Statuentes inſuper, quod quando Fratres mutantur de Monaſterio ad Monaſterium, competenter induti mittantur, & maximè in prima mutatione, eis omninò prouideatur de Clamyde, ſeu mantello panneo, ſtiualibus, calcaribus, alijſq; neceſſarijs, quatenus in inuentario ſuorum veſtimentorum cognoſcentur indigere.

11 Pecunias verò non ſolum quas pro veſtimentis deferunt, ſed etiam omnes alias, cum ad Monaſteria ſibi aſſignata peruenerint, ſtatim, Prælatis reuelent, Depoſitario conſignandas, quas nolumus, niſi de licentia Abbatis expendi.

De

De Viſitatorum, & Procuratoris in Curia electione.

CAP. XXV.

1 DEMVM ipſi Diffinitores eligant ſex Prælatos in Viſitatores vltra Pręſidentem, Religionis zelo, morum probitate, litterarumque ſcientia conſpicuos, qui teneantur in illis Prouincijs, in quibus Viſitatores deputati fuerint, munus ſuum cum omni diligentia ſubire, & intra tempus à Conſtitutionibus præſcriptum, abſoluere.

2 Modus autem eligendi erit iſte. Quilibet Diffinitor ſecretè ſcribat in vna cædula ſex Prælatos ſupradictis qualitatibus præditos, duos videlicet, ex Neapolitanæ, Romanæ, & Etruriæ, ac alios duos ex Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ Prouincijs, ex diuerſis tamen dictarum Prouinciarum Monaſterijs reſpectiuè profeſſos, & reliquos duos, iuxtà præſcriptum noſtræ Congregationis pro Regno Siciliæ, vt ſtatuitur in Breui Pauli V. poſtea ipſam cædulam Patri Præſidenti præſentet; deinde nominati ballottentur, & qui habuerint plures voces, Viſitatores exiſtant. Quando verò plures concurrunt in vocibus, antiquior profeſſione pręponatur.

3 Statuimus tamen, iuxta formam litterarum Apoſtolicarum Gregorij xiij. vt qui in vno Capi-

culo

tulo fuerit Diffinitor, illo anno Viſitator eſſe non poſſit. Similiter, qui anno præterito fuerit Viſitator, niſi elapſo biennio in Viſitatorem eligi nequeat. Viſitator autem ſolum actu, ſequenti anno, illa Monaſteria viſitare non valeat, quæ præterito anno, etiam actu viſitauerit. Viſitatio verò Monialium, neque actu, neque officio Viſitatoribus iniungi poſſit.

4 Tradant denique Diffinitores binis quibuſque Viſitatoribus, iuxtà prædictas litteras Apoſtolicas, cædulam, in qua deſcripta ſint non ſolum ea, quæ de Viſitatoribus Congregationis noſtræ Conſtitutiones mandant obſeruari, ſed etiam alia, quæ ipſi Diffinitores iudicauerint Viſitatoribus ordinanda, tàm in genere, quàm in ſpecie, pro ſingulorum Monaſteriorum exigentia.

5 Poſtea ineant tractatum de eligendo Procuratore Generali, cuius officium, cum maximi ſit pǒderis, eligatur ſpectatæ vir probitatis, induſtriæ, ac fidei, qui ſit Prior Clauſtralis, & non ſolum ingenio, & grauitate morum commendetur, ſed etiam in Congregatione ſaltem per annos vigintiquatuor expletos vixerit; & cuius vita in alijs etiam officijs laudabiliter acta, firmum, & graue dederit teſtimonium, eum poſſe tanti oneris, & honoris nomen ſubſtinere; acceſſeritque grauior quædam, & continuata Viſitatorum confirmatio. Ad eius enim officium ſpectat Congregationis negotia in Curia tractare, ex Diffinitorum Capituli Generalis, aut Patrum Regiminis præſcripto, omniaque ad Præ-

ſidem

Digitized by Google

ſidem referre; Congregationis iura tueri, Annatas quindenniorum quartam partem fructuum, & cõtingentem partem ſubſidij quadringẽtorum millium ſcutorum, & aliorum omnium in poſterum impoſitorum, & annuum cenſum vnciæ vnius auri Cameræ Apoſtolicæ in feſto SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli, in ſignum perpetuæ libertatis, & confirmationis priuilegiorum noſtrorum quotannis ſoluere ex pecunijs ſibi per Monaſteria, aut Quæſtorem tranſmiſſis. De quibus, ſingulis annis, Capitulo Generali dati, & accepti exactiſſimam rationem reddat, ſinguliſque Monaſterijs tantam pecuniarum ſummam acceptam referat, quantam cum effectu receperit, ſub pœna priuationis, & inhabilitatis ad alia quæcumq; officia per quinquennium obtinenda.

6 Singulorum item Monaſteriorum negotia curabit, & cauſas defendet, & prout opus fuerit, tàm de rebus publicum Congregationis bonum concernentibus, Præſidem certiorem faciat, quàm de priuatis Monaſteriorum negotijs, eorum Superiores. Caueat tamen, ne vllo modo procuret quaſcumque diſpenſationes, tàm ad gradus, & dignitates in Congregatione, quàm ad ordines Sacros, niſi de ſpeciali mandato Diffinitorum, vel Regiminis, & in quantum poteſt, pro ſui muneris officio, dictas diſpenſationes impediat. Quod ſi ad eius notitiam peruenerit aliquem ex noſtris Monachis id attentaſſe, teneatur quamprimum Præſidi, vel Regimini denunciare. Grauiter, qui has diſpenſationes

tiones procurauerit plectendus.

7 Eiuſdem autem Procuratoris modus electionis, quæ cum omnes tangat, ab omnibus approbari debet, erit iſte. Eligantur per vota ſecreta à Diffinitoribus quatuor ex Prioribus Clauſtralibus, duo videlicet citra, & duo vltra Alpes, ex diuerſis Monaſterijs profeſſi, qualitatibus, & requiſitis in præcedenti numero 5. præditi, qui ad huiuſmodi munus laudabiliter, & fideliter obeundum, ab eiſdem Diffinitoribus digni, & idonei ſint iudicati. Qui poſtmodum in Conuentu omnium Prælatorum proponantur, ſimulque ballottentur, & in cuius perſonam plura ſuffragia concurriſſe videbuntur, ille cenſeatur legitimè electus in Procuratorem Generalem. Paribus autem apparentibus ſuffragijs, qui prouectior in Religione fuerit, is Procurator erit habendus. Quem ſi contigerit, vel morte, vel quouis alio caſu deficere, tunc qui erit Abbas S. Pauli, curam gerat vſque ad futurum Capitulum Procurationis prædictæ.

8 Aduertatur præterea, quod iuxta Breue Pauli Quinti, quoties contigerit eumdem Abbatem S. Pauli eſſe Profeſſum ex Monaſterijs Lombardæ, Venetæ, & Liguræ Prouinciarum, tunc Procurator Generalis in Curia, profeſſus ex aliquo Monaſterio Romanæ, Neapolitanæ, Siculæ, & Etruſcæ Prouinciarum huiuſmodi, ac vice verſa, exiſtat, & eſſe debeat. Nec ambo vllo vnquam tempore ex Monaſterijs earumdem, ſed diuerſarum Prouinciarum prædictarum eſſe debeant.

Si

9 Si verò ex aliqua graui culpa (quod Deus auertat) iuſtitiæ rigor expoſcat, vt ad eiuſdem Procuratoris depoſitionem in pœnam deueniatur, vel pro bono Congregationis regimine contingat, vt ab officio abſoluatur, ad huiuſmodi prouiſiones per Diffinitores tantum, abſque aliorum Prælatorum ſuffragijs, dummodo ex nouem Diffinitoribus ſeptem conſentiant, procedatur.

10 Vt autem tanti officij onus facilius ſubſtinere valeat, deputetur ei à Diffinitoribus, aut à Patribus Regiminis Coadiutor, qui ſit Decanus, & cuius opera, ſcribendo, & alijs negotijs vtatur: grauis, & ipſe, induſtrius, probitateque, & ingenio conſpicuus, qui etiam eius vices (ſi quando eum abeſſe contigerit) ſine Congregationis incommodo, gerere poſſit. In eo autem officio, ſi ipſe Procurator rectè adminiſtrauerit, per quinquennium perſeueret; quo elapſo, in Prælatum promoueri poſſit.

De Epiſtolis dirigendis, & de loco celebrandi Capitulum.

CAP. XXVI.

1 EXPEDITIS omnibus, ante tamen Capituli abſolutionem, ſi quæ reſponſiuæ, vel miſſiuæ conficiendę ſunt litteræ, ſatisfiat huic muneri, per aliquem ad hoc idoneum à Diffinitoribus deputatum. Quas litteras Diffinitores

diligenter videant; & ſi aliquas iudicauerint memoria dignas, regiſtrari faciant per Cancellarium.

2 Conſequenter pro futuro Capitulo celebrando, idoneus in aliquo Congregationis noſtræ Monaſterio locus eligatur. Declaramus autem Monaſteria pro celebrando Capitulo hæc eſſe, videlicet, Monaſterium S. Benedicti Mantuæ, Sancti Ioannis Euangeliſtæ Parmæ, ſanctæ Iuſtinæ Patauij, S. Mariæ Prataleæ, S. Georgij Venetiarum, & S. Petri Peruſij, hac tamen apposita conditione, quod in nullo horum Monaſteriorum poſſit ipſum Capitulum amplius, quàm per biennium continuum celebrari.

3 Qui locus ſic electus, niſi rationabili cauſa, & de Præſidentis, necnon maioris Viſitatorum partis conſenſu, mutari non poſſit, aut celebratio Capituli per breue tempus, octo videlicet, vel ad plus decem dierum differri. A decem verò diebus vſque ad menſem, niſi de Præſidentis, omniumque Viſitatorum conſenſu, minimè differri poſſit; & hoc niſi ex vrgentiſſima, & ineuitabili cauſa.

4 Quod ſi aliqua rationabili cauſa, Præſidens, & Viſitatores prædicti ipſius Capituli locum duxerint tranſmutandum, vel celebrationem Capituli prolongandam, congruo tempore omnibus Prælatis Monaſteriorum per litteras ſignificare, nullatenus prætermittant.

5 Statuimus etiam, vt ad expenſas, quæ in Capitulo Generali fient, omnia Monaſteria, tā citra, quā vltra Alpes, ſecundū eorum taxā, contribuere teneantur.

De

Digitized by Google

De Publicatione, & abſolutione Capituli. CAP. XXVII.

1 OMNIBVS, quæ ad Generale Capitulum pertinent expeditis, omnes aduocentur, tam de Capitulo, quàm reſidentes in Monaſterio, vbi Capitulum celebratur; publicenturque per Scribam Capituli, tanquam auctoritate Apoſtolica publicum Notarium, Præſidens Regiminis, Viſitatores,& Prælati Monaſteriorum, tàm adminiſtrationem habentes, quàm Titulares; & ſi qui ſunt Adminiſtratores ſine titulo, Theſaurarius Congregationis, Procurator Generalis in Curia, Cancellarius, & Capſarius, Coadiutor Procuratoris, & mutationes Fratrum, præſentibus teſtibus pro hoc actu ſpecialiter rogatis.

2 Quibus peractis,exeant omnes, qui non ſunt de Congregatione,& ſucceſſiuè per Pręſidentem,vel Scribam terminata in Capitulo publicentur, exceptis his,quæ ſecreta Diffinitores duxerint tenenda. Quæ vero publicata fuerint, Prælati,aut Conuentuales in ſcriptis ad ſua Monaſteria Fratribus ſuis denuncianda portent. Et quæ à præfato Capitulo per duo præterita Capitula approbata fuerint, vel in futurum approbanda emanare contigerit, ſecum ad ſua Monaſteria, vel deferant, vel deferri faciant, quamprimum commodè poterunt in libro, ad hoc in modum regiſtri deputato per ſe,

Digitized by Google

vel per alium fideliter exaranda.

3 Quæ quidem ordinationes in Monaſterijs legantur in reuerſione Prælati à Capitulo: Publicentur etiam nominatim, ſi qui fuerint fugitiui, vel expulſi, vt ab omnibus euitentur ſecundum declarationem ſuper cap. Regulæ 29.

4 Et imponantur triginta Miſſę pro quolibet Monaſterio pro defunctis habentibus litteras gratioſas, qui illo fortè anno deceſſerint, quas pro debito noſtro ſufficere volumus.

5 Vltimò, publicetur locus futuri Capituli, & Pater Præſidens committat omnibus, vt oretur pro Sanctiſſimo D. Noſtro, pro Eminentiſs. Protectore, ac cæteris S.R.E. Cardinalibus, pro Principibus, Prælatis, ac Congregationis noſtræ Benefactoribus viuis, atque defunctis.

6 Quibus peractis Viſitatores à Scriba Capituli requirant, & petant in ſcriptis, ſi qua ordinata ſunt pro Monaſterijs ſuæ Prouinciæ, quę ad eorum officium pertineant. Et ſimiliter quilibet Prælatus petat à Scriba Capituli, ſi qua ad ſuum Monaſterium pertinentia ordinata fuerint in authentica forma in libro ſui Monaſterij, vt ſupradictum eſt, poſtea adnotanda, & in ſpecie de Fratribus ad ſuum Monaſterium tunc deputatis, an pro aliquo illorum obtenta fuerit licentia, vt ad ordines promoueatur, & quo tempore; & ſimiliter à P. Præſidente requirat, ſi qua fuerint ad ſuum Monaſterium pertinentia. Et ſic obtenta prius licentia, & benedictione percepta, facultas ſit vnicuique redeundi ad

ſua

Digitized by Google

ſua Monaſteria, niſi ex aliqua cauſa fuerit neceſsè, aliquos remanere. Præſidens tamen, & Viſitatores vltimi recedant. Modus autem hæc omnia pronunciandi, vt ab omnibus idem ordo ſeruetur, erit iſte, videlicet.

7 Primò, pronuncientur Prælati. Secundò, Ordinationes confirmatæ. Tertiò, Ordinationes nouę. Quartò, Admonitiones. Quintò, Mutationes Fratrum. Sexto, Numerus Profeſſorum Fratrum. Septimò, Fugitiui, & expulſi, ac licentiati, & a quo Monaſterio, qui ſpecificè nominentur. Octauò, Specificentur nominatim Defuncti omnes, & in quo Monaſterio. Nonò, Numerus Defunctorum habentium litteras gratioſas. Decimò, Triginta Miſſæ pro dictis habentibus litteras gratioſas. Vndecimò, Impoſitio Taxæ, ſiue Taxarum. Duodecimo, Locus futuri Capituli. Tertiodecimò, Licentiæ admittendi Nouitios ad profeſſionem. Et poſtremò Theſaurarius, Procurator in Curia, ac cæteri Officiales Congregationis, vt ſupra num. 1.

De

De Pecuniarum ſolutione pro debitis liquidis Monaſteriorum, & de Syndicatu pro pecunijs mutuo accipiendis.

CAP. XXVIII.

1 ORDINAMVS, quod ſi aliquod Monaſterium teneatur in debito liquido, aut per Capitulum, & Viſitatores liquidato, Congregationi, vel alicui alio Monaſterio in quacumque pecuniarum quantitate, aut alia re, eique præfixum fuerit tempus à præfato Capitulo, vel Viſitatoribus, intra quod ſoluere debeat: ſi elapſo dicto tempore fuerit requiſitus illius Monaſterij Prælatus, & intra quindecim dies non ſatisfecerit ſoluendo: aut deponendo realiter pecunias, aut ipſas res ad voluntatem creditoris, priuetur anno ſequenti voce actiua, & paſſiua in Capitulo. Si verò debitum illud fuerit ratione taxarum, ſoluat cum illo totum intereſſe; & pœniteat, prout ſupra dictum eſt, ſi tamen in culpa ipſe fuerit.

2 Si autem Cellerarius à Prælato monitus, ſupra dicta adimplere neglexerit, tamdiù qualibet hebdomada quarta, & ſexta feria, in pane, & aqua ieiunet in terra in Refectorio, quoad vſque ſibi impoſita adimpleuerit cum effectu.

3 Et quia pro neceſſitatibus Congregationis, neceſſe eſt quandoque pecunias à Campſoribus, aut ab

Digitized by Google

ab alijs mutuari: Ordinamus quotieſcumque neceſsè fuerit fieri Syndicatus, ſiue inſtrumenta procurationis pro quacumque pecunia mutuò accipienda, quod ante omnia certa, & diffinita ſumma apponatur in Syndicatu, & tres ad minus Procuratores conſtituantur, qui omnes ſimul, ſi commodè fieri poterit, vel ſaltem duo eorum numerationi, & receptioni pecuniarum interſint.

4 Cellerarij autem Monaſteriorum nullo modo poſſint pecuniam mutuo accipere in qualibet quantitate, abſque licentia Prælatorum, & maioris partis Conuentus, in ſcriptis redigenda.

Digitized by Google

Digitized by Google

INDEX CAPITVLORVM

Primæ Partis Conſtitutionum Congregationis Caſinenſis.

Cap.		Pag.
1	*DE Capitulo Generali celebrando.*	1
2	*De debentibus venire ad Capitulum.*	2
3	*Quando, & quomodo fieri debeat electio Conuentualis.*	6
4	*De ijs quæ pertinent ad Conuentuales.*	12
5	*De modo ſcribendi Capitulo Generali.*	14
6	*Quæ per Prælatum Capitulo deferenda ſunt.*	16
7	*De forma Capituli Generalis, & primò quibus perſonis conſtet.*	18
8	*De ijs, qui faciunt practicas in electione Diffinitorum ex Bulla Leonis X.*	20
9	*De electione ſcrutatorum.*	22
10	*De abſolutione Præſidentis, & aliorum Prælatorum ab eorum Regimine.*	23
11	*De electione Præſidentis Capituli, Diffinitorum, & Conſeruatorum.*	25
12	*De Diffinitorum auctoritate, & litterarum præſentatione.*	29
33	*Quod nullus Diffinitorum procaciter defendat ſuam ſententiam, aut reuelet ſecreta Capituli.*	32
14	*De officio Conſeruatorum.*	34
15	*De electione Scribæ Capituli Generalis, & Cancellarÿ Regiminis, ac de pertinentibus ad officium eorum.*	36
16	*De Vicario Monaſterÿ, in quo celebratur Capitulum.*	40.
17	*De Auditoribus cauſarum pro rebus temporalibus.*	41
18	*De Depoſitario Capituli, & Prælatis ad Computa Monaſteriorum deputatis.*	45

aa De

19 De Monaſteriorum examinatione. 47
20 De modo quo Diffinitores expediant terminanda. 52
21 De Calculo expenſarum. 54
22 De Præſidentis Regiminis electione. 56
23 De Prælatorum electione. 60
24 De Conuentuum Reformatione. 63
25 De Viſitatorum, & Procuratoris in Curia electione. 69
26 De Epiſtolis dirigendis, & loco pro celebratione Capituli eligendo. 73
27 De Publicatione, & Abſolutione Capituli. 75
28 De Pecuniarum ſolutione pro debitis liquidis Monaſteriorum, & de Sindicatu pro pecunijs mutuò accipiendis. 78

Digitized by Google

INDEX RERVM

Quæ continentur in Prima Parte Conſtitutionum Congregationis Caſinenſis.

Primæ Numerorum notæ indicant Paginas: Secundæ Capitula: Tertiæ Paragraphos.

A

Abbas aut Prælatus nullus amoueatur, de quo non amouendo prius Diffinitores inter ſe tractauerint. 61.23.5.

Abbas, aut Prælatus vltra quinquennium non poſſit in Regimine Monaſterij eiuſdem vllo modo permanere. 60.23.1.

Abbas non poteſt ad regendum aliquod Monaſterium aſſumi, niſi totidem annis vacauerit, quot illi præfuit. 60.23.1.

Abbas, aut Prior nullus eſſe poſſit, qui in Prioratu, aut Decanatu per quinquennium reſpectiuè laudabiliter non vixerit. 66.24.5.

Abbas, & Conuentus quomodo, & quando, & quas litteras teneantur mittere Capitulo Generali. 3.2.2.

Abſentes nullo pacto habere poſſint vocem in Capitulo. 25.11 2.

Abſoluti ab officijs, & dignitatibus cui, & quando proſtrati ſe accuſare debeant, & veniã petere de exceſſibus, & negligentijs commiſſis. 24.10.5.

Abſolutio omnium Prælatorum ab eorum Regimine, & titulo qua ratione fiat, & à quo. 24.10.2.

Abſolutio Præſidis à Regimine, & titulo quomodo, & à quo fiat. 24.10.4.

Abſoluti Præſidis pronuntiatione tempore Capituli Generalis loca ſua Profeſſionis petãt. 24.10.3.

Abſente Præſide in Capitulo Generali antiquior Viſitator omnes Prælatos à titulo, & Regimine abſoluat. 24.10.3.

Auctoritate Apoſtolica Patres roborati ſtatuunt modum eligendi Conuentualem. 7.3.3.

Ad Capitulum venire debentes quomodo præparare ſe debeãt. 1.1.2.

Ad Conuentualatum qui cenſeatur electus. 9.3.10.

Admonitiones, & correctiones Præſidis, cum omni reuerentia, & deuotione ſuſcipienda. 50.19.10.

Admonitionis forma, qua vti debet Præſidens quando aliquem admonet examinationis tempore. 50.19.10.

Appellationes quando tranſeant in rem iudicatam. 44.17.9.
Appellationes vſquequo pendere poſſint. 44.17.9.
Approbatorum nomina Viſitatoribus in cædula exhibenda, & quorum. 64.24.3.
Approbare quem, & quomodo debeant Viſitatores. 64.24.3.
A ſententijs Auditorum licet appellare ad Diffinitores. 44.17.8
Auditores cauſarum ad electionem Præſidis quando ſunt vocandi. 58.22.4.
Auditores cauſarum aduocandi, quando, à quibus, & quare. 48.19.4.
Auditores cauſarum quoti, à quibus, qui, & qua ratione eligendi. 41.17.1.
Auditores cauſarum iudicent iuſtitia præuia. 43.17.5.
Auditores cauſarum examinent licentias alienandi 42.17.3.
Auditores cauſarum Matriculã conficiant, quam, & in quem viſum. 42.17.4.
Auditores quando, & vbi Conuẽtuales aduocent, & ad quid. 43, 17.5.
Auditores ſigna faciant quando, & quibus abſẽtibus. 45.17.12.
Auditores cauſarum auctoritas. 42.17.2.
Auditorum terminationibus omnes de Congregatione teneãtur obedire. 42.17.2.
Auditorum locus poſt Vicarium. 43.17.12.
Auditorum officium vſquequo durent. 45.17.12.
Auditorum ſententiæ, & acta in ſcriptis redigenda, & Regimini conſignanda, & quando. 43.11.11.
Auditorum ſententijs ſatiſfacere nolentes qua pœna plectẽdi. 44.17.9.
Auditores cauſarum caueant aliquid ex cõplacentia, vel diſplicentia iniuſte facere. 43.17.7.
Auditorum ſententijs contumaces exiſtentes quomodo puniendi 44.17.10.
Auditores honorabile membrum ipſius Diffinitorij. 45.17.12.
Auctoritas omnis quando penes Priorẽ Clauſtralẽ remaneat. 4.2.5.

B

Breue Gregorij XIII. à SS. D. N. Vrbano VIII. confirmatum, & ampliatum contra appellantes, & ambientes legatur à P. Præſidente, & quãdo. 21.8.3.

C

Cancellarius, qui in regiſtro non poſuit acta Capituli Generalis, quomodo puniendus, & à quibus. 35.14.2.
Cãcellarij Patrũ munus. 38.15.6
Cancellarius petitiones Abbatũ & Conuentualium in acti Capituli referat conſeruanda. 39.15.8.
Cancellario Coadiutor dãdus tẽpore Capituli Generalis, & qua 39.15.6.
Cancellarius Patrum in eo munere per quinquenniũ perſeueret arbitrio Regiminis. 38.15.6.

Can-

Cancellarius Patrum quando, à quibus, & ad quid eligenaus. 38.15.5.
Cancellarius ſemper apud Præſidem Regiminis maneat, & quare. 38. 15. 6.
Cancellarius Patrum quando publicandus. 38. 15. 5.
Cancellarius vltra quinquenniũ in officio Cancellariæ perſeuerare non poteſt. 60. 23. 1.
Capſarius Venetiarũ elapſo quinquennio à ſuo officio remoueri debet. 60 23. 1.
Coadiutor Procuratoris in Curia poſt quinquennium non permittitur amplius in huiuſmodi officicio permanere. 60. 23. 1.
Capituli Generalis tempore quomodo Prælati Conuentuales, & cæteri Fratres cõfiteantur, quibus. 31.12 10.
Capituli Generalis tẽpore vacãt omnes dignitates, & officia Generalis Regiminis. 24. 10. 2
Capitulo Generali ſcribere volẽtes, non animi facilitate, aut paſſione ſeducti, ſed Deum præ oculis habentes ſcribãt. 15 5.4.
Capitulo Generali ſuccinte eſt ſcribendum. 14. 5. 1.
Capitulum Generale fiat ſingulis annis Dominica tertia poſt Reſurrectionis Domini 1.1.1.
Capitulũ Generale in quibus Monaſterijs celebretur. 74.26.2.
Capitulum Generale per bienniũ continuum tantum in vno Monaſterio ex aſſignatis celebrari poſſit. 74. 26. 2.
Capitulum generale quibus perſonis conſtet. 18.7.1.
Cauſas ad aliquem Auditorum ſpectantes qui iudicare debeat 43.17.6.
Cedulas, quas Scrutatores ſcrutati fuernit, comburãt ſtatim, ſecus facientes, qua pœna plectendi. 61. 23. 6.
Cellerarius non ſoluens debita liquida Monaſterij, etiã a Prælato admonitus, qua pœna plectendus. 78. 28. 2.
Cellerarij volentes pecuniam mutuo accipere quid agere debeant 78. 28. 4.
Cenſus annuus vnius vnciæ auri in ſignum perpetuæ libertatis Cameræ Apoſtolicæ ſoluendos. 55. 21. 3.
Collocutiones, & detractiones cauendæ. 31. 12. 11.
Commiſſi ſeruiant Miſſis tempore Capituli Generalis. 32. 12. 3.
Computa Congregationis debitorum, & creditorum, a quibus, & quando videnda. 54. 21. 1.
Conſeruatorum officium quod. 34. 14. 1.
Conſeruatores, Magiſtratu inito, quid agere debeant. 34. 14 1.
Conſeruatores, non tanquam iudices appellationum, ſed quare omnia recognoſcant. 35. 14. 1.
Conſeruatores quando in reos pœnas decernere debent, & quomodo. 35. 14 1.
Conſeruatores contra Cancellarium procedant in quibus, & quomodo. 36. 14. 2.
Conſeruatorum eligendorũ modus, & tempus. 28. 11. 7.

Con-

Conſeruatorum locus aſſignatur. 28.11.7.
Conuentuales quæ ſecretiſſima tenere debeant. 12.4.1.
Conuentuales ſua Memorialia in breui ſumma reducere debent quando, & quare. 12.4.3.
Conuentuales quādo litteras ſuarum electionum fidem facientes præſentare debeant. 13.4.6.
Conuentuales quæ à Fratribus accipere debent, Capitulo Generali portanda. 13.4.5.
Conuentualis electio quando, & quomodo fieri debeat. 9.3.11.
Conuentualis eligendi modus. 7. 3.3.
Conuentuales quomodo ſe gerere debeant in ſibi impoſitis, & per ipſos relatis ad Capitulum Generale. 12.4.3.
Conuentuales quæ ex ipſis dicere voluerint, vbi ſcribere debent. 13.4.4.
Conuentus, & Monachi Congregationis quæ, & qua ratione transmittere debeant Auditoribus cauſarum. 43.17.4.
Conuentuum reformatio à Diffinitoribus quando tractanda. 63.24.1.

D

DEcanus, aut Superior nullus deinceps fiat, niſi decimoſexto anno in Congregatione completo. 65.24.4.
Depoſitarij electio facienda, & à quibus, & quomodo. 45.18.1.
Depoſitario Prælati omnes conſignent Marſupia, & quæ. 46. 18.1.
Depoſitarius ſcribat credita, & debita ſuper libellis Monaſteriorum, quomodo, & quæ. 46. 18.1.
Depoſitarius debet eſſe in arte computorum peritus. 45 18.1.
Depoſitarius, qui cenſeatur electus, dum duo fuerint in paritate vocum. 46.18.1.
Depoſitarius ſcribat debita, & credita, Patris Præſidentis, Viſitatorum, Procuratoris Generalis, & aliorum & quorum. 46.18.1.
Depoſitarius in libris Computorum adnotet computa Monaſteriorum Præſidis, Viſitatorum, ac Procuratoris, & quorum iuſſu. 47.18.2.
Diffinita à Diffinitoribus, obſeruanda ab omnibus Prælatis, & Fratribus noſtræ Congregationis. 29.12.2.
Diffinitor alicui Prælato conſanguinitate coniunctus, vel comprofeſſus, quādo Diffinitorium exire debeat. 49.19.6.
Diffinitor, quando Diffinitorium exeat. 62.23.7.
Diffinitor, qui fuerit illo anno, in Viſitatorem eligi non poteſt. 70.25.3.
Diffinitor vnus tantum ſit de vno Monaſterio profeſſus. 26. 11.4.
Diffinitores cenſendi, qui maiori ſuffragiorum numero ſupra dimidiū iuuabuntur. 27.11.6.
Diffinitores tempore Capituli totam

tam

Digitized by Google

tam repreſentant Congregationem.29.12.2.
Diffinitores duo antiquiores, ſe ſubſcribant, & fidem faciant de electione Scriba Capituli Generalis.37.15.2.
Diffinitores, & Patres in Dietis congregati nullum promoueãt, ad fauorem Principum, ſiue alicuius extra gremium Congregationis.63.23.9.
Diffinitores & Regimen quos mutare debeant, & quando. 67. 24. 7.
Diffinitores non defendant procaciter ſuas ſentẽtias.32.13.1.
Diffinitores non facile ſententias Auditorum reuocent. 44. 17.8.
Diffinitores nouem eſſe debent. 25. 11. 1.
Diffinitores oratione præmiſſa ſemper omnia faciãt. 48.19.2.
Diffinitores poſt examinationem Monaſteriorum quid agere debeant. 34. 21. 1.
Diffinitores Præſide abſente ſigna omnia faciant ſibi inuicem deferentes.29.12 3.
Diffinitores, quæ Viſitatoribus in ſcriptis tradere debeant. 70.25. 4.
Diffinitores quando expellendi ſunt extra Diffinitorium. 33. 13. 1.
Diffinitores qua ratione expedire debeant examinanda. 52.20.1
Diffinitores qua ratione, & compoſitione ſuas ſententias explicare debeant.33. 13. 1.
Diffinitores qui poſſunt elegi. 26. 11. 4.
Diffinitores elegi poſſunt etiamſi vno, alteroue anno non vacauerint. 26. 11. 4.
Diffinitorum auctoritas, & poteſtas. 29. 12. 2.
Diffinitorum electio quomodo, & quorum fieri debeat. 25. 11. 1.
Diffinitorum eligendorum modus. 26. 11. 5.
Diffinitorum eligendorum ratio. 27.11.6.
Diffinitorum eligendorum ſcrutinia quando, & qua ratione fiant.27. 11. 6.
Diffinitorum vnus eligatur Scriba Capituli, à quibus, & quomodo. 36. 15. 1.
Diffinitorum, & Præſidis Electores Deum præ oculis habeant, & vtiliores eligant.25. 11. 3.
Diffinitores nihil publicare poſſunt, quod prius à Conſeruatoribus non ſit recognitum, & approbatum. 35.14 1.
Diſciplina regularis obſeruanda tempore Capituli Generalis, & à quibus 30. 12. 7.
Dominica tertia poſt Paſcha ſolemniter cantatur Miſſa de Dominica à Præſide.23.10. 1.

B

Electio Prælatorum à quibus & qua ratione facienda. 61. 23. 4.
Electio Præſidentis Regiminis qua ratione facienda. 57.22.3.
Electio Præſidentis Regiminis quando facienda. 56. 22. 1.
Electio Procuratoris Generalis à qui-

quibus quando, & qua ratione fieri debeat 25. 5. 7.
Electio Scrutatorũ quomodo fiat 21. 9. 1.
Electio Viſitatorum quando, & à quibus facienda. 69. 25. 1.
Electio Viſitatorum quomodo facienda. 69. 25. 2.
Eligibiles Sacerdotes ad Cõuentualatum, qui ſint 2. 3. 4.
Elegi in Viſitatores qui non poſſunt iuxta formam Breuis Gregorij XIII. 70. 25. 3.
Examinatio Monaſterij illius Prælati illo anno Diffinitoris, qua ratione facienda, & à Scriba cuſtodienda. 49. 19. 7.
Examinatione Monaſteriorum expedita Præſidens Capituli quid agere debeat. 52. 20. 1.
Examinationes Monaſteriorum quomodo fieri debeant. 48. 19. 3.
Examinationes Prælatorum curam Monialium habentium, quando & quomodo facienda. 50. 19. 12.
Excluſi à Conuentualatu. 7. 3. 5.
Excuſati à Cõuentualatu. 7. 3. 6.
Excludendi à Conuentualatu pœnitentiati. 8. 3. 6.
Excluditur Prior à Conuentualatu 8. 3. 8.
Expenſis, quæ in Capitulo Generali fiunt, omnia Monaſteria contribuire teneatur iuxta eorum taxas. 74. 26. 5.

F

Famuli ſint diſcreti, & quieti tempore Capituli Generalis. 32. 12. 13.
Famuli prouideantur à Cellerarijs neceſſaria. 32. 12. 13.
Frater aliquid volens notificare Capitulo Generali ſcribat ipſe ſi neſcit quid facere debeat. 14. 5. 1.
Frater Fratrem non ſollicitet, vt Capitulo Generali aliquid ſignificet. 15. 5. 3.
Fratres caueant, ne de his, quæ ante viſitationem Monaſterij acciderint, aliquid Capitulo ſcribant. 14. 5. 2.
Fratres mutandi ad viciniora loca mutentur, & maximè iuniores, & ſinguli ſigillatim ballottentur non omnes ſimul. 68. 24. 8.
Fratres mutati mittantur induti competenter, & cum neceſſarijs ad iter agendũ. 68. 24. 10.
Fratribus mutatis in prima mutatione quid prouidendum. 68. 24. 10.
Fratris mutati pecunias ſui Prælati reuelent, & Depoſitario conſignent. 68. 24. 11.
Fratres non leui cauſa mutitur. 67. 24. 7.
Fratres non præſumant venire ad Capitulum Generale ſiuè ad loca circumuicina ſine licentia, contrafacientes qua pœna plectendi. 5. 2. 9.
Fratres ne reuelent alicui ea, quæ verbo, vel ſcripto Conuen-

Digitized by Google

uentuali tradiderint Capitulo Generali referenda, ſecus facit-tes qua pœna plectendi. 12.4.2.
Fratres quibus litteris ſubſcribere poſſint. 14. 5. 3.
Fratres, qui procurant diſpenſationes tam ad dignitates, quàm ad ordines abſque licentia Diſſinitorum, vel Regiminis, grauiter plectendi. 71. 25. 6.
Fratres qui etiam cum licentia ad Capitulum Generale acceſſerint, qua ratione expediendi, & dimittendi. 6. 2. 10.
Fratres requiſiti a Diffinitorib. vel Regimine quacūq. dignitate fūgātur quid agere debet. 4.2. 8.
Fratri mutato, qui prouidere debeat de neceſſarijs, & viam imperare qua proficiſci debeat, & quare. 67. 24. 7.

L

Litteras falſa continentes, qui ſcripſerint, qua pœna plectēdi. 15. 5. 5.
Litteras gratioſas ſcribere faciat Scriba Capituli, & eas ſubſcribat. 37. 15. 4.
Litteras Capituli Generalis tam miſſiuas, quā reſponſiuas Diſſinitores videant, & quæ erunt alicuius momēti regiſtrare faciant per Cancellariū. 73. 26. 1.
Litteræ ſcriptæ in alicuius præiudicium ſunt Viſitatoribus dādæ, & ad quid. 15. 5. 5.
Litteris Capitulo Generali directis carentibus ſubſcriptione nulla fides adhibeatur, ſcriptores vero inuenti carceri mancipentur. 14. 5. 1.
Locus electus pro Generali Capitulo celebrando, quando, & à quo, & de quorum conſenſu poſſit mutari. 74. 26. 3.
Locus futuri Capituli publicandus quando, & à quo. 76. 27. 5.

M

Miſſa canenda de Spiritu sāncto, niſi feſtum impediat quando, & qua de cauſa. 6. 3. 2.
Miſſa de Dominica cum commemoratione Spiritus ſancti quādo, & quare canenda. 18. 7. 2.
Miſſa de Dominā tempore Capituli Generalis, quando dicenda. 47. 19. 1.
Miſſæ de Dominā, qui intereſſe debeant. 47. 19. 1.
Miſſæ triginta quibus quando, & pro quibus publicādæ. 76. 27. 4.
Modus quo Diffinitores expediāt terminanda. 52. 20. 3.
Monaſteria idonea ad celebrandum Capitulum Generale dinumerantur. 74. 26. 2.
Monaſterium exire, in quo Capitulum Generale celebratur tēpore Capituli, nulli licet ſine licentia Præſidis. 31. 12. 12.
Monaſterium non tenens ſex Monachos Profeſſos non computato Prælato non poteſt mittere Conuentualem ad Capitulum Generale. 3. 2. 1.
Monachi fugitiui, vel expulſi in Capitulo Generali publicandi, & quare. 76. 27. 3.
Mutatio crebra Prælatorum vitetur, & quare. 60. 23. 1.
Mutationum Catalogis quando eſt credendum. 68. 24. 9.

bb No-

Digitized by Google

N

Nouitiorum Magiſtri nulli deinceps fiant, niſi expleto decimo octauo anno in Congregatione.65.24.4.
Numerus Decanorum, Sacerdotum, & Clericorum in vnoquoque Monaſterio ſtatuendus, & quare.66.24.6.

O

Officiales omnes elapſo quinquennio omninò à ſuis officijs remoueantur.60.23.2.
Officium, & munus Procuratoris in Curia.70.25.5.
Opinio, in qua duæ ex tribus partibus Diffinitorũ conuenerint, cenſeatur ab omnibus diffinita.52.20.3.
Optimi omnium ad Decanatum, & Prioratum approbãdi à Viſitatoribus, & cur.64.24.3.
Orandum tempore Capituli Generalis à quibus, & qua de cauſa.32.12.15.
Oratio facienda tempore Capituli Generalis in omnibus Monaſterijs noſtris, & quare. 17.6.8.
Oratione mentali præmiſſa Præſidens Regiminis omnes de Capitulo alloquitur.23.10.1.
Ordinationes nouæ nõ facile fiãt, niſi ex vrgentiſſima cauſa.53.20.6.
Ordinationes nouæ, quomodo, & à quibus approbandæ antequã publicentur.53.20.6.
Ordinationes quouſque ſeruãdæ, ſed non regiſtrandæ.53.20.5.
Ordinationes Capituli præteriti, & ſimiliter ordinata per Præſidem, Regimen, aut Viſitatores quando, & quare legi debeant.53.20.4.
Ordinationes approbatæ, quæ ratione reuocari poſſint.53.20.6.
Ordinata per decreta Patrum, ſi contigerit quacũque de cauſa alterari, quid obſeruandum.54.20.7.
Ordinationes à Capitulo Generali approbatæ, Prælati, & Conuentuales ad ſua Monaſteria deſerre debent Fratribus denuncianda.75.27.2.

P

Parte inaudita non procedendum contra Prælatũ, & alios præsẽtes in Capitulo.50.19.10.
Paſſiones propriæ non propalandæ.31.12.11.
Pecuniæ ſolutio, quæ Romæ facienda eſt, fiat impenſis illius Monaſterij, qui ſoluere tenetur, & qua ratione.55.21.5.
Pœna qua plectendi ſunt, qui reuelauerint ea quæ ſecreta erãt tenenda tam in Capitulo, quã extra.33.13.3.
Pœna qua plectendi ſunt ſcrutatores, qui quæ ſecretiſſima tenenda ſunt, reuelant.22.9.2.
Practicas facientes in electione Diffinitorum quas pœnas ipſo facto incurrant ex Bulla Leonis X.20.8.1.
Practicæ in Diffinitorum electione quæ ſint declarãtur.20.8.2.
Prælati ad Capitulum Generale venientes quæ ſecum deferre debeant.16.6.1.

Præ.

Prælati ante electionem Conuentualis quæ legere debeãt. 6.3.2.
Prælati qui ſint, qui tantum altero quoque anno ad Capitulum Generale venire debent. 2.2.1.
Prælati Gratiarũ, Aſſiſij, & Fulginei quando ſingulo quoque anno ad Capitulum Generale venire poſſunt. 2.2.1.
Prælati abſentes vocẽ non habẽt in Capitulo Generali. 18.7.1.
Prælati euntes ad Capitulum Generale poſſunt ducere ſecum commiſſum. 5.2.10.
Prælati, & Conuentuales eſſe breues ſatagãt in dictais. 30.12.6.
Prælati non poſſint augere, neque minuere numerũ Monachorũ præſcriptum à Capitulo Generali iuxta decretũ S. Congregationis Concilij de celebratione Miſſarum. 66.24.6.
Prælati, niſi elapſo quinquennio, quoad fieri poteſt non mutandi. 60.23.1.
Prælati non debent quærere, quis contra eos ſcripſerit, nec moleſte ferre, ſed diſſimulare. 15.5.6
Prælati non venientes ad Captulum Generale legitima cauſa ceſtante, quam auctoritatem, & locũ eo tẽpore teneãt. 4.2.5.
Prælati petant licentias ordinãdorũ, graduandorũ, & litteras gratioſas. 17.6.5.
Prælati quando licentiam, & benedictionem a Præſidente requirere debeant, & redire ad ſua Monaſteria. 76.27.6.
Prælati quando, & & quæ petere debeant a Scriba Capituli. 76.27.6.
Prælati ſecum non ducant ad Capitulum aliũ Monachum Cõuentuali excepto. 5.2.10.
Prælati Siculi veniãt ſaltem duo quotãnis ad Capitulum Generale, & qui. 3.2.4.
Prælati legitima cauſa ad Capitulum non venientibus licet mittere Monachum cum litteris de hoc fidẽ faciẽtibus 3.2.3.
Prælati legitima cauſa ad Capitulum non veniẽtes, qua auctoritate fungantur eo tempore, & quouſque. 3.2.4.
Prælati Titulares tempore Capituli Generalis tenent locũ ſuæ Profeſſionis. 4.2.6.
Prælatorum electio, quando facienda, & a quibus. 61.23.4.
Prælatus de nouo inſtitui, vel deponi, aut mutari non poteſt, niſi ex nouem Diffinitoribus ſeptem conſentiant. 61.23.4.
Prælatus alicuius Monaſterij nõ ſoluens liquidũ debitum, quando voce actiua, & paſſiua priuetur. 78.28.1.
Prælatus electioni Conuentualis intereſſe debet, & qua de cauſa. 7.3.2.
Prælatus litteras teſtimoniales electionis Conuentualis fidem facientes ſcribere faciat, qua forma, & à quo. 11.3.16.
Prælatus quando, & qua ratione poſſit aliquem a Conuentualatu excuſare. 3.6.9.
Prælatus, qui fuerit Diffinitor quando ſui Monaſterij facienda eſt Examinatio, Diffinito-

Digitized by Google

rium exeat.49.19.5.
Pralati duo eligendi, ad Computa Monaſteriorum, & eorum officium.46.18.2.
Pralati ad computa Monaſteriorum electi, qua exactiſsimè videre, & examinare debent. 47. 18.3.
Pralati ad computa referãt Diſſinitoribus qua pro Monaſteriorum vtilitate expedire ſibi videbuntur.47.18.3.
Pralati ad computa fraudolẽtes ſeueriſsimè puniant.47.18.3.
Pralati portent Capitulo Generali in ſcriptis nomina Fratrũ ſui Conuentus, & quomodo.16. 6.2.
Pralati deferant Capitulo Generali annuos redditus, expenſas, credita, & debita ſuorum Monaſteriorum, & quomodo. 16. 6. 3.
Pralati petant licentias Balneorum pro infirmis Fratribus, & quomodo 16.6.7.
Pralati, & Conuentuales non incitent Fratres ad mutationem petendam, & quare. 30 12.8.
Pralati, & Conuentuales non referant Fratribus curioſa, aut ſcandaloſa, qua vel in Congregatione, vel foris tempore Capituli viderint, aut audierint. 30. 12.9.
Pralati, & Viſitatores teneantur ſingulis annis denunciare Diſſinitorio Fratres criminoſos. 51.19.13.
Pralatus in pluribus Monaſteriis nominatus praficiatur Monaſterio, pro quo plures voces habuerit.62 23.8.
Praſide, aut vno ex Diſſinitoribus in Diſſinitorio loquentibus ceteri taceant.52 20.2.
Praſidens Capituli omnium cauſarum promotor ſtatuitur. 52. 20.1.
Praſidens Cancellario tantum vtatur in negotijs ad ſuum officium, & ad Congregationis Regimen pertinentibus. 39. 15. 7.
Praſidẽs cum in cadula ſibi porrecta à Scrutatoribus viderit diſpoſitũ fuiſſe de aliquo Pralato, aliter, quàm fuerit prius tractatum inter Diſſinitores quid agere debeat 62.23.6.
Praſidens cenſeatur electus ille, qui ex nouem Diſſinitoribus, plura ſuffragia habuerit etiam infra dimidiam.27.11.6.
Praſidens diſtribuat vnicuique Diſſinitorum officia, qua & quando.48.19.4.
Praſidens eligatur ex Diſſinitoribus.27.11.6.
Praſidens, & Viſitatores à loco Capituli Generalis vltimi recedere debent.77.27 6.
Praſidens, & Viſitatores rationabili de cauſa locum, vel tempus Capituli tranſmutantes, omnibus Pralatis tempore congruo per litteras ſignificent. 74 26.4.
Praſidentis eligendi ſcrutinium quando, & quomodo fiat. 27. 11.6.
Praſide electo, & diſſinitoribus

ipſi Præſidenti omnes litteræ præſentandæ, & quæ. 30. 12.4.
Præſide electo, Te Deum laudamus a quo incipiendus, & quomodo. 58. 22. 6.
Præſide electo abſente oſculum pacis omittitur cæteris non dimiſſis. 59. 22. 8.
Præſidens omnia ſigna præmi. nentiæ faciat in Capitulo Generali. 29 12. 3.
Præſidens poſt ſui depoſitionem quid agere debeat. 24. 10. 5.
Præſidens prolixiores in narrando & vagantes extra materiã, moneat. 51. 20. 2.
Præſidens pronunciata electione ſui, Diffinitorum, & Conſeruatorum quid legere debeant coram omnibus. 29. 12. 1.
Præſidens quando committere debeant omnibus, vt oretur, & pro quibus. 76. 27. 5.
Præſidens quando ſe, & cæteros ab omni dignitate, officio, & adminiſtratione abſolutos pronunciare debeat. 24. 10 2. & 4.
Præſidente non præſente quis vices eius gerere debeat. 24. 10.3.
Præſidens quas admonitiones cui, & quãdo facere debeat. 29. 12. 1
Præſidens quæ diplomata, & Decreta Pontificia legere debeat omnibus audientibus. 21 8.3.
Præſidẽs quæ legere debeat Scrutatoribus antequam ad electionem Diffinitorum procedatur. 23. 9. 4.
Præſidens quæ verba dicere debeat in ſui abſolutione à Præſidentatu. 24. 10. 4.
Præſidens quo pacto fidem facere debeat de electione Scribæ Capituli Generalis. 36. 15.2.
Præſidẽs Regiminis electus huiuſmodi onus omnino acceptare debet, & per antiquiorem Diſſinitorem coram omnibus pronuncietur. 58.22. 5.
Præſidẽs Regiminis ille cenſetur electus, in quem quinque voces Diffinitorum conuenerint. 57. 22. 3.
Præſidens Regiminis pronunciatus poſtulet ab omnibus pro ſe orari, & ad pacis oſculum recipiatur, & a quiqus. 58 22.5.
Præſidens Regiminis citra Alpes per biennium deputandus, vltra vero Alpes per triennium. 52. 22 2.
Præſidens Regiminis in Prouinciis tam citra, quám vltra Alpes in quibus deputatus fuerit reſpectiue reſidere tenetur. 56. 22. 2.
Præſidens Regiminis ſingulis annis eligẽdus, & ex quibus Prouinciis. 56.22. 2.
Præſidens ſciſcitetur vota Diſſinitorum a nouiſſimis vſque ad primos, vltimò ipſe dicturus. 52.20. 2.
Præſidens tenetur ſub pœna priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ omnes ad Capitulum Generale ſine licentia venientes, ſtatim dimittere. 5. 2. 10.
Præſidens Viſitatores, & Prælati adminiſtrationem habentes totum Capitulum faciunt, & totam Congregationem repreſen

tant

tant. 18. 7. 1.
Præſidens veniens ad Capitulum Generale ſecum ducat Cancellarium. 5. 2. 10.
Prior a Conuentualatu excludendus. 8. 3. 8.
Prior in quibus caſibus in Conuẽtualem eligi poteſt. 8. 3. 8.
Procurator in Curia rectè officiũ ſuum adminiſtrans quinquennio elapſo in Prælatum eligi poteſt. 73. 25. 10.
Procurator in Curia qualis eſſe debeat, & quæ ad eius officium ſpectent. 70. 25. 5.
Procurator in Curia quis, quomodo quando, & a quibus ſit eligendus 72. 25. 7.
Procuratore Generali defuncto quis curam geret Procurationis, & quouſque. 72. 25. 7.
Procurator in Curia quando, & qua pœna plectendus. 71. 25. 5.
Procurator in Curia ſingulorum Monaſteriorum cauſas defendat. 71. 25. 6.
Procurator in Curia de rebus publicum Congregationis bonũ concernentibus Præſidem certiorem facere debet, & de priuatis Monaſteriorum eorum Superiores. 71. 25. 6.
Procurator in Curia non procuret diſpenſationes tam ad Dignitates, quàm ad ordines abſque Diffinitorum, vel Regiminis mandato, & procuratas ab alijs impediat. 71. 25 6.
Procurator in Curia, qui ob aliquam grauem culpam deponẽdus erit per Diffinitores tantũ ab officio abſoluatur dum ex illis ſeptẽ conſentiant 73. 25. 9.
Procurator in Curia cuius Prouinciæ Profeſſus aſſignandus iuxta Breue Pauli *V.* 72. 25. 8.
Procuratores ad mutuãdas pecunias tres eſſe debẽt, & pecuniæ mutuatæ ſumma in ſyndicatu eſt apponenda. 79. 28. 3.
Promouendi ad Dignitates, vel officia, qui quãdo, & qua ratione. 65. 24. 2.
Pronuntianda in abſolutione Capituli Generalis, & quo ordine. 77. 27. 7
Publicatio, & abſolutio Capituli Generalis quando, quibus præſentibus, qua ratione, & a quo facienda. 75. 27. 1.

Q

QVando de relatis Capitulo Generali certa informatio haberi nequit quid agendum. 50. 16. 11.
Quæſtor de quibus fidem ſcripto facere debeat, & quãdo. 19. 7 4
Qui venire poſſunt ad Capitulũ Generale. 2. 2. 1.
Quot ſuffragia conuenire debeãt in eum, qui ad dignitatem, vel officium eſt promouendus, ſiue abſoluendus. 64. 24. 2.

R

REuelare nemo præſumat quæ in Capitulo per Diffinitores, & alios tractantur. 33 13. 2.

S

SAbbato ante tertiam Dominicam poſt Paſcha, fiat in Miſſa commemoratio de Spiritu ſancto 18. 7. 2.

Sab-

Sabbato ante tertiam Dominicã poſt Paſcha, poſt Nonam *Præſidẽs quid agere debeat.* 18 7.2.
*Sacerdos in Congregatione receptus, quo tempore poſſit promoueri ad Dignitates, vel officia.*65.244.
Sacerdotes in Miſſis tempore Capituli *Generalis faciant commemorationem de* Spiritu *ſancto, & quare* 32.12.15.
Scãdaloſi, & criminoſi nõ poſſunt habilitari ad Sacros ordines ad Dignitates, vel officia promoueri, niſi trina Viſitatorum approbatione habita, & nouem Diffinitores conſenſerint. 51.19.13.
Scriba Capituli, *Fratres, & Monaſteria, à quibus amouendi, vel ad quæ tranſmittendi ſunt in ſcriptis redigat.*68.24.9.
Scriba Capitali *Generalis ſtatim poſt eius electionem quid agere debeat.*37.15.2.
Scriba Capituli *quæ publicare debet in abſolutione Capituli.* 75.27.1.
Scriba Capituli *Generalis finito Capitulo vbi manere debeat quamdiu, & ad quid.* 38.15 4.
Scriba Capituli *quãdo binas cædulas conficiat, earum cõtinentiã, & in quem vſum.* 48.19 3.
Scribæ Capituli *munus.* 37.15.3.
Scriba ex Conuentualibus *eligatur, qui pro quinto ſit cum Auditoribus cauſarum, & ei dentur* duo Coadiutores, *& quare.* 41.17.1.
Scrutatores in omnibus actibus Capitularibus, qui cenſeantur electi. 22.9.1.
Scrutatores quâ ratione eligendi. 22 9.1.
Scrutatores qui eligendi, & qui non. 22.9.1.
Scrutatores teneant ſecretiſſima, quæ tenenda ſunt, ſecus facientes quâ pœna plectendi. 22.9.2.
Scrutatores reuelantes ſecreta, culpa eorum latente, qua ratione puniendi. 23.9.3.
Scrutatores quando vocãdi ſunt, ad ſcrutanda Abbatum *ſcrutinia, & qua ratione hoc manus exercere debeant.* 61 23.6.
Scrutatorum Superior pronuntiare debet Præſidentis, Diffinitorum, & Conſeruatorum electionem. 29.12.1.
Scrutinia quot facienda in electione Diffinitorum, & qua ratione. 27.11.6.
Sententiæ tempore ſuo intimatæ non obtemperantes, careant voce in futuro Capitulo Generali. 44.17.9.
Stationes conceſſit Sixtus IV. tẽpore Capituli Generalis 32.12.14.

T

TAxa Monaſteriorũ de quinquennio in quinquennium renouetur. 54.21.2.
Taxa quando plures, & quando pauciores sũt Monaſterijs imponendæ, à quibus, & vbi ſolui debeant, & quando. 55.21.4.
Te Deum laudamus expleto, quæ orationes dicantur, & à quo. 58.22.6.
Tempus Generalis Capituli celebran.

brandi à quibus differri, & alterari poſſit ex vrgentiſſima cauſa. 74.26.3.
Tempus ſatisfaciendi Auditorum ſentētijs præſcribitur. 44.19.9.
Terminata à Diffinitoribus à quo, & vbi ſcribi debeant, & qua ratione. 52.20.3.
Terminata per Capitula Generalia anteriora, qua ratione reuocari poſſint. 54.20.7.
Titulares Prælati in Abbates, neque in Priores, ſiue Decanos cum adminiſtratione promoueri poſſunt. 65.24.3.

V

Vicarius Capituli, qui eligendus. 40.16.1.
Vicarius Capituli qua ratione eligendus, & à quibus. 40.16.1.
Vicarij Capituli munus. 40.16.1
Vicarius Capituli quem locum tenere debeat. 40. 16. 2.
Vicarij Capituli praeminentia 40. 16. 2.
Viſitatoribus Monachorum, non poteſt iniungi Viſitatio Monialium. 70. 25.3.
Viſitatores iterum in eodem officio eligi non poſſunt, niſi biennio elapſo. 70. 25. 3.
Viſitatores quādo, & quæ à Scriba Capituli petere debeāt. 76. 27. 6.
Viſitatores ſex a Diffinitoribus eligendi vltra Præſidentem. 69. 25. 1.
Viſitator antiquior gerit vicem Præſidētis, & quādo. 24. 10.3.
Viſitatore legitimo impedimento non veniens ad Capitulū quid agere debeat. 16. 2. 21.
Viſitatores diligenter examinare debent ad Decanatum promomouendos, & qua ratione. 64. 23. 3.
Viſitatorum electio quomodo facienda. 69. 25. 2.
Viſitatores in actu Viſitationis a Superioribus iuramentū exigant de idoneitate, & probitate promouēdorum ad Decanatū, & Sacros Ordines. 64.24.3.
Viſitatores in actu Viſitationis diligenter inquirāt de vita, & moribus, & de ſcentia promouēdorum ad Decanatū, & ad Sacros Ordines. 64. 24 3.
Viſitatores nullum approbēt, qui ſaltem per annum integrum in vno Monaſterius commoratus non fuerit. 64. 24. 3.
Viſitatores nullum approbent ad Decanatum, qui bonum teſtimonium non habeat à Prælatis cum quibus per annum in diuerſis Monaſterijs vixit. 65. 24. 3.
Viſitatores examinandis ad Decanatum nullo modo ante examinationē notificēt caſus. 14.2.15
Vnus tantum, & non plures in eodē Monaſterio profeſſi Scrutatores eligantur. 22. 9. 1.
Vna tantum ballotta fauorabilis in ſacculo ponēda pro electione Conuentualis, & cui contigerit cenſeatur electus. 9.3.10.

FINIS.

Digitized by Google

SECVNDA PARS CONSTITVTIONVM CONGREGATIONIS CASINENSIS.

De poteſtate Præſidentis, & Viſitatorum.

CAP. I.

1 PRÆSIDENTI Regiminis tanquam principali Viſitatori, & Patri Congregationis deferatur ab omnibus, & eidem exhibeatur omnis reuerentia, & loci præeminentia. Ipſe ſolus in quocunque fuerit Monaſterio, omnia ſigna particularia, quàm generalia faciat.

2 Teneat penes ſe ſigillum magnum Congregationis, quo vtantur Patres cum aliquid præcipuũ nomine Capituli, vel regiminis fieri continget. Teneat etiam Regiſtrum Capituli. Aliæ verò ſcripturæ Congregationis permaneant in Archiuio, & claues Archiuij ſemper ſint apud Præſidem, vel Abbatem illius Monaſterij, nec poſſint indè extrahi ſcripturæ vllæ, niſi de eius licentia, aut commiſſione, relicto etiam Chirographo de extractis.

3 Ad ipſum deferantur ſingula Congregationis, quæ intra annum occurrerint. Ad eumdem prin-

Digitized by Google

cipaliter pertinet exequi ordinata per Capitulum. Quæ duo præmiſſa aut ſolus, aut cum alijs Viſitatoribus ſecundum rerum qualitatem,& eius limitatam poteſtatem faciat.

4 Poſſit etiam in ijs, quæ intrà annum occurrerint, & vbi ſibi tam pro euitandis, & ſedandis ſcandalis, quàm pro pace ſeruanda expedire videbitur, cum vno ſaltem ex Viſitatoribus prouidere. Cuius prouiſioni, & deliberationi, omnes, etiamſi Viſitator fuerit obedire volumus.

5 Caueat autem, ne affectione, aut paſſione aliqua moueatur; ſed omnia ſecundum Dei timorem diſponere ſatagat. Quod ſi aliter (quod abſit) fecerit, ſciat ſe per Diffinitores ſequentis Capituli puniendum.

6 Statuimus quod Pater Præſidens non poſſit accedere ad Curiam Romanam, niſi accedente conſenſu vtriuſque Viſitatoris illius Prouinciæ, in qua fuerit deputatus.

7 Item quod nullus Viſitatorum ad eamdem Curiam accedere poſſit, niſi de licentia Patris Præſidentis, ac Conuiſitatoris ſui. Cæteris verò Prælatis, & Fratribus prohibemus omninò ne Romam proficiſcantur, niſi accedente conſenſu Patris Pręſidentis,& vtriuſque Viſitatoris ſuæ Prouinciæ; vel ſi periculum eſſet in mora ſufficiat, licentia Patris Præſidentis, aut vnius ſaltem dictorum Viſitatorum, nec non Abbatis S. Pauli,& Procuratoris in Curia.

Li-

8 Liceat prætera eidem Præſidenti cum aliquo ex Viſitatoribus illius Prouinciæ, vbi viſitandum fuerit, omnia Congregationis Monaſteria quotieſcumque opus fuerit viſitare: excepto Monaſterio cui anno præterito præfuit, & cui aliquis in ſecundo gradu illi coniunctus præeſt. Quod idem de Viſitatoribus intelligimus.

9 Caueat tamen, ne auctoritate officij ſui (quemadmodum & quilibet Viſitator) Fratrem aliquem de quolibet Monaſterio Congregationis noſtræ remoueat, & eum in Monaſterio ſibi commiſſo deputet, ſed ſi aliqua Fratrum indigebit prouiſione duo alij Viſitatores, aut Præſidens cum vno Viſitatore huiuſmodi faciant prouiſionem.

10 Poſſit autem Præſidens de Prælatorum conſenſu, Fratribus aliqua iuſta cauſa mutationem petentibus licentiam impertiri; quam tamen illis non concedat quos Capitulum, vel Regimen in Dietis, aut Viſitatores in actu Viſitationis (cum ab ipſis mutari petijſſent) reiecerunt, aut alio quàm optaſſent mutauerunt; niſi fortè vrgentiſſima, & neceſſaria cauſa nouiter emerſerit. Hortamur tamen, vt conſenſus huiuſmodi non tam facilè concedat, ſed Viſitatoribus, quantum fieri poteſt hanc curam relinquat.

11 Cæterùm Præſidens cum duobus Viſitatoribus, quoties neceſſitas poſtulauerit, vt propter animæ, aut corporis ſalutem mutatio fiat de aliquo Fratre intra annum de Monaſterio ad Monaſteriũ, vſque

ad tempus Capituli diſponere poſſint: ac etiam licentiam concedere admittẽdi Fratres noſtros Nouitios ad Profeſſionem, Viſitationis tẽpore tãtum.

12 Item Præſidens, & Viſitatores, vel quilibet eorum in actu Viſitationis exiſtens, cauſas, & lites inter Monaſteria, ac perſonas Congregationis audire, & Summariè facti ſola veritate inſpecta, iudicare poſſit, & terminare. Quod verò iuſtitia mediante (vt præfertur) iudicauerit, vel terminauerit, faciat obſeruari.

13 Item Præſidens omni tempore abſoluere poteſt Fratres noſtros à caſibus reſeruatis. Quod idem ſtatuimus de Viſitatoribus, in actu Viſitationis tantum, etiamſi fuerint Viſitatores ſolum actu, & non officio.

14 Poſſit etiam Præſidens ſimiliter & quilibet Viſitator, vbi ordo iuſtitiæ exigeret, Fratrem aliquem in quocumque Monaſterio Congregationis delinquentem corrigere, & in domum cuſtodiæ recludere etiam (ſi opus fuerit) inuito Prælato.

15 Demum Præſidẽs cum omnibus Viſitatoribus, quos appellatione Regiminis intelligi volumus, omnem repræſentent Congregationem; & ea exequi poſſint, ſuper quibus fuerint Capituli auctoritate ſuffulti.

16 Ordinamus præterea quod ſi intra annum per mortem alicuius Prælati, aut pro quocumque negotio congregare Viſitatores, & alios Prælatos contigerit: ſine conſenſu Viſitatorum illius Prouin-

ciæ

ciæ, Præſidens id facere non poſſit, neque etiam locum celebrandæ Congregationis eligere.

17 Quod ſi ad aliam Prouinciam tranſire voluerit pro huiuſmodi Congregatione celebranda; tunc accedat conſenſus maioris partis Viſitatorum vtriuſque Prouinciæ. Et ſi (quod abſit) aliter fecerit voce actiua, & paſſiua careat in ſequenti Capitulo.

18 Habeantque Præſidens, & ſinguli Viſitatores ſigilla ſingula eiuſdem characteris, ſcilicet, Pax, quibus vtuntur in litteris particularibus, ad officiũ ſuum ſpectantibus. Nec alteri cuiuis liceat ſigillo ſimili vti.

19 Litteras verò eiſdem ſigillis ſignatas nemini de Congregatione noſtra etiamſi Præſidens, aut Conuiſitator, vel Prælatus eſſet, aperire concedimus, niſi ſolis ijs, ad quos diriguntur, vel de eorum licentia: niſi in caſu vrgentiſſimę neceſſitatis. Alias etiam litteras, ad quoſcumque, vel à quibuſcumque miſſas, nemo audeat aperire, vel intercipere, ſub pœnis in cap. 54. Declarationum nu. 4 5. & 6. pro qualitate exceſſus reſpectiuè contentis: ſeruatis tamen quæ ſtatuuntur in eodem cap. num. 3. de litteris, quas ſcribunt, & recipiunt Fratres.

20 Ad ipſos etiam Præſidem, & Viſitatores pertinet cum opus fuerit; vel propter ſcandalum euitandum, ordinata per Capitulum de omnium cõſenſu ſuſpendere vſque ad tempus Generalis Capituli: non tamen ex toto reuocare. Poſſint etiam,

vbi

rium exeat.49.19.5.
Prælati duo eligendi, ad Computa Monaſteriorum,& eorum officium.46.18.2.
Prælati ad computa Monaſteriorum electi, quæ exactiſsimè videre, & examinare debent. 47. 18.3.
Prælati ad computa referãt Diffinitoribus quæ pro Monaſteriorum vtilitate expedire ſibi videbuntur.47.18.3.
Prælati ad computa fraudolẽtes ſeueriſsimè puniant.47.18.3.
Prælati portent Capitulo Generali in ſcriptis nomina Fratrũ ſui Conuentus,& quomodo.16. 6.2.
Prælati deferant Capitulo Generali annuos redditus, expenſas, credita, & debita ſuorum Monaſteriorum, & quomodo 16. 6.3.
Prælati petant licentias Balneorum pro infirmis Fratribus,& quomodo 16.6.7.
Prælati,& Conuentuales non incitent Fratres ad mutationem petendam,& quare. 30 12.8.
Prælati, & Conuentuales non referant Fratribus curioſa, aut ſcandaloſa,quæ vel in Congregatione, vel foris tempore Capituli viderint, aut audierint. 30. 12.9.
Prælati,& Viſitatores teneantur ſingulis annis denunciare Diffinitorio Fratres criminoſos. 51.19.13.
Prælatus in pluribus Monaſteriis nominatus præficiatur Monaſterio, pro quo plures voces habuerit.62 23.8.
Præſide, aut vno ex Diffinitoribus in Diffinitorio loquentibus ceteri taceant.52 20.2.
Præſidens Capituli omnium cauſarum promotor ſtatuitur. 52. 20.1.
Præſidens Cancellario tantum vtatur in negotijs ad ſuum officium, & ad Congregationis Regimen pertinentibus. 39. 15.7.
Præſidẽs cum in cædula ſibi porrecta à Scrutatoribus viderit diſpoſitũ fuiſſe de aliquo Prælato, aliter, quàm fuerit prius tractatum inter Diffinitores quid agere debeat 62.23.6.
Præſidens cenſeatur electus ille, qui ex nouem Diffinitoribus, plura ſuffragia habuerit etiam infra dimidiam.27.11.6.
Præſidens diſtribuat vnicuique Diffinitorum officia, quæ & quando.48.19.4.
Præſidens eligatur ex Diffinitoribus.27.11.6.
Præſidens, & Viſitatores à loco Capituli Generalis vltimi recedere debent.77.27 6.
Præſidens,& Viſitatores rationabili de cauſa locum, vel tempus Capituli tranſmutantes, omnibus Prælatis tempore congruo per litteras ſignificent. 74 26.4.
Præſidentis eligendi ſcrutinium quando, & quomodo fiat. 27. 11.6.
Præſide electo, & diffinitoribus ipſi

ipſi Præſidenti omnes litteræ præſentandæ, & quæ. 30. 12.4.
Præſide electo, Te Deum laudamus a quo incipiendus, & quomodo. 58. 22. 6.
Præſide electo abſente oſculum pacis omittitur cæteris non dimiſſis. 59. 22. 8.
Præſidens omnia ſigna præeminentiæ faciat in Capitulo Generali. 29 12. 3.
Præſidens poſt ſui depoſitionem quid agere debeat. 24. 10. 5.
Præſidens prolixiores in narrando & vagantes extra materiã, moneat. 52. 20. 2.
Præſidens pronunciata electione ſui, Diſſinitorum, & Conſeruatorum quid legere debeant coram omnibus. 29. 12. 1.
Præſidens quando committere debeant omnibus, vt oretur, & pro quibus. 76. 27. 5.
Præſidens quando ſe, & cæteros ab omni dignitate, officio, & adminiſtratione abſolutos pronunciare debeat. 24. 10. 2. & 4.
Præſidente non præſente quis vices eius gerere debeat. 24. 10. 3.
Præſidens quas admonitiones cui, & quãdo facere debeat. 29. 12. 1
Præſidens quæ diplomata, & Decreta Pontificia legere debeat omnibus audientibus. 21 8. 3.
Præſidẽs quæ legere debeat Scrutatoribus antequam ad electionem Diſſinitorum procedatur. 23. 9. 4.
Præſidens quæ verba dicere debeat in ſui abſolutione à Præſidentatu. 24. 10. 4.
Præſidens quo pacto fidem facere debeat de electione Scribæ Capituli Generalis. 36. 15. 2.
Præſidẽs Regiminis electus huiuſmodi onus omnino acceptare debet, & per antiquiorem Diſſinitorem coram omnibus pronuncietur. 58. 22. 5.
Præſidẽs Regiminis ille cenſetur electus, in quem quinque voces Diſſinitorum conuenerint. 57. 22. 3.
Præſidens Regiminis pronunciatus poſtulet ab omnibus pro ſe orari, & ad pacis oſculum recipiatur, & a quiqus. 58 22. 5.
Præſidens Regiminis citra Alpes per biennium deputandus, vltra vero Alpes per triennium. 52. 22 2.
Præſidens Regiminis in Prouincijs tam citra, quàm vltra Alpes in quibus deputatus fuerit reſpectiue reſidere tenetur. 56. 22. 2.
Præſidens Regiminis ſingulis annis eligẽdus, & ex quibus Prouincijs. 56. 22. 2.
Præſidens ſciſcitetur vota Diſſinitorum a nouiſſimis vſque ad primos, vltimò ipſe dicturus. 52. 20. 2.
Præſidens tenetur ſub pœna priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ omnes ad Capitulum Generale ſine licentia venientes, ſtatim dimittere. 5. 2. 10.
Præſidens Viſitatores, & Prelati adminiſtrationem habentes totum Capitulum faciunt, & totam Congregationem repreſentant

Digitized by Google

tant. 18. 7. 1.
Præſidens veniens ad Capitulum Generale ſecum ducat Cancellarium. 5. 2. 10.
Prior a Conuentualatu excludendus. 8. 3. 8.
Prior in quibus caſibus in Conuẽtualem eligi poteſt. 8. 3. 8.
Procurator in Curia rectè officiũ ſuum adminiſtrans quinquennio elapſo in Prælatum eligi poteſt. 73. 25. 10.
Procurator in Curia qualis eſſe debeat, & quæ ad eius officium ſpectent. 70. 25. 5.
Procurator in Curia quis, quomodo quando, & a quibus ſit eligendus 72. 25. 7.
Procuratore Generali defuncto quis curam geret Procurationis, & quouſque. 72. 25. 7.
Procurator in Curia quando, & qua pœna plectendus. 71. 25. 5.
Procurator in Curia ſingulorum Monaſteriorum cauſas defendat. 71. 25. 6.
Procurator in Curia de rebus publicum Congregationis bonũ concernentibus Præſidem certiorem facere debet, & de priuatis Monaſteriorum eorum Superiores. 71. 25. 6.
Procurator in Curia non procuret diſpenſationes tam ad Dignitates, quàm ad ordines abſque Diffinitorum, vel Regiminis mandato, & procuratas ab alijs impediat. 71. 25 6.
Procurator in Curia, qui ob aliquam grauem culpam deponẽdus erit per Diffinitores tantũ ab officio abſoluatur dum ex illis ſeptẽ conſentiant 73. 25. 9.
Procurator in Curia cuius Prouinciæ Profeſſus aſſignandus iuxta Breue Pauli *V.* 72. 25. 8.
Procuratores ad mutuãdas pecunias tres eſſe debẽt, & pecuniæ mutuatæ ſumma in ſyndicatu eſt apponenda. 79. 28. 3.
Promouendi ad Dignitates, vel officia, qui quãdo, & qua ratione. 65. 24. 2.
Pronuntianda in abſolutione Capituli Generalis, & quo ordine. 77. 27. 7
Publicatio, & abſolutio Capituli Generalis quando, quibus præſentibus, qua ratione, & a quo facienda. 75. 27. 1.

Q

Q*Vando de relatis Capitulo Generali certa informatio haberi nequit quid agendum.* 50. 16. 11.
Quæſtor de quibus fidem ſcripto facere debeat, & quãdo. 19. 7 4
Qui venire poſſunt ad Capitulũ Generale. 2. 2. 1.
Quot ſuffragia conuenire debeãt in eum, qui ad dignitatem, vel officium eſt promouendus, ſiue abſoluendus. 64. 24. 2.

R

R*Euelare nemo præſumat quæ in Capitulo per Diffinitores, & alios tractantur.* 33 13. 2.

S

S*Abbato ante tertiam Dominicam poſt Paſcha, fiat in Miſſa commemoratio de Spiritu ſancto* 18. 7. 2.

Sab-

Sabbato ante tertiam Dominicã poſt Paſcha, poſt Nonam Præſides quid agere debeat. 18 7.2.

Sacerdos in Congregatione receptus, quo tempore poſſit promoueri ad Dignitates, vel officia. 65.24.4.

Sacerdotes in Miſſis tempore Capituli Generalis faciant commemorationem de Spiritu ſancto, & quare 32.12.15.

Scãdaloſi, & criminoſi nõ poſſunt habilitari ad Sacros ordines ad Dignitates, vel officia promoueri, niſi trina Viſitatorum approbatione habita, & nouem Diffinitores conſenſerint. 51.19.13.

Scriba Capituli, Fratres, & Monaſteria, à quibus amouendi, vel ad quæ tranſmittendi ſunt in ſcriptis redigat. 68.24.9.

Scriba Capituli Generalis ſtatim poſt eius electionem quid agere debeat. 37.15.2.

Scriba Capituli quæ publicare debet in abſolutione Capituli. 75.27.1.

Scriba Capituli Generalis finito Capitulo vbi manere debeat quamdiu, & ad quid. 38.15 4.

Scriba Capituli quãdo binas cædulas conficiat, earum cõtinentiã, & in quem vſum. 48.19 3.

Scribæ Capituli munus. 37.15.3.

Scriba ex Conuentualibus eligatur, qui pro quinto ſit cum Auditoribus cauſarum, & ei dentur duo Coadiutores, & quare. 41.17.1.

Scrutatores in omnibus actibus Capitularibus, qui cenſeantur electi. 22.9.1.

Scrutatores qua ratione eligendi. 22 9.1.

Scrutatores qui eligendi, & qui non. 22.9.1.

Scrutatores teneant ſecretiſſima, quæ tenenda ſunt, ſecus facientes qua pœna plectendi. 22.9.2.

Scrutatores reuelantes ſecreta, culpa eorum latente, qua ratione puniendi. 23.9.3.

Scrutatores quando vocãdi ſunt, ad ſcrutanda Abbatum ſcrutinia, & qua ratione hoc munus exercere debeant. 61 23.6.

Scrutatorum Superior pronuntiare debet Præſidentis, Diffinitorum, & Conſeruatorum electionem. 29.12.1.

Scrutinia quot facienda in electione Diffinitorum, & qua ratione. 27.11.6.

Sententiæ tempore ſuo intimatæ non obtemperantes, careant voce in futuro Capitulo Generali. 44.17.9.

Stationes conceſſit Sixtus IV. tẽpore Capituli Generalis. 32.12.14.

T

Taxa Monaſteriorũ de quinquennio in quinquennium renouetur. 54.21.2.

Taxæ quando plures, & quando pauciores sũt Monaſterijs imponendæ, à quibus, & vbi ſolui debeant, & quando. 55.21.4.

Te Deum laudamus expleto, quæ orationes dicantur, & à quo. 58.22.6.

Tempus Generalis Capituli celebran.

Digitized by Google

brandi à quibus differri,& alterari poſſit ex vrgentiſſima causa.74.26.3.

Tempus ſatisfaciendi Auditorum ſentētijs praſcribitur.44.19.9.

Terminata à Diffinitoribus à quo, & vbi ſcribi debeant, & qua ratione.52.20.3.

Terminata per Capitula Generalia anteriora, qua ratione reuocari poſſint.54.20.7.

Titulares Prælati in Abbates,neque in Priores, ſiue Decanos cum adminiſtratione promoueri poſſunt.65.24.3.

V

VIcarius Capituli,qui eligendus.40.16.1.

Vicarius Capituli qua ratione eligendus,& à quibus.40.16.1.

Vicarij Capituli munus.40.16.1

Vicarius Capituli quem locum tenere debeat.40. 16.2.

Vicarij Capituli praeminentia 40. 16.2.

Viſitatoribus Monachorum, non poteſt iniungi Viſitatio Monialium.70. 25.3.

Viſitatores iterum in eodem officio eligi non poſſunt,niſi biennio elapſo.70. 25. 3.

Viſitatores quādo,& qua à Scriba Capituli petere debeāt.76. 27. 6.

Viſitatores ſex a Diffinitoribus eligendi vltra Præſidentem. 69.25.1.

Viſitator antiquior gerit vicem Præſidētis,& quādo.24. 10.3.

Viſitatore legitimo impedimento non veniens ad Capitulū quid agere debeat. 16. 2. 21.

Viſitatores diligenter examinare debent ad Decanatum promouendos, & qua ratione. 64. 23. 3.

Viſitatorum electio quomodo facienda. 69. 25. 2.

Viſitatores in actu Viſitationis a Superioribus iuramentū exigant de idoneitate, & probitate promouēdorum ad Decanatū,& Sacros Ordines.64.24.3.

Viſitatores in actu Viſitationis diligenter inquirāt de vita, & moribus,& de ſcentia promouēdorum ad Decanatū,& ad Sacros Ordines. 64. 24 3.

Viſitatores nullum approbēt, qui ſaltem per annum integrum in vno Monaſterius commoratus non fuerit. 64. 24. 3.

Viſitatores nullum approbent ad Decanatum, qui bonum teſtimonium non habeat à Prælatis cum quibus per annum in diuerſis Monaſterijs vixit. 65. 24. 3.

Viſitatores examinandis ad Decanatum nullo modo ante examinationē notificēt caſus.14.2.15

Vnus tantum, & non plures in eodē Monaſterio profeſſi Scrutatores eligantur. 22. 9. 1.

Vna tantum ballotta ſauorabilis in ſacculo ponēda pro electione Conuentualis, & cui contigerit cenſeatur electus. 9.3.10.

FINIS.

Digitized by Google

SECVNDA PARS
CONSTITVTIONVM
CONGREGATIONIS CASINENSIS.

De poteſtate Præſidentis, & Viſitatorum.

CAP. I.

1 PRÆSIDENTI Regiminis tanquam principali Viſitatori, & Patri Congregationis deferatur ab omnibus, & eidem exhibeatur omnis reuerentia, & loci præeminentia. Ipſe ſolus in quocunque fuerit Monaſterio, omnia ſigna particularia, quàm generalia faciat.

2 Teneat penes ſe ſigillum magnum Congregationis, quo vtantur Patres cum aliquid præcipuũ nomine Capituli, vel regiminis fieri continget. Teneat etiam Regiſtrum Capituli. Aliæ verò ſcripturæ Congregationis permaneant in Archiuio, & claues Archiuij ſemper ſint apud Præſidem, vel Abbatem illius Monaſterij, nec poſſint indè extrahi ſcripturæ vllæ, niſi de eius licentia, aut commiſſione, relicto etiam Chirographo de extractis.

3 Ad ipſum deferantur ſingula Congregationis, quæ intra annum occurrerint. Ad eumdem prin-

Digitized by Google

cipaliter pertinet exequi ordinata per Capitulum. Quæ duo præmiſſa aut ſolus, aut cum alijs Viſitatoribus ſecundum rerum qualitatem, & eius limitatam poteſtatem faciat.

4 Poſſit etiam in ijs, quæ intra annum occurrerint, & vbi ſibi tam pro euitandis, & ſedandis ſcandalis, quàm pro pace ſeruanda expedire videbitur, cum vno ſaltem ex Viſitatoribus prouidere. Cuius prouiſioni, & deliberationi, omnes, etiamſi Viſitator fuerit obedire volumus.

5 Caueat autem, ne affectione, aut paſſione aliqua moueatur; ſed omnia ſecundum Dei timorem diſponere ſatagat. Quod ſi aliter (quod abſit) fecerit, ſciat ſe per Diffinitores ſequentis Capituli puniendum.

6 Statuimus quod Pater Præſidens non poſſit accedere ad Curiam Romanam, niſi accedente conſenſu vtriuſque Viſitatoris illius Prouinciæ, in qua fuerit deputatus.

7 Item quod nullus Viſitatorum ad eamdem Curiam accedere poſſit, niſi de licentia Patris Præſidentis, ac Conuiſitatoris ſui. Cæteris verò Prælatis, & Fratribus prohibemus omninò ne Romam proficiſcantur, niſi accedente conſenſu Patris Præſidentis, & vtriuſque Viſitatoris ſuæ Prouinciæ; vel ſi periculum eſſet in mora ſufficiat, licentia Patris Præſidentis, aut vnius ſaltem dictorum Viſitatorum, nec non Abbatis S. Pauli, & Procuratoris in Curia.

Digitized by Google

8 Liceat præterea eidem Præſidenti cum aliquo ex Viſitatoribus illius Prouinciæ, vbi viſitandum fuerit, omnia Congregationis Monaſteria quotieſcumque opus fuerit viſitare: excepto Monaſterio cui anno præterito præfuit, & cui aliquis in ſecundo gradu illi coniunctus præeſt. Quod idem de Viſitatoribus intelligimus.

9 Caueat tamen, ne auctoritate officij ſui (quemadmodum & quilibet Viſitator) Fratrem aliquem de quolibet Monaſterio Congregationis noſtræ remoueat, & eum in Monaſterio ſibi commiſſo deputet, ſed ſi aliqua Fratrum indigebit prouiſione duo alij Viſitatores, aut Præſidens cum vno Viſitatore huiuſmodi faciant prouiſionem.

10 Poſſit autem Præſidens de Prælatorum conſenſu, Fratribus aliqua iuſta cauſa mutationem petentibus licentiam impertiri; quam tamen illis non concedat quos Capitulum, vel Regimen in Dietis, aut Viſitatores in actu Viſitationis (cum ab ipſis mutari petijſſent) reiecerunt, aut alio quàm optaſſent mutauerunt; niſi fortè vrgentiſſima, & neceſſaria cauſa nouiter emerſerit. Hortamur tamen, vt conſenſus huiuſmodi non tam facilè concedat, ſed Viſitatoribus, quantum fieri poteſt hanc curam relinquat.

11 Cæterùm Præſidens cum duobus Viſitatoribus, quoties neceſſitas poſtulauerit, vt propter animæ, aut corporis ſalutem mutatio fiat de aliquo Fratre intra annum de Monaſterio ad Monaſteriũ, vſque

Digitized by Google

ad tempus Capituli diſponere poſſint: ac etiam licentiam concedere admittēdi Fratres noſtros Nouitios ad Profeſſionem, Viſitationis tēpore tātum.

12 Item Præſidens, & Viſitatores, vel quilibet eorum in actu Viſitationis exiſtens, cauſas, & lites inter Monaſteria, ac perſonas Congregationis audire, & Summariè facti ſola veritate inſpecta, iudicare poſſit, & terminare. Quod verò iuſtitia mediante (vt præfertur) iudicauerit, vel terminauerit, faciat obſeruari.

13 Item Præſidens omni tempore abſoluere poteſt Fratres noſtros à caſibus reſeruatis. Quod idem ſtatuimus de Viſitatoribus, in actu Viſitationis tantum, etiamſi fuerint Viſitatores ſolum actu, & non officio.

14 Poſſit etiam Præſidens ſimiliter & quilibet Viſitator, vbi ordo iuſtitiæ exigeret, Fratrem aliquem in quocumque Monaſterio Congregationis delinquentem corrigere, & in domum cuſtodiæ recludere etiam (ſi opus fuerit) inuito Prælato.

15 Demum Præſidēs cum omnibus Viſitatoribus, quos appellatione Regiminis intelligi volumus, omnem repræſentent Congregationem; & ea exequi poſſint, ſuper quibus fuerint Capituli auctoritate ſuffulti.

16 Ordinamus prætetea quod ſi intra annum per mortem alicuius Prælati, aut pro quocumque negotio congregare Viſitatores, & alios Prælatos contigerit: ſine conſenſu Viſitatorum illius Prouinciæ

ciæ, Præſidens id facere non poſſit, neque etiam locum celebrandæ Congregationis eligere.

17 Quod ſi ad aliam Prouinciam tranſire voluerit pro huiuſmodi Congregatione celebranda; tunc accedat conſenſus maioris partis Viſitatorum vtriuſque Prouinciæ. Et ſi (quod abſit) aliter fecerit voce actiua, & paſſiua careat in ſequenti Capitulo.

18 Habeantque Præſidens, & ſinguli Viſitatores ſigilla ſingula eiuſdem characteris, ſcilicet, Pax, quibus vtuntur in litteris particularibus, ad officiũ ſuum ſpectantibus. Nec alteri cuiuis liceat ſigillo ſimili vti.

19 Litteras verò eiſdem ſigillis ſignatas nemini de Congregatione noſtra etiamſi Præſidens, aut Conuiſitator, vel Prælatus eſſet, aperire concedimus, niſi ſolis ijs, ad quos diriguntur, vel de eorum licentia: niſi in caſu vrgentiſſimę neceſſitatis. Alias etiam litteras, ad quoſcumque, vel à quibuſcumque miſſas, nemo audeat aperire, vel intercipere ſub pœnis in cap. 54. Declarationum nu. 4 5. & 6. pro qualitate exceſſus reſpectiuè contentis: ſeruatis tamen quæ ſtatuuntur in eodem cap. num. 3. de litteris, quas ſcribunt, & recipiunt Fratres.

20 Ad ipſos etiam Præſidem, & Viſitatores pertinet cum opus fuerit, vel propter ſcandalum euitandum, ordinata per Capitulum de omnium cõſenſu ſuſpendere vſque ad tempus Generalis Capituli: non tamen ex toto reuocare. Poſſint etiam,

vbi

vbi neceſſitas vrgeret, aliquod vniuerſale in Congregatione conſtituere, vſque ad tempus Capituli dumtaxat ſeruandum.

21 Ordinata etiam per prædictos pro bono Congregationis volumus obſeruari etiam poſt eorum officia, niſi reuocentur à ſucceſſoribus, & fuerint approbata, prout ſupra diſpoſitum eſt in prima par. cap. 20. num. 6.

22 Et quia ſæpè munera excæcant oculos ſapientium, & ſubuertunt corda iuſtorum; ſtatuimus iuxta Sacrorum Canonum Sanctiones, quod nec Præſidens, nec Diffinitores, nec Viſitatores etiam Monialium, durante eorum officio, accipere vllatenus poſſint quæcunque munera à Fratribus noſtris, vel Monialibus, vel ab alijs quibuſcunque perſonis de Congregatione. Quod ſi contrafecerint, priuentur ipſis rebus, & inſuper grauiter puniantur, ſecundum qualitatem delicti, & perſonæ.

Quomodo, & qualiter fieri debeant Viſitationes.

CAP. II.

1 TEmpus Viſitationis Monaſteriorum noſtrorum regulariter deputamus à feſto Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis vſque ad Quadrageſimam excluſiuè; intra quod Viſitatores, niſi ex aliqua infirmitate, vel alio legitimo fuerint impedi-

pedimento detenti, teneantur ſuum officium ex-pleuiſſe. Quod ſi facere neglexerint, anno ſequenti priuentur in Capitulo Generali actiua, & paſſiua voce. Si vero ambos Viſitatores tempore præfato, & cauſa legitima, vt ſuprà impeditos eſſe contigerit, viſitent quamprimum ceſſante præfato impedimento. Si autem alter eorum fuerit pariter legitimè impeditus de conſenſu vtriuſque eligatur alius Prçlatus de Regimine, vel ſaltem Prior clauſtralis, qui actu tantum ſit Viſitator, & non officio; itaùt intrà præfatum tempus viſitatio omninò compleatur.

2. Hoc planè volentes, quod Viſitator officio ſemper præcedere debeat Viſitatorem actu, & non officio, licet ſit in Congregatione inferior.

3. Caueant autem, ne in eorum audientiæ locis ponantur aliqua ornamenta; & poſt primum diem comedant in Refectorio, communem Conuentus victum, quantum fieri poteſt, ſequentes.

4. Quam primum igitur Viſitatores ad Monaſterium, quod viſitare intendunt, peruenerint congruo tempore, congregatiſque Prælato, Monachis, & Commiſſis ipſius Monaſterij, aliquam non in humanæ Sapientiæ verbis, ſed breuem, & puram in hac forma faciant exhortationem.

5. Fratres chariſſimi, cum ex iniuncto nobis à Capitulo Generali Viſitationis munere hùc acceſſerimus, vt ſi quid in hoc Monaſterio tam in capite, quàm in membris, vel cõtra Regularis diſciplinæ nor-

Digitized by Google

normam, vel rectam tẽporalium adminiſtrationẽ forſan irrepſerit, ad priſtinũ in ſpiritualibus, & tẽporalibus bonũ regimen reducatur; Idcircò ſi aliquid correctione dignum ad noſtram notitiam peruenerit, omni vigilantia, & ſtudio, proùt nobis deſuper datum fuerit, prouideri curabimus, apud vos per illud temporis ſpatium, quod ſuadebit neceſſitas, commorantes, ſi verò nullus veſtrum noſtra indigebit opera, gratias Deo agite, charitatem continuam in hoc vinculo pacis inuicem ſeruantes, obedientiam, & reuerentiam ob Dei amorem Patribus impendentes, diſciplinam Monaſticam, & Regularem obſeruantiam accenſis deſiderijs confouentes; & ſi ad alia huiuſmodi voluerint breuiter exhortari.

6 Conſequenter moneant Prælatum, & Monachos, quod ſi quis pro bono Monaſterij ſui iudicauerit aliquid inſinuandum, liberè illud exponat, quoniam intentionis Patrum noſtrorum eſt, quod in Viſitationibus vitia tam in capite, quàm in membris radicitus amputentur; cum ea tamen, qua decet humanitate, & charitate.

7 Caueat tamen quilibet, ne alicui potiſſimè Prælato quauis paſſione ſeductus aliquid falſum imponat, ſeù aliter quàm dictum, factumque fuerit referat: aut ſuſpicionibus, vel leuiter dictis, ſeù factis aliquem inculpet. Quod ſi fieri (quod abſit) contigerit, diligenter cognita cauſa huiuſmodi reus ſciat ſe publicè coram Fratribus culpam dicturum,

ɛturum, ac pœna talionis, aut aliter, proût nobis videbitur, puniendum.

8 Poſteà verò Viſitatores exeuntes de Capitulo primò viſitent Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, Eccleſiam, Sacrarium, & Reliquias; ſi quæ ſunt, ac deindè tempore congruo ſint ſeorſùm cum ſolo Prælato Monaſterij, illumque examinent de Seniorum ſuorum, & aliorum Monachorum conditionibus, & præſertim ſi adhibita fuit diligentia neceſſaria in librorum inquiſitione, & ſi quæ ſint perſonæ (quod abſit) de hæreſi ſuſpectæ: Si Prior Clauſtralis, & Decani circa ſua officia, videlicet, in Diuinis offigijs; in cuſtodia Regularis obſeruantiæ, in audiendis Fratrum confeſſionibus, in communibus exercitijs, in quotidianis Monaſterij Officinarum viſitationibus ſint ſolliciti: ſi ſibi inuicem reuerentiam, ac Superioribus obedientiá pręſtent ſi cęremonias obſeruent, & obſeruari curent: Si Fratrũ admonitiones, ac correctiones in Capitulo culparum frequentent: Si in prędictis admonitionibus, & correctionibus ſint nimium rigidi, aut remiſſi: Si Magiſter Nouitiorum diligenter Nouitios ſuos inſtruat in Oratione mentali, in Spiritualibus exercitijs, in cæremonijs Congregationis, in cõpoſitione tam interioris hominis, quàm exterioris, nec non ſi eos in vilibus ſeruitijs exerceat, & in alijs huiuſmodi, quæ in Regula, & Conſtitutionibus noſtris continentur.

9 Inquirant prætereà de idoneitate, & conditionibus eorum, ac etiam ſi in eorum receptione

obſeruentur præcepta Regulæ, & Conſtitutionum noſtrarum; & ſi recipiantur ad Profeſſionem ſecundum Priuilegia noſtra, videlicet quod recipiantur de conſenſu duarum ex tribus partibus Conuentus, & quod profiteantur Prelato ſub Congregatione iuxta formam nobis vſitatam.

10 Interrogent etiam ipſum Prælatum, ſi in adminiſtratione temporalium Cellerarius ſuum ſequatur conſilium, & voluntatem: ſi Fratribus potiſſimè infirmis neceſſaria miniſtret: ſi tam in verbis, quàm in factis, & cæteris moribus eos ædificet, & cum ſæcularibus ſit exemplaris: ſi temporalia Monaſterij diligenter adminiſtret, an procuret, vt poſſeſſiones à Colonis ſint ſuis temporibus cultæ, arboribuſque plantatæ, ac cæteris ad culturam neceſſarijs conuenienter inſtructæ: ſi libros computorum, ac rationum Monaſterij ſui teneat ordinatos: ſi inſtrumenta, & alia Monaſterij iura diligenter conſeruari procuret: ſi Inuentarium omnium rerum mobilium Monaſterij, & immobilium habeat: ſi alijs officialibus à Celleraria dependentibus intus, & extra Monaſterium, ea, quæ ad corũ officium ſpectant, per Inuentariũ accuratè conſignet; & ab ipſis expleta adminiſtratione integram, & fidelem exigat rationem. An ipſe Prælatus viderit præſcriptis temporibns vnà cum Senioribus computa Monaſterij ſui, proùt decernitur in Declaratorio Regulæ cap. 31. Et ſi Monaſterium eſt debitis aggrauatum, in qua ſumma, & quem habeat ſatisfaciendi modum. Propter quod

Digitized by Google

volumus, vt Viſitatores ante receſſum diligenter videant cõputa debitorũ, & creditorũ Monaſterij, nec non redditum, & expenſas. Quod ſi viderint Monaſteriũ notabiliter aggrauatũ, moneant Prælatum, vt ſe temperet à ſumptibus non neceſſarijs.

11 Inquirant etiam, ſi qui ſint Fratres ſibi, aut alijs Superioribus rebelles, aut inobedientes, & ſi correcti non ſe emendauerunt. Inſuper præuio iuramento inquirant, ſi quis quomodocumque vitio proprietatis laboret, vel mercaturas, aut alias negotiationes illicitas exerceat; & ſi quem de prædictis ſuſpectum, & diffamatum inuenerint, contra illum ſeueriſſimè procedant, prout ſtatuitur in Declaratorio Regulæ cap. 33. n. 10. & c. 57. n. 2. Poterunt etiam in quibuſdam alijs caſibus ipſorũ prudẽtiæ beneuiſis in actu Viſitationis pro eruenda veritate, iuramentum examinandis præſtare.

12 Præterea inquirant, ſi ea, quæ per Viſitatores, aut præcedentia Capitula fuerunt ordinata (quantum ſcilicet ad eos pertinet) accuratè obſeruentur: ſi Regularis obſeruantia in ſuo rigore conſeruetur: ſi Diuina officia ordinatè, & moroſè dicuntur: ſi ieiunia Regularia obſeruentur; & ſilentia temporibus debitis iuxta Regulam, & Conſtitutiones tenentur: ſi inuicem reuerentiam ſibi exhibeant, & honorem: ſi ſint compoſiti tam in Choro, quàm alibi per Monaſterium, & potiſſimè coram Hoſpitibus, & alijs; & ſi cum eis ſe immiſcent non vocati: ſi hoſpites cum humanitate, & charitate recipiantur: ſi eleemoſynæ ordinariæ iuxta

Digitized by Google

facultatem Monaſterij integrè, & fideliter erogentur: ſi priuilegia noſtræ Congregationis, quæ in illo ſunt Monaſterio, ac etiam ipſius particularia, cautè, & diligenter cuſtodiantur; & ea omninò videant. Et de alijs huiuſmodi, quæ per Regulam, & Conſtitutiones, & antiquas Congregationis conſuetudines, aut alias proùt eis videbitur, concernent. Ac denique inquirent cum Iuramento de probitate, & ſufficientia eorum, qui tam ad Sacros ordines, quàm ad Decanatum, Prioratum, & Abbatiam reſpectiuè promouendi erunt: & ſi cætera requiſita habeant, iuxta formam ſuperius traditam in cap. 24. primæ partis Conſtitut. & in Declarat. cap. 21. nu. 3.

13 Conſequenter Viſitatores abſoluta Prælati examinatione, in eius abſentia, inquirant ſegregatim ab vnoquoque ſupradictorum Seniorum de ſe ipſis inuicem, ac de ſupradictis omnibus, proùt viderint cuilibet competere; nec non tam probitatem, & ſufficientiam eorum qui promouendi eſſent, quàm ſollicitudinem, vel negligentiam promotorum diligenter examinent: ſingulorum merita, vel demerita in futuro Capitulo Diffinitoribus narraturi, iuxta formam ſuperiùs deſcriptam in præfato cap. 24. primæ partis Conſtit. de Conuentuum reformatione; ac etiam de qualitate Prælati ſui, ſi ſollicitus ſit circa obſeruantiam Regularem, tam in ſe, quàm in Fratribus: ſi corrigat Fratrum exceſſus: ſi frequentet Diuina officia, & Capitulum culparum: ſi ſæpiùs exeat de Mo-

Monaſterio; aut ſi eſt facilis ad dandam licentiam alijs, vt ex leui cauſa exeant: ſi in ſua conuerſatione tam cum Fratribus, quàm cum ſæcularibus ſit exemplaris: ſi in eo, aut in aliquo Monacho fuerit aliquis notabilis exceſſus tam in veſtimentis, quàm in alijs quibuſcumque: ſi confert de agendis Monaſterij cum Senioribus; ſi ſæpiùs, aut ſemel in prædictis defecerit: ſi demum ipſe, aut Cellerarius, vel cæteri, officiales, intus, aut extra Monaſterium, abſque Capituli Generalis, ſiue Regiminis licentia, vel cum Monaſterium eſt ære alieno grauatum, fabricare præſumpſerint: ſi Regulam, & Conſtitutiones, ac decreta omnia, quæ per Regimen, aut præcedentia Capitula promulgata fuerint, ad vnguem obſeruet, & obſeruari faciat.

14 Supradicti autem Viſitatores interrogent etiam Sacerdotes Seniores Zelantes de prædictis; cæteros autem Fratres iuniores non curent interrogare, niſi pro indaganda alicuius rei veritate, duxerint neceſſarium. Si autem vltrò aliquid dixerint, benignè eos audiant; ac exhortentur ad obedientiam, & reuerentiam Prælati ſui, ad fraternam charitatem, & Regularem obſeruantiam.

15 Poſteà verò ijdem Viſitatores, promouendos ad Decanatũ coram ſe aduocari faciant; & ſuper ſcientiam, quam profitentur; & præſertim ſuper pœnitentiæ Sacramentum, quod ex officio adminiſtrare tenentur, diligenter examinent; ac ſeparatim vnicuique ipſorum nonnullos conſcientiæ

caſus

Digitized by Google

caſus (quibus egregiè ſaltem inſtructi eſſe debent, prout ſtatuitur in Breui Clementis VIII.) in vno folio deſcriptos exhibeant. Qui in calce eiuſdem folij, ſtatim coram ijſdem Viſitatoribus, non diſcedendo ab eorum audientiæ loco (vt ex hoc eorum habilitas cognoſcatur) in ſcriptis reſpondere teneantur. Caueant tamen ipſi Viſitatores, ne prędictis examinandis huiuſmodi caſus, quouis modo antè examinationem per ſe, vel per alios notificent; Illud ſerio attendentes, quod de huiuſmodi Promouendorum doctrinæ ſufficientia, coram Diffinitoribus in Capitulo Generali atteſtari cum iuramento debent, prout decernitur in Declaratorio Regulæ cap. 21. nu. 3.

16 Videant inſuper Viſitatores cædulam, quàm à Scriba habuerunt in Capitulo præterito, in examinatione ipſius Monaſterij, & diligenter examinent quæ in ea continentur, ſi vera fuerint, vel falſa Capitulo Generali relata.

17 Videant prætereà cædulam, quam habuit Prę-latus à præfato Scriba tempore Capituli; & ſi quę in ea continentur, executioni mandauerit. Tandem habita de omnibus prædictis prudenti, & diligenti informatione; tractent apud ſemetipſos cum Dei timore; quæ ſint monitione, quæ reprehenſione, & quæ correctione digna tam in Prelato, quàm in Senioribus, cæteriſque Fratribus. Aduertant autem, ne faciliter credant omni ſpiritui: ſed probent ſpiritus ſi ex Deo ſunt. Nec aliquem ex ſola ſuſpicione condemnent; ſed de relatis ad

Digitized by Google

eos (ſi de viſu, vel auditu, ab homine graui, cæteriſque circumſtantijs conſideratis) omni cum prudentia, & matura deliberatione dijudicent. Et ſi quos culpabiles, ſiue reos deprehendent, ſimul, aut ſeparatim moneant, increpent, & corripiant iuxta exceſſuum qualitatem; & ſecundum Conſtitutiones noſtras ordinent in præmiſſis quæ fuerint opportuna: ità vt ſuo conſilio, & directione cuncta ſecundum Deum bene diſponant.

18 Poſſint autem prædicti Viſitatores Prȩlatum, ſi quem in notabilem exceſſum cauſa cognita comprehendunt incurriſſe; ità vt non abſque manifeſto ſcandalo vſque ad Capituli Generalis tempus tolerari poſſit, in proxima Dieta ſuſpendere, dummodo ex ſeptem congregatis Patribus, quinque conſentiant.

19 Poſſint inſuper omnes, & ſingulos Seniores, & officiales Monaſterij ab eorum curis, & officijs ſuſpendere, & ſi neceſſarium duxerint, ab eorum Monaſterijs remouere. Caueant tamen ipſi Viſitatores ne inordinata affectione Prȩlatorum, & aliorum Fratrum vitia, vel exceſſus diſſimulando pallient: ſeù inordinata paſſione, pluſquam, & vbi opus non fuerit, aliquem inculpent, ſeù reprehendant. Nam ſicut ordinatè, & cum prudentia factæ Viſitationes ſunt cauſa obſeruantiæ Regularis, conſeruandæq. Religionis munimenta; ità è contrario imprudenter, & inordinatè, ſiue cum paſſione factæ, ruinæ occaſionem prȩbent. Idcircò ſi ipſi Viſitatores in aliquo exceſſerint, ſciant ſe

in

Digitized by Google

in Generali Capitulo puniendos.

20 Planè ea, quæ Viſitatores repererint in ſuis Viſitationibus alicuius ponderis, ſeù notatu digna, aut quæ ipſi expedire nequiuerint, redigant in vno folio, Diffinitoribus tempore Capituli Generalis referenda, vt ea poſſint, prout iuſtitia dictabit terminare.

21 Statuentes, quod ſi quis Viſitatorum aliquo interueniente impedimento ad Capitulum Generale minimè venire poterit, per litteras ſignificare teneatur ea, quæ grauia, & digna relatione videbuntur, quæque ipſe iudicauerit expedire, ſi ſuper quibus eius conſcientiam oneramus.

22 Sed quia comperimus apud pleroſque Prælatorum & aliorum Fratrum noſtrorum vileſcere Viſitatorum Congregationis auctoritatem in dedecus huius officij, & maximam perniciem diſciplinæ, & obſeruantiæ Regularis; Ideò pręſenti ordinatione ſtatuimus, vt de cætero Patres Viſitatores auctoritate Priuilegiorum noſtrorum, & ordinationum (quę maxima eſt) muniti viriliter, & impigrè exequantur officium ſuum; corrigenda corrigant; mutandos mutent; ſuſpendendos ſuſpendant; & quę leuiora ſunt, per verbum monemus, ſeù hortamur: quæ vero grauiora, vel quę expedit in poſterum obſeruari per verbum imponimus, ſeù mandamus, & ordinamus annotata ſingula digerant in libello; quem ſecum deferant ad Capitulum à Cancellario inter alia acta Patrum Capituli, vel Regiminis referenda; vt Præſidens

dens, & Diffinitores per ſingula Monaſteria examinare, & inquirere poſſint, vtrùm per eos ordinata, Prælati, Cellerarij, & cæteri ſeruauerint. Quod ſi reperti fuerint aliqui præfatis Viſitatoribus inobedientes, ſeù eorum quæ ab illis ordinata fuerint, tranſgreſſores: nouerint ſe pro qualitate exceſſus, & inobedientiæ puniendos. Ipſi verò Patres Viſitatores Dei ſemper timorem, & communem profectum præ oculis habentes, ità circumſpectè, grauiter, & religiosè ſe habeant, & non ſolum verbis, ſed etiam factis ædificent viſitatos, vt meritò perſonis eorum reuerentia, & obedientia, quæ debetur officio, poſſit impendi, & ipſi meminerint officij ſui; Patribus Diffinitoribus rationem exactiſſimam reddituros. In quorum Diffinitorum manibus Viſitatores iurent de ſecretis tenendis ijs omnibus, quæ in Viſitationibus accipient, præiudicium alicuius perſonæ continentia. Quod ſi contigerit ambos Viſitatores in Capitulo ad præſtandum dictum iuramentum non reperiri; ille qui abeſt, priuſquam viſitationes incipiantur, iuret in manibus ſui Conuiſitatoris. Et idem intelligendum erit, ſi abſente ſocio, vnus Viſitator Conuiſitatorem ſibi elegerit.

23 Si qui verò ex ipſis aliquid eorum, quæ in Viſitatione acceperint, quæ ſint alicuius momenti, vel vndè ſcandalum oriatur, aut Fratrem, qui aliquid depoſuerit, contra eius voluntatem reuelauerint: ad idem officium per ſequens quatriennium continuum aſſumi non valeant; & inſuper à Dif-

ſinitoribus pro qualitate exceſſus ſeuerè puniantur. Prælati verò, & alij Superiores nullo pacto ſint curioſi ad quærendum, quis contra eos aliquod dixerit, vel depoſuerit: grauiter & ipſi, ſi contrafecerint, puniendi.

24 Vltimò conuocent in Capitulo Prælatum cum cęteris Monachis, & Commiſſis, quos breuiter exhortentur ad mutuam charitatem, & pacem, nec non obedientiam, & reuerentiam Pręlati, &c. vt ſupra. Et ſi quid voluerint monere, vel corrigere, id faciant cum omni humanitate, & charitate: & valefacientes pro ſe orari petant, & in pace dimittant.

25 Licentiæ verò datæ à prædictis nullius ſint valoris, & momenti, nec eis vlla fides adhibeatur, niſi ſint in ſcriptis cum affixione ſigilli Pax, vt in Declaratione Capituli de ordine Congregationis pleniùs continetur. Prędicta autem Decreta, acta, & ſcripturas omnes ad Viſitationes pertinentes, à ſe ſubſcriptas conſignent Viſitatores Cancellario; qui omnia regiſtret, vt ſupra prima parte Conſtitutionum cap. 15. n. 6. ſtatutum eſt. Harum autem ſcripturarum, nullam omninò volumus apud quemquam, præter regimen, neque exemplar remanere; grauiſſimè plectendi qui contrafecerint. Decreta verò omnia pro ſingulis Monaſterijs confecta, in folio deſcribent, vt poſſint ſuccedentibus Viſitatoribus tradi, vt valeant inquirere, an fuerint executioni demandata.

De

Digitized by Google

De Amotione, & Electione Præſidentis, Viſitatorum, & aliorum Prælatorum, extra tempus Capituli Generalis, & de Dietis, ſiue Congregationibus intra annum conuocandis.

CAP. III.

1 SI Prçſidens, aut aliquis Viſitator (quod Deus auertat) manifeſtus, & voluntarius prçuaricator, criminoſus, ac contemptor Sanctæ Regulæ; aut Conſtitutionum noſtræ Congregationis, aut adeò negligens & remiſſus repertus fuerit, quod ipſius prçuaricatione, vel negligentia, Religionis, & bonorum operum, aut obſeruantiæ Regularis diſſolutio, ſeu ſcandalum inducatur: moneatur vſque quater à Viſitatoribus, vt ſe corrigat, & ſi ſe non emendauerit, moneatur, vt cedat officio; ſi vero cedere recuſauerit clareſcentibus culpis, addantur præfatis Viſitatoribus quinque Patres Viciniores Prçſidenti, ſi ipſe fuerit Prçſidens, vel duo tantum ſi fuerit Viſitator; quorum iudicio, ſi duæ partes conſenſerunt, & periculum eſſet expectare vſque ad Capitulum, cauſa cognita ab officio abſoluatur.

2 Quia verò vacante huiuſmodi Prçſidentatus officio, ex priuilegijs Apoſtolicis, tempore huius vacationis, ſine auctoritate Prçſidentis, nulla prouiſio fieri poteſt: ordinamus quod quandocumque, & quomodocumque officium Prçſidentis

vacare contigerit, antiquior Viſitator, qui ſecundum priuilegia, & ordinationes noſtras eſſe poſſit, ipſo facto remaneat, & ſit Præſidens, omniaque peragere poſſit, & omnem habeat auctoritatem, ac ſi in Capitulo Generali Præſidens electus fuiſſet: cæteris in anterioribus Conſtitutionibus contentis in ſuo robore permanentibus. Ob nimiam verò locorum diſtantiam, ne propter hoc Congregationi diſpendium aliquod generetur, ab huiuſmodi Præſidētis ſucceſſione Viſitatores Prouinciæ Siculæ excluſos eſſe decernimus. Et ſimiliter à Congregationibus, ſeù Dietis, quas in Italia intra annum per Regimen celebrari contigerit. Et generaliter, vbicumque de certo numero Viſitatorum congregando agitur: prædictis Siciliæ Viſitatores, propter diſtantiam, & difficultatem eos conuocandi, excluſi ſimiliter intelligantur. Diſpenſamus tamen, vt ad Dietam, quæ quolibet anno ante diem feſtum Circumciſionis Domini, vt infra ſtatuitur nu.60. expletis Viſitationibus celebrari ſolet, vnus tantum ex prædictis Siciliæ Viſitatoribus, proùt per Diffinitores in Capitulo determinatum fuerit, venire poſſit.

3 Viſitator autē, ſi ob aliquam ex prædictis cauſis amotus fuerit: conſentientibus Præſidente, & cæteris Viſitatoribus, vel minori parte ipſorum, ac duobus Prælatis, ad hoc vt ſupra in numero primo vocatis, alius in eadem Prouincia eligatur.

4 Prælatus verò ſi deceſſerit, alius cum Domini timore, euitata quoad fieri poterit, aliorum Præ-

lato-

Digitized by Google

latorum mutatione, à Patribus in Dieta congregatis, vt infra ſtatuitur eligatur.

5 Et vt citiùs Monaſterio de Paſtore deſtituto prouideri poſſit, volumus huiuſmodi vacantium Monaſteriorum tempore, ac mandamus Conuentibus eorum, quatenus omnem adhibeant ſollicitudinem (grauius ſi negligentes fuerint puniendi) vt huiuſmodi cauſam vacationis celeriùs notam faciant Præſidenti, aut (ſi is, vnde Monaſterium vacare contigerit Præſidens fuerit) antiquiori in Congregatione Viſitatori. Qui cęteros omnes Viſitatores in loco quem ſtatuerit, pro celebranda Dieta conuocet; quos ſi intra tempus congruum (ſicut ipſe iudicauerit expedire) adeſſe non poſſe cognouerit, ne ex longa vacatione periculum occurrat, ordinamus quod tot Prçlatos viciniores, habentes titulum, & adminiſtrationem ſimul, vel principalem adminiſtrationem tantum (nec aliter) quot deſunt Viſitatores aduocet; & Monaſterio prouideat. Præfatorum autem Præſidentis, Viſitatorum, aut Prælatorum nullatenus admittatur renunciatio, niſi ex legitima cauſa, & totius Regiminis accedente conſenſu: & ſi vox aliqua ad cõplendum Regiminis numerum deeſſet, ſupplenda erit per alium Prælatum.

6 Aduertant tamen, quod ſi quando pro huiuſmodi, & ſimilibus, Congregationem aliquam fieri contigerit, non ſint niſi ſeptem computatis omnibus, vt totum Regimen repreſentent. In quibus quidem Congregationibus tantum ſeptem in-

interſint & ſint diuerſorum Monaſteriorum Profeſſi, ità quod duo eiuſdem Monaſterij Profeſſi dictis Congregationibus intereſſe non poſſint; & in omnibus expediendis, & quæ in ipſis tractare contigerit, niſi duæ ex tribus Patrum congregatorum partibus, videlicet ex ſeptem quinque cõſentiant, nihil cenſeatur concluſum. Quæ quidem ordinatio in omnibus prouiſionibus, quas intra annum fieri occurrerit, inuiolabiliter obſeruetur: excepto ſi (quod Deus auertat) Præſidentem, aut Viſitatorem intra annum amoueri neceſſe fuerit, in quo caſu antiqua, quæ ſupra in eodem Capitulo poſita eſt, ſeruabitur ordinatio. Et quoties contigerit per Patrem Præſidentem pro alicuius Monaſterij, vel Prælati prouiſione intra annum Congregationem aliquam, ſeù Regimen conuocari: vt electio ſit libera, & legitima, poſſint Patres conuocati pro Monaſteriorum vacantium vtiliori Regimine, quos ſibi placuerit, dummodo ſint habiles nominare. Quibus in cædulam redactis, ballottentur omnes ſecundum profeſſionis ordinem; & qui plures voces habuerit, dummodò duæ partes congregatorum Patrum in eam conuenerint, cæteris præferatur. In vocum autem paritate, profeſſione ſuperior præponatur, & non ſolum in prædictis, ſed etiam in quibuſcumque alijs, de quibus per Patrem Præſidentem, in Congregatione aliqua tractari contigerit teneatur ipſe Præſidens, & debeat quæcumque præponere, ſuper quibus ab aliquo congregatorum Patrum fue-

fuerit requiſitus. Pro pace autem, & vnitate ſeruanda,& vt magis opportunè Monaſterijs omnibus prouideri poſſit, expletis Viſitationibus Regni, & Lombardiæ conueniat Præſidens cum Viſitatoribus vtriuſque Prouinciæ (ſi fieri poteſt) in aliquo commodo Monaſterio, vt Bononiæ, Ceſenæ, aut Florentiæ, & ibi, antè tamen diem feſtũ Circumciſionis Domini,nec aliter, pro occurrentibus negotijs expediẽdis, & prouiſionibus faciendis Dietam celebrent.

7 Si verò contingat, vt in huiuſmodi prouiſionibus aliquis Prelatus, eius exigentibus culpis, ſuſpendi, vel contra eius voluntatem in pœnam mutari debeat (quod niſi cauſa cognita, & ſeruato iuris ordine fieri inhibemus) ne in ferendo huiuſmodi iudicium, & inordinata animi propenſione erga proprium commodum à recto iuſtitię tramite deuietur: diſtrictè pręcipimus, vt nullus ex Patribus in Dieta congregatis ad regimen illius Monaſterij, quod tunc pro cauſa prędictis vacare contigerit, neque in Prælatum, neque in adminiſtratorem deputari poſſit. Si verò per mortem, vel propter expletum quinquennium, aut per voluntariam alicuius Prelati petitionem, vt à Regimine abſoluatur, vel ad aliud Monaſterium mutetur, vacatio occurrerit; tunc in Monaſterio ſic vacante, poterunt Patres prędicti quem maluerint, & idoneum iudicauerunt, tam ex eiſdem in Dieta congregatis, quàm ex alijs Prelatis extra, prout eorum conſcientiæ videbitur expedire, ſeruata tamen

quan-

quantum fieri poteſt diſtributiua iuſtitia, in Prælatum deputare. Caueant tamen ijdem Patres, ne ſub prætextu boni Regiminis Congregationis, in Dieta aliquem Prȩlatũ ante expletum quinquennium contra eius voluntatem mutent, niſi vrgens cauſa ità exigat, vel manifeſtum alicuius notabilis ſcandali immineat periculum, ſi vſque ad Capitulum expectaretur, aliàs mutationes, ſeù deputationes huiuſmodi, quæ in prȩdictis caſibus contra huius Conſtitutionis formam de cȩtero fieri contingent, nullas, & irritas eſſe decernimus, & declaramus.

8 Nullus autem Prælatus, ſiue Prior, aut Decanus, vel aliquis ex Fratribus præſumat huius Congregationis tempore ad Monaſterium, in quo celebratur Dieta, vel ad loca circumuicina accedere non vocatus, ſub pœnis cuilibet ipſorum, ſi acceſſerint in prima par. cap. 2. nu. 9. ac Præſidi, ſi eos à prædictis locis non dimiſerit; in ſequenti num. 10. taxatis.

9 Ne verò ex huiuſmodi vacationibus diſpendiũ aliquod Monaſterijs noſtris præſertim in ſpiritualibus euenire queat, ſtatuimus vt de cȩtero in locis ſic vacantibus, qui vices Prælati gerunt, in ipſis Monaſterijs auctoritatem habeant in ſpiritualibus, quam dum viueret, aut præſens erat ipſe Prælatus habeat. Idem quoque cenſemus, cum Prælati ad Capitulum acceſſerint Generale: quam auctoritatem in prædictis tantum duobus caſibus, vices Prælatorum gerentes habere volumus, vſque ad

ac-

Digitized by Google

acceſſum inſtituendi Prælati ad Monaſterium, vel iam inſtituti nouam diſpoſitionem, etiam ſi talis Viceſgerens intereà mutatus fuerit. Sed & ipſi Prælati, ne quando propter eorum abſentiam Monaſteria, maximè in ſpiritualibus, detrimenta incurrant, conſtitutis in Monaſterijs ſuis officialibus, videlicet Prioribus Clauſtralibus, qua fungi velint auctoritate, ſi eos abeſſe contingat, ſuper caſibus reſeruatis erga Fratres, & reliqua ſicut opportunũ fuerit, declarent.

10 Cellerarij verò, & alij Fratres, qui temporalia administrant, prędictis temporibus ad ipſos, vt præmiſimus, vicem Pręlatorum gerentes, recurrant; & obedientes ſint: conſilioque & voluntate eorum cuncta faciant, & diſponant.

11 Ordinamus autem, quod Pręlati ad pacem conſeruandam inter ſuos Miniſtros, antè receſſum, omnia ità ordinent, & diſponant, vt Prior, & Cellerarius ſciant quid agendum ſit in negotijs Monaſterij, & præcipuè in vendendis, & emendis rebus, & alijs.

De Monachorum, & aliorum Fratrum mutatione.

C A P. I V.

1 SIcut Prælatorum, ità & Fratrum noſtræ Congregationis diſcreta mutatio plerunque vtilis, & neceſſaria eſt, attenta præſertim vniuerſali vnitate totius corporis Congregationis; Fit enim vt

cum de Monaſterio ad Monaſterium transferuntur, charitas plurimùm augeatur, & affectio communior fiat; dum multa Monaſteria vnum corpus Congregationis eſſe, charitate hoc efficiente experiuntur.

2 Si quando ergò, etiam extra tempus Capituli, Fratrem aliquem (ipſo etiam, vel Prælato ſuo inuito) Patres Regiminis ad aliud Monaſterium transferendum, & ad ibi commorandum mandauerint: eis omninò parendum cenſemus. Similiter ſi in Viſitatione, aut etiam poſt Viſitationem alicuius Monaſterij, Viſitatores id agendum iudicauerint: Volumus vt eis obediatur, vt ſuprà in proximè præcedenti Capitulo.

3 Si autem neceſſaria, & legitima cauſa ſubſiſtente, vt puta pro Monaſterio reformando, vel in firmitate ſuperueniente, vel propter imminens periculum, ſi citiùs mutatio aëris non ſuccurrat, aut pro vitando ſcandalo, & ſimilibus, Præſidens, & duo illius Monaſterij Viſitatores Fratrem aliquem mutandum duxerint (etiam inuitis Prælatis tam mittente, quàm recipiente, ac etiam ipſo Fratre) eis obediendum mandamus. Vrgente verò cauſa arduæ neceſſitatis, vel vbi periculum eſſet in mora, præcipiente tantum vno illius Monaſterij Viſitatore omninò pareatur. Prædicta autem vſque ad Capitulum obſeruari tantum debeant; quo tempore vel firmabitur, vel reuocabitur mutatio.

4 Vbi autem neceſſitas, aut manifeſta vtilitas requireret, poſſint Prælati inuicem tranſmittere

Fra-

Fratres, ac etiam ſtabilire: dummodo concorditer fiat, & cum voluntate Fratris mittendi, adiuncta tamen Præſidentis licentia.

5 At ſi quis Frater infra annum ex manifeſta cauſa periculi animæ, vel corporis mutari petierit, Viſitator ipſius Monaſterij, habita informatione à Prælato ipſius Fratris, & ſi commodè fieri poterit etiam Seniorum, & Medici, vbi de corporis periculo agitur (ſi vera eſſe expoſita repererit, & neceſſarium eſſe iudicauerit) Fratris petitioni annuat, illique prouideat de Monaſterio idoneo; cuius iudicio omninò parendum erit.

6 Si autem prædictæ cauſæ non aderint: ne occaſio detur ſpontè vagandi (maximè ſi importunè, aut cum ſcandalo aliorum Fratrum, ſeu Monaſteriorum impedimento, licentia requiratur; quia tunc huiuſmodi mutatio tam ipſis Fratribus, quàm Monaſterijs, experientia Magiſtra, vt plurimum noſcitur eſſe damnoſa) ei licentia minimè concedatur. Quod ſi iterum adiecerit petere, & ſua importunitate eam extorquere voluerit, non ei annuatur, ſed grauiter puniatur.

De expenſis faciendis in mutationibus Fratrum.

CAP. V.

1 IN expenſis faciendis circa mutationes Fratrum, declaramus, quod Monaſteria, à quibus recedunt mutati, ad omnes teneri debeant expenſas, vt

ſupradictum eſt in Declaratorio Regulæ cap. 67.

2 1. Si verò aliquis propter grauem infirmitatem mitteretur de Monaſterio ad Monaſterium, vel ſi contingeret aliquem Fratrem adeò eſſe incorrigibilem, & ſcandaloſum (quod Deus auertat) vt in proprio Monaſterio propter ſcandalum, aut legitimam cauſam in domo cuſtodiæ recludi, ſeù puniri non poſſit, ſed in alio Monaſterio eſſet recludendus; in his caſibus Monaſterium, ex quo mittitur, vltrà expenſas itineris, prouideat Monaſterio, ad quod eſt miſſus, etiam de alijs illi Fratri neceſſarijs; cenſemus enim ſufficere, quod Monaſterium, ad quod tales, vt præmittitur, infirmi, & ſcandaloſi mittuntur, ipſorum incommoditate grauetur, abſque hoc, quod etiam eis de neceſſarijs prouideat.

De Monaſterijs nouiter acceptandis.

CAP. VI.

1 NE facilitate qualibet, ſed maturè, & circumſpectè in acceptandis Monaſterijs, procedatur, volumus, quod Capitulum Generale (ad quod ſolum huiuſmodi acceptationes pertinere decernimus) primò attendat, cum de acceptando Monaſterio aliquo tractatur, an reformatis Congregationis Monaſterijs, ſatis ſint Patres, & Fratres, qui deputari poſſint reformationi Monaſterij nouiter acceptandi. Qui ſi reperti fuerint, mittantur duo graues, & experti Patres ad videndum pręfatum

fatum

fatum Monaſterium; & inquirendum ſi habet conditiones, quæ requiruntur ad Regularem obſeruantiam, videlicet quod ſit in bono aëre, & ſitu ſpatioſo, ſolitario, & non tumultuoſo: & ſi in Ciuitate, vel extra Ciuitatem propè milliare, vel circa: ſi non inquietetur bellorum tumultibus: nec grauentur Fratres ex itineris longitudine, & in loco, vbi non poſſint fieri turres, & propugnacula: ſi ſit ſine cura animarum; & habeat Officinas vtiles, & neceſſarias ad Regularem obſeruantiam, vel quod faciliter reduci poſſit: ſi habeat libros, vel paramenta, calices, & cætera neceſſaria ad Diuinum cultum: ſi habeat poſſeſſiones, ſiue redditus pecuniarum in loco tuto, & pacifico, quæ ſufficiant pro ſexdecim ſaltem perſonis, & alijs Monaſterij oneribus ſupportandis: Quod non ſit debitis aggrauatum, & ſi qua ſunt huiuſmodi. Quæ omnia diligenter diſcuſſa fideliter referant Capitulo, ſiue Regimini, aut aliter proùt Capitulum decreuerit. Quod ſi omnibus ſupradictis conditionibus (quas pro maiori parte præfatum Monaſterium habere volumus) conſideratis: ac etiam ſi Monaſterium ſit in Ciuitate pacifica, vbi veriſimiliter ſperatur animarum fructus, decreuerint acceptandum; non prius mittantur Fratres ad dictum Monaſterium, niſi vnitum fuerit Congregationi per Bullas Apoſtolicas, & niſi Officinæ, & manſiones Fratrum antea fuerint competenter reparatæ.

2 Aut ſi contigerit tale Monaſterium habere Abba-

batem, ſeù Commendatarium, qui nollet titulo renunciare, tunc in eo caſu poterunt fieri pacta, & conuentiones per ceſſum, vel deceſſum cum Prę-lato prędicto, proùt melius, & vtilius pro Congregatione videbitur expedire. Quæ in publicam formam redacta, eo ipſo confirmationis Apoſtolicæ ſunt robore ſuffulta, vt per priuilegia ſanctæ mem. Eugenij Papæ Quarti ſub Dat. MCCCCXXXII. Nono Kal. Decembris §. Adijcientes, & Alexandri Sexti ſub Dat. MDI. Kal. Aprilis §. Ac etiam præſidentem; quæ priuilegia inſpiciantur. Quo facto prouideant de Prælato, Senioribus, & ſufficienti Conuentu, iuxta conditionem Monaſterij; ità vt ipſe Prælatus, Seniores, Conuentuſque ſint omninò perſonæ exemplares, & quę futurę ſint ad ædificationem ſæcularium non autem ad deſtructionem; vt ſic augeatur omnium affectus, & deuotio erga Congregationem noſtram. Et qui ad hæc Monaſteria deputati ſunt, eo ipſo teneantur ad ſuam obedientiam ſe transferre; ſecus deponantur, & vltrà depoſitionem; inſuper grauiter puniátur.

3 Quod ſi Capitulo Generali videbitur huiuſmodi reformatio intrà annum fieri debere, committent Regimini, iuxta prædictam formam. Quoties autem intrà annum tractandum eſſet de reformatione alicuius Monaſterij, eò quod periculoſa eſſet dilatio vſque ad Capituli tempus: habeatur recurſus ad Præſidentem. Qui ſi vnà cum Viſitatoribus, & alijs Prælatis, vt ſupra in cap. 3. de Amotione Præſidentis, de communi conſenſu iudica-

Digitized by Google

uerint huiuſmodi acceptationem eſſe vtilem, & neceſſariam noſtræ Congregationi, mittant duos idoneos Patres ad inquirendum de Monaſterij conditionibus iuxta omnia ſupradicta, & referant Capitulo proximè futuro, ſi differri poterit. Si autem periculum eſſet in mora, vt prædictum eſt, tunc per ipſos Patres tale Monaſterium acceptetur, maximè ſi tale eſſet, cuius reformatio cederet euidenter in magnum Congregationis commodum, & augmentum. Aduertant tamen Regimen, & Patres mittendi ad inueſtigandas Monaſterij conditiones, ne aliquid promittant, aut ſeſe obligent verbis alicui; ſed omnia referant Capitulo, vel Regimini terminanda, vt ſupra.

4 Cæterum ſtrictius inhibemus, ne aliquod ex noſtræ Congregationis Monaſterijs dimittatur, aut ab ipſa Congregatione alienetur, niſi ex quatuor tres partes omnium Patrum, qui habent vocem in Capitulo Generali, conſentiant. Hoc tamen non intelligimus fieri poſſe, niſi in caſu permutationis, ſcilicet ſi dimittatur vnum, vt in eadem Diœceſi aliud acceptetur.

5 Si verò de aliquo Monaſterio Monialium ſub cura Congregationis, aut particularis Monaſterij noſtri acceptando tractabitur (quod quantum poſſibile erit, omninò eſt euitandum) niſi de conſenſu duarum partium Prælatorũ totius Congregationis, qui in Capitulo Generali intererunt, etiam ad Viſitationem tantum, acceptari non poſſit.

De

Digitized by Google

De Anniuerſarijs perpetuò celebrandis.

CAP. VII.

1 NE tantorum beneficiorum, gratiarum, ac priuilegiorum, quorum munimine Congregatio noſtra à fel. recordat. Eugenij Papæ IV. non modo ſtabilita, verum etiam plurimum augmentata exiſtit, videamur immemores, hac præſenti ordinatione ſtatuimus, vt per omnia noſtræ Congregationis Monaſteria præſentia, & futura ſingulis annis die 23. Februarij Anniuerſarium cōuentualiter pro eiuſdem Eugenij Summi Pontificis felici requie celebretur, & aliud conſimiliter die 19. Septembris pro R. P. Ludouico Barbo noſtræ Congregationis præcipuò directore.

2 Fiant præterea annuatim tria Anniuerſaria conuentualiter, vnum pro omnibus Fratribus noſtræ Congregationis, aliud pro benefactoribus noſtris defunctis, tertium pro benefactoribus viuis, dicēdo Miſſam pro peccatis. Quæ Anniuerſaria celebrentur per Monaſteria noſtræ Congregatiois, poſt primum diem Septembris diebus, quibus habilius celebrari poterunt.

Digitized by Google

INDEX CAPITVLORVM

Secundæ Partis Conſtitutionum Congregationis Caſinenſis.

Cap.		Pag.
1	*De poteſtate Præſidis, & Viſitatorum.*	16
2	*Quando, & qualiter fieri debeant Viſitationes.*	16
3	*De Amotione, & Electione Præſidis, Viſitatorum, & aliorum Prælatorum extra tempus Capituli Generalis, & de Dietis, ſiue Congregationibus intra annum conuocandis.*	19
4	*De Monachorum, & aliorum Fratrum mutatione.*	25
5	*De expenſis faciendis in mutationibus Fratrum.*	27
6	*De Monaſterijs nouiter acceptandis.*	28
7	*De Anniuerſarijs perpetuò celebrandis.*	32

Digitized by Google

INDEX RERVM.

Quæ continentur in Secunda Parte Conſtitutionum Congregationis Caſinenſis.

Primæ Numerorum notæ indicant Paginas: Secundæ Capitula: Tertiæ Paragraphos.

A

Anniuerſaria pro Eugenio IV. & Ludouico Barbo in omnibus noſtris Monaſterijs quo tempore celebranda. 32. 7. 1.

Anniuerſaria pro omnibus Fratribus, & Beneſactoribus noſtræ Congregationis viuis atque defunctis quoties, & quo tempore celebranda. 32. 7. 2.

Ad Prælatorum depoſitionem in pœna non niſi cognita cauſa eſt deueniendum. 23. 3. 7.

C

Capitulum Generale qualiter procedere debeat in Monaſterijs nouiter acceptandis. 28. 6. 1.

Capitulum Generale tantum poteſt Monaſteria de nouo acceptare. 28. 6. 1.

Claues Archiuij ſcripturarum, penes quem manere debeât. 1. 1. 2.

Congregationibus infra annum ſeptem tantum interſint Prælati diuerſorum monaſteriorũ Profeſſi. 21. 3. 6.

Congregationes infra annum nihil concludere poſſunt, niſi duæ ex tribus partibus conſentiant. 22. 3. 6.

Conuentus omnẽ curam adhibere debent, vt quam primum ſignificent vacationem ſui Abbatis, & cui. 21. 3. 5.

D

Deputati ad Monaſteria nouiter acceptanda, ad ea ſe transferre tenẽtur, ſecus faciẽtes qua pœna plectendi. 30. 6. 2.

E

Exemplar ſcripturarum ad viſitationes pertinentium, præter Regimen tenentes grauiter plectendi. 18. 2. 25.

Expenſas circa mutationes Monaſteria faciant, a quibus recedũt mutati. 27. 5. 1.

F

Frater alicui aliquid imponens, & non probans pœnam talionis ſubeat, & culpam in Capitulo dicat. 9. 2. 7.

Frater nullus præſumat ſine licentia, quando Dietæ celebrantur illuc, vel ad loca circumuicina accedere, ſecus faciẽs qua pœna plectendus. 24. 3. 8.

Frater petens mutari infra annum, quando, a quibus, & qua

ratio.

Digitized by Google

ratione poſſit mutari. 27. 4. 5.
Frater petens mutationem ſine legitima cauſa non ei annuatur. 27. 4. 6.
Frater ſcandaloſus, aut infirmitatis cauſa mutatus, cuius expenſis proficiſci debeat ad obedientiam. 28. 5. 2.
Fratres caueant in Viſitationibus, ne aliquid falſum alicui imponant. 8. 2. 7.
Fratres qui, & quando ſint mittendi ad Monaſteria nouiter acceptata. 50. 6. 2.

L

Licentias accedendi ad Romanam Curiam, qui dare poſſunt, & quando. 2. 1. 7.
Licentiæ a Viſitatoribus datæ, quando ſint nullius valoris. 18. 2. 25.
Licentia admittendi Nouitios ad Profeſſionem, qui, & quando dare poſſint. 4. 1. 11.
Litteras ſignatas ſigillo, Pax, nemini liceat aperire, niſi cui directæ ſunt. 5. 1. 19.
Litteras priuatas nemo poteſt intercipere, aut aperire, ſecus faciens qua pœna plectendus, & a quibus. 5. 1. 19.
Litteras ſignatas ſigillo, Pax, cui & quando liceat aperire. 5. 1. 1

M

Monaſteria de nouo facile non acceptanda. 28. 6. 1.
Monaſteria de nouo quibus animaduerſis ſint acceptanda. 28. 6. 1.
Monaſterium aliquod a Congregatione qua ratione poſſit alienari. 31. 6. 4.
Monaſteria Monialium non acceptentur de nouo, aut ſub cura Congregationis, aut particularis Monaſterij, nec ad Viſitationem tantum, niſi de conſenſu duarum partium Prælatorum, qui in Capitulo intererunt. 31. 6. 5.
Munera accipere non poſſunt, Præſidens Diffinitores, aut Viſitatores, durante eorum officio, ſecus facientes grauiter puniẽdi. 6. 1. 22.
Mutatio Prælatorum, & Fratrũ diſcreta, plerumque vtilis, & neceſſaria. 25. 4. 1.
Mutati inuito etiam eorum Prælato omnino pareant. 26. 4. 2.
Mutari non poteſt Prelatus in Dieta, niſi ipſo conſentiente, ante quinquennium nõ expletum. 24. 3. 7.
Mutatio Prælatorum in Dieta, quando etiam illis inuitis fieri poteſt. 24. 3. 7.

P

Pacta quæ fieri poſſunt cum Abbate Commendatario, qui titulo noluit renunciare, quãdo & qua ratione Confirmationis Apoſtolicæ ſint robore ſuffulta. 30. 6. 2.
Prælati non poſſunt accedere ad Romanam Curiam, niſi de conſenſu Præſidis, & vnius ex Viſitatoribus, nec non Abbatis S. Pauli & Procuratoris in Curia. 2. 1. 7.
Prælati non vocati ad Dietas accedere non poſſunt, ſecus facientes

Digitized by Google

cientes, qua puniendi.24.3.8.
Prælati quando poſſint ſibi inuicem tranſmittere Fratres, & ſtabilire cum licentia Præſidentis.27.4.4.
Prælati recedentes à ſuis Monaſterijs quid agere debeant. 25.3.11.
Prælati titulum, & adminiſtrationem habentes ſint vocandi ad Dietas celebrandas. 21.3.5.
Prælato defuncto alius eligatur, & qua ratione 20.3.4
*Prælato defuncto, vel abſente, penes quem auctoritas maneat, & quouſque.*25.3.9.
*Prælatus nullus in Dieta congregatus eligi poteſt ad Regimen Monaſterij vacantis, neque in adminiſtrationem.*23.3.7.
Prælati in Dieta cõgregati quãdo eligi poſſunt in Prælatos Monaſteriorum vacantium. 23.3.7.
*Præſidens, aut Viſitator manifeſtus præuaricator, vel criminoſus, aut Regulæ contemptor, qua ratione abſoluendus, & puniendus.*19.3.1.
*Præſidens caueat ne affectione, aut paſſione aliqua moueatur ſecus faciens puniendus, & à quibus.*2.1.5.
*Præſidens Congregationes infra annum facere non poteſt, nec locum eligere pro eis celebrandis ſine conſenſu Viſitatorum, & quorum.*4.1.16.
Præſidens, & Viſitatores appellatione Regiminis intelliguntur, & quæ exequi poſſint. 1.15.
*Præſidens, & Viſitatores habeant ſigilla eiuſdem characteris ſignata ſcilicet, Pax.*5.1.18.
Præſidens, & Viſitatores omnem repræſentant Congregationem. 4.1.15.
*Præſidens, & Viſitatores poſſunt ordinata per Capitulum ſuſpendere, & aliquod vniuerſale ſtatuere, & quouſque.*5.1.20.
*Præſidens, & Viſitatores, qua ratione poſſint infra annum Monaſteria de nouo acceptare.*31.6.3.
Præſidens, & Viſitatores infra annum poſſunt Fratrem delinquẽtem corrigere inuito etiam eius Prælato 4.1.14.
*Præſidẽs, & Viſitatores lites Monaſteriorum audiant, & terminent, & qua ratione.*4.1.12.
Præſidis, & Viſitatorum ordinationes obſeruãdæ, & quouſque. 6.1.21.
*Præſidens, & quilibet Viſitator caueant ne auctoritate officij ſui Fratrem ex aliquo Monaſterio remoueant, & in Monaſterium ſibi commiſſum deputet, & in hoc caſu, quid faciendum.*3.1.9.
Præſidens non poteſt accedere ad Romanam Curiam, niſi de cõſenſu vtriuſque Viſitatoris. 2.1.6.
Præſidens omnia Monaſteria viſitare poteſt, cum quo, & quibus exceptis. 3.1.8.
*Præſidens omni tempore abſoluere poteſt Fratres à caſibus reſeruatis.*4.1.13.

Præ-

Præſidens ordinata per Capitulũ executioni mandet, & qua ratione. 2. 1. 3.
Præſidens quando, cum quibus, & cui poſſit aſſenſum dare infra annum, vt mutetur. 3. 1. 11.
Præſidens quibus concedere poſſit, vt mutentur, accedente Prælatorum conſenſu. 3. 1. 10.
Præſidens quæ proponere teneatur in Dietis. 22. 3. 6.
Præſidens Regiminis, quæ tenere debeat apud ſe. 1. 1. 2.
Præſidenti Regiminis tanquam Patri Congregationis deferatur ab omnibus, & vbique loci præeminentiam habeat. 1. 1. 1.
Præſidentis auctoritas in his, quæ infra annum occurrent. 2. 1. 4.
Præſidens, quod iudicauerit faciat obſeruari 4. 1. 12.
Præſidi, quæ negotia Congregationis deferenda intra annum occurrentia 1. 1. 3.
Præſidens ſolus in quocumque Monaſterio ſigna faciat. 1. 1. 1.
Præſidens trãſiens ab vna ad aliã Prouinciam pro celebratione alicuius Congregationis ſine conſenſu Viſitatorũ vtriuſque Prouinciæ careat voce actiua, & paſſiua in ſequenti Capitulo. 5. 1. 17.
Præſidentatu vacãte quauis cauſa antiquior Viſitator ſit Præſidẽs, & quibus excluſis. 20. 3. 2.
Prior non præſumat ad Monaſterium, vel ad loca circumuicina, vbi Dieta celebratur, accedere, ſecus faciens, qua pœna puniendus. 24. 3. 8.

S

SCriptura ad Viſitationes pertinentes penes quem manere debeant. 18. 2. 25.
Scriptura qua ratione poſſint extrahi de Archiuio. 1. 1. 2.
Septem Prælati ſunt vocandi ad celebrandas Dietas, qui totum Regimen repreſentent. 21. 3. 6.
Sigillo, Pax, vti ſolum Præſidi, & Viſitatoribus licet. 5. 1. 18.
Superior profeſſione in vocum paritate præponatur, & in quibus. 22. 3. 6.

T

TRactatio de Monaſterijs Monialium acceptandis, quantũ poſſibile eſt, euitanda. 31. 6. 5.

V

VIceſgerenti Prælati omnes adminiſtantes temporalia obediunt in Monaſterio. 23. 3. 10.
Viceſgerentes Prælatorum, quando auctoritatem Prælati habeant. 24. 3. 9.
Viſitatores Monachorum, vel Monialium munera accipere non poſſunt, & a quibus. 6. 2. 22.
Viſitatores non facile credant omni ſpiritui, ſed diligenter de relatis inquirant. 14. 2. 17.
Viſitatores omnes ſcripturas ad Viſitationes pertinentes a ſe ſubſcriptas quando, & cui exhibere debeant. 18. 2. 25.
Viſitatores poſſunt vnumquemq; Fratrum ab officijs dignitatibus, & curis ſuſpendere, & abſoluere. 15. 2. 19.
Viſitatores Prælatum, quando in Dieta

Digitized by Google

Dieta, & quibus de cauſis ſuſpendere poſſint. 15. 2. 18.
Viſitatores quamprimum ad aliquod Monaſterium peruenerint, Viſitationis gratia, quid agere debeant. 7. 2. 4.
Viſitatores quibus verbis alloqui debeant Fratres initio Viſitationis, congregatos. 7. 2. 5.
Viſitatores quo tempore teneãtur incepiſſe, & expleuiſſe ſuum officium, & qua ratione. 6. 2. 1.
Viſitatores res alicuius ponderis inuenientes, quid agere debãt. 16. 2. 2.
Viſitatores reuelantes quæ non reuelanda, qua pœna plectendi. 17. 2. 23.
Viſitatore rationabili de cauſa amoto alius Viſitator in eadem Prouincia eligatur, quomodo, & a quibus. 20. 3. 3.
Viſitatores tractent apud ſe ipſos quæ ſint monitione, & qua reprebenſione digna, in quibus, & quando. 14. 2. 17.
Viſitatores viſitantes, ante receſſum videant computa debitorum, creditorum, reddituum, & expenſarum Monaſteriorum. 11. 2. 10.
Viſitatores viſitantes de quibus Prælatum, & cæteros interrogare debent. 9. 2. 8.
Viſitatores viſitantes, ſeniores Sacerdotes etiã interrogent, Fratres Iuniores vero interrogare non curent non curantes. 13. 2. 14
Viſitatores viſitantes quando conuocare debeant omnes Fratres in Capitulo, & quid ibi agere debeant. 18. 2. 24.
Viſitatores viſitantes videant cedulam a Scriba Capituli ſibi datam, & quare. 14. 2. 16.
Viſitationes ordinatè, & cum prudentia factæ quid boni agant, ſecus quid mali. 15. 2. 19.
Viſitationibus Regni, & Lombardiæ expletis, Dieta celebranda, ſi fieri poteſt, & vbi, & quando. 23. 3. 6.
Viſitator poteſt Fratrem delinquentem corrigere, & in domũ cuſtodiæ recludere, etiam inuito Prælato. 4. 1. 14.
Viſitator nullus ad Romanam Curiam accedere poteſt, niſi de conſenſu Præſidis, & conuiſitatoris ſui. 2. 1. 7.
Viſitator officio ſemper præcedit Viſitatorem actu. 7. 2. 2.
Viſitatores, ſi reos deprehenderint qua ratione procedere debeant. 15. 2. 17.
Viſitator tempore Viſitationis legitimè impeditus quid agere debeat. 7. 2. 1.
Viſitator vnus tantum, quando poſſit Fratrem mutare. 26. 4. 3
Viſitatores auctoritate priuilegiorum muniti viriliter exequantur officium ſuum, & quare. 16. 2. 22.
Viſitatores Capitulum exeuntes, quid primo agere debeant. 9. 2. 8.
Viſitatores caueant ab affectione, & paſſione inordinata. 15. 2. 19.
Viſitatores caueant auctoritate

officij

officij aliquem Fratrem, ab alterius Monaſterio auferre, & in ſuo deputare. 3. 1. 9.

Viſitatores caueant, ne in locis audientiæ eorum ponantur aliqua ornamenta. 7. 2. 3.

Viſitatores cũcta ſecundum Deũ diſponant. 14. 2. 17.

Viſitatores Decreta omnia pro Monaſterijs confecta in folio deſcribant, & quare. 18.2.25.

Viſitatores examinandis pro Decanatu, caſus nullo modo notificent ante examinationem. 14. 2. 15.

Viſitatores impediti legitima cauſa viſitent quam primum ceſſante impedimento. 7.2.1.

Viſitatores in actu viſitationis abſoluere poſſunt Fratres noſtros a caſibus reſeruatis. 4.3. 13.

Viſitatores in aliquo exeedentes in Generali Capitulo puniendi. 16. 2. 19.

Viſitatores inquirant de idoneitate, & conditionibus eorum, qui recepti ſunt ad Nouitiatum. 9. 2. 9.

Viſitatores interrogent Prælatũ *ſuper adminiſtrationem Cellerarij ſui, & de quibus præcipue.* 10. 2. 10.

Viſitatores inquirant, ſi Prælatus præſcriptis temporibus cõputa videat cum ſenioribus. 10. 2. 10.

Viſitatores inquirant, ſi in Monaſterio ſunt Fratres rebbelles, aut inobedientes. 11.2. 11.

Viſitatores inquirant iuramento præuio circa proprietarios, & illicitas negotiationes exercentes. 11.2.11.

Viſitatores meminerint Viſitationum, & officij ſui Diffinitoribus exactiſſimam rationem eſſe reddituros. 17.2.22.

Viſitatores poſt primum diem in Refectorio comedant, & vitam communem ſequantur. 7.2.3.

Viſitatores præuio iuramento atteſtari tenentur de ſufficiẽtia, & doctrina ad Decanatũ promouendorum, & quibus. 14.2. 15.

Viſitatores pro veritate aliqua eruenda, poſſunt iuramentum examinandis præſtare. 11.2.11

Viſitatores præuio iuramento de probitate, & ſufficientia promouendorum ad officia, & dignitates inquirere debent. 12. 2.12.

Viſitatores Prælati abſoluta examinatione, ſeniores etiã ſegregatim eodem modo debent examinare, & de quibus. 12.2.13.

Viſitatores qua forma debeãt examinare Fratres, qui ad Decanatum ſunt promouendi. 13.2. 15.

Viſitatores Siculi ad officium Præſidentatus, ſi infra annum vacare contigerit, ſuccedere non poſſint, & quare. 20.3.2.

Viſitatores Siculi generaliter excluduntur à Dietis ob diſtantiam loci, diſpenſatur tamen, vt vnus tantum ex illis in Dieta ſolita interuenire poſſit. 20. 3.2.

Vi-

Digitized by Google

Viſitatores inquirant ſi ea, quæ per Viſitatores, aut præcedentia Capitula fuerunt ordinata, ac etiam cætera regularia inſtituta obſeruentur. 11.2.12.
Viſitatores abſoluta Prælati examinatione, ſegregatim ſeniores examinēt, & præſertim de qualitate, & adminiſtratione eiuſdem Prælati. 12.2.13.
Viſitatores licentiam concedere poſſunt admittendi Nouitios ad Profeſſionem Viſitationis tempore tantum. 41.11.

FINIS.

SE-

Priuilegium Gregorij PP. XIII. pro Congregatione Caſinenſi contra appellantes, & ambientes nuper à SS. D.N. Vrbano PP. VIII. confirmatum, & ampliatum.

VRBANVS PAPA VIII. Ad perpetuam rei memoriam.

ALIAS à fel.record. Gregorio XIII. prædeceſſore noſtro emanarunt literę tenoris ſubſequentis videlicet. Gregorius Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam. Nihil in vnaquaq; religioſa familia, in qua obedientiæ firmiſſimè iactis fundamentis plerique fideles in clauſtris altiſsimo famulari ſtudent æquè arbitramur eſſe vtile, quam ſupremam in eiſdem auctoritatem gerentibus omni contentione excluſa, ea qua decet reuerentia, vniuerſos parere, eorumque dictis audientes eſſe, nec non à regularis obſeruantiæ profeſſorum pectoribus, bonorum aſſequendorum nimiam cupiditatem exulare. Vtque hæc, diuina aſſiſtente gratia, maximè in Congregatione Monachorum de obſeruantia Congregationis Caſsineñ aliàs Sanctæ Iuſtinæ de Padua Ordinis Sancti Benedicti,

Digitized by Google

quæ vitæ Sanctitate claruit, ex ſententia noſtra ſuccedant, antiquas conſtitutiones approbandas, & in illarum traſgreſſores duriores pœnas proponendas, & aliàs opportunè prouidendum eſſe cenſemus, prout in Domino conſpicimus expedire. Accepimus enim, quod licet aliàs fel. record. Eugenius Papa IIII. prædeceſſor noſter ſub Datum Romæ apud S. Petrum anno Domini MCCCCXXXII. Nono Kalend. Decembris, Pontificatus ſui anno II. inter alia voluerit in Capitulo Generali eiuſdē Congregationis ſingulis annis celebrando, nouē Diffinitores ex Monachis dictæ Cōgregationis eligi, qui vocem in Capitulo haberent, ſicq; electos totum Capitulum prędictū reprę ſentare, eorumdemque Diffinitorum ſtatutis, conſtitutionibus, ordinationibus, diffinitionibus, & correctionibus, ſingulos Congregationis eiuſdem Monachos, cuiuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ſiuè conditionis exiſterent in omnibus efficaciter parere, ac huiuſmodi Diffinitores de Monaſterijs, & locis, illorumque bonis, prout viderent, expedire, diſponere: nec non ex Monachis tunc præſentibus, & futuris, quos ad id idoneos iudicauiſſent in Abbates pro tempore vacantium Monaſteriorum, ac Prioratuum huiuſmodi alias iuxta dictæ Congregationis, cōſtitutiones ordinationes, & ſtatuta eligere ſiuè nominare: nec non ad eorum beneplacitū taliter electos abſq; aliqua etiam cauſæ cognitione à regimine etiam dd. Monaſteriorū, & Prioratuum, à quibus tunc præfuerint, & quæ tūc propterea vacare cenſerentur, abſoluere, & amouere poſſe. Idemque per alias literas Datas Florentiæ Pontificatus ſui anno

quar-

quarto decreuit, dum occurrente vacatione Monaſteriorum, & Prioratuum dictæ Congregationis, etiam apud Sedem Apoſtolicam vacantium, qua illis ratione prouidendum eſſet, ordinauit, prout in ſingulis eiuſdem prædeceſſoris literis plenius continetur. Nihilominus nonnullos dictæ Cōgregationis Monachos, eius quàm Deo vouerunt obedientiæ planæ oblitos, prefatis Superioribus in electione, & amotione Abbatum, & aliorum ad eorumdem nutum, & beneplacitum à Monaſterij, & alijs Officijs abſoluendis, & liberandis, aut ad illa eligendis, & nominandis aduerſari, & contradicere, & cum illis, ad contentiones deuenire: alios verò, ne contra eos, veluti inobedientes, vel alia etiam ex cauſa, aut ex quantumuis graui crimine, & exceſſu procedi poſſit contra eiuſdem Congregationis ſtatuta, & ordinationes varias appoſitiones, & ſubterfugia, aut alia impedimenta afferre, vel interponere; nec non abſque eorumdem Superiorum licentia in his, quæ ad morum correctionem, & regimen, adminiſtrationemque Congregationis eiuſdem pertinent, Iuriſperitos, & alios conſulere temerè auſos fuiſſe, & nūc præſumere; quoſdam etiam profeſſionis, & regulæ, quam ſub humilitatis habitu profeſſi ſunt penitus immemores reperiri, qui ſic ambitione dignitatum, & Officiorum Eccleſiaſticorum in dicta Congregatione conſequen. quò facilius de Congregationis rebus, & perſonis ad eorum libitum diſponant, ſe efferri patiuntur, vt ad Eccleſiaſticorum, & Sæcularium Principum auxilia vel occultè, vel palam recurrant, & à S. R. E. Cardinalibus, alijſque Prælatis

commendatitias literas propterea expetant, & noui aliquid ſemper, vt optati compotes fiant, in eorum animæ perniciem parando, aut molliendo, eiuſdem Congregationis quietem cum animarum illorum periculo non modico perturbent. Nos igitur præmiſſis occurrere, ac eiuſdem Congregationis Monachorum, honori, & quieti, quos in viſceribus gerimus charitatis, nec nõ ad deterrenda maleficia, grauioribus etiam pœnis propoſitis, conſulere cupientes, ac dictarum prædeceſſoris literarum ſeriem, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, pręſentibus pro expreſſis habentes, motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia ſingulas prædeceſſoris prædicti literas, ea in parte, qua illæ auctoritatem illorum, qui pro tempore regen. Congregationi deputati erunt, reſpiciunt, quod ad eorum nutum, & beneplacitum Abbates, & alios quouis nomine nuncupatos dictæ Congregationis Prælatos, vel Officiales eligere, & electos ſimiliter abſque aliqua cauſæ cognitione, ſeruatis alias ipſius Congregationis conſtitutionibus, ab officio amouere, & abſoluere poſſint, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, & quatenus etiam opus ſit, eaſdem quoad præmiſſa dumtaxat innouamus, quodquè contra eos, qui in præmiſſis eiſdem Superioribus in electionibus, vel amotionibus huiuſmodi cõtradicere, vel ſe opponere, aut cum illis contendere præſumpſerint per pœnam priuationis Officiorum, quæ obtinuerint, ac perſonæ coerctionem, & carcerationem animaduertatur, ſtatuimus. Cumquè idem prædeceſſor diſtrictius inhibuerit, ne cui Prælatorum,

vel

vel Monachorum dictæ Congregationis ab inſtitutis ordinationibus, correctionibus, & mandatis Capituli Generalis, ſiue Præſidentis, aut Viſitatorum, vel Rectorum eiuſdem Congregationis ad quemcumque, etiam Sedem Apoſtolicam, niſi de Speciali indulto Summi Pontificis, liceret appellare, quamcumque appellationem, ſi aliquam quandoque interponi contingeret, cum inde ſecutis irritam decernendo. Si autem contra aliquem Prælatum, vel Monachum dictæ Congregationis ciuiliter, aut criminaliter ageretur ſecundum ſtatuta, & conſuetudines Congregationis prædictæ, iuris communis apicibus, dilationibus, terminis, & litium anfractibus omiſſis procedi debere mandauerit, eiuſdem prædeceſſoris exemplo adducti, quod quandocumque contra Monachos iudicium ex quauis cauſa inſtitui contigerit, ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ac ſola facti veritate inſpecta, nec non omni, & quacumque appellatione remota agi. Appellantes verò, aut de nullitatibus ſententiarum proceſſuum, & aliorum quorumcumque contra ſe decretorum, vel actorum dicentes, vel aliquod aliud impedimentũ interponentes illis nõ obſtan. priuationis Officiorum, & carceris pœnis itidem affici, & ad vlteriora, in cauſis, quas pro tempore agitari continget, priuationiſque carceris, & aliarum pœnarum propterea inflictarum executionem procedi poſſe volumus, eaſdemque, pœnas ad eos etiam Monachos, qui à Iuriſperitis, aut alijs quibuſuis perſonis extra dictam Congregationem abſque eorum Superiorum licentia in his, quæ ad obedientiam, aut correctio-

rectio-

rectionem, eiuſdemuè Congregationis regimen pertinebunt, conſilium capient, extendimus, ac omnes, & ſingulos Monachos Congregationis prædictæ cuiuſcumque ætatis, gradus, conditionis, pręeminentię, & literaturæ exiſtentes, & quacumque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia officia dictæ Congregationis aſſequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Cōgregationis non exiſtentium, fauores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus alijſque vijs directè, vel indirectè, palam, vel occultè ad dignitates, ſeu officia in Congregatione præfata obtinenda aſpirauerint, vel alijs minus legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere quæſiuerint, illorumque complices, & fautores ad quaſcumq; Prælaturas, dignitates, & officia ſpiritualia, vel temporalia & pręſertim in ipſa Cōgregatione obtenta & obtinēda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtētis Prælaturis, dignitatibus, adminiſtrationibus, vel officijs eo ipſo priuamus, ac priuatos voce tum actiua, tum paſſiua carere decernimus, & declaramus, & in virtute ſanctę obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tēpore regimini dictę Congregationis deputati erunt, præcipientes, diſtrictèque mandantes, ne aliquos precibus, literis, vel fauoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium exiſtentium adducti ad cuiuſuis generis Prælaturas, dignitates, officia, adminiſtrationes, & gradus promouere præſumant; Immò promouendorum mertis, & virtutibus tantum inſpectis, quod Dei cauſam agant me-

mo-

Digitized by Google

mores ſint, quo magis puro, & ſincero corde, nulla priuata, aut mundana affectione commoti, in electionũ negocio procedant. Decernentes electiones, & promotiones ad Monaſteria, ſic literis, aut alijs fauoribus Principum, & Prælatorum vel aliorũ extra gremium, vt præfertur, exiſtentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus iniuſtè, ac indebito extortas, nullas; inualidaſque eſſe, & aduerſus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regen. Monaſteria; vel Prioratus, aut alia officia ſe eligi, aut aſſumi obtinuerint, per eiuſdem Congregationis Superiores quandocunque procedi, & rei veritate cognita, conditionis pœnis tanquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici ſungentes poſſe, & debere; & ità per quoſcumque Iudices, & Commiſſarios quauis auctoritate etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretãdi auctoritate, & facultate iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtan. quibuſuis Apoſtolicis, ac in prouincialibus, & ſynodalibus Cõcilijs editis generalibus, vel ſpiritualibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac dd. Congregationis, & ordinis etiam iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus priuelegijs quoque indultis, & literis Apoſtolicis illis, & illorum Superioribus ſub quibuſcumque tenoris, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis conceſſis,

& con-

& confirmatis. Quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoris ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importãtes; mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro expreſſis, & inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice motu, & ſcientia ſimilibus latiſſimè derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cõtrarijs quibuſcumque, aut ſi prædictis Congregationi, & Monachis, vel quibuſuis alijs communiter, vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. Ac vt harum literarum notitia ad omnes dictę Congregationis Monachos facilius deueniat, volumus illas in generali dictæ Congregationis Capitulo ſingulo quoque anno publicè legi, illaſque in dicto Capitulo lectas ſic arctare, ac ſi legitimè vnicuique intimatæ fuiſſent, illorumque exemplis, vel impreſſis manu ſcribæ dicti Capituli, vel Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Præſidentis, ipſius Congregationis, vel alterius in dignitate Eccleſiaſtica conſtituti obſignatis eamdem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi eædem exhiberentur. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 17. Aprilis 1574. Pontificatus noſtri anno Secundo.

Cũ autem ſicut dilectus filius Procurator Generalis d.

Con-

Digitized by Google

Congregationis nobis nuper exponi fecit ipſe præinſertas literas per nos confirmari, nec non præceptum quod in virtute Sanctæ obedientiæ, & ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna in huiuſmodi literis fit Prælatis, qui pro tempore regimini dictæ Congregationis deputati erunt, ne Monachos ad Prælaturas, dignitates, gradus, adminiſtrationes, & alia ipſius Cõgregationis officia precibus, literis, vel fauoribus Principum, vel Prælatorum extra gremium dictæ Cõgregationis exiſtentium adducti promouere præſumant, ad alios quoſque, & ſingulos, Abbates, & Superiores quorumcumque dictæ Congregationis Monaſteriorum qui prædictos Monachos ad Rectorias, Vicariatus, adminiſtrationes, & cuiuſuis generis officia tam ſpiritualia, quam temporalia ab eiſdem Monaſterijs dependentia, precibus, & fauoribus huiuſmodi deputabunt extendi, eoſdemque Monachos ad ſimiles fauores recurrentes, eadem pœna ligari ſummoperè deſideret. Nos proſpero feliciqueː dictæ Congregationis gubernio, & regimini per amplius conſultũ eſſe cupientes, ipſumquè Procuratorem Generalem ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volentes, & à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus illius nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertas literas dicti Gregorij

prædeceſſoris cum omnibus, & ſingulis in eis contentis Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, ac quatenus opus ſit innouamus, nec non omnibus & ſingulis quorumcumque Monaſteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus quomodolibet nuncupatis nunc, & pro tempore exiſtentibus in virtute Sanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna præcipimus, & mandamus, ne ad inſtantiam preces, & requiſitionem quarumcumque perſonarum tam laycarum, quam Eccleſiaſticarum extra gremium dictæ Congregationis conſiſtentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque ſæculari dignitate, & excellentia etiam Ducali, Regali, Imperiali fulgentium quoſuis dictæ Congregationis Monachos ad cuiuſuis generis Rectorias, Vicariatus, adminiſtrationes, & officia quæcumque tam ſpiritualia, quam temporalia ſingulorum Monaſteriorum deputare præſumant, eoſdemque dictæ Congregationis Monachos; cuiuſcunque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ exiſtant, & quacumque dignitate præfulgeant, qui tam ad Prælaturas, dignitates, gradus, & alia officia à Prælatis pro tempore regimini dictæ Congregationis deputatis aſſequenda, quam etiam ad Rectorias, Vicariatus, adminiſtrationes, & alia officia quæcumque tam ſpiritualia, quam temporalia à Prælatis, & Superioribus ſingulorum Monaſteriorum impetranda, ad prædictarum perſonarum Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Cōgregationis non exiſtentium fauores pro ſe, vel interpoſitam perſonam

dire-

Digitized by Google

directè, vel indirectè, occultè, vel palam, aut alias quomodolibet recurrerint, vel ad Prælaturas, dignitates, adminiſtrationes, & alia huiuſmodi dictę Congregationis, & Monaſteriorum officia aſpirauerint, vel alijs minus legitimis, & honeſtis rationibus ea obtinere conati fuerint, prædictas excommunicationis latę ſententiæ, aliaſq; inhabilitatis, & priuationis pœnas in præinſertis Gregorij prædeceſſoris literis contra ſimilia perpetrantes comminatas, eo ipſo incurrere, & incuriſſe decernimus, & declaramus. Non obſtan. omnibus, & ſingulis, quæ in præinſertis literis idem Gregorius prædeceſſor, voluit nō obſtare, cæteriſq; cōtrarijs quibuſcunq; Vt autē harum literarum noſtrarum notitia ad omnes Monaſteriorū d. Cōgregationis Abbates, Superiores, & Monachos facilius deueniat, volumus illis in generali d. Cōgregationis Capitulo ſingulo quoq; anno publicè legi, illaſq; in d. Capitulo lectas ſic arctare, ac ſi legitimè vniquiq; perſonaliter intimatæ fuiſsēt, illorumq; exemplis impreſſis manu ſcribę d. Capituli, vel Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Pręſidentis ipſius Cōgregationis, vel alterius in dignitate Eccleſiaſtica cōſtituti munitis eamdem proſus fidem adhiberi, quæ præſētibus adhiberetur, ſi forent exhibitę, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die 11. Maij 1638. Pontificatus noſtri anno Decimo quinto.

Locus † Sigilli.

M. A. Maraldus.

ROMAE, Ex Typographia Reu. Cam. Apoſt. 1642.

Feria v. Die Iouis 15. Decembris 1633.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico coràm Sanctiſſimo Domino Noſtro VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Eminentiſſimis & Reuerendiſs. Dominis Sanctæ Romanę Eccleſię Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

DECRETVM

Vt omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos perſepè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Officium Sanctiſsimæ Inquiſitionis aduerſus Hæreticam prauitatem pertinentium.

SANCTISSIMVS Dominus Noſter ſedulò incumbens, vt ea, quæ ſalubriter Apoſtolicis Decretis, & Statuta, & ordinata ſunt, præſertim quæ ad Sanctum Officium Inquiſitionis contra hæreticam prauitatem pertinent, inuiolabiliter obſeruentur, & omnimodã ſortiantur executionem, diſtrictè mandat, & pręcipit, Vt omnes ſuperiores cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ Re-

gula-

Digitized by Google

gularis, aut cuiuſuis alterius Inſtituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati, etiam per ampliſſima priuilegia cum clauſulis, ne comprehendantur in literis, Decretis, ordinationibus, & cōſtitutionibus Apoſtolicis, non facientibus plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum, ne dum ipſis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, ſed etiam de huiuſmodi exemptione, priuilegio, vel indulto mentionem, quibus hac vice, & ad effectum præſentis decreti dumtaxat, illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter expreſsè, & ad formam etiam generalis Cōſtitutionis S. Sanctitatis incipiētis. *Cum ſicut accepimus* ſub dat. Romæ die 5. Nouembris 1631. Sanctitas Sua derogauit, & derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcumque, teneantur ſub pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, alijſq; arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis pœnis, in perpetuum ſemel ſaltem in anno, ideſt, feria ſexta poſt Octauam Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis in publica menſa, vel in Capitulo ad hoc ſpecialiter conuocato, *Et inſuper* in quocumque *Generali*, ac Prouinciali Capitulo, Conuentu, Dieta, vel alio quouis nomine nuncupato Capitulari Congreſſu, ſuos ſubditos ac Religioſos, commonere de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione earundem Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinētium, ac præſertim.

Iulij III. Conſtit. 11. incip. *Licet à diuerſis*. Contrà impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eorũ

Offi-

Officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes, eorumque complices, & fauores: Et contra ipſos Inquiſitores admittentes laycos ad criminis hæreſis cognitionem. Et Pij V. Conſtit. 82. incip. *Si de protegendi*. contra occidentes, verberantes, deijcientes, aut perterrefacientes quemuis ex Miniſtris Sanctiſſimi Officij Inquiſitionis, vel Epiſcoporum id munus in ſua Diœceſi, vel Prouincia, obeuntium, ſeù Accuſatorem, Denunciatorem, aut Teſtem, in cauſa fidei quomodocumq; productum, vel euocatum: nec non contra diripientes, expugnantes, inuadentes, incendentes, expilantes, aliòvè exportantes alicuius prædictorum bona, libros, literas, auctoritates, exemplaria, regeſta, protocolla, exempla, ſcripturas, aliauè inſtrumenta, ſiue publica, ſiue priuata, vbicumque poſita; eorumque Complices, & fautores: & contra effringentes Carcerem, vel cuſtodiam publicam, vel priuatam, extrahentes, vel emittentes Vinctum, prohibentes capiendum, captumvè eripientes, recipientes, occultantes, ſeù facultatem effugiendi dantes, ſeù id fieri iubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non ſecuto: nullatenus excuſandos, niſi claras tantummodo probationes in cõtrarium adducentes: & contra Intercedentes pro prçfatis delinquentibus: Inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Iuliæ Maieſtatis, eorumque filijs irrogantur: & oblata Reuelantibus impunitate.

Pij IIII. Conſtit. 31. incip. *Cum ſicut nuper*. Contra Sacerdotes, qui pœnitentes Mulieres in actu Sacramen-

Digitized by Google

mentalis Confeſſionis ad inhoneſtos actus prouocare, & allicere tentant, & ſolicitant. Et Gregorij XV. Conſtit. 33. incip. *Vniuerſi Dominici Gregis*. ampliatiuæ circa huius criminis probationes, & extenſiuæ contra Confeſſarios, qui perſonas (quæcunque illæ ſint ad inhoneſta, ſiue inter ſe, ſiue cum alijs, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confeſſionis, ſiue ante, ſiue poſt immediatè, ſeù occaſione, vel prætextu confeſſionis, vel extra occaſionem confeſſionis in Confeſſionario, aut alio loco ad audiendam Confeſſionem electo ſolicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſiue tractatus habuerint. Et contra Confeſſarios non monentes eos, quos ſciunt ab alijs Confeſſarijs ſolicitatos eſſe, vt Inquiſitoribus, vel Ordinarijs, ſolicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorij XIII. Conſtit. 21. incip. *Officij noſtri partes*. De Iuriſdictione Inquiſitorum hæreticæ prauitatis in eos, qui ad ordinem Præsbyteratus non promoti Miſſas celebrant, & ſacramentaliter cõfeſſiones audiunt. Clementis VIII. Conſtit. 21 .incip. *Et ſi alias*. declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Iudices laycos, præuia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Conſtit. 79. incipien. *Apoſtolatus officium*. extenſiuæ ad minores 25. annis, dummodo vigeſimum ætatis annum compleuerint.

Sixti V. Conſt. 17. incip. *Cæli, & Terræ Creator* Contra exercentes artem Aſtrologiæ Iudiciariæ, & alia quæcumque Diuinationum genera, librosvè harum

artium

Digitized by Google

artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Conſt. 113. incip. *Inſcrutabilia Iudiciorum Dei*. extenſiuæ ad alia, & cum grauioribus pœnis.

Clementis VIII. Conſt. incip. *Cum ſicut*. Contra Italos ne extra Italiam proficiſcantur ad loca in quibus liber & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtat, minuſque eis in locis habitent. Et Greg. XV. Conſt. 28. incip. *Romani Pontificis*. contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Inſularum adiacentium quouis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & Receptatores.

Pauli V. Conſt. 26. incip. *Romanus Pontifex*. Reuocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religioſorum, quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi cauſas ſuorum ſubditorum ad Officium Sanctæ Inquiſitionis quomodolibet pertinentes.

Eiuſdem Conſt. 97. incip. *Regis pacifici*. Innouatoriæ Conſtitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis editarum: Impoſitionis maiorũ pœnarum in traſgreſſores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus puniẽdos Et Greg. XV. Conſt. 29. incip. *Sanctiſs. D. N. auditis*, ampliatiuæ, & declaratoriæ prohibitionis aſſerẽdi Beatam Mariam Virginem conceptam in peccato originali.

Greg. XV. Conſt. 27. incip. *Romanus Pontifex in ſpecula*. reuocatoriæ quarumcumque Confeſſionum viuę vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Conſtit. extenſiuæ ad quoſcumque quantumuis priuilegiatos, & exemptos incip. *Alias felic. rec. Gregorius Papa XV ſub Dat. Romę* 20. *Decembris* 1631.

Eiuſ-

Digitized by Google

Eiuſdem Conſtit. 40. incip. *Apoſtolatus officium*. Et Sanctitatis Suę Conſt. 114. incip. eo modo reuocatorię licentiarum quarumcunque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Conſt. 37. incip. *Sanctiſs. D. N. ſollicitè animaduertens*. De Imaginibus non dum à Sede Apoſtolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radijs, Splendoribus, aut Laureolis, non proponendis: Tabellis, aut luminaribus ad eorum Sepulchra non apponendis: eorumvè geſtis, miraculis, reuelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suę Conſt. 50. incip. *Sanctiſſimus D. N. pro debito ſui Paſtoralis officij*. De libris vbicumque compoſitis, de quacumque materia tractantibus, ab his qui degunt in Statu Eccleſiaſtico, non tranſmittendis alio, vt imprimantur, ſine Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, vel extra eam ſine Ordinarij, & Inquiſitoris, aut ab eis deputatorum, licentia.

Et eiuſdem Sanctitatis Suæ Conſt. ſub Dat. Romæ die 5. Nouembris 1631. incip. *Cum ſicut accepimus*. Quod Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumq; alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprӕhendant, niſi in edendis illi ſpecialiter excipiantur.

Et inſuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud

eos publico affigantur, & affixa conſeruentur ita vt ab eiſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queant. Deque huiuſmodi commonitione publico documento ſtatim certiorem facere Congregationem Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Vrbe. Et nihilominus voluit; vt decretum huiuſmodi, ſeu illius exemplum intimatum Procuratori Generali cuiuſcumque Ordinis Congregationis, Societatis, & Inſtituti vt ſupra, in Vrbe degenti, vel ad Valuas Baſilicarũ S Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorũ Vrbis, & in Acie Campi Floræ, affixum, etiam abſq; intimatione prędicta, infra duos citrà Montes, vltrà verò Mõtes infrà quatuor menſes extunc proximos omnes, & ſingulos eorumdem Ordinis, Congregationis, Societatis, & Inſtituti, Religioſos perinde arctet, & afficiat, ac ſi commonitio, & affixio prædictæ executæ eſſent, & vnicuiq; hoc ipſum Decretum exhibitum, ac perſonaliter intimatum foret. Et ita mandat, & pręcipit Sanctitas Sua.

Io. Antonius Thomaſius S. Rom. & Vniuerſ. Inquiſ. Not.

Anno Milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quarto, Indictione ij. Pontificatus S. D. N. D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui, die verò 5. Ianuarij ſupradictæ Literæ ſiue Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Baſilicarum S. Ioannis in Laterano, & Principis Apoſtolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt per me Antoniũ Bardum Prælibati S. D. N. Papæ Curſorem.

ROMÆ, Ex Typographia Reu. Cam. Apoſt. MDCXXXIV.

S.MI

Digitized by Google

S.^MI D. N.

PAVLI PAPAE V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Statutum ſuper Reformatione Diffinitorum, & Conſeruatorum, ac cæterarum perſonarum Regularium Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinenſis.

CVM ſicut accepimus in Ordine Sancti Benedicti Congregationis Caſinenſis aliàs S. Iuſtinæ Paduañ, qui primo ab eodem Sancto Benedicto inſtitutus, & deindè à tot tantiſque Patribus ſanctitate, & diſciplinæ Regularis exemplo per diuerſas totius Orbis Chriſtiani Regiones propagatus, virtute altiſſimi, ad laudem ſui nominis iam multis ab hinc ſæculis floruit, nonnulli abuſus exorti fuerint quibus niſi noſtræ Paſtoralis ſollicitudinis prouidentia celeriter occurratur dubitandum ſit ne huiuſmodi morbo inualeſcente, Regularis diſciplinæ obſeruantia paulatim collabatur.

Nos igitur attendentes, quod vbi gubernaculum diſciplinæ contemnitur reſtât, vt Regligio naufrage-

tur, pro noſtri Paſtoralis officij debito præmiſſa conniuentibus oculis pertranſire nequiuimus. Qua propter re prius maturè diſcuſſa, & examinata, adhibitis Viris grauitate, prudentia, & vſu rerum præſtantibus, quibus negotium demandauimus, de eorum cõſilio huiuſmodi abuſibus quantum cum Domino poſſumus occurrendum decreuimus.

Motu igitur proprio, non ad alicuius nobis oblatæ petitionis iſtantiam: ſed ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis Plenitudine Congregationis prædictæ, Ordinis S. Benedicti in vniuerſa Italia, Inſuliſque ei adiacentibus ſeptem Prouincias nempè Romanam, Aetruriæ, Neapolis, Siciliæ, nec non Venetiarum, Lombardiæ, ac Liguriæ per præſentes perpetuò valituras conſtituimus, & deputamus, illiſq; ſic conſtitutis, & deputatis Romanæ videlicet S.Pauli prope, & extra muros Almæ Vrbis noſtræ, nec non S.Scolaſticæ Sublaci, ac S.Mariæ Farſeñ & S.Petri Peruſin., nec non eiuſdem S.Mariæ etiam prope, & extra muros Cæſenateñ, ac S.Vitalis Rauennateñ, & S.Proculi Bononieñ nec non eiuſdẽ S.Benedicti Ferrarieñ.

Et Aetruriæ S.Eugenij Seneñ, nec non Sanctorum Floræ, & Lucillæ Aretiñ, nec non Sanctæ Mariæ Florentiñ, & S. Honorati Lerini, ac S. Mariæ Cromeñ Raguſiñ diœceſ. & S. Petri Mutineñ, ac Sancti Petri Regieñ.

Nec non Neapolitanæ ipſius Sancti Benedicti Caſtrouillarum, Sancti Michaelis Montis Caueoſi, S.Mariæ Andrieñ, & Sanctiſſimæ Trinitatis Caueñ, nec non Sancti Seuerini Næapolitañ, ac Sancti Angeli

Digitized by Google

geli Caetañ, S. Laurentij Auerſañ & eiuſdem S. Benedicti Montis Caſini.

Siculæ S.Placidi Meſſaneñ, nec nõ S.Nicolai Cathañ, & S.Mariæ Fondroni, nec nõ S.Flauiæ, ac S.Mariæ Mõtis Regalis, & S. Martini Panormitani nec nõ eiuſdem S. Mariæ de Gangio, & S. Fhilippi de Argirione.

Ac Venetæ Sancti Nicolai Lictoris, nec non Sancti Georgij Venetiarum, & Sanctę Marię de Pratalia, & Sanctæ Iuſtinæ de Padua, nec non SS. Felicis, & Fortunati Vicentiñ, & S.Nazarij Veroneñ, ac S.Pauli de Argon, nec non S. Iacobi de Pontida Bergomeñ diœc. & S. Fauſtini, ac Sanctæ Euphemiæ Brixien.

Nec non Lombardiæ S. Simpliciani, ac S. Petri in Glaſſiate Mediolaneñ S. Spiritus & S. Saluatoris Papieñ, nec non Sancti Sixti Placentiñ, ac Sanctę Mariæ Gratiarum Placentiñ, diœceſ. & S. Ioannis Euangeliſtę Parmeñ, nec non Sancti Columbani Bobieñ, ac S.Benedicti de Padolione.

Ligurię verò Prouincijs prędictis S.Nicolai Buſcherti, S. Benigni & S. Iuliani, ac S.Catherinæ, nec non S. Hieronymi Ceruarię Ianueñ diœceſ. ac S. Bartholomei Aſteñ, ac S. Petri Sauiliani Taurineñ diœc. dictorum Ordinis, & Congregationis Monaſteria, etiã perpetuo ſubijcimus, & ſupponimus.

Et vt deinceps in Diffinitorio æqualitas votorum habeatur, quod de cętero perpetuis futuris temporibus in dictis ſeptem Prouincijs nouem Abbates Diffinitores, ex quibus Romanæ vnum, Aetruriæ vnum, Neapolitanę vnum, & Sicilię alium, & Liguriæ alium, Venetę verò, & Lombardiæ Prouincię prædictæ ob

illo-

illorum maiorum Monaſteriorum numerũ pro qualibet earum duos Abbates huiuſmodi ex illis reſpectiuè oriundos habeant, eligantur; ac deputentur, dictiq; nouem Diffinitores canonicè per vota, & ſcrutinia ſecreta, vt moris eſt, canonicè electi in quibuſcumq; Capitulis Generalibus, omnes, vt ſingnlas tam ſpirituales, quam temporales gratias, & facultates ab hac Sede Apoſtolica eis cõceſſas, & quas hactenus habuerunt, habeant, hac tamen ratione, vt poſt hac ſinguli Diffinitores ſeptem Prouinciarum prędictarum diuerſarum Nationum, & profeſſionum exiſtant, nulloque modo duo ex eadem Natione, vel profeſſione vno, & eodem tempore in prædicto Capitulo, licet ex diuerſis Prouincijs prędictis profeſſi ſint eſſe patiantur, ſed ex eiſdem Prouincijs oriundi eligantur, vt ſupra, ac conſtituantur.

Et ad tolleñ dictorum Diffinitorum perpetuitatem quieti dictæ Congregationis maximè contrariã quod ſingulo quoque anno tres Diffinitores ex antianis, ſiuè antiquioribus duò nempè ex Lombardię, Venetæ, & Ligurię, ac vnus ex Romana, Aetruriæ, Neapolitana, & Sicula Prouincijs ab eodem Diffinitorio per biennium vacent, ac illorum loco tres ſubſtituantur reſpectiuè ex eiſdem Prouincijs, ità vt ſemper vnaquaque Prouinci a ſuum, vel ſuos ſemper habeat Diffinitorum, ſeù Diffinitores pręſcriptum, vel præſcriptos.

At ſi aliqua iuſta cauſa Abbates alicuius Prouincię ad prędictũ Capitulum nõ accederent, vel accedẽtes ab electione Diffinitorij excluſi remanerent, ſeù illo anno. Viſitatorum officio ſuncti eſſent, ſeu quod

per

per biennium minimè vacaſſent, & eo caſu in prędicto Diffinitorio ab huiuſmodi electione excluſi, & tunc ex Prouincia illi viciniori Abbas diffinitor ſeruatis tamen ſuperius narratis pro illa vice tantum eligatur.

Conſeruatores quoque iuxta Conſtitutiones dictæ Congregationis approbatas, nempè duo ex Romana, Aetrurię, & Neapolitana, alij verò ex Veneta, Lombardię, & Liguriæ Prouincijs prędictis eligantur, ipſique ſic electi cum Dei timore, omnique diligentia omnia illo annoà Diffinitoribus, Viſitatoribus, ac Præſidente prędictis geſta, & prçcipuè electiones Prçlatorum, & Officialium perſpiciant, ac recognoſcant, & quicquid contra Romanorum Pontificum prędeceſſorum noſtrorum decreta, ac Conſtitutiones dictę Congregationis factum eſſe reperient, illud nullum, & irritum declarent, ac cum effectu ſub priuationis dignitatum quas pro tempore obtinerent, ac inabilitatis ad illas obtinen. pœnis eo ipſo incurren. illorum habilitationem nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Ponitficibus quandocunque exiſtentibus omnino reſeruando, exequi mandent, & contra inobedientes etiam Diffinitores nulla habita perſonarũ, vel dignitatum ratione per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas auctoritate noſtra procedant.

Et in qualibet ex Prouincijs prędictis, tot Abbates, Priores, Cellerarij, ac Magiſtri Nouitiorum ex ea oriundi quot ſunt in ea Monaſteria, vel Prçlaturę, & Officia exiſtant, & caſu quo in ſingulis Monaſterijs idonei ad hoc munus ſubeundum minimè reperian-

tur,

tur, tunc idonei alijs ex Monaſterijs eiuſdem Prouinciæ profeſſi ſubrogentur.

Quod ſi in tota Prouincia non ſint tot Monachi idonei profeſſi, qui ad prædicta officia ſuę Prouincię aſſumi poſſint, tunc ex Monaſterijs vicinioribus alterius Prouinciæ idonei aſſumantur.

Ne autem facultas regiminis dictę Congregationis diminuta intelligatur, quod pro arbitrio dicti Regiminis Abbates, Priores, omneſque Officiales, ac ſingulos priuatos Monachos ex Prouincia in Prouinciã, prout expediens ei videbitur, vt antea poterant, & valebant· ità vt omnia in dicta Congregatione communia ſint, & eſſe intelligantur amouere, & deſtinare poſſint, & valeant, nulla nationum, & perſonarum, ſeu Monaſteriorum habita ratione: quinimo ſinguli Abbates cuiuſque Prouinciæ Monaſterij Congregationis Diffinitorij, & Regiminis arbitratu deputẽtur, & præficiantur, quodque Abbates, Priores, ceteriſq; Officiales prædicti iuxta præſcriptum vſum dictæ Cõgregationis alicui Monaſterio non præficiantur vltra quinquennium, & ab illius adminiſtratione, etiam per quinquennium omnino vacent. Et aut tam Abbates, quàm cæteri Officiales prædicti quotannis præfuerũt, tot etiam ab eius Monaſterij, ac Officij adminiſtratione vacent, & quod ſinguli reſideant, nec ab eis vllo quæſito colore vltra vnam dietam, & per octo dies ſine licentia Præſidentis iuſtã cauſam expreſſam Cõſeruatoribus in proximo Capitulo Generali exhibendã, & examinandã an iuſta fuerit cauſa diſceſſus abeſſe poſſint, & qui ſecus fecerint illorum arbitrio puniantur.

Ne

Ne alijs prædicantes Abbates prædicti reprobi inueniantur, quod ad vitam communem, nec non Diuina officia, tam diurna. quàm nocturna, omniaque alia Regulæ dictæ Congregationis inſtituta, cum Dei timore, habita tamen perſonarum, ac temporum qualitate, concurrant, vt ſi cum hoſpitibus impediti ſint, vel alia iuſta cauſa excuſentur. Monachis verò literis operam dantibus, de idoneis Lectoribus; ac alijs neceſſarijs, & decentibus rebus, ac commoditatibus illis beneuiſis prouideant.

In omnibus quoq; Monaſterijs parem formam viuendi, & veſtiendi, ac Regularem diſciplinam ab omnibus obſeruari curent.

In adminiſtratione autem rerum temporalium ea cautio adhibeatur, ne Prælati eam per ſe ipſos, vt cauſa vagandi tollatur exerceant, ſed ea per Cellerarios à dictis Diffinitoribus, vel prædicti Ordinis regimine deputatos, corruptela, & abuſus Cellerariam in pectus, vt dicunt Abbatis conceden͂ penitus ſublatis, exerceatur, ac Conſtitutiones prædicti Ordinis, vt Cellerarij à regimine deputati Decani exiſtant omnino obſeruentur.

Dico autem Viſitatores dictæ Congregationis ex Romanæ, Hetruriæ, ac Neapolitanæ, ac alij duo ex Lombardiæ, Venetæ, nec non Liguriæ Prouinciarum prædictarum Abbatibus ex ipſiſmet Prouincijs oriundi eligantur, qui extraneas Prouincias viſitent, non autem proprias, ſi id Diffinitores expedire iudicauerint, aliàs Conſtitutiones dictæ Congregationis ſeruentur, & in Prouincia Sicula duo Viſitatores iuxta

præſcriptum vſum dictæ Congregationis eligantur, dictique Viſitatores Deo iuuante munus ſuum Viſitationis cum omni diligentia ſubeant, ac abſoluant, ſingulosq; Monachos de Statu Monaſterij, nec non præpoſitorum, & Miniſtrorum qualitate, ac rerum ſpiritualium, & temporalium Statu exactiſſimè examinent.

Monachos verò, vel Commiſſos ab aliquo Monaſterio, in quo ſaltem per annum continuum non permanſerint, & quos amoueñ neceſſarium iudicauerint, ſuper quo illorum conſcientias grauamus per illã Prouinciam tantum mutare valeant dicto Capitulo Generali mutationes de vna ad aliam Prouinciam (vt ſumptibus ſuperfluis parcatur) reſeruando.

Et Nouitiatus pro Nouitiorum educatione in ſingulis Prouincijs prædictis conſtituti, & conſtitueñ. in ſuo robore permaneat, ita tamen quod in quibuſlibet Nouitiatibus prędictis, ex eiuſdem et Prouincijs huiuſmodi oriundi iuxta Cõſtitutiones Apoſtolicas, & Decreta Concilij Tridentini idonei ad probationem admittantur, ac ſemper, & vbique Ciues Ciuitatum, & locorum in quibus Monaſteria huiuſmodi ſita ſint cæteris extraneis paribus præferantur.

Quodque in Prouincia Romana prædicta, etiam in Monaſterijs S. Proculi Bononien. ac Sancti Benedicti Ferrarien. Nouitiatus conſtituatur, & in eius iuuenes ex eadem Prouincia oriundi ad probationem recipiantur.

Quolibet autem Prouincia illum tantum numerũ Nouitiorum recipiat, & ad profeſſionem admittat,

quem

quem commodè alere poterit, ſi verò aliqua Prouincia, ſeù Monaſterium plures Monachos, quàm ex eius redditibus ali poſſunt habere cõperiantur, neminem recipiat priuſquam ad numerum pręfixum illius profeſſi redacti fuerint.

Et quia in dicto Monaſterio S. Pauli de eadem Vrbe ob illius aeris intemperiem (vt aiunt) Romani, vel ex eadem Prouincia oriundi in maximum eorum, dictęque Congregationis detrimentum minimè recipiuntur, quemadmodum præteritis temporibus recipere ſolitum fuit, & hoc in alijs Monaſterijs ſeruatur quod deinceps ſingulo quoque anno ſaltem ſex Nouitij ad probationem ibi recipiantur: Sed in dictum Monaſterium Sanctæ Scholaſticæ Sublaci ad probationem, & profeſſionem emittendam ſumptibus tamen, & expenſis d. Monaſterij S. Pauli, cuius profeſſi ſint, & eſſe intelligantur, mittantur.

Hacque dè cauſa ſaltem duo Nouitij pro Monaſterio Farfen. & alij duo pro Monaſterio Sublaci prædictis ex eadem Prouincia Romana oriundi in dicto Nouitiatu Sublacen. vſque ad numerum, qui ex illorum Monaſteriorum redditibus, ali & ſuſtentari poſſint, reducti fuerint, quibuſcumque non obſtan. recipiantur.

Quodq; quoties contigerit Abbatem dicti Monaſterij S. Pauli oriundum, vel profeſſum eſſe ex Monaſterijs Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ Prouinciarum prædictis, tunc Procurator Generalis dictorum Ordinis, & Congregationis oriundus, vel ſaltem profeſſus ex aliquo Monaſterio Romanæ, Hetruriæ, vel Neapo-

litanę Prouinciarum prædictarum, & viceuerſa exiſtat & eſſe debeat, nec ambo vllo vnquam tempore ex Monaſterijs earumdem, ſed diuerſarum Prouinciarum prædictarum eſſe debeat.

Similiter perpetuò ſtatuimus, & ordinamus, ac ità ab omnibus, & ſingulis; quos præmiſſa concernunt & cõcernent quomodolibet in futurum ſub pœna priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, ipſo facto incurrendis inuiolabiliter obſeruari debere volumus, & mãdamus, ac pro præmiſſorũ cõplemento omnia; & ſingula priuilegia, libertates, immunitates, fauores, antelationes, aliaſq; gratias tàm ſpirituales, quàm tẽporales per fel. rec. Eugenium Papam Quartum, & Gregorium XIII. nec non Clementem Octauum Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros ſub quacumq; verborũ forma, & exprę ſſione ſuper dictorum Diffinitorum electione, dictæque Congregationis felici ſtatu ac directione, & alias ſuper præmiſſis quomodolibet conceſſa, nec non ſingulas literas Apoſtolicas deſuper expeditas, ac illarum formas, & continentiam tenores, & effectus perinde ac ſi de verbo ad verbum præſentibus inſerta eſſent, dummodò præmiſſis contraria non exiſtant pariter perpetuò approbamus, & confirmamus, illiſque ac earum ſingulis perpetuæ, ac inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, nec non omnes, & ſingulos tàm iuris, quàm facti, ac ſolemnitatum in his quomodolibet requiſitarũ, ac neceſſariarum defectus excogitatos, vel non cogitatos ſi qui principaliter, vel acceſſoriè, aut alias quomodolibet intrruenerint in eiſdem, & ſi de illis adhoc vt ſuppleri, & ſanari poſſint ſpecialis ſpecifica,

cifica, & expreſſa mentio facienda eſſet, ſupplemus.

Decernentes prædictas eorum Prædeceſſorum literas validas, & efficaces fore, & eſſe ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri ab eis, ad quos nunc ſpectat, & pro tempore quorumlibet ſpectabit firmiter obſeruari debere, nec ab illis vllo vnquam tempore reſilire poſſe: ſed ad illarum obſeruationem obligatos fore, & eſſe; ac ſub eiſdem maioris excommunicationis, & priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ pœnis cogi, & cōpelli, præſentes verò de ſubreptione, vel obreptione, ſeù nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiā alio defectu notari, ſeù impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel retractari, ſeù inualidari, aut ad viā, & terminos iuris reduci, ſeù in ius, vel controuerſiam vocari, aut aduerſus eas quodcumque iuris, vel facti, aut iuſtitiæ, ſeù gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus vnquam poſſe, ſicque ab omnibus, & ſingulis cenſeri, & ita per quoſcumque Iudices, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interprætandi, facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, irritumque, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quo circa dilecto filio noſtro Alexandro S. Laurentij in Damaſo, Diacono Card. Montalto nuncupato S. R. E. Vicecancellario moderno, & pro tempore exiſtenti d. Congregationis Caſinen apud Nos & Apoſtolicam Sedē Protectori per præſentes mandamus, vt præmiſſa omnia, & ſingula per eos, ad quos ſpectat,

& in

Digitized by Google

& in futurum ſpectabit auctoritate noſtra obſeruari, curet, & faciat.

Contradictores quoſcumque per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, inuocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachij ſæcularis. Non obſtan. præmiſſis, ac quibuſuis Cõſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac eiuſdem ordinis, & Congregationis etiam iuramento, cõfirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus Priuilegijs quoq. indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, cæteriſq; cõtrarijs quibuſcumque. Volumus autem, vt præſentiũ tranſumptis, etiã impræſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadẽ prorſus fides habeatur, quę ipſis pręſẽtibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 6. Aprilis 1607. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Scipio Cobellutius.

ROMÆ, Ex Typographia Reu. Cam. Apoſt. MDCXXXXII.

S.MI

S.MI D. N.

PAVLI PAPAE V.

Moderatio Statuti in fauorem quorumdam profeſſorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſineñ cum nouo Statuto ſuper feliciori dictorum Ordinis, & Congregationis Obſeruantia.

PAVLVS PAPA QVINTVS

Ad perpetuam rei memoriam.

ROMANI Pontificis prouidentia circumſpecta nonnunquam aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & felici directione Religioſorum ſub Regularis vitæ obſeruantia altiſſimo famulantium conceſſerat, ſaniori iudicio mutat, alterat, ac alia diſponit, prout rerum, temporum, perſonarum qualitatibus diligenter penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Sanè cum nos aliàs per quaſdam in forma Breuis ſub annulo Piſcatoris die 7. Aprilis 1607. Pontificatus noſtri anno ſecundo, confectas literas inter alia in tota, ac vniuerſa Italia, Inſuliſque ei adiacen. ſeptem Pro-

Prouincias Ordinis S. Benedicti Congregationis Caſinen. aliàs S. Iuſtinæ, nempè Romanã, Neapolitanã, Siculam, Venetã, ac Hetruriȩ, nec non Liguriæ, & Lõbardiȩ perpetuò cõſtituerimus, & deputauerimus illiq; ac eorum ſingulis Monaſterijs dictorum Ordinis, & & Congregationis in Italia, ac Inſulis prædictis conſiſten. ſuppoſitis S. Petri Mutinen. ac eiuſdem S. Petri Regien. Monaſteria dictorum Ordinis, & Congregationis dictæ Prouinciæ Hetruriæ etiã perpetuò ſubiecerimus, & ſuppoſuerimus; Et quod ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus in dictis ſemptem Prouincijs nouem Abbates Diffinitores ex illis reſpectiuè oriundi, diuerſarum tamen Nationum, & profeſſionum, Ac quatuor dictorum Ordinis, & Congregationis Viſitatores ex eiſdem et Prouincijs oriundi, eligerentur, & in qualibet ex Prouincijs prædictis tot Abbates, Priores, Cellerarij, ac Magiſtri Nouitiorũ, ex ea tamen oriundi quot ſunt in ea Monaſteria, vel Prælaturæ, & Officia eſſent. Quodque quoties contingeret Abbatem Monaſterij Sancti Pauli propè, & extra muros Almæ Vrbis noſtræ dictorum Ordinis, & Cogregationis oriundum, vel profeſſum eſſe ex Monaſterijs Lombardiæ, Venetæ, & Liguriæ Prouinciarum prædictarum, tunc Procurator Generalis ipſius Ordinis, & Congregationis oriundus, vel ſaltem profeſſus ex aliquo Monaſterio Romanæ, Neapolitanæ, & Hetruirȩ Prouinciarum huiuſmodi, ac viceuerſa eſſet, & eſſe deberet, nec ambo vllo vnquam tempore ex Monaſterijs earumdem, ſe diuerſarum Prouinciarum prædictarum eſſe deberent ſimiliter perpetuò,

prout

Digitized by Google

prout in dictis literis plenius continetur ſtatuerimus, & ordinauerimus

Nihilominus ex relatione dilectorũ filiorum Anaſtaſij à Carpendulo Abbatis dicti Monaſterij S.Pauli, ac Io. Baptiſtæ Romani Ordinis, & Congregationis prædictorum Procuratoris Generalis ad nos per illorũ Capitulum Generale Superiori anno celebratum, vt ex literis nobis exhibitis conſtat deſtinatorum, accepimus prædicta Monaſteria S.Petri Mutineñ, ac ipſius S.Petri Regieñ eidem Prouinciæ Lombardiæ quàm Hetruriæ viciniora eſſe; idque illorum Abbatibus, ac Cõuentibus incommodum inferre, & illorum Regularibus inſtitutis magis conſonũ eſſe, vt profeſſi Monaſteriorum dictorum Ordinis, & Congregationis, qui nõ ſunt oriundi Ciuitatum, vel locorum, aut Prouinciarum, in quibus profeſſionem emiſerunt, omnibus illorum dignitatibus, & officijs priuentur, Abbates vero, & alij Prælati dictæ Prouinciæ Siculæ à Regimine ipſius Monaſterij S.Pauli, ac officio Procuratoris Generalis dictorum Ordinis, & Congregationis, cum de eis in prædictis literis ad hæc nulla mentio facta fuerit in eorum damnum, & præiudicium excludantur.

Nos igitur in ſupremo dignitatis culmine, Diuina diſponente clementia cõſtituti, in his remedium prouiſionis noſtræ adhibere cupieñ dictarum literarum veriores, & totos tenores præſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicę poteſtatis plenitudine S.Petri Mutineñ, ac eiuſdem S. Petri Regieñ Monaſteria huiuſmodi, illo-

rumque Abbates, Priores, Conuentus, ac alias illorũ perſonas nunc & pro tẽpore exiſtentes ab eadem Prouincia Hetruriæ perpetuò diſiungimus, & ſeparamus, illaque, & illos prædictæ Prouinciæ Lombardiæ etiam perpetuò ſubijcimus, & ſupponimus.

Quodque de cętero perpetuis futuris temporibus illi, qui in Monaſterijs dictorum Ordinis, & Congregationis Ciuitatum, & locorum, ex quibus non ſunt oriundi ad pręſens profeſſi exiſtunt, non autem qui de cętero ad ipſorum Ordinis, & Congregationis habitus ſuſceptionẽ, ac profeſſionẽ Regularẽ admitterentur, omnibus, & ſingulis priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, fauoribus, antelationibus, prærogatiuis, alijſq; gratijs tàm ſpiritualibus, quàm temporalibus, quibus oriundi Ciuitatum, locorum, & Prouinciarum huiuſmodi vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum pariter, & pariformiter, ac æquè principaliter in omnibus, & per omnia, perindè ac ſi ex eis oriũdi eſſent, vtantur, potiantur, & gaudeant, ac nihilominus oriundi cæteris paribus profeſſis in aſſecutione dignatum, ac officiorum huiuſmodi pręferantur.

Quodque Abbates, & Priores dictæ Prouinciæ Siculæ vnà cum Abbatibus, & Prioribus Romanę, Neapolitanæ, & Hetruriæ Prouinciarum prædictarum ad regimen dicti Monaſterij S. Pauli, & officium Procuratoris Generalis huiuſmodi concurrant, ac ad illa, & eorum alterum ad inſtar Abbatum, & aliorum Priorum aliarum Prouinciarum prædictarum eligi poſſint, & valeant.

Ac

Ac pro pace inter Regulares perſonas dictorum Ordinis, & Congregationis conſeruan. illorumque augumento, quod in ſingulis eorum Monaſterijs pro quolibet decimotertio numero Monachorum Profeſſorum vnus graduatus, nempè vnus Abbas, vel Procurator Generalis, aut Cãcellarius Præſidis, ſiuè vnus Prior pro qualitate, & capacitate profeſſorum ſingulorum reſpectiuè Monaſteriorum, & pro quinq; Monachis profeſſis, vnus Decanus, computatis Cellerarijs, ac Nouitiorum Magiſtris, Confeſſoribus Monialium, ac Rectoribus, alijſque Officialibus, ità tamen, quod ipſi Decani numerum tercentum non excedant, aſſignentur.

Ad officium tamen Decanorum quoad ſufficientiã literarum illi dumtaxat Monachi aſſumantur, qui, vel per examinatores ab Ordinarijs locorum pro tempore deputatos, ſeù per dictos Viſitatores, vel alios ab ipſis Viſitatoribus, vel Diffinitoribus ſubrogatos ad Confeſſiones Chriſtifidelium audiendas examinati, cum effectu per patentes literas in forma probanti Viſitatoribus tradendas, & ab ipſiſmet Viſitatoribus, an fauore, vel merito illas impetrauerint examinandas, & Diffinitoribus Capituli Generalis præſentañ, tanquã idonei approbati fuerint. Quò verò ad integritatem vitæ, & morum probitatem pro potiori cautela, & ſecuritate exactiſſimam inquiſitionem faciãt Viſitatores examinando, tam Abbates, Priores, quàm cæteros Monachos cum omni diligentia, ac puram, & meram veritatem repertã Diffinitoribus in ſcriptis medio eorum iuramento, deferant.

Digitized by Google

Præterea quod Conſtitutiones dictorum Ordinis, & Congregationis per ſel. record. Gregorium Papam XIII. Prædeceſſorem noſtrum approbatæ, & confirmatæ in omnibus,& per omnia ſub pœnis à Diffinitoribus ſtatuendis, ac præſigendis pro ſingulis traſgreſſionibus præfatarum Conſtitutionum ipſo facto incurreñ, dummodò per aliàs Conſtitutiones Apoſtolicas reuocatæ non ſint, inuiolabiliter obſeruentur.

In Monaſterijs dictorum Ordinis, & Congregationis etiam in quibus licet tantum decem de Conuentu Monachi exiſtant,horæ Canonicæ, tàm diurnæ,quàm nocturnæ in Choro pſallendo, ſingulis diebus recitentur,culpæ Monachorum in Capitulo ſemel in qualibet hebdomada ad minus audiantur, Miſſæque decantentur, & lectio caſuum conſcientiæ ſaltem bis in vnaquaq; hebdomada habeatur, ac diſciplina Monaſtica prout in alijs Monaſterijs ſeruatur etiã ſeruetur, in Refectorio lectio aſſidua audiatur. Carnes verò in illis Monaſterijs, ac temporibus tantùm in Conſtitutionibus prædictis præſcriptis, & per dictum Gregorium prædeceſſorem approbatis, extra tamen illorum Refectoria edantur, Præmiſſaque omnia non obſeruantes, tàm Superiores, quàm inferiores voce actiua, & paſſiua ad arbitriũ dictorum omnium Diffinitorum, ſeu Regiminis ipſo facto priuati exiſtant.

Quodque decreta facta, & non impreſſa, ac in poſterum fienda pro bono regimine dictorum Ordinis, & Congregationis in illorum Capitulis Generalibus per vota ſecreta à maiori parte illorum Prẹlatorum approbantur, & ad effectum, vt omnes ad eorum obſer-

Digitized by Google

uationẽ,ſub pœna præcepti teneantur, & obligati exiſtant à Sede prædicta confirmari, & approbari debeát.

In reliquis verò omnia, & ſingula in prædictis noſtris literis contenta in omnibus, & per omnia iuxta illorum tenorem obſeruentur, nec illorum declaratio, moderatio aliqua in parte, vel in totum, ſeù reuocatio, quouis quęſito colore, vel ingenio, niſi de conſilio, & conſenſu omnium dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatorum, etiàm ſub priuatione dignitatum, & officiorum, quas, & quæ pro tempore obtinuerint, ac inhabilitatis ad illas obtineñ, eo ipſo incurreñ pœna nullo vnquam tempore intentari, vel impetrari poſſint, itidèm perpetuò ſtatuimus, & ordinamus, ac ità in omnibus, & ſingulis, quos concernunt, & concernent, quomodolibet in futurum ſub pœnis præfatis inuiolabiliter obſeruari debere volumus, & mandamus.

Præſentes verò noſtras literas de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeù nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, ſeù impugnari, aut alias quomodolibet infringi vel retractari ſeù inualidari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, ſeù in ius, vel controuerſiam vocari, aut aduerſus eos quodcumque iuris, & facti, vel iuſtitiæ, aut gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus vnquam poſſe: ſed eas ab omnibus, & ſingulis, quos concernunt & concernent quomodolibet in futurum inuiolabiliter obſeruari debere, ſicque ab omnibus, & ſingulis cenſeri, & ita per quoſcumque Iudices, tàm Ordinarios, quàm delegatos quauis au-

ctori-

Digitized by Google

ctoritate fungentes, etiam cauſarũ Palatij noſtri Apo-
ſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis
aliter iudicandi, ac interpretandi facultate, & actori-
tate iudicari, & diffiniri debere, irritum quoq; & inane
decernimus ſi ſecus ſuper his à quoquã quauis auctori-
tate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quo circà dilectis filijs, prædictorum Ordinis, & Congregationis Protectori, necnon Curiæ cauſarum Cameræ noſtræ Apoſtolicæ Generali Auditori, nunc, & pro tempore exiſtentibus per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeù alios præſentes noſtras literas, ac in eis contenta quæcumq; vbi, & quando, ac toties, quoties opus fuerit, ac pro parte nunc, & pro tempore exiſtentium dictorum Ordinis, & Congregationis Patrum, aut alius eorum nomine Congregationis requiſiti fuerint ſolemniter publicãdis eiſq; in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſteñ, faciãt eas, & ea auctoritate noſtra ab omnibus inuiolabiliter obſeruari, ac omnes dictorum Ordinis, & Congregationis Prælatos, Monachos, ac aliàs illorum perſonas eis pacificè frui, & gaudere non permittendo eos deſuper quomodolibet moleſtari, vel perturbari.

Contradictores quoſlibet, & rebelles per quaſuis Eccleſiaſticas ſententias, cenſuras etiam pecuniarias pœnas eorum arbitrio imponeñ, moderañ, & applicañ, cæteraq; opportuna iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, nec non legitimis ſuper his habeñ, ſeruatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggrauañ, inuocato etiã ad

hoc,

Digitized by Google

hoc, ſi opus fuerit, brachij ſecularis auxilio Nõ obſtañ præmiſſis, ac fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prędeceſſoris noſtri de vna, & Concilij Generalis de duabus dietis, dummodò quis vigore præſentium extrà ſuam Ciuitatem, & diœc. vltrà tres dietas ad iudicium non trahatur, alijſq; Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit, dictorum Ordinis, & Cõgregationis etiàm iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis alia firmitate roboratis ſtatutis, ſtabilimentis, vſibus, & conſuetudinibus, cæteriſq; contrarijs quibuſcumq; aut ſi aliquibus cõmuniter, vel diuiſim ab eadem ſit ſede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari nõ poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expræſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem. Dat. Romæ, apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris, die 21. Martij 1608. Pontificatus noſtri anno tertio.

Scipio Cobellutius.

ROMÆ, Ex Typographia Reu. Cam. Apoſt. MDCVIII.

PAV-

Digitized by Google

PAVLVS V.

A tergo Dilectis filijs, Præſidenti, Diffinitoribus, Viſitatoribus, Abbatibus, Præfatis, ac Regimini Congregationis Caſinenſis Ordinis S. Benedicti

Intus verò DILECTI filij Salutem, & Apoſtolicam benedictionem. Alias à Nobis emanarunt literæ tenoris ſubſequentis, videlicet Dilectis filijs, Præſidenti, Diffinitoribus, Viſitatoribus, Abbatibus, Præfatis, ac Regimini Congregationis Caſinenſis, Ordinis S. Benedicti. Paulus Papa Quintus. Dilecti filij ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem. Romani Pontificis prouidẽtia circumſpecta nonnunquam aliqua ex eis, quæ pro bono regimine, & felici directione Religioſorum ſtatuerat, immutat, aliàſque diſponit, prout rerum, & temporum varietatibus, & perſonarum qualitatibus diligenter penſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire. Aliàs ſi quidem ad tolleñ nouem Diffinitorũ Prouinciarum Congregationis veſtræ Caſſineñ, Ordinis S. Benedicti, quas in vniuerſa Italia, Inſuliſque ei adiacentibus, ſeptem eſſe voluimus, perpetuitatem per Noſtras ſub die 6. Aprilis anni 1607. in ſimili forma Breuis expeditas literas, inter alia ſtatuimus, &

Ordi-

Ordinauimus, quod ſingulo quoque anno tres Diffinitores ex antianis, ſiue antiquioribus, duo nempe ex Lombardię, Venetæ, & Liguriæ, ac vnus ex Romana, Etruriæ, Neapolitana, & Sicula, Prouincijs, ab eodem Diffinitorio vacarent per biennium, & illorum loco tres ſubſtituerentur reſpectiuè ex eiſdem Prouincijs, ita vt ſemper haberet Diffinitorem, ſeù Diffinitores, præſcriptũ, ſeù præſcriptos, prout in dictis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus plenius continetur. Cum autem, ſicut Dilectus filius, Procurator Generalis eiuſdem veſtræ Congregationis, totius Congregationis huiuſmodi nomine, Nobis nuper exponi fecit, propter trium Perſonarum ab Officio Diffinitoris huiuſmodi biennalẽ Ceſſationem, & frequentem mutationẽ, Officij Diffinitorum huiuſmodi vires infirmentur, & ſæpe perſonæ ad illud admittendæ ſint minus idoneę & negociorum principalium Congregationis parum peritæ, & alijs iuſtis de cauſis pro Congregationis quiete, & tranquillitate expediat, vt ad priſtinum, qui antequam prædictæ literę noſtræ ęmanarent, erat, ſtatum eorundem Diffinitorum electio reducatur, Nos proſpero, feliciquc dictæ Congregationis ſtatui, atque directioni peramplius conſulere, voſque ſpecialibus fauoribus, & gratijs proſequi volẽtes, & veſtrum ſingulas perſonas à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq; Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis, à iure vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie ab-

ſoluentes, & abſolutas fore cēſentes, ſupplicationibus Procuratoris prædicti, totius Congregationis veſtræ huiuſmodi nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Statuimus, vt de cętero libera ſit vnicuique veſtrum facultas, quos idoneos iudicauerit, Pręlatis, habentibus vocem in Capitulo, ad Officium Diffinitoriatus eligēdi, nulla habita ratione, quod in vno alteroque Capitulis Generalibus præcedentibus ſucceſſiuè fuerint Diffinitores, quodque biennio non vacauerint, firmis in reliquis remanētibus literis noſtris prædictis, quas ſaluas eſſe, & in ſuo robore remanere volumus, & non alias, non obſtantibus literis noſtris prædictis, nec non omnibus illis, quę in in eis voluimus non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Præſentibus ad Triennium proximum dumtaxat valituris. Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris die 25. Martij 1619. Pontificatus noſtri anno decimo quarto.

Cum autem, ſicut Dilectus filius, Procurator Generalis eiuſdem Congregationis, totius Congrgationis huiuſmodi nomine Nobis nuper fecit notum, prædictæ Congregationis maximè futurum ſit, ſi de cætero, perpetuis futuris temporibus Diffinitorum eorumdē electio, iuxta poſteriorum literarum noſtrarum huiuſmodi formam, & tenorem fiat, Nobis propterea dictus Procurator Generalis, quo ſupra nomine humiliter ſupplicari fecit, quatenus in præmiſſis, vt infra, opportune prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur proſpero, felicique dictæ Congregationis ſtatui, & directioni peramplius etiam cōſulere volen-

tes,

Digitized by Google

tes, & veſtrum ſingulares perſonas à quibuſuis Excõmunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq; Eccleſiaſticis ſententijs cenſuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentiũ dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus Procuratoris prædicti, totius Cõgregationis huiuſmodi nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis, inclinati, Statuimus, vt impoſterũ, perpetuis futuris temporibus libera ſit vnicuiq; veſtrum facultas, quos idoneos iudicauerit, ex Prælatis habentibus vocem in Capitulo, ad officium Diffinitoriatus eligendi, nulla habita ratione, quod in vno, alteroue Capitulis Generalibus præcedentibus ſucceſſiuè fuerint Diffinitores, quodque biẽnio non vacauerint, firmis in reliquis remanentibus prioribus noſtris literis prædictis, quas ſaluas eſſe, & in ſuo robore permanere volumus, & non alias. Non obſtantibus eiſdem prioribus literis noſtris, necnon omnibus illis, quæ in eis voluimus non obſtare, cæteriſq; contrarijs quibuſcunque. Datum Tuſculi, ſub annulo Piſcatoris die 14. Septembris 1620. Pontificatus noſtri anno decimo ſexto.

S. Card. S. Suſannæ.

ROMÆ, Ex Typographia Reu. Cam. Apoſt. MDCXXXXII.

Digitized by Google

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CIRCVMSPECTA in omnibus Romani Pontificis prouidentia ea, quæ rationabilibus de cauſis pro bono regimine Regularium ſtatuerat, ſi ſucceſſu temporis incommodum afferre noſcuntur, alijs nõ minus iuſtis ex cauſis tollit, & reuocat, prout in Domino conſpicit ſalubriter expedire. Aliàs ſiquidem ſupplicationibus dilectorum filiorum Abbatum Monaſteriorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Caſinenſis, aliàs Sanctæ Iuſtinæ de Padua nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, ſtatuimus, & decreuimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus Diffinitorium eiuſdem Congregationis non ſit, nec eſſe poſſit perpetuum, ſed quoad omnes Diffinitores vacabile, ità quod ipſorum Diffinitorum officium ſit annale, & vigore cuiuſcumque confirmationis vltra biennium non duret, quodque etiam in Dieta dictæ Congregationis nullus Abbas deponi, aut in pœnam abſque cognitione cauſæ mutari poſſint, prout in noſtris in ſimili forma Breuis die 4. Maij 1628. expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur. Cum autem ſicut ex fide digna dictæ Congregationis relatione accepimus, & experientia rerum magiſtra compertum ſit redductionem officij

ficij

ficij Diffinitoriatus huiuſmodi ad biennium per prædictas noſtras literas factam in dictę Congregationis detrimentum, & perturbationem cedere, ea præſertim de cauſa, quod peritiores, vt plurimum & in Congregationis negotijs verſati neceſſariò prætereantur, & auctoritas Magiſtratus illius minuatur, delinquendique licentia creſcat, & minus quàm par eſt, in ſpiritualibus, & temporalibus neceſſarijs intendi poſſit. Propterea nos eiuſdem Congregationis indemnitati, & felici directioni quantum cum Domino poſſumus conſulere volentes. Motu proprio, & ex certa ſcientia, maturaque deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine literasnoſtras prædictas, quoad præmiſſa dumtaxat, illis quod alia in eis contenta ſcilicet quod Decani in dieta d. Congregationis, quæ infra annum per Præſidentem, & Viſitatores ſuis præſcriptis temporibus celebratur, ſub quocumque prætextu creari nullatenus poſſint, in ſuo robore permanētibus, tenore præſentium reuocamus, caſſamus & annullamus, ſtatuentes, atque decernentes quod de cętero perpetuis futuris temporibus iuxta primæuā Congregationis huiuſmodi inſtitutionem, & facultatem à fel. rec. Eugenio Papa IV. prædeceſſore noſtro ſub Dat. Romæ apud S. Petrum nono Kal. Decembris Pontificatus ſui anno ſecundo conceſſam, & à rec. me. Adriano Papa VI. per alias in forma Breuis ſub Dat. Romæ apud S. Petrum die 16. Aprilis Pontificatus ſui anno primo, & ſimiliter à Sixto Papa V. ſub Dat. Romæ apud S. Petrum die 17. Februarij Ponticatus ſui anno tertio. & denique à Paulo V. etiam prædeceſſoribus

bus noſtris ſub Dat.Romę apud S.Petrum die 14.Septembris Pontificatus ſui anno 16. cōfectas literas approbatam,& innouatam libera ſit vniquique Prçlatorum dictæ Congregationis facultas, quos idoneos iudicauerit (ſuper quo conſcientiam cuiuſlibet ipſorum oneramus)ex Prælatis habentibus vocem in Capitulo ad officium Diffinitoriatus eligendi, nulla habita ratione,quod in vno alteroue Capitulis Generalibus prçcedētibus ſucceſſiuè fuerint Diffinitores, quod biennium non vacauerint, nec non, quod in dictæ Congregationis Dieta, vt ſupra infrà annum celebranda, Abbates Monaſteriorū eiuſdem Congregationis mutari,ſuſpendi,& deponi eo modo quo antequam literę noſtræ prædictæ emanarent in poſterum liberè, & licitè poſſint. Quo circa dilecto filio noſtro Franciſco S.Laurentij in Damaſo Diacono Card.Barberino nūcupato S.R.E. Vicecancellario noſtro ſecundum carnem ex fratre germano Nepoti moderno, & pro tempore exiſtenti d.Cōgregationis Caſinenſis apud nos, & Apoſt. Sedem Protectori per præſentes mandamus, vt præſentes noſtras has literas in proximis futuris Dieta, & Capitulo Generali ſolemniter publicari,& omnia in eis contenta per eos,ad quos ſpectat,& in futurum ſpectabit auctoritate noſtra firmiter obſeruari curet,& faciat, contradictores quoſcumque per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq; opportuna iuris, & facti remedia appellatione poſtpoſita cōpeſcendo. Non obſtañ ijſdem noſtris literis alijſq; conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nec non Ordinis, & Congregationis huiuſmodi etiam iuramento

con-

Digitized by Google

confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate roboratis, ſtatutis,& conſuetudinibus priuilegijs quoque Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis, ac præſertim literis fel.rec.Leonis Papæ X. Gregorij XIII. & Pauli V.Romanorum Pontificum prędeceſſorum noſtrorum ſub quacumque verborum forma, & expreſſione ſuper dd.Diffinitorum electione, dictęque Congregationis directione, aut alias ſuper præmiſſis quomodolibet conceſſis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenoribus, ac ſi de verbo ad verbum præſentibus inſerta eſſent pro ſufficienter expreſſis habẽtes, quoad permiſſá duntaxat illis quoad alia in eis contenta in ſuo robore permanſuris,harum ſerie ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſq; contrarijs quibuſcumq; Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die 8. Iulij 1637. Pontificatus noſtri anno decimo quarto.

M. A. Maraldus.

Loco † ſigilli.

ROMÆ, Ex Typographia Reu.Cam.Apoſt. MDCXXXXII.

Decre-

Decretum fel. rec. Clementis Papæ VIII. ſuper caſuum reſeruatione ab omnibus Regularium Superioribus obſeruandum.

SANCTISSIMVS D. N. qui jam pridem accuratè perpendit, ac re ipſa comperit, quod reſeruatio facultatis abſoluendi Religioſos pœnitẽtes à peccatis quibuſdam grauioribus, niſi ſuperiores admodum prudenter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum ſuperiori ſuo conſcientię maculas detegere formidant, adducere poſſet in æternæ damnationis periculum, & ſpiritualis remedij deſperationem; Ideò vt huic malo Sanctitas Sua opportunè proſpiceret, decreuit, vt nemo ex Regularium ſuperioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſeruet, exceptis ijs, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquod, prout ſubditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apoſtaſia à Religione, ſiue habitu dimiſſo, ſiue retento, & quando eo peruenerit, vt extra ſepta Monaſterij, ſeù Conuentus fiat egreſſio. Nocturna, ac furtiua è Monaſterio, ſeù Conuentu egreſſio, etiam non animo apoſtatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum

catum

Digitized by Google

catum mortale. Iuramentum falſum in Iudicio regulari, ſeù legitimo.

Procuratio, auxilium, ſeù conſilium ad abortum faciendum poſt animarum fœtum, etiam effectu non ſequuto.

Falſificatio manus, aut ſigilli Officialium Monaſterij, aut Conuentus, furtum de rebus Monaſterijs, ſeù Conuentus in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale.

Lapſus carnis voluntarius opere conſumatus.

Occiſio, aut vulneratio, ſeù grauis percuſſio cuiuſque perſonæ.

Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio literarum à ſuperioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad ſuperiores.

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conſeruatione, aut pro conſcientię puritate reſeruandum videbitur, id non aliter fiat, quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura diſcuſſione, & conſenſu.

Non liceat ſuperioribus Regularium confeſſiones ſubditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſeruatum admiſerint, aut ipſimet ſubditi ſpontè, ac proprio motu id ab ijs petierint.

Superiores in ſingulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confeſſarios pro ſubditorum numero maiori, vel minori, ijque ſint docti, prudentes, ac charitate prædicti, qui à non reſeruatis eos abſoluant, & quibus etiam reſeruatorum abſolutio committatur, quando caſus occurrerit, in quo eam debere committi

mitti ipſe in primis Confeſſarius iudicauerit.

Tàm Superiores pro tempore exiſtentes, quàm Confeſſarij, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentiſſimè, ne ea notitia, quàm de aliorum peccatis in confeſſione habuerunt ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitẽtias graues quibuſdam peccatis, etiam non reſeruatis à Confeſſarijs imponendas, quę ſubditos ab huiuſmodi perpetrandi cohibere poſſint.

Atque ità per quoſcumq; Regularium Superiores, quicumq; illi ſint, obſeruari mandauit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac cuiuſuis Concilij, etiam generalis Decretis, nec non conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſeruatis, aut Regulis in generalibus, ſeù prouincialibus Capituli ,aut Regulis in generalibus, ſeù prouincialibus Capitulis editis, ſtatutis, & conſuetudinibus etiam Apoſtolica auctoritate confirmatis, priuilegijs, indultis, & conceſſionibus quorumcumque, quorum tenores hic pro expreſſis haberi voluit, cæteriſq; in contrarium facień quibuſcumque Dat. Romę apud S. Petrũ die 26. Menſis Maij anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declarauit, & declarat, vt ſi huiuſmodi Regularium Cõfeſſarijs caſus alicuius reſeruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, poſſint nihilominus Confeſſarij illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, abſoluere &c.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

R O M AE,
Ex Typographia Reu.Cam.Apoſt.
MDCXLII.
Superiorum permiſſu.

95

Digitized by Google

121768

Digitized by Google

LABORATORIO L.
VIA DEL BOSCHET
186
Digitized by Google